Rp 2000

№ 291

№ 4493.
25

№ 11486

318

ցե առիս ։ ու ցպակասաւորսն առ ։ Ելիցէ կերպիւ
ի խառնելիս իւր ։ Եւ առ՝ որ ոչ ինչ անգամ՝ ունի
ջնջառայս իւր յ կուշտ բարձր քարտըշ թեամբ
տատասաւոր ջուրցն իւր ։ Եւ առ արեւ
և խառնեաց ի խառնարանն զոչ ինի իւր ։ և
սրեցոս եաթն ։ Եւ զեղն զդինիս իւր ։ և
շինեաց իւր տուն ։ և կանգնեաց

ՄԱՍՈՒԹԻՒՆ։

Լինելոյ ասացեալ ։

ասէրէն ։ զկնի ոչ առնուլ ի ձեռն ։ զի ոչ ինչ ի
ձեռն առնուլ ։ զի ոչ ինչ ի ձեռն առնուլ ։ զի ոչ
ինչ ի ձեռն առնուլ ։ զի ոչ ինչ ի ձեռն առնուլ ։

8420-57

Եր

բանի քում ըղձ ասացեր, հոդէիր և ի հոդ դարձցիս։ Ըն
րէն կուգեր գալ առ քեզ, ուստի ստիպեր զնա։ Ըն
ու՞ր ի հաճոյս քո պաշտել զքեզ։ և դարձեալ անդ
հանապա զոր ընտրեցեր ի սպասաւորութիւն սրբոյ եկեղե
հաւատացեալ ամենասրբոյ երրորդութեդ։ և զքա
դաշանս մարդկան, և զիշատս ի հոդիս ննջեցելոցն ի
սրբոյ հրեշտակապետաց։ և ընդունիս զա
Թուս քերովբէականս՝ և երկրպագիս ի
մեր և ասէ՝ յոյս ամենեցուն։ որ ետուիս յա

Եր ասէ ցաշխ։

Եր ես միաբան։ Ողորմիմ մեզ։ Աղաղակեմ մեզ։
մարիա և ուրիդ հաւատով ի քէն ննջեցին, ցնոր աղա։
մեզ ազատ, ցնոր։ Ու ես հոգեւոյն հանգուցեալդ՝ որդի ծըղ
մկաբան ժողովելոյս՝ որք խնդրեն ի քեզ զիշողութիւն
արբայութե երկնից, ցնոր։ Ու ես ընդունելդ զաղաչանս
ու ես պարգեւելդ սա մանն և բաժին ըն ժառանգութե
հրեշտակին խաղաղութե յօթևանն սրբոյ, ցնոր աղա։
մեր ամենեցուն, ցնոր աղա։ Ու ես առաջնորդելդ սա
աղաչեսցուք։ Ու ես քաւութե և թողութիւն մեղաց սորա և
Ու ես խոստովանող հոգւոյս որ հրաժարեաց ի մեղանչ ցնոր

Եր ասէ ցաշխ։

Ընծայեմ։ և ձի խոյէ։ փաւ հօր։
Ու ամենայնիւ ըստ պատկերի քո։ ձի ցարեան
րկեցուել և փառք հօր։ Եր ասա ցարեան ցաշ,
Եր ասէ ցայնոսիկ։ Ո՞ւր։ Եր ես խաղաղութե։
Երկինք պատուն։ ցկանոնն ի ընծան ասա։ հանդուցեալ
ասելիդ պարտ ասել ցվախճանելդն, ասասցէ Աստուած,
ճանեցսուն։ զերեսս չարեալ՝ և զաչսն չերկնից։ և զասա պատ

Եր հոգեհանգստական ասելոյ։

8420-57

291 903-12 408

ԿԱՐԳ

ԹՈՒՄԱՅԻ

ԿԱՐԳ-ՈՒՍՈՒՑԻՉ

Ընծայեալ,

Ի Տայրապետէ, Կաթողիկոսէ և Վեհա-
պետէ Հայոց:

Ջոր ի բուն մաշտոցին մերմէ առեալ սրբագրեալ և
կարգաւորեալ ըստ Սիմեոնի գերբերյանիկ և գիտնական
Տայերուս գիրքի ամ՝ Հայոց, ետս տպագրել ճշդաբ զօ-
շուրեանայ, ինքնին իսկ լինելով վերատեսու:

Վ Ի Ե Ն Ն Ա, Ի տպարանի սրբոյն Դուխեռեան Հասսաբուլին ԳՈՅ:

8420-57

Гос. Библиотека
ZUUП–Арм.ССР
им. А. Мясникяна

ՄԱՏԱՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ընդդէմ ոգեմարտ հայհոյից։

ալաչէին ։ ինձնայն պէտքն ոչ առէ, զի տրծոմ չէ։" Ց ոտ 68, ազգայնոյն կարծէ ։ Օգտութիւն ձերոյ մերոյ ։ Ցն ոտ ութ ։ Ո՛վ ոտ ։ Ի Հայաստանեայց եկեղեցւոյ հանդերձ ։ Ի շատէն առ ոյժ հոգեւոր կարեցին ։ Երկուսեան ոտ ։ զհոգեխոսի պատրաստ լինել արատչէն լուծանել և պատասխան ու տալ հանուրդեալ պատ- ասխան առաջնոյն հայտարի հոգուոյն, զայս կարեւորեցաք ։ Ձայնս կարեւորեցաք հոգուոյն եկեղեցւոյ և հայրապետի։

հա
ցե առ հս ։ Ա ցպահասուիսուցանել ։ Ի կայք կերայք զի խառնիլիս իւր ։ Ի շ ասէ, որ ոչ ինչ ամենայն զհամարձակ իւր ։ զծառայս իւր կոչէ բարկ քարոզութեամբ ապատաստուցս զնեղան իւր ։ Ի շ առաքեաց և խառնեաց զի խառնարանս զգինի իւր ։ Ա սիրես հօրն ։ Ի գինի զնէնիս իւր ։ շինեաց իւր տուն ։ և կանգնեաց

Ա՛յնքան որ ըսա Վռուհատ։

գրա և տասնական կտակի սրբութիւն քոյ։
Ա՛ն ասա Սպանդ, կոտոր։ Ա՛րի ասր՝ ի հանդիստ քո
որ զեմ արար, ասծէ։
առնելի։ Օ՛ի ամ տուն կազմի, յուսմի կազմի. խոկ
արեան առաւել սատակ ունիցին քան զտունն տանն
Օ՛ խոստանալ և փառաց քան զմոսխէս արժանի ծրև.
րիմէ արարչին խոյ՝ ոչ և մանկտւս ասի նորա։ Ա՛ր հաւատա
պետն խոստովանութիւնն մերոյ Ի՛յ քս։ Ա՛ր հաւատա
նորդք՝ նայեցարուք ի առաքեալն և ի քահանայա
Ա՛ստուծ երեսաբեր սնբք՝ երկնաւոր կոչմանն բաժա

ընդ ձեզիմ ասէ տր ամենակալ։
Պետրոս առաքեալն Յիսուսի Քրիստոսի՝ ընտրեալ

ամ ժողովուրդ երկրիդ. ասէ ասր, և գործեցէք՝ զի ես
յիր իսուս յամենակալութեան փառանայ մեծ. և զօրացէք
ձեր։ Ա՛րդ զօրայիր գու զօրաբարել ասէ ասր. և զօրաց
զառաջինն. և արդ սուսանէք զիս, ոչ զոչինչ առաջի
Յ՛յսպէս ասէ ասր. ոչ ուրուբ ի՛ ձէնջ սեսեալ խոկ
զսուսնս գայս ի փառաւորութեան խորհուրդ խորհ

Ի՛ՆՆԵՐՈՐԴԱԾԱ Յ՛ՆՉԵՈՒ Ա՛ՐՓՈՒՒՔ ։

տութեան, զի ապրեսջիք. և ուղղեցէք գխոստովանեալ
լսեսջէք զանզգամու թի, և կեցջիք. ինդրեցէք զիմաս
հայէ խմէն՝ և արբէք զգինի իմ, զոր խառնեցի ձեզ ։
Վ՛հահաւասիկ ասէ Լոյս ։

Ա՛ռաք քեզ Թագաւորութիւն Թագաւորաց, յոյս և ակնկալութիւն ամ Ծագաց երկրի։ Ի քեզ յոյս ունիմ Տէր, մի՛ ամաչեցուցաներ զիս յաւիտեան։

Ա՛մէն ասէ ժողովուրդն։

Ի Քահանայապետէն։ Ո՞ր ի վերուստ։

Ի Քահանայապետէն։ Ո՛չ ոք եկն որդի մարդոյ խընդրել և կերպացանել զիմաստութիւն։ Ո՞վ եկն որդի մարդոյ խընդրել աբեթահասնել էր։ Ո՞վ եկն որդի մարդոյ խընդրել զիմաստութիւն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՐԱՆ ԿԱՄ ՀԱՐՑԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ ԱՆՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀԻ

Ի

անպաշտպանութեան ։ Օ՛ կեցցի՛ հաւատարմութիւն
վիճակն ։ Տէր՝ ինքնէ խոստ խոստ ։ հան ինձ պատասխան
Տէր որ կամէիր լերկնեն ։ աղաւթասցուդիդ ընդդէմ քո
զթութիւն քաշեսցի յանդգնութիւն իմոյ ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ զբիստոս ոդիք աստուածոյ ։ շնորհեսցի
ինձ ։ որ չեմ անպիտանոյն յայհպիսին հերկոյն ։
զին։ յանդիմանեն ։ Արդ զինչ ոչ թարմիցի մեղսացեալ
Ա՛ղերս յանցանացոյ զին։ աչխոյժեն ։ Ահեղ քեմ քաջիսեսցի
ուխտութեանցդ քո՝ հաստատեսցի զիս ։ ո՛ղորմիր ։
Տուր ինձ ցընծութիւն փրկութեն ։ եւ հնազանդ
գինեսցես ընդծածկելոյ գաշտնեացդ սրբ խոհ իմոյ ։ ո՛ղորմ։
տեսած ։ Ասա տէր որ հրեշտակութեանդ ես սիրող ։
Ի՛ դէպ քեզ ի՛մ խոստովանին ընծայեցից ։ որ սիրացնդ
էն քաւմամբդ թուղթեն ։ ո՛ղորմիր ինձ ասա
զանաչելին արդարկեալ ։ հիշեա ։ զինս տէր
ի քոում յայրքայութեանդ ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ ։ յոյս ապաշխարութեան ։ Ընդ բիստոս
մեր ։ ոչ կեցցի ։ ապաշխարութեան ։
Ընդ քեզ բանեմ ։ ոչ ։ ոչ ։ ոչ ։ ոչ

բնակչաց եւ իշխերին Հայոց ամենայնի փառաբաներ։

Այս անապին ոսկի ուղղութեան հնգեւոց խոյն բազմաթեղի։ որ
եւ ոսկի ընկոյզ կոչեսցի։ խընդրող գործոյն։ խընդ-
րեալ ինչ ընկոյզ կոչեսցի։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։

Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-
ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բա-
նիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ
ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ
մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։
որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-
ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կո-
չեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բա-
ւորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս
ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ
կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բանիցն
Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես
ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ
մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։
որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն
ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բա-
նիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ
ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս
ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանու-
թեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ
թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ
ես յանուն բանիցն Թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։

Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանու-
թեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի բաւորեցայ ես յանուն բանիցն Թըշնամուն
ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ցնորեցայ ես ոսկի ընկոյզ
կոչեցի զիմ թըշնամուն ըզ-ժ կենդանութեան։ որ մեղ՚քս ԱՄ մեռ։ Ասէ ի
բա

զի փրկեսցեն ըզանձն յայնմ աշխարհի անեղնոյն։

պատմենք մեր քրիստոս. ուր գալոյդ ես խաչիւ. ո՛րպէս
երկիւղածգիտեմք քեզ էր հօր ես հոգւոյն։ Ո՛վ քեզ ա-
Սուրբ ես ասեն հայր երկնաւոր զաւրութեանդ քո քան ո՛րիվ
սրբոյն. ո՛րիվ դասուն պարտեալ պարտեցեալ քեզ ընդոմին։

Խաչէ։

Ո՛ւրբ զիմէք ասեն ընդ երկիւղ զկեն երկիւղեցուցեալ քոյոմ
մարիամ. մի դադարիր բարեխօսել մեզ միշտ. քրիստ-
տուր մեզ ամաստածոյ միտոյ։

Ի՛ջածդէ։

Ա՛ր քան զերկն ազատեսեալ. քեզ մայր աստուածոյ միտոյ։
Ա՛ր քան զերկնելոս բարձրագոյն մարիամ պարծանք
երկիւղեցուցիչ. քեզ։ Ա՛ր քան զարեգակն պայծառագոյն

Նոյնա։ Յիս մարդասիրեա բանիմաստութեամբ փրկիչ՝ ե՛։

նիցես օրհնեմք ըզքեզ. քրիստոս թագաւոր յաւիտե-
նից. որ փառօք փառաւորես ի՛ւրովհետեւ ոչ երկնայնոյ և երկրայ

ակա աւրհնեալ ոդորմեա. յիս մարդ։ Ո՛չ կենդանի
գարձեալ ի հո՛ղ յորմէ ստեղծայ. նոյնգոյ ճարտարա-
ծո՛ւկ աշխատեդ քո. յիս մարդա։ Ո՛չ ի՛նքնագործեալ
կատարել չիմի. ընդհակ՝ զիս յարիս այրդաւոյ ամրածա-
թոլորիցէ. յիս մարդա։ Հայկեցոյ ի՛նքնաբաւեցոյն՝ ա՛ռ քեզ
բակին. և ա՛ռ քեզ ապա՛էինիմ ստեղծո՛ղ բնաւէից տէր
Հայեաւ՝ յայնմիկ մանանեցոյ՝ ի՛ձեռս ահեղ հրեշտա-

ջացաւս ա՛նձին իմոյ։ Վակասեցոյ յապտաստակ՝ ըզ
քեալ Թագի զկեանս այհատրհի։ Եմանըմին ուսնայնոս
Թեան դարձա՛ւ ի հող ուստի ստեղծաւ։ յիս մարդ։

մարիամ. մի դադարիր բարեխօսել մեզ միշտ. քրիստ-
ոսաւ մայր ամաստածոյ միտոյ։

Տա՛ն կարգն է։

յիս մարդասիրեա բանիմաստութեամբ փրկիչ՝ ե՛փառանեցոյ

ցայլ տուն, Յօղեա՛ յիս։

Յայլ. Յօղեա՛ յիս մշտիսա՛։ Աղաղակեա՛ ինձ ամե՛ն. գնդի-
ա՛ն երաժշտին երկնից։ Վէց տուն։ Այլ տուն Աստիս ազե-
ա՛ն երաժշտին երկնից։ Ալ տուն։ Այլ տուն Աստիս ազե-
ա՛ն երաժշտին երկնից։ Վէց

յոտան. և փօսի ընդ դէմն. և ինձ ասիցի ի գլուխն. և փ
դանէն պարէփօս ապիտակ. և անդրանկութիւն ինէրոյ. և օդ
ինձ լուսացանէն պատրաստէն՝ այսու օրինակաւ. Լ՚փո
ժուքեալ.

Լ՚ես յԱստուծոյ ծնեալ եմ. որդեսիրեալ ամենայն արարածոց
ստեղծուածոց. ոչ ես ասելոյ են ոմանք. Լ՚ես մի թողցուք զիմաստս
սիրոյ և գործոյ բանիւն. Լ՚ես մի՛ թողցուք զիմաստս
ասացեալն. Լ՚ես զգուշացարուք մի՛ ոք ասիցէ զայդ
վանուելի անշարժ յուսոյն. զի հաւատարիմ է որ խոս
զամարինս ի՛ ջուր սրբութեան. Պինու կալցուք զխոստո
տաց. լուսացեալ զսիրտս ի խղճէ չարեաց. և մկրտեալ
անան ամ. Անտիցուք ճշմարիտ սրտիւ լրութեամբ հաւա
մուտս սրբութեան արեամբն յի. Այս նորոգեալ մեզ
ցնանապարհ նորոգ և կենդանի ի ձեռն վարագուրին
այսինքն, մարմնոյ իւրոյ. Լ՚ես քահանայ մեծ ի վերայ
Աննման այսուհետև եղբարք չհամարձակութեամբ ի

Պետրոսի առաքելոյն չէբայէցոյ ընդդէմ ընդդիմադ

Լ՚ես յԱՅՆ.

հարցն ձերոց. և եղիցիք ինձ ի ժողովրդ. և ես եղէց
և առնիցէք զիս. Լ՚ես բնակիցիք յերկրին՝ զոր ետու
դարուցիս իմ գնայցէք, և ցիրաւունս իմ պահիցէք.
մարմնեղէն. Լ՚ես զոգի իմ տայ ձեզ. և արտաքոյ, զի յար
զսիրտն քարեղէն ի մարմնոյ ձերոյ. և տայ ձեզ զսիրտ
զսիրտ նոր. և զհոգի նոր նորոգեցից ի ձեզ. և հանից
Տէր ջուր ես. և սրբեցից զձեզ. Լ՚ես տայ ձեզ
ձերոյ. և յամենայն սրբեցից զձեզ. Լ՚ես յամենայն
Լ՚յայտնա ասէ ագաննայի տէր. Լ՚ես ցանեցից ի վէր
ԸՆԴՈՒԵՅՈՒԱԾԱ ՅԵՂԷՒԻՒՔ ԱՐԵՒԱՐԴԷ.

Տ՚ն կարդէ

քոյով ամենասուրբ ձեռօքդ արիր ի կոնդ
անձամբ երկի խոնարհութեամբ առեալ զՅու-
դայ անօրինութեան քո, զի՛ նոքա վկայեսցեն
մեր և փրկիչ քո ըլլաս, որ ի ժամանակի փրկա-

Ի սաղմոսն։

Ի սաղմոսն Դաւթի։

Ալէլուիա։

Ալէլուիա։ Ո՛վ Տէր, մի՛ ամենևին
տէր է, և գուբ սբե՛ էք, այլ ոչ ամենևքեան։
պիտոյ՝ բայց զի զատան լըսանայցէ։ քանզի ամենևքեան
գձեռս՝ և զգլուխս։ Այսօր չէ՞ն։ լըսացէ լոյն չէ՞ իմ
Այսօր պիտոյ ամենևն պետրոս։ Ցե՛ր, մի միայն զատս իմ, այլև
նոմա։ Յե՛ն. երթէ ոչ լըսացիցէ զբե՛ն՝ ոչ ունիս բաժան
բաս։ ոչ լըսացաբս զատս իմ յաբեխաբան։ ապատասխանի Տա-
այժմ ոչ գիտես. բայց յետոյ գիտասցիս։ Այսբ ցնա պետ
տասխանի Տա նմա։ Յե՛ս ասէ։ զբոլինչ Տաս գործեմ, գու
Ասա ցնա պետրոս, Ցե՛ր, գուբ զիմ զատս լըսանաս։ Պետ
Ասէ ցնա, Ցե՛ր, գուբ զիմ զատս լըսանաս։ Պետ
ջակաբն՝ զոր սիրածեաբն էր։ Պետ ասէ ցնմա պետրոս։
Ասէ ցնա աբեղբայր նորա։ Յե՛ս ասէ։ զբոլինչ Տաս գործեմ, գու
ասէ ցնա, Ցե՛ր, գուբ զիմ զատս լըսանաս։ Պետ
Ասէ ցնա պետրոս, Ցե՛ր, գուբ զիմ զատս լըսանաս։ Պետ
Ասէ ցնա աբեղբայր նորա։ Յե՛ս ասէ։ զբոլինչ Տաս գործեմ, գու

Ո՞ւր ապա այնպիսեացն պղծելոյ անձն է ի հայհոյանս սո-
ւրբ վախ-
ճանեցելոցն՝ և ընդ մեզ ոչ ունելոցն ողորմութիւն։ Ո՞ւր ապա մեծ
հաւատոյն խոստովանութիւն ի մահուանէ յարուցելոցն։ Ո՞ւր ապա
ակնկալութիւն յարութեան մերոյ ի մեռելոցն։ Ո՞ւր ապա ուսումն
հաւատոյ ի մեռելոցն։ Ո՞ւր ապա ուսումն ճշմարտութեան ի մեռե-
լոցն։ Ո՞ւր ապա ուսումն ճշմարիտ ի մեռելոցն։ Ո՞ւր ապա ուսումն
ճշմարիտ ի մեռելոցն։ Ո՞ւր ապա ուսումն ճշմարիտ ի մեռելոցն։

Ասէ ոմն ասեմ ընդ. սկի ինչ մանուկն էիր,
անձամբ անձին գոսոր ածէիր՝ և երթայիր, յո-
և կամէիր. և յոյժ ամօթ ծերասցին, ձեռս ի վիզ
հասցին. և այլք ածցեն քեզ գոսոր, և տանիցեն ուր ոչ
կամիցիս։ Ընդ այս ասաց նշանակել ըզմէն սուրբ մահս
փառաւորս առնելոյ քո։

Եւ ասաց ցնա՝ Հետեւեա՛ ինձ։ Եւ նա յարուցեալ՝ հետեւեցաւ
նմա։

Ընդ որ ասացեալ է, թէ ոչ ոք կարէ երկուց տանց ծառայել։
Ընդ ո՞ր և ընդ սէյ ծառայեմք, ասէիմ և մինչ։
Ընդ ոսկի և ընդ արծաթ, ընդ ոսկի և ընդ պղինձ, ընդ ոսկի և ընդ
երկաթ, ընդ ոսկի և ընդ փայտ, ընդ ոսկի և ընդ քար, ընդ ոսկի և ընդ
ոսկի։ Ընդ ոսկի և ընդ ոսկի, ասէիմ և մինչ։ Ընդ ո՞ր և ընդ սէյ
ծառայեմք, ասէ։ Ընդ ոսկի և ընդ ոսկի, ասէ։ Ընդ ոսկի և ընդ ոսկի,
ասէ։ Ընդ ոսկի և ընդ ոսկի, ասէ։ Ընդ ոսկի և ընդ ոսկի, ասէ։

բանի քում զոր ասացեր, հողէրդ ես հող դարձիս։

Ես ասէ Աստուած։

Մեր է ձեզ՝ յոյս ամենեցուն. որ նաւիս յայ-
Թուս քերօբէականաս՝ և երկրպագիս ի
սրբոց հրեշտակապետաց. և ընդունիս զա-
ղաչանս մարդկան, և գթաս ի հոգիս ննջեցելոցն ի
հաւատացեալս ամենասրբոյ երրորդութեդ. և զքա-
հանայս զոր ընտրեցեր ի սպասաւորութիւն սրբոյ եկեղե-
ցւոյ ի հաճոյս քո պաշտել զքեզ. և զարձեալ անդ-
րէն կոչեցեր գալ առ քեզ, ուստի ստեղծեր զսա։ Ու
մեր ամենեցուն, զոր աղա՞։ Ու ես առաջնորդելոյ սմա
հրեշտակին խաղաղութեան յօթևանս արքոյ, զոր աղա՞։
Ու ես պարգևելոյ սմա մխան և բաժին ընծառանդորդա
արքայութեն երկնից, զոր։ Ու ես ընդունելոյ զաղաչանս
միաբան ժողովելոցս՝ ոյք խնդրեն ի քենէ զթողութիւն
մեղաց սորա, զոր։ Ու ես հոգւոյն հանգուցելոյ՝ ոյք ձերդ
մարիտ և ուղիղ հաւատով ի քրս ննջեցին, զոր աղա՞։

Ընդ ասէ Աստուած։ Ողորմեալ մեզ։ Ողորմեալ մեզ։

Ընդ ասէ Աստուած։

Մեր է ձեզ՝ յոյս ամենեցուն. որ նաւիս յայ-
Թուս քերօբէականաս՝ և երկրպագիս ի
սրբոց հրեշտակապետաց. և ընդունիս զա-
ղաչանս մարդկան, և գթաս ի հոգիս ննջեցելոցն ի
հաւատացեալս ամենասրբոյ երրորդութեդ. և զքա-
հանայս զոր ընտրեցեր ի սպասաւորութիւն սրբոյ եկեղե-
ցւոյ ի հաճոյս քո պաշտել զքեզ. և զարձեալ անդ-
րէն կոչեցեր գալ առ քեզ, ուստի ստեղծեր զսա։ Ու
մեր ամենեցուն, զոր աղա՞։ Ու ես առաջնորդելոյ սմա
հրեշտակին խաղաղութեան յօթևանս արքոյ, զոր աղա՞։
Ու ես պարգևելոյ սմա մխան և բաժին ընծառանդորդա
արքայութեն երկնից, զոր։ Ու ես ընդունելոյ զաղաչանս
միաբան ժողովելոցս՝ ոյք խնդրեն ի քենէ զթողութիւն
մեղաց սորա, զոր։ Ու ես հոգւոյն հանգուցելոյ՝ ոյք ձերդ
մարիտ և ուղիղ հաւատով ի քրս ննջեցին, զոր աղա՞։

Ընդ ասէ Աստուած։ Ողորմեալ մեզ։ Ողորմեալ մեզ։

Ընդ ասէ Աստուած։

Ընդ ասէ Աստուած։ Ողորմեալ մեզ։ Ողորմեալ մեզ։

Ընդ ասէ Աստուած։

Մեր է ձեզ՝ յոյս ամենեցուն. որ նաւիս յայ-
Թուս քերօբէականաս՝ և երկրպագիս ի
սրբոց հրեշտակապետաց. և ընդունիս զա-
ղաչանս մարդկան, և գթաս ի հոգիս ննջեցելոցն ի
հաւատացեալս ամենասրբոյ երրորդութեդ. և զքա-
հանայս զոր ընտրեցեր ի սպասաւորութիւն սրբոյ եկեղե-
ցւոյ ի հաճոյս քո պաշտել զքեզ. և զարձեալ անդ-
րէն կոչեցեր գալ առ քեզ, ուստի ստեղծեր զսա։ Ու
մեր ամենեցուն, զոր աղա՞։ Ու ես առաջնորդելոյ սմա
հրեշտակին խաղաղութեան յօթևանս արքոյ, զոր աղա՞։
Ու ես պարգևելոյ սմա մխան և բաժին ընծառանդորդա
արքայութեն երկնից, զոր։ Ու ես ընդունելոյ զաղաչանս
միաբան ժողովելոցս՝ ոյք խնդրեն ի քենէ զթողութիւն
մեղաց սորա, զոր։ Ու ես հոգւոյն հանգուցելոյ՝ ոյք ձերդ
մարիտ և ուղիղ հաւատով ի քրս ննջեցին, զոր աղա՞։

Ընդ ասէ Աստուած։ Ողորմեալ մեզ։ Ողորմեալ մեզ։

Տէրեա՛ կիրիէ։

Տէր եւ Աստուած մեր, որ բնակեալ ես ի յերկինս եւ բազմանես երեքասքեան օրհնեցուածովք. եւ քաղցրութեամբ քում խնամես զարարածս քո, զոր ընտրեցեր քեզ յամենայն գայ ժողովուրդ սէր՝ փառաւորել զանուն քո սէր. եւ խաստացար մեզ զանապատ բարութեանդ հանդիսանալ ընկալ եւ օրհնեա՛ եւ գաւառաւորեա՛ զհոգի ծառայիս այսոր եւ ողորմութեանդ քում արժանի զհոգի սորա յանմահութիւն գործոց ա՛ի կալանաւոյ մեղաց. եւ հանգի՛ ի գաստս սեպ քոց։ Այո՛ զմեզ արժանի՛ արա փառաւորել զհայր եւ զորդի եւ զսո՛ր հոգի. այժմ եւ միշտ եւ՝

Ամէն։ Այո՛ հաստատ։ Այո՛ ողորմի՛։

Այո՛ պնաւորեն զդէմն ասելով,

Կիրիէ էլէյսոն։ Քրիստէ էլէյսոն։ Կիրիէ էլէյսոն։ (Տէր ողորմեա՛ եւ ողորմեա՛ մեզ։ Քրիստոս ողորմեա՛ մեզ։ Տէր ողորմեա՛ մեզ։) ապահայեցեալ զի հանգուցեալ սոր (այս անուն էպախս, կամ վարդապետ, կամ տհղանայիս։) այս նշանաւ սեր խաչի՝ եւ սէր աւետարանաւս եւ աւետեաց շնորհիւք. անուամբ հոր եւ որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ. այժմ եւ միշտ եւ յաւի՛։

Աղերս կիրիէ։

որդիքն իւր կերկրին քանանացւոց և թաղէոսին յայրին
Այնժամ պատկին գիտաստիկըն զիարծուխ։ և տարան զնա
առ ծառային իւրոց գիաղարդաց, պատռէ զՀայրն։
ելից զնա · և համբուրեաց զնա ։ Այն հրաման ետ իմ
իւր ։ Այն անկեալ յոտիսն ի վերայ երեսաց հօր իւրոյ
հիցն իւր պակասեցաւ · և յարեաւ առ ժողովուրդ
լոյ օրդւոյն իւրոյ · և առեալ զտասն իւր անդրէն ի մա
թաղէոսին գլխայ ։ Այն գտաւ թէոդ յակոբ ի պատուիրե
Անդ թաղէոսին գիտակաւ , և զտեբեկայ գլխին նր · անդ
մոյ , օրհնեաց ասէ գիտակաւ առ ջնորդն տէրտէրանն ։
զատաւ գլխին նորա ։ Այն եղև յետ մահուընն աբրահա
տիսան յորդւոյն քոտայ · անդ թաղէոսին զաբրահամ և
դիման մաղբէթի ։ Աղգարակին և այլն զոր ստայաւ աբ
րակին եփրոնի որգւոյ սահառայ քետացւոյ · որ էր յան
և խմայէլ որդիքն նորա յայրի անդ ի կրկնուտ · յագա
լաւ առ ժողովուրդ իւր ։ Այն թաղէոսին գնա խահակ
բարձր ծերութեն ալեւորեալ և լի աւուրբք · և յաւե
ամ ։ Այն պակասեալ աբրահամա մեռաւ ի
ջորս եկայ՝ հարիւր և եօթանասուն և հինգ
Այն այս են ամք աւուրց կենացն աբրահամա

Այնուհետեւ ի Ծննդոց ։

զնանատակն իմ ։ (Ոչխան չունն սատ ։)
Ահա ջափալ եղեր զաւուրս իմ ։ Ասացի թէ պահեցից
Այնժինի եհատէ , հիսուս ։ Աստուած Շէ ։
Այն ասա այս կոնդ կատարէ ։ Շարանն ասէ · Աբրահէմ ասէ ։
Հայր մեր որ յերկինս ։
Ո՛րհնութեամբ տէրս և ողջոյն Հոգւոյն սէրդ այժմ ։
Վահանայոլոաղ սահելոյ ։

ամօթոյն ձերոյ կրկին ուրախութիւն. Եւ փոխանակ ա-
ջիք. Եւ մեծութեամբ նոցա սրանչելի լինիցիք: Փոխանակ
ամենայն ձերոյ կրկին ուրախութիւն. Եւ փոխանակ ա-
մօթոյն ձերոյ կրկին ուրախութիւն. Եւ փոխանակ ա-

Ընկերցուածոյ Յովսէփայ Արփեարէ:

Վայ դուք ք՚ոհանայք եւ կուժիկք՝ ապականեալ
ձայ մերոյ անուանիկք. զղօրութիւն աղքատ կերկ-
քիք. Եւ մեծութեամբ նոցա սրանչելի լինիցիք: Փոխանակ

Ընկերցուածոյ Յովհաննու Ասկէտարեցւոյ:

քահանայ. խնամատարեալ արդարոյ յաջողեալ է:

Ի բերանս ամբարշտաց՝ որոգայթք քաղ-
ամբարիշտն: Ի բերանս ամբարշտաց կորնչին:
Արդարն յորոշաց փրկանի. և փոխանակն նոր մատնի
կորնչի յոգւոյ. բայց պարծանք ամբարշտաց կորնչին:
Արդարութիւն արանց ուղղոյ փրկէ զնոսա. անմտութիւն
կորնչին անարկունք: Ի վախճանի՝ առն արդարոյ ոչ
Արդարութիւն արանց ուղղոյ փրկէ զնոսա. անմտութիւն
պարկս. և յամբարշտութիւնս արկանի անիրաւութիւն:
ամբարշտաց: Արդարութիւն անարատի ուղղէ զճանա-
ջուածն յոգւոյ. յանգուշն՝ և ամենահարութիւնք լինին կորուստ
փրկէ ի մահուանէ: Արեւաւ արդարն, և ոչ թող զղ
Թիւն ուզղոյ առաջնորդեսցէ նոցա. և գայթագղու-
թիւն արհամարհողաց աւերեսցէ զնոսա: Ոչինչ օգ-
նեսցեն ինչք յաւուր բարկութեան. այլ արդարութիւն
Երան խոնարհոյ հասի զիմաստութիւն: Ատաբերելու-

8420-57 91

Ա

յժմ փառաւորեցաւ որդի մարդոյ. և ես փա-
ռաւորեցաւ ի նմա։ Ո՞վ եթէ ես փառաւո-
րեմ

Ընդ որում։ Արդ սիրելիք են յարիք քո ես զօրեց։"
Ելանելոյ յաւխարհէս առնիցէ զշիշատակս այսոցիկ։
փութամ ձեռիկ միշտ զձեզ յորդորել՝ զի և չիտ խոյ
չինէն մարմնոյս. ոչ և Տէր մեր։ Քէ Վան եղոյց ինձ։ Ի
տակօք։ Վասն Թէ վաշտաշակէ լինելոց մերկանալ
մինչդեռ եմ ի մարմնի աստ, շարժեցուցանել զձեզ յիշա-
հատակ ճշմարտութենն։ Քանզի իրաւունս համարիմ
սոցին առաքելոս գիտակայն՝ և հաստատուցն եկեալ
Արով պատրաստիցիմ միշտ ձեզ յիշեցուցանել վասն
յաւիտենական արքայութենն ուն մերոյ և փրկչի յի քէ։
նիկեք։ Ո՞վ այսպէս առատապէս շնորհեացի ձեզմոտ
թենն պահիկեք։ զայս արարեալ ոչ երբեք չանցա
ըստացն գործովք հաստատուն զձեր կոչումն և զընտ
Վանորոյ եղբարք՝ առաքել փութայիք։ զի բա
Պէտրոս առաքէլոյն՝ իսկոտնիէայ երկրորդ ընդ։

թեամբ ուլախ եղիցին ի նմա։

ցեն՝ թէ առքահն ղաճախիք օրհնեալքդ հօր։ և ուրախու-
նեքթան որք տեսանիցեն՝ ճանաչիցեն զնոսա։ և ասիր
էակ նոցա։ և ծնունդք նոցա ի միջ ժողովրդոց։ Ամե-
ախտեցիչ ընդ նոսա։ Հոր ծանիցի ի միջ ազգաց զա-
և տայ զվաստակս նոցա ալդարոց։ և ուրախ չաքխտեցիչ
թութիւն։ և առեմ զչափշտակութիւնս չանիրաւութե-
դում ժառանգեացեն։ և ուրախութիւն չաքխտեցիչ
նարդանայ ձերոց չնծութիւն։ և ապա զերկիրն չերկիրս
վՌահաչայալեաղ առնելոյ։

բեցաւ Ինձմա, և ամէն փառաւորեսցէ զնա յանձն իւր.
և վասնզի փառաւորեսցէ զնա։ Արգեակք իմ,
փոքր ինչ ժամանակ ընդ ձեզ եմ. խնդրիցէք զիս.
և որպէս ասացի Հրեայոցն, թէ ուր եան երթամ, դուք
ոչ կարէք գալ. և ասդ. ձեզ ասեմ։ Պատուիրան նոր
տամ ձեզ. զի սիրիցէք զմիմեանս, որպէս սիրեցի ես զձեզ.
զի և դուք սիրեսջիք զմիմեանս։ Հայցամ գիտասցեն
ամենեքեան, եթէ իմ աշակերտք էք, եթէ սիրիցէք ըզ
միմեանս։ Ասէ ցնա սիմոն պետրոս. Տէր՝ յո՞վ երթայս։
պատասխանի ետ Յի. ուր եան երթամ, դուս ոչ կարես
այժմ գալ զկնի իմ, բայց յետոյ եկեսցես զկնի իմ։
Ասէ ցնա պետրոս. Տէր, ընդէ՞ր ոչ կարեմ գալ այժմ
զկնի քո. արդէն զանձն իմ խոկ եդից ի վե՛ր քոյ։ Պա-
տասխանի ետ Յի. զանձն քո դնիցես ի վե՛ր իմ. ամէն ա-
մէն ասեմ քեզ. չէ հնչէ հաւն խօսեալ, մինչ դուս ե-
րիցս ուրասիցես զիս։ Ա՛յլ խրատ տայ նոցին սիրտ ձեր. այլ
հաւատայէք յիս, և յիս հաւատայէք. ի տան հօր իմ
մոյ օթեվանք բազումք են։ ապա թէ ոչ ասացեալ էր
իմ ձեզ. թէ երթամ, և պատրաստեմ ձեզ տեղի։ Եւ
եթէ երթամ, և պատրաստեմ ձեզ տեղի, դարձեալ գամ,
և առնում զձեզ առ իս. զի ուր եան իմեմ, և դուք
ընդ իս իցէք։ Եւ ուր երթայիմ գիտիցէք. և զճանա-
պարհն գիտիցէք։ Ասէ Թովմաս, Տէր՝ ոչ գիտեմք, յո՞
երթաս. և զիա՞րդ զճանապարհն կարասցուք գիտել։
Ասէ ցնա Յի։ Ես եմ ճանապարհ, և ճշմարտութի՛ւն,
և կեանք. ոչ ոք գայ առ Հայր՝ եթէ ոչ ինձ։
եթէ զիս գիտէիք՝ ապա և զՀայրն իմ
գիտէիք։ և այսուհետև
գիտասջիք զնա։

Ամենածածկ խորհուրդ, ևս՝ ի վերուստ խաղալ։

Յամ յհովհաննէ ասէ զԱՂՕՂՆ։

Ես յաւիտենական, անսկիզբն՝ անեղ՝ անիմանալի՝ անհասանելի խորհուրդ. հայր բարերնամող և ծնօղ միածնին որդւոյ, և բղխօղ հոգւոյդ սըբոյ. որ ի քէն ելանէ և ընու զնամ թարձս։ Ահա ևր կարօղ զօրութիւն քով, առեալ հող յերկրէ՝ արարեր զմարդն և բնակեցուցեր զնա յան դաստ և յանուշխատ և յանախտ կեանս անմահս՝ ածագործ անկոցն վայելչութիւն և պատուի բանադրութիւն քով։ զգեցուցեր զնա անամօթ փառօք ի դրախտին փափկութեան։ Սակայն չտալին խանդագնեալ ընդ մեծութիւն պատուոյ նոր ի քո ումէ բարերարութենդ ընկալեալէր. և պատրեալ զնա յաղագս անհաւքին ցանկութեց. որպէս զիւրն զտեղի փառացն ոչ պահեաց, կամակոր եղեալ յերեսաց քոց ևր։ Ուստ յանցանելն նոր զպատուէրանաւ քով՝ հանեալ եգեր զնա արտաքոյ դրախտին փափկութեան, զգեցուցանելով նմա զմահկանէդն, զտխրալի և զախտաւոր մարմինս. և ասես՝ անկանեցեր հողա դարձիլ հողն ի հող։ Այլ ոչ այնու անտես արարեր, այլ առաքեցեր զմիածին որդիդ քո, որ եկեալ մարմնացաւ ի նոր և յանարատ կուսէն մարիամայ. զգեցաւ զՆնացեալ մարմին ծառայութեն մերոյ (զոր ծառայեցուցաք մեհու մեղացն տարագրութեն ի ձեռն կնոջն դաւաճանութեն.) և աջատեղոյդ ածութեն իւրով ի ձեռն կենարար խաչին իւրոյ և անապականն թաղմամբն իւրով։ Ո՞վ զոր ոչ անսուա բանիւ քոյ հարկիւ պարտ է մեռանիլ, եբարձ արանչելագործ յարութեամբն իւ-

յանցած և յանաշխատ ի կեանսդ ։ որ ի ձեռն միածնի
թատեցեր մեզ Հանգիստ երկրաւոր աշխատութեանդ՝
թի ։ և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան ։ Այլ պատ
անուն քո ի վերնումն երկինս և երկրի , և յաւիտ սուրբ եղիցի
նայ մեր որ երկինս և երկիր , և յաւիտ սուրբ եղիցի
յաղագս ուխտի անեղոյն ։ Ընդ երկիր պագեա՛
սրբով ։ Ո՛վ յաւիտ և միշտ և յաւիտ՛՛ ։
բեցուք զքեզ Հայր՝ Հանդերձ որդւովդ և Հոգւովդ
գութդ մերոյ ։ զի և մեք սուրբ Հանդերձ փառաւո
ընտրեալք քո ։ Ընդ նոսին գոսաւորեա՛ սիր զՀոգի Հան
տեսլեամբ աճմային փառաց քոյ , ուր ուրախանան ամ
թիւնք ։ միշտ յաղագս երկրանօք պայծառացեալ
քում , ուստի մերձենալեն ցաւք և տրտմութիք և Հեծու
բեռութեանցս ։ և գոսաւորեա՛ ընդ սէս քո յաղթեալ
աշխատութեացս , և յաշխարհակոծ պատրողական խա
իւրոյ ի վէր երկրի , և բնակեալ զուարճութիւն յերկրաւոր
զիս ամոլ հոգսալութեի յաշխարհէ ։ Այլ այժմ սիր
վարդապետութեի սէրդ առաքելոյ իւրոյ՝ որով ի բարձ
մարթասցուք գոհանալ զերկիրն կենդանեաց ի ձեռն
դաստանի յաւուրն յոմանէ ։ և պարգեւեաց մեզ ժա
մադրութի գործոյ բարեաց զանգուածոր կեանս՝ որով
յարութի կենաց ի միւսանգամ գալստեանն իւրոյ ի
բում մարմնովն զոր ի միջնէ էառ , և մեզ խոստացաւ
էութեամբ կոչել զքեզ Հայր ։ Ալ զի նստելով ընդ աջմէ
նոյն նմանութի պատկերի քոյ որով ստեղծեր զնախնին
մեր զՀայր ։ և ծանոյց մեզ զանուն քո՝ որով արժանա
թիւնք ։ միշտ յաղթազուարճ երկրանօք պայծառացեալ
տեսլեամբ աճմային փառաց քոյ , ուր ուրախանան ամ
ընտրեալք քո ։ Ընդ նոսին գոսաւորեա՛ սիր զՀոգի Հան
գութդ մերոյ ։ զի և մեք սուրբ Հանդերձ փառաւո
բեցուք զքեզ Հայր՝ Հանդերձ որդւովդ և Հոգւովդ
սրբով ։ Ո՛վ յաւիտ և միշտ և յաւիտ՛՛ ։
յաղագս ուխտի անեղոյն ։ Ընդ երկիր պագեա՛
անուն քո ի վերնումն երկինս և երկրի , և յաւիտ սուրբ եղիցի
նայ մեր որ երկինս և երկիր , և յաւիտ սուրբ եղիցի
թի ։ և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան ։ Այլ պատ
իւրոյ ի վէր երկրի , և բնակեալ զուարճութիւն յերկրաւոր
զիս ամոլ հոգսալութեի յաշխարհէ ։ Այլ այժմ սիր
վարդապետութեի սէրդ առաքելոյ իւրոյ՝ որով ի բարձ
մարթասցուք գոհանալ զերկիրն կենդանեաց ի ձեռն
դաստանի յաւուրն յոմանէ ։ և պարգեւեաց մեզ ժա
մադրութի գործոյ բարեաց զանգուածոր կեանս՝ որով
յարութի կենաց ի միւսանգամ գալստեանն իւրոյ ի
բում մարմնովն զոր ի միջնէ էառ , և մեզ խոստացաւ
էութեամբ կոչել զքեզ Հայր ։ Ալ զի նստելով ընդ աջմէ
նոյն նմանութի պատկերի քոյ որով ստեղծեր զնախնին
մեր զՀայր ։ և ծանոյց մեզ զանուն քո՝ որով արժանա

հան զնոսա ի հուր լեառն առաջի ՚ամ ժողովրդեանն։ Ի՛Ն
անդ։ Ի՛Ն արար մօսէս ոսկի և հրամայեաց նմա ար։ և ՚Ն
եղիազարու որդւոյ նր։ և ահարօն յաչելեալ մեռ[illegible]
Ի՛Ն մերիամ յահարօնէ զպատուհասն նր։ և զգեղեցուա
հան զնա ի հուր լեառն յանգիման ՚ամ ժողովրդեանն։
բասանայ։ Ա՛ռ զահարօն և զեղիազար զորդի նր։ և
խոյանէլի։ քանզի բարկացուցէք զիս ի մէջ ՚ղաբայ բամ
վառդ իւր։ զի մի մոցէք յերկիրն զոր ետու որդւոյն
ցուց՝ և ասէ։ Ձայաէլեցի ահարօն առ ժողո
ի հուր լերինն։ ի ժամանակ երկրին եգիպտա
զ խօսեցաւ ար ընդ մօսէսի և ընդ ահարօնի

Ընդհերքոյծածս ի վիմսոյ։

զո ՚ամ ՚ղաբայ։ Խոստովան եղիցի քեզ ար։
Ալ կոչեցէք։ Ի՚ջածնի։ և Խաչէ։ Աստուա, Տէր ողորմեա
դոբա։ Հայտարեի այս կարէ առ երանն։ Շարական Ձէ։
Ա՚ն գնէն ի գագաղ։ և բառանի չահանայ և հանէն ի

Ձայր մեր։

Ի՚ջածնէզին երկու գոան։ Հնդ գոան Ա՚րէգ։ Ճոգւոց։
։ որովք փառաւորիս Հայր ամենակալ։ այժմ և՚։
զէն փրկու[illegible]ն մկնածնի քոյ՝ և նորոգու[illegible]ն հոգւոյդ
հանդստեանդ արքայութ։ և թեռեաց ի համարս սեց քոց
սէր ալաչեմք զքեզ՝ և չհոգի տուր ընդ աչս քո ի
քոյ սիրելւոյ ան մերոյ և փրկչին յի քէ։ Ինկալ մարգա
նուքենէ խաչարի։ և փոխեցեր յարքայու[illegible]ն որդւոյ
կեանս և յանեղծուն։ Ալ փրկեցեր զչես քո յիշխա
որգւոյ քո սպաներ զմահ, և լուսաւորեցեր զմեզ ի
։Ի՚հահանալուստ առնելոյ։

և
կեանք անարատք : Օ՜ի հաճոյ եղեալ ՚ի, սիրեցա՛ք
ալիք իմաստուն մարդոյն են : Այն հասակ ծերութեան
ժամանակեայնէ , և ո՛չ որ թուով ամայն չափիկն՝ այլ
տեան եղեալ : Օ՜ի ծերուն պատուականն՝ ո՛չ թաքմա-
ակ արդարն է՛թէ հասցէ ՚ի վախճանիլ՝ ՚ի հանդըս-
Աղբերցուածք Լատանոյ :
ռաջի ՚ամ որդւոցն իսրայիլի :
Ա՜ղջ ՚ամ որդւոցն իսրայիլի , զի՞նչ է հարկ ասել զայս
Հձեռն հզօր . և զբազուկ բարձր՝ զոր արար մեծս ա-
և ՚ի ծառայս նէր . և յամէ երկիր նէր զնչանս մեծամեծս
քեաց ՚ամ առնել յերկրին եգիպտացւոց՝ ՚ի փարաւօն
դման : Այնոյն նշանօք և արուեստիւք՝ զոր առա-
խրայիլի իբրև զմահս այր . զոր ծանեաւ ՚ամ դէմ յան-
պատուիրեաց ՚ամ մահսի : Այն ո՛չ ես եկայ մարդարէ
և հնազանդեցան նմա որդիքն իսրայիլի . և արարին ոյզ
հոգւով իմաստուն թէ՝ զին եգ մահս զձեռն իւր ՚ի վի՛ն նր .
սզոյ լայեցան մահսի : Այն յետ որդի նաւեայ լցաւ
երկրավի աւուրս երեսուն . և կատարեցան աւուրք
զմահս յաբովթ մաթրու առ յորգանանու յանդիման
խորշոմեցան ծնօտք նր : Այն լացին որդիքն իսրայիլի
վախճանիլն իւրում . և ո՛չ վատեցին աչք նր . և ո՛չ
տուն փեղովքայ . և ոչոք գիտաց զգերեզման նր մին-
չև յայսօր : Այն մահսէր ամաց հարիւր և քսանից ՚ի
ետ եաւեալ : Այն թաղեցին զնա ՚ի գայի մերձ ՚ի
ընտ քանին ան : Այն վախճանեցաւ մահս ծառայ ՚այ յերկրին մաթու
և լացին զահարօն զերեսուն օր ՚ամ տունն իսրայիլի :
Այն տես ՚ամ ժողովուրդն թէ վախճանեցաւ ահարօն .
լերին . և իջին մահս և եղիազար ՚ի լեռնէ անտի :
Այն մերկացոյց յահարօնէ զհանգերձս նր . և զգեցոյց
եղիազարու որդւոյ նր : Այն մեռաւ ահարօն ՚ի գլուխ
և ՚ի ծառայս նր . և յամէ երկիր նր զնչանս մեծամեծս :
քեաց ՚ամ առնել յերկրին եգիպտացւոց՝ ՚ի փարաւօն
դման : Այնոյն նշանօք և արուեստիւք՝ զոր առա-
խրայիլի իբրև զմահս այր . զոր ծանեաւ ՚ամ դէմ յան-
պատուիրեաց ՚ամ մահսի : Այն ո՛չ ես եկայ մարդարէ
և հնազանդեցան նմա որդիքն իսրայիլի . և արարին ոյզ
հոգւով իմաստուն թէ՝ զին եգ մահս զձեռն իւր ՚ի վի՛ն նր .
սզոյ լայեցան մահսի : Այն յետ որդի նաւեայ լցաւ
երկրավի աւուրս երեսուն . և կատարեցան աւուրք
զմահս յաբովթ մաթրու առ յորգանանու յանդիման
խորշոմեցան ծնօտք նր : Այն լացին որդիքն իսրայիլի
վախճանիլն իւրում . և ո՛չ վատեցին աչք նր . և ո՛չ
տուն փեղովքայ . և ոչոք գիտաց զգերեզման նր մին-
չև յայսօր : Այն մահսէր ամաց հարիւր և քսանից ՚ի
ետ եաւեալ : Այն թաղեցին զնա ՚ի գայի մերձ ՚ի
ընտ քանին ան : Այն վախճանեցաւ մահս ծառայ ՚այ յերկրին մաթու
և լացին զահարօն զերեսուն օր ՚ամ տունն իսրայիլի :
Այն տես ՚ամ ժողովուրդն թէ վախճանեցաւ ահարօն .
լերին . և իջին մահս և եղիազար ՚ի լեռնէ անտի :
Այն մերկացոյց յահարօնէ զհանգերձս նր . և զգեցոյց
եղիազարու որդւոյ նր : Այն մեռաւ ահարօն ՚ի գլուխ
և ՚ի ծառայս նր . և յամէ երկիր նր զնչանս մեծամեծս :
Հձեռն հզօր . և զբազուկ բարձր՝ զոր արար մեծս ա-
ռաջի ՚ամ որդւոցն իսրայիլի :

այս գիտեմք՝ եթէ որ յարեցի զնա, և զմեզ ընկերացուցանէ Պօղոսի առաքելոյն ի նոյնութիւն ընկերութեան

և եղեալ ծաղը ժողովրդեան իմոյ։

Ո՛չ արար ինձ նեռալից։ Ո՛չ կարեմ խլտալ. ծանր տունից։ Կուտայ ի վէր իմ. և ո՛չ կարեմ խլտալ. ծանր նացայ՝ նստոյց զիս ի խաւարի իբրև զմեռեալ յաւիտենից։ Շինեաց ի վէր իմ. և պատեաց չոքեալ իմով։ Ո՛չ ջրեաց ի վէր իմ. և զամարին իմ. և զուսիերս իմ փշրեաց առ հասարակ։ Աճչեայ զմոլթ իմ վէր իմ զձեռն իւր ջօրհանապազ։ Ածրեայ զիս. և էած զիս ի վէր իմ խաւարի՝ և ո՛չ լոյս։ Դարձոյց ամէն դարձուլ ի վէր իմ զիս ի ց

յառաջ՝ եթէ բարի և եթէ չար։

կալցի խրատաքանչիւր իւրով մարմնոյն զոր ինչ գործեց մեզ յանդիման լինիլ կայ առաջի աստուծոյ ամենից քո։ զի ընդ այս տաղտկամբ զգենուլ։ Այնպէս զի ընկերացեալք ճանապարհալք ։ զի ոչ կարեմք մերկանալ՝ այլ զգեալ ի վերայ այսր զգենուլ ։ զի ընկղմեսցի մահկանացուս ի կեանս անսահ ։ Այլ որ յայնոցին մեզ ինչն ՝ որ եւս մեզ զառ հաւատչեայ հոգւոյն ։ Այրդ հաւատիմք յՅիսուս, և գիտեմք, եթէ որչափ յամենի ի մարմնի աստ՝ օտարանամք ի նէնէ ։ Ոչ հաւատով գնամք և ոչ կարծեօք ։ Այլ համարձակիմք՝ և առաւել կամ ձեալ եմք ելանել ի մարմնոյ աստի՝ և մտանել առ Տէր ։ Վ ետրոյ և առաստանամք ։ զի եթէ յամիցեմք և եթէ ելա նիցեմք՝ հաճոյ լեալ եմք նմա ։ Վանզի ամենեցուն մեզ յանդիման լինիլ կայ առաջի աստեղին քրի ։ զի ընդ

բնեալ էս արդար գաւառէս որ ողորմած Լիդ-
որոյ Հշմարտութեանդ անպատուամբ, և ողորմու-

Սարկաւագն ասէ. Ա՜ռ ի գիշերի և՛ ի տուընն։

Եւ Հահանայն ասէ ցԼիդիա։

Թէ սիրէք զիս՝ զպատուէ իրանս իմ պահեսջիք։
Եւ ես աղաչեցից զՀայր. և այլ միւիթարիչ տացէ
ձեզ. զի ընդ ձեզ բնակեսցի ի յաւիտեան։ ԶՀոգին
Հշմարտութեան. զոր աշխարհս ոչ կարէ ընդունել. զի ոչ
տեսանէ զնա. և ոչ Հանապէ զնա։ Բայց դուք Հանա-
չէք զնա. զի առ ձեզ բնակեսցի և ընդ ձեզ եղիցի։
Ոչ թողից զձեզ որբս. գամ առ ձեզ։ Փոքր միւս ևս,
և աշխարհս ոչ ևս տեսանէ զիս. բայց դուք տեսանիք
զիս. զի ես կենդանի եմ. և դուք կենդանի լի-
նիցիք։ Յայնմ աւուր գիտասջիք դուք՝ զի ես ի
Հօր իմում, և դուք յիս, և ես ի ձեզ։ Որ ունի զպա-
տուէրանս իմ, և պահէ զնոսա. նա է որ սիրէ զիս. և որ
սիրէն զիս՝ սիրեսցի ի Հօրէ իմմէ. և ես սիրեցից զնա.
և երեւեսցուց նմա զիս։ Ասէ ցնա Յուդա ոչ իսկա-
բնաւացին։ Տէր, զի՞ եղէ՝ զի մեզ յայտնելոցես դու զ-
և ոչ աշխարհի։ Պատասխանի Յս և ասէ ցնա. եթէ
ոք սիրէ զիս՝ զբանն իմ պահեսցէ. և Հայր իմ սիրեսցէ
զնա. և առնեմք եկեսցուք և օթեւանս առնեմք արա-
ցուք։ Ոչ որ ոչն սիրէ զիս՝ զբանն իմ ոչ պահէ։ և
բանն իմ, զոր լսէք՝ ոչ իմ. այլ Հօրն, որ առաքեցն զիս։

Եւ Հահանայն ասէ ցԼիդիա։

Թեանդ ո՛չ գոյ թիւր. և վա՛յ այգաւր գատաստանի քոյ, զի լուծեր ի հող գշնչաւոր մարմինս մեր զլսատրեալս ի բանսարկուէն՝ ասելով հողէիր և ի հող գարձցիս. ըստ որում խոնարհեցան անձինք մեր՝ և կերկիր մաճան մեր։ Ասի վա՛յ բազում ողբմութիւն քոյ մարդասէր աստ՝ խոնարհեցար միւսանգամ նորոգել ի մարմին հոգևոր. առաքեցար դու առ մեզ ինքնին մխածինդ հօր, և սոր պատուիրեցեր յանձին քում կատարեցար ըստ մեծի մահու. եգար ի դերեզմանն. հանդերձեցար ընդ մեռեալս, յա՛ բուսիցեալ համբարձար փառաւք՝ նստար ընդ աջմէ հօր. և զսնկակիցս մահու քոյ, խոստացար առնել ըստ նմա նութիւն քոյ՝ զսիրելիս քո. և ղմարմին խոնարհութեանդ նոցա կերպարանակից առնել մարմնոյ փառաց քոյ յերկիր յայտնութիւն քոյ ի փող յետին՝ յորժամ գայցես տալ նոցա վարձս։ Ով տէրդ աղաչեմք զքեզ՝ որ բարերար. արա և զմեզ արժանի փառաւորութեդ ընդ սէրս քո, յա՛ հուր յայնմիկ հանդիպիլ քեզ ամպովք յօդս։ ոչ զի զնէարքերես կացցէ յաջախոյման ընդ ընտրելոց քոյ, և զնոցա խոստացեալ բարիսն ժառանգեսցէ. և գոհա՛ նալով փառաւորեսցէ զՀայր և զորդի և զՍո՛ւրբ Հոգիդ"։

Խաչաձև ընթերցուած ՝ Ի՛ն երէից պատճառ։

Երկրինային զինուորութեանն անդադար փառաբա՛ նիս սրբասացութիւն ի հրեշտակային, աթոռոյ՝ զօրութեանց՝ տէրութեան՝ պետութեան՝ իշխանութեան՝ սերովբէ իմ և քերովբէիմ, որք անլռելի պարակցութեամբ հանապազ զքեզ գովեալ փառաւորեն, հաճեցար և՛ի ստոյգ յայնոցս առնուլ քեզ երկրպագութիւն։ Վասն այր՝ ան սուտ բանիւք քով խոստացար և ասացեր. եթէ որ հաւատայ ինձ, զմահ մի տեսցէ ի յաւիտեան. և զխոհուն

այլ տակաւ՛ին ձեռն իւր բարձրացեալէ ։

❋❋❋

բերանով՝ ի վերայ այսր ամի՝ որ դարձաւ բարկութիւն, մինչ ի մտին արեւու ողջ ուտեին զխորհրդեր բերանայիւր ամ յորժամ եկն ։ Ջատկուստանն կելից արեւու, և զյոյնսն զերծեալ

Պօշոտ առաքեալն Յիսուսի Յիսուսի Քրիստոսի ծառայ՝

Յաղագս ընդդիմանալոյ ընդ ստոյգ վարդապետութեան՝ եւ ընդ ամբարտաւանութեան՝ եւ ընդ անհնազանդութեան՝ եւ ընդ հերձուածոց՝ եւ ընդ ամենայն ապականութեան՝ որ ի հոգի եւ ի մարմին լինի մարդոյ

բաշխեալ քո՛ի բերթա։ երէց պատ։

Այդ բարեբաստիկն Գրիգոր Լուսաւորչէ Հայոց ։ Այդ
անդ գտանէիր Ս. Տարսայոս ՚ի , Կիւդանուս քեզ
Հոգի սրբոյ ։ Այդ Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ ՚ի Տրդատայ
թագաւորէ ։ Այդ Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի Հոգի սրբոյ ։
Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ ՚ի Տրդատայ թագաւորէ ։ Այդ
Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի Հոգի սրբոյ ։ Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ
՚ի Տրդատայ թագաւորէ ։ Այդ Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի
Հոգի սրբոյ ։ Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ ՚ի Տրդատայ
թագաւորէ ։ Այդ Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի Հոգի սրբոյ ։

Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ ՚ի Տրդատայ թագաւորէ ։ Այդ
Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի Հոգի սրբոյ ։ Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ
՚ի Տրդատայ թագաւորէ ։ Այդ Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի
Հոգի սրբոյ ։ Հոգի սրբոյ ՚ի քեզ ՚ի Տրդատայ
թագաւորէ ։ Այդ Տրդատ ՚ի քեզ ՚ի Հոգի սրբոյ ։

Ա՛ռիւծ ՚ի Հարոյէ , Այդ ևս խաղաղութեամբ զքեզ աղա-
չեսցուք ։ ընկալ կեցո՛ւ և ողորմեա ։

Այդ ոչհաւան առ երէց ՚ի պղծութեան , և ապա ընկենոյս
զԱրեգնէ ։

ր թագաւորէ ևս յաւիտենից ևեթ , որ առնես
զքեզ ինչ առաքել քան զոր խնդրեմք և իմա-
նամք ։ որ զքեզ ինչ ՚ի բարի մատ ակարարեցեր
արդեաց մարդկան ։ Ընկալ զՀոգի քահանայիս (այս ա-
նուն ։) և հանգո՛ց ընդ սուրբսն քո ՚ի սկզբանէ հաճոյ ե-
կիցն քեզ ։ Ընկալ զսա ըստ արդարոն քո ։ և ՚ի խորհուրդս սի-
րոյ քոյ բնակեցո՛ զսա ։ Այդ երեք մարդկօրէն ինչ
յանցեալ ինչ սորա , բայց՝ կամ գործով կամ մտա-
ծութեա՛ , գո՛ւ ոչ քաւեալ եւ մարգասաէր և ողորմած ես
Թուլութիւն ընդունիցես սմա ։ Այդ զիւր աւետեցուն երկս յաշ
խարհէս խաղաղութեա՛ յաջողիցէ , ընկալ ժառանգութիւն
երկնից արքայութեա՛ ։ Օ՛ հ և մեք յամենայն ժամ փառաւորեսք
զանո՛ զՀայր և զորդի՛ և զսո՛ւրբ Հոգի , այժմ և միշտ։

Տ՛ուր։ ։ Ո՛չ հանգ։ ։ Ո՛ւր Արդ։ ։ Տ՛այր մեր։ ։

Ընկերք ամենայն յիշատակ Մարտիրոսի։

Այսօր իբրեւ զանձն իւր զամենայն սիրելին իւր ընդ մահուամբ կորուսանէ, եւ ոչ ինչ ունի ասել ցնա պետրոս։ Ահաւասիկ մեք քեզ ամենայն ինչս թողաք, եւ զքեզ ընտրեցաք յաբրահամէ. ոչ այժմ ինչ առնուս ի մահուդ յակոբ. եւ ոչ զքեզ թոյլ տայցուք մեռանել զանձինս մեր ի վերայ տանդ յակոբայ. եւ երկիցեն յայլ իշխ։ Այլ ծանիցեն մոլորեալքն զիմաստութիւն. եւ տրտնջողքն ուսցին զշնորհս դուքեւն. եւ լիզուք թոթովախօսք ուսցին խօսիլ շնորհաղութիւն։

Հոգւոյ ատաւելոյն ինորհնեալ ատալին քրիստոսի։

Ո՞ր է իմաստութիւն խօսիմք ընդ կատարեալս զիմաստութիւն, ոչ զաշխարհիս այսորիկ. եւ ոչ զիշխանացս աշխարհիս այսորիկ զեւափանելեացս։ Այլ խօսիմք զայն իմաստութիւնն ծածուկ խորհրդով. զոր յառաջագոյն զյաճախուեանս սահմանեաց Աստուած ի փառս մեր։ Ո՞ր ոք յիշխանացս աշխարհիս այսորիկ ծանեաւ։ զի եթէ ի՛ր ծանուցեալ ոչ արդեօք զտէրն փառացն ի խաչ հանէին։ Այլ ոպ եւ գրեալ. զոր աչն ոչ եսաս. եւ ունկն ոչ լուաւ. եւ ի խորհուրդ մարդոյ ոչ անկաւ. զոր պատրաստեաց Աստուած սիրելեացն իւրոց։ Այլ մեզ յայտնեաց Աստուած հոգւովն իւրով. զի հոգին զամենայն քննէ՝ եւ զխորս Աստուծոյ։ Վասն զի ո՞ գիտէ զմարդկանց զգործս, եթէ ոչ հոգի մարդոյն որ ինքն ի նմա։ Նոյնպէս եւ զԱստուծոյ զոք ոչ ոք գիտէ, եթէ ոչ հոգի Աստուծոյ։ Մեք ոչ զհոգի աշխարհի ընկալաք, այլ զհոգին որ յԱստուծոյ է։

Նշխարաց որ ըստ Մարկոս։

Կատարեցաւ ի սուրբ Մարկոս։

ՈՐ Ի ԾԱՌԱՅԱՍ ՔՈ՝ ՈՐ ԱՅԺՄ ՀԱՆԳՈՒՑԱԼԼ Է ։ ԵՒ ԹՈՂ
ցե՛ս տալ վարձս ծառայից քոց , բարեբարեա՛ մարգասէր
Տէր ի վիւսանդամ գալստեանն քոյ յորժամ գայ
քոյ ։ Այլ ի վերսանդամ գալստեանն քոյ յորժամ գայ
գոյացես զՀոգի սուրբ առ Ա՛մ սէից և սիրոյդ անուշ
ան , եւ զինք արեան միածնի քոյ ալաչելովք զքեզ՝ ըզ հան
ի հող յորմէ ստեղծեր զդա ։ Ա՛ ո՛րոյ մեք ժողովուրդք
ուսչնորդուի՝ այժմ հրաժարեայ ի մէնջ , և գարձաւ
չի ամօթոյ քո ։ Այլ զոր ընտրեցեր և կոչեցեր յա
և անոխակալ . տո՛ւր մեզ հաստատակամութիւն կալ առա
թող գտանի ի վէր բարեբար կամաց քոց ։ Ցէր բարեբար
թիւն մեղայ գտանել ինքէն . զի ողորմութիւն քո յաղ
ակտ տկար և անարժան եմք , առակայն յուսամբ ողորմու
ներէ ես և փառաւորեալ յաւիտեան ։
Դուն որ կարող կայիր, նայեա՛ ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ .
և մի՛ անտես առներ զստեղծուածս ձեռաց քոց ։ Ամէն

Այլ ասէ Ղազար ։

ՏԷՐանց՝ Լիզ աստուծոյ՝ աթարիչ ամ արա
րածոց , հայր ան մերոյ Յիսի Քրիստոս որ օրհ
նեալդ ես և փառաւորեալ յաւիտեան ։

Սարկաւագն չարաչէ, Այժ և նա խաղաղութիւն զնոր աղաչես
ցուք՝ ընկալ՝ կեցո՛ և։ Այժ չհանայ ասէ երէց զոր ողորմեա ։
տինք առ Քինէ ։

Ծ՝ի բազումք եղիցին առ Քինէ յերկինս՝ և յե
կանս ։ Ծ՝ի բազումք եղիցին առ Քինէ յերկինս՝ և յե
գերբ ։ և յաշխարհին որ գալոցնէ զկենանն յաւիտենա
և զմայրս՝ և որդիս՝ և ագարակս՝ հալածանօք հան
ի ժամանակի յայսմիկ տուն՝ և զեղբարս՝ և քոյրս՝ և
ղուրդիս՝ կամ զագարակս վասն իմ՝ կամ ուր աւետա
բանին ։ Այլ ոչ առնուցու հարիւրապատիկ այժմ
կամ զեղբայր՝ կամ զքոյր՝ կամ զՀայր՝ կամ զմայր՝ կամ
ուսչնորդուի՝ այժմ հրաժարեայ ի մէնջ , և գարձաւ
չի ամօթոյ քո ։ Այլ զոր ընտրեցեր և կոչեցեր յա
և անոխակալ . տո՛ւր մեզ հաստատակամութիւն կալ առա
թող գտանի ի վէր բարեբար կամաց քոց ։ Ցէր բարեբար
թիւն մեղայ գտանել ինքէն . զի ողորմութիւն քո յաղ
ակտ տկար և անարժան եմք , առակայն յուսամբ ողորմու
ներէ ես և փառաւորեալ յաւիտեան ։
Դուն որ կարող կայիր, նայեա՛ ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ .
և մի՛ անտես առներ զստեղծուածս ձեռաց քոց ։ Ամէն

Այլ ասէ Ղազար ։

ՏԷՐանց՝ Լիզ աստուծոյ՝ աթարիչ ամ արա
րածոց , հայր ան մերոյ Յիսի Քրիստոս որ օրհ
նեալդ ես և փառաւորեալ յաւիտեան ։

Սարկաւագն չարաչէ, Այժ և նա խաղաղութիւն զնոր աղաչես
ցուք՝ ընկալ՝ կեցո՛ և։ Այժ չհանայ ասէ երէց զոր ողորմեա ։
տինք առ Քինէ ։

Ծ՝ի բազումք եղիցին առ Քինէ յերկինս՝ և յե
կանս ։ Ծ՝ի բազումք եղիցին առ Քինէ յերկինս՝ և յե
գերբ ։ և յաշխարհին որ գալոցնէ զկենանն յաւիտենա
և զմայրս՝ և որդիս՝ և ագարակս՝ հալածանօք հան
ի ժամանակի յայսմիկ տուն՝ և զեղբարս՝ և քոյրս՝ և
ղուրդիս՝ կամ զագարակս վասն իմ՝ կամ ուր աւետա
բանին ։ Այլ ոչ առնուցու հարիւրապատիկ այժմ
կամ զեղբայր՝ կամ զքոյր՝ կամ զՀայր՝ կամ զմայր՝ կամ

Ի ասելն ոմն. զինչպէս յաւուրն ապառաժ հատաք համարձակ
Պետրոսի առաքելոյն, ինքնագործ առաքեալ կոչեսցուք:

Ժողովեցին զքեզ.

եւս ըմբռնեմ զմ. յարեւելից ածին զզաւակ քո՝ և յարեւմտից
բոյս՝ և եղիցի փոխանակ դիւղոյ բոյս: Ա՛մ ի երինչիր, զի
բոյսա՝ և ես սիրեմ զքեզ: և առաջ զնոցին փոխանակ
Հաւատն և պատուհասիան քոյ եղեալ առաքի իմ. փոխա՛ ս
զիգիպտոս՝ և զԵթովպիան՝ և զսուրհն տուր փոխանակիկ
Ընտրեալ խորհրդի՝ որ փոխի զքեզ: Ի յոյժ փոխանակեսցի
բոյսա, և բոյն նոր զքեզ մի կիցէ: Ո՞վ է սա որ գայ ի
զքեզ մի ոտնակոխեսցի՝ և ամէն անցաւորիցն ի հուր մի
խոց: Այր եթէ անցանիցէ ի քուռ ի քեզ՝ և գիտաց
զի փշոյ ի քեզ՝ և կոչեցի քեզ անուն քո՝ թէ
հոս՝ և որ ստուգին զքեզ խորհրդով երինչիր
ի արդ՝ այսպէս ասէ Տէր Յիսուս որ արար զքեզ՝ ես
Ընդունելութիւն յայտնութեան Աստուածոյ:

Ի ծնունդ Տեառն: Ի ծնեալ ասէ
Ի ծնեալ Տեառն: Ի ծնեալ ասէ

Տոգեաց", ո՞ւստի հանդիպ: Ո՞ր ոտիքն: Ոչխար մեր:
փառաւորեսցուք զՀայր և զորդի և զՍուրբ Հոգին:
Նայն սէգն քո: Օ՛ այժմ և յեան ժամս միշտ գոհանալով
զաջնորդեաւ մեզ արժանաւորել ազատութեան ի ամե
զիմէ՝ որ տանի ի կեանսն յաւիտենականս: Այր զՔէզ
գիտութեան: Այր հոգւոյ սուրբ առաքնորդեաւ յերկիր ու
և որ գործով զ. զկամայ և զակամայ. զգիտութեամբ և զան
սա զՀանցանսն խոր և զմոռացօդութիւն, որ խորհրդով

Ի ասելն ոմն, ի յայսմ աւուր Պետրոսի:

Ի սուտ ճարին ուսուցանէր. և զգիշերս երեսաց ագանիւր
նեղոցն է. և կալ առաջի սրտից մարդոյ: Այլ ի խուռն
րեք. զի արժանի լինիցիք կերծանել յայնմ ցասմէ, որ ի
Արթուն կացէք այսու հետև. յամ ժամ աղօթս արա-
վէրայ աւետեացն, որք գնակեալքն էին ի մերձեալս երկիր:
վէրայ ձեր օրն այն: Ո՞վ երբեմն զտրտմեալ հասանիցէ ի
հոգով աշխարհականօք. և յանկարծակի հասանիցէ ի
սիրտք ձեր շուայտութեամբ և արբեցութեամբ՝ և

Զգոյշ լերուք անձանց. գուցէ ծանրանայցեն

Ի ԵՓԵՍԱՑՍ ԱՌ ԶՍՈ Ղ. Ա-ԻՈՒՈ.

Ի ՀԱՅԵԼՈՒՅ: Ղ. ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ ԳՔԱՍՑԱՍ Ի ՎՐ ԱՔՈՆՔ":

ընչաւոր՝ և յառնէ մաքրին հոգեւոր:
Ակրանի անարգութեամբ՝ և յառնէ փառաւոր: սերմանի
տկարութեամբ՝ և յառնէ զօրութեամբ: Ակրանի մարմին
ապականութեամբ՝ և յառնէ առանց ապականութեան:
Ակրանի սերմանի փառաւոր: Այսպէս և յարութիւն մեռելոց: սերմանի
Այլ փառք արեգական, և այլ փառք լուսնի. և այլ
փառք աստեղաց: և աստղ ընդ աստղ առաւել
այլ փառք երկնաւորաց՝ և այլ փառք երկրաւորաց:
Այլ մարմինք երկնաւորք՝ և մարմինք երկրաւորք: այլ
անասնոց. այլ մարմին թռչնոց՝ և այլ մարմին ձկանց:
մարմին է: այլ այլ մարմին է մարդկան, և այլ մարմին
Ամէն մարմին նոյն մարմին չէ. այլ մի մարմին է
Այլ Աստուած տայ նմա զմարմին՝ ոյժ և կամի: և իւրաքանչ-
հատ մերկ. եթէ ցորենոյ խիճ՝ և եթէ այլոց սերմանեց:
Այլ Աստուած տայ նմա զմարմին՝ ոյժ և կամի: և իւրաքանչ-
ինչ մարմին որ ծնանելոցն իցէ, սերմանես. այլ
կենդանանայ՝ թէ ոչ մեռանիցի: Այլ զոր սերմանեսն,
մարմնով գայցէն: Այնմիտ՝ գուցէ զոր սերմանեսն, ոչ
Ի ՀԱՀԱՒԱՏԱԼԻՍՆ ԱՌՆԵԼՈՑ:

Ի՞նչ ես ուզում, որ անեմ քեզ համար։ Ասա՛ ինձ, ես պատրաստ եմ ամեն բան անել քեզ համար։

Ես ուզում եմ, որ ինձ մի ձի տաս, որ ես էլ գնամ իմ հարազատների մոտ։

Ասաց նրան Ալի-Խոջան։

Ես քեզ ձի կտամ, բայց ոչ այնպիսի, որ ուզում ես դու։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։

Ասաց նրան Ալի-Խոջան։

Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։

Ասաց նրան Ալի-Խոջան։

Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։

Ասաց նրան Ալի-Խոջան։

Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։

Ասաց նրան Ալի-Խոջան։

Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։ Ես քեզ կտամ մի ձի, որ ինձ ոչ ոք չի կարող հետ պահել։

ԵՐԵՔ ԱՐՔԱՅՆ ՈՐ ԵՍ ԵՄ ԼՍԵՑԻ ԱՇԽԱՐՀԻ . ՈՐ ԳԱՅ ԱՒԻՆ՝ Ի ԽԱՉԱՐ ՄԻ ՄԱՍՑԷ . ԱՅԼ ԸՆԿԱԼՑԻ ՁԼՍՑՆ ԿԵՆԱՑ : ԱՅՆ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ ՈՐ ԵՍ Է ՀՕԳԱՒՈՐԱ :

ԱՆԴԵՐԱՆԱՑ ՈՐ ԵՍ Է ՏՈՒՐ ՁՕՐՈՒԹԻՆ ԴԱՒԹԻԻ ՀՕՐ :

ԱԼԼԵԼՈՒԻԱ : ՏՈՒՐ ՁՕՐՈՒԹԻՆ ԴԱՒԹԻԻ ՀՕՐ ՄԵՐ ՅԱՐԻՒԺԱՑԱՒ ԶՅԱՂԹՈՒԹԻՆ ՅԻՆ ՀԱՅՈՑ : ՅԻՆ ՎԻՆ : ՈՐՈՒՄ ՓԱՌՔ ՁՅԱՂԹՈՒԹԻՆ ՅԻՆ ՁԵՌՆՈՒՆ ՅԱՒԻՏԵԱՆՑ ՄԵՐՈՑ : ՅԻՆ ՀՐԱՄԱՆՔ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ ՈՐ ԵՒ ՄԵՂՔ ԶՕՐՈՒԹԻՆ ՄԵՂՄԱՅ ՕՐԻՆՔ : ԱՀԱՐ ՀՐԱՄԱՆՔ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ ՈՐ ԵՒ ՄԵՂՔ ԵՒՆ ՊԱՐՏԱՒՈՐՔ ԵՂԵՑԱՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ ՄԵՐՔ ԵՒ ՄԵՂՔ ԶՕՐՈՒԹԻՆ ԴԱՒԹԻԻ ՀՕՐ ՄԵՐ ՅԱՐԻՒԺԱՑԱՒ ԶՅԱՂԹՈՒԹԻՆ ՅԻՆ ՀԱՅՈՑ : ՅԻՆ ՎԻՆ : ՈՐՈՒՄ ՓԱՌՔ ՁՅԱՂԹՈՒԹԻՆ ՅԻՆ ՁԵՌՆՈՒՆ ՅԱՒԻՏԵԱՆՑ ՄԵՐՈՑ : ՅԻՆ ՀՐԱՄԱՆՔ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ ՈՐ ԵՒ ՄԵՂՔ ԵՒՆ ՊԱՐՏԱՒՈՐՔ ԵՂԵՑԱՒ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ ՄԵՐՔ ԵՒ ՄԵՂՔ ԶՕՐՈՒԹԻՆ ՄԵՂՄԱՅ ՕՐԻՆՔ : ԱՀԱՐ

Հոգւոյ" և ո՞չ հանգուա՞ծ։ Վա՞տ որդի՞ Հայր մե՞ր։

փառք՝ իշխանութի՛ւն և պատի՛ւ այժմ և՝

կեանք և յարութի՛ւն ամ ննջեցելոց ։ Այո՛ք վայել

ո՛չ անցանէ ։ և քանի՛ ըս ճշմարիտեն ։ Օ՛ի դու՛ ես

մարդ՝ որ կեցցէ և ո՛չ մեռանի ։ զի դու միայն ես առանց

մեղաց ։ և արբայութի՛ւն քո արբայութի՛ւն յաւիտենից՝ որ

ծով կամ մսաճաթութի՛ւ ։ դու ոչ քարերար և ողորմած

գործելոյ՝ ներսէ՛ս արասցես ։ եթէ բանիւ՝ կամ դոր

տութի՛ւնք և հեծութի՛ւնք ։ Այո՛ ամենայն առ՛ի սմանէ

ղոյ հանգստեան՝ ուստի փախուցեալ են ամ ցաւք և

քոյ (այս անո՛ն չհաճոյիս) ի տեղւոջ լուսոյ և՛ի տե՛

կեանս պարգեւեցեր ։ Հանդի՛ զհոգի ծառայիս

Հոգւոց և ստեղծիչ մարմնոյ ։ որ զմահ խա՛

փանեցեր և զսատանայ հոխեցեր՝ և աշխարհի

Այ՛ ասէ Տ՛Աշխա ։

Սարկաւագն չարոյէ , Այ՛ և ս խաղաղութի՛ւն զձեր աղաչեմ

յուսք ընկալ՛ ։ Այ՛ հաճոյ ասէ Տ՛ր ողորմեա ։

ինձ Հայր , այնպէս խօսիմ ։

նականք ։ Այ՛րդ՝ զոր ես խօսիմ, որպէս պատուիրեաց

Այ՛ գիտեմ, եթէ պատուէրն այն կեանք են յաւիտե

ետ ինձ պատուէր՝ զի՛նչ ասացից՝ կամ զի՛նչ խօսեցայց ։

խմի՛ ո՛չ խօսեցայ ։ այլ որ առաքեացն զիս Հայր, նա

նա դատե զնա յաւուրն յետնում ։ Օ՛ի ես յանձնէ

զբանս իմ, գո՛յ՝ որ դատե զնա ։ բանն, զոր ես խօսեցայ,

զի փրկեցից զաշխարհ ։ Այ՛ անարգե զիս, և ո՛չ ընդունի

տեմ զնա ։ քանզի ո՛չ եկի թէ դատեցից զաշխարհ ։ այլ

եթէ ոք լսէ՛ցէ բանից իմոց և ո՛չ պահէցէ, ես ո՛չ դա

՛Ո՛ պահի՛ չէ՛ղէ՛ցի՛, ՛Ի՛ՀՐԻՍՏ Հանգիստ ։

հանայի որդւոյ ահարօնի . և Թաղէացւ՝ ի գաբաաթ
նի ։ Այլ եղև յետ այսորիկ վախճանիլ եղիազարու քա
ի սիկիմ որոշայ Տաբէրայ ։ և եւս զայն յասէփայ ի բաժ
գարակին զոր ստացաւ յակոբ յամօրհացւոյն քանակէլոյն
յեգիպտոսէ . և Թաղէացին զնա ի սիկիմ, ի բաժնի ա
նակի ։ Այլ զտակերպն յասէփայ հանին որդիքն իսրայէլի
ւոց ոչ հրամայեաց ։ և անդ են ոսկերք յովսէփ ժամա
ի գաղգաղայ . յորժամ էհան զնա յերկրէն եգիպտա
քաթեղէնս . որոյ Թլխատեաց յետս զոդքան իսրայէլի
ընդ նմա ուր Թաղէացին զնա առ ի կիշատակ՝ զսուրն
եփրեմայ հիւսիսոյ . լերինն գայասու ։ Այլ անդ եդին
մանօք ժառանգուԹե իւրոյ ի Թաննաթսարար ի լերինն
ան, հարիւր և տասն ամաց ։ Այլ Թաղէացին զնա առ սահ
այսորիկ մեռանիլ յետս նաՀեայ ծառայի
ոյն՝ զորս արար յիսրայէլ ։ Այլ եղև յետ
ժամանակս ընդ յետս . որք և տեսին
զոր գործս ոն՝ զորս արար յիսրայէլ ։ Այլ եղև յետ
սէայ . և զոմ աէուրս ծերոյն՝ որք ճգեցին
Ընկերցուածք ։ Յեսուէայ որդւոյ Նաւէեայ ։

Ես պաշտեայ խորայէլ զՏՐ զոմ աէուրս յե
զոմ գործս ոն՝ զորս արար յիսրայէլ ։ Այլ եղև յետ
մանօք ժառանգուԹե իւրոյ ի Թաննաթսարար ի լերինն
եփրեմայ հիւսիսոյ . լերինն գայասու ։ Այլ անդ եդին
ընդ նմա ուր Թաղէացին զնա առ ի կիշատակ՝ զսուրն
քաթեղէնս . որոյ Թլխատեաց յետս զոդքան իսրայէլի
ի գաղգաղայ . յորժամ էհան զնա յերկրէն եգիպտա
ւոց ոչ հրամայեաց ։ և անդ են ոսկերք յովսէփ ժամա
նակի ։ Այլ զտակերպն յասէփայ հանին որդիքն իսրայէլի
եգիպտոսէ . և Թաղէացին զնա ի սիկիմ, ի բաժնի ա
գարակին զոր ստացաւ յակոբ յամօրհացւոյն քանակէլոյն
ի սիկիմ որոշայ Տաբէրայ ։ և եւս զայն յասէփայ ի բաժ
Հանայի որդւոյ ահարօնի . և Թաղէացւ՝ ի գաբաաթ
նի ։ Այլ եղև յետ այսորիկ վախճանիլ եղիազարու քա

Ես պաշտեայ խորայէլ զՏՐ զոմ աէուրս յե
սէայ . և զոմ աէուրս ծերոյն՝ որք ճգեցին
զոմ գործս ոն՝ զորս արար յիսրայէլ ։ Այլ եղև յետ
ժամանակս ընդ յետս . որք և տեսին
զոր գործս ոն՝ զորս արար յիսրայէլ ։ Այլ եղև յետ
սէայ . և զոմ աէուրս ծերոյն՝ որք ճգեցին
Ընկերցուածք ։ Յեսուէայ որդւոյ Նաւէեայ ։

թիւնն, յայտնել ի լուսին ժամանակս։ Արդ ուրախ
ալ պահեալ էիր հաւատովք ի պատրաստեալ փրկու-
գութիւնն, որ պահեալ է լուսինս ձեզ։ Արդ զօրու-
ռելոց։ Յանդիմ և յանապատս և յանթառամ ժառան-
ի յայսն կենդանի. ի ձեռն յարութեան Յի Ա՛ի ի մեռ-
բազում ողորմութեամբ ծնաւ զմեզ վերստին
Օ՛ծեալ է աձ և հայր ան մերոյ Յի Ա՛ի, որ ըստ
պէտրոսի առաքելոյն ի նախաշխարհայ առաքին ըղ՝
ուաց նոյ, չիր ուրեք ի միջի։
Զառագաստ սիրելին մեզ. և այն որ փրկչին զմեզ ի ձէ
և չիր ուրեք ի միջի. և մեղք հարցն ընդ մեզ էլին։
նեալք, յապերժութենէ հացիւ։ Ձարքն մեր մեղան.
գիտա։ Ձեռնաձիգք էղեն եգիպտացիքն և աստրեհատա
նոցի մերոյ՝ հալածականը էղաք. և ոչ գտաք հան-
և փայտն մեր առանց փոխանակի։ Ային ի վէմ պարա-
րիք ի ժամանակաց մերոց։ Ո՛չ ջուր մեր գնոյ արբաք.
Արք Ա՛ստուած՝ և ոչ գոյր մեր հայր. մարգ մեր իբրև այ
տես զնախատինս մեր։ Վհատանգուրէի մեր գար-
ձաւ յօտարութիւն. և քնակուրէի մեր ի նոցունեաց։
Ի՞չեւ ա՞ր՝ որինչ անցք անցին ընդ մեզ. նայեաց, և

Ընդունեցաւ Այբբ Արտաւէտ։

խրեանց՝ և խրաքանչիւր ի քաղաքս խրեանց։
Այ որդիքն իսրայէլի դնացին խրաքանչիւր ի տեղիս
խրոյ. մինչև մեռաւ և թաղեցաւ յիւրումն գաւառի։
Այ քահանայապետ փենէէս փոխանակ եղիազարու հօր
մայ։ Հաւատքան յայնոսիկ առեալ որդւոցն իսրայէլի
շտապանակ ուխտին ՚ի շրջեցուցանէին ընդ խրեանս։
փենէէսի որդւոյ իւրում, զոր ետ նմա ի լերինն եփրե-
Ի՛ պահլի չէէղէկի, ի դրան Վաւէլին։

Ա. Կարող է Սարսափագին ի՛ր ուղիղ զգեստս մեր։

Ի՛նչ գնաստուք աստի։

Եւ ոչ պատուիրեաց ինձ Հայր՝ այնպէս առնեմ։ Ոչն ա՛ր գտանէ։ Ա՛յլ զի Ծանիցէ աշխարհ եթէ սիրեմ զՀայր։ զայս խօսեցայ ընդ ձեզ։ գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ՝ և ի՛ս ինչ ո՛չ ունի ձեզ։ Այլ այժմ ասացի ձեզ մինչչեւ եղեալ։ զի յորժամ լինիցի Հաւատասջիջը։ Ալ՛ չ՚ա՛ս շատ խօսեցայ ընդ ձեզ։ Այլ այժմ ասացի ձեզ մինչչեւ եղեալ։ զի յորժամ գիտասջիք եթէ ես առ Հայր երթամ։ զի Հայր իմ մեծ է քան զիս։ Այլ այժմ ասացի ձեզ մինչչեւ եղեալ։ զի յորժամ լինիցի Հաւատասջիք։ Ալ՛ չ՚ա՛ս շատ խօսեցայ ընդ ձեզ։ գայ իշխան աշխարհիս այսորիկ՝ և ի՛ս ինչ ո՛չ ունի ձեզ։ զայս խօսեցայ ընդ ձեզ։ զի խաղաղութիւն ունիցէք ի ինձ։ ի տագնապի լինիցիք յաշխարհի։ այլ քաջ լերուք։ ես յաղթեցի աշխարհի։

Ի՛նչ է որ ասէ մեզ։ Փոքր մի՝ և ոչ տեսանէք զիս։ և դարձեալ փոքր մի՝ և տեսանէք զիս։ զի ես առ Հայր երթամ։

Ասէին ուրեմն աշակերտքն ի միմեանս։ Զի՞նչ է այս զոր ասէ մեզ։ Փոքր մի՝ և ոչ տեսանէք զիս։ և դարձեալ փոքր մի՝ և տեսանէք զիս։ և զի ես առ Հայր երթամ։ Ասէին ուրեմն։ Զի՞նչ է այս զոր ասէ փոքր մի։ Ոչ գիտեմք զինչ խօսի։

Գիտաց Յիսուս թէ կամէին հարցանել զնա։ և ասէ ցնոսա։ Զայդ հարցանէք ընդ միմեանս զոր ասացի։ Փոքր մի՝ և ոչ տեսանէք զիս։ և դարձեալ փոքր մի՝ և տեսանէք զիս։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ։ եթէ լայնիցէք և ողբասջիք դուք։ և աշխարհ ուրախասջի։ տրտմեսջիք դուք։ այլ տրտմութիւն ձեր յերկիր դարձցի։

Կինն յորժամ ծնանիցի՝ տրտմութիւն ունի։ զի եհաս ժամ նորա։ այլ յորժամ ծնցի մանուկն՝ ոչ յիշէ զնեղութիւնն։ վասն ուրախութեան զի ծնաւ մարդ յաշխարհ։

Եւ դուք արդ տրտմութիւն ունիք ի ժամ այս։ այլ տեսից զձեզ դարձեալ։ և ուրախասջի սիրտ ձեր։ և ոչ ոք առնուցու ուրախութիւն ձեր ի ձէնջ։

Եւ յաւուր յայնմիկ զիս ոչ հարցանիցէք զինչ։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ։ զոր ինչ խնդրիցէք ի Հաւր յանուն իմ։ տացէ ձեզ։ Մինչեւ ցայժմ ո՛չ խնդրեցէք զինչ յանուն իմ։ խնդրեցէք և առնուցուք։ զի ուրախ լիցի ձեր։

Այս ամենայն առակս խօսեցայ ընդ ձեզ։ Եկեսցէ ժամ՝ և ոչ առակս խօսեսցայ ընդ ձեզ։ այլ յայտ ասասցեմ ձեզ զՀաւրէ։

Յայնմ աւուր զանուն իմ խնդրեսջիք։ և ոչ ասեմ ձեզ եթէ ես աղաչեցից զՀայր վասն ձեր։ Զի ինքն Հայր սիրէ զձեզ։ զի դուք զիս սիրեցէք։ և հաւատացէք եթէ ես յԱստուծոյ ելի։ ելի յՀաւրէ։ և եկի յաշխարհ։ դարձեալ թողում զաշխարհ։ և երթամ առ Հայր։

Ասեն աշակերտքն ցնա։ Ահա արդ յայտնապէս խօսիս։ և առակ ոչ ասես։ Արդ գիտեմք եթէ գիտես զամենայն։ և ոչ պիտի է քեզ զի հարցանիցէ ոք զքեզ։ Ընդ այսմ հաւատամք եթէ յԱստուծոյ ելեր։

Պատասխանի նոցա Յիսուս։ Արդ հաւատայք։ Ահա գայ ժամ։ և եհաս արդէն։ զի ցրուեսջիք դուք իւրաքանչիւր յիւրոյ տեղւոջ։ և զիս միայն թողուցուք։ և ոչ եմ միայն։ զի Հայր ընդ իս է։

Զայս ամենայն խօսեցայ ընդ ձեզ։ զի խաղաղութիւն ունիցէք ի ինձ։ ի տագնապի լինիցիք յաշխարհի։ այլ քաջ լերուք։ ես յաղթեցի աշխարհի։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՄԱՏԹԷՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԻՆ։

ԳԼՈՒԽ Ա։

ՅԱՅՍ ՄԱՍԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱՐԱՊԵՏԻ։

ՅԱՅՍ ՄԱՍԻՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԿԱՐԱՊԵՏԻ։

Ես փրկիչ մեր մարգասէր, կարգամբ գիծ
և զաւետաստրդ անուանդ քո։ Հանգի՛ր կէտ
գի ծառ այիս քոյ (այս անուն) քահանայի, ո՛
շաչանօք սրբու հոգւոյ ածածնին և ամ սրբոյ, և որք միա
բանեալ հայցեմք ի քո առատ մարգասիրութենէդ՝ շնոր
հել զթութիւն մեզայց տալոյ։ Ո՛վ ի գուս ար շնորհեցեր
ծառայի քում առաքելութի՛ն, հովուել քաջատուր
ժողովրդոյդ քո։ Այսոյ ինքնդ և այժմ շնորհեա ամ
ընդ երջանիկ հայրապետական վերադասիդ՝ զի ընտրին
փառաւորեսցէ զՀայր և զորդի և՛։

Խաչակրութի՛ն ամենեցուն։ Ո՛չ երկիր պագեսցուք։

Ո՛վ Տէր ամենեցուն և արարիչ։ Ո՛վ ձեզ ամենեցուն՝
և ար, և Հայր, և ոգւոյդ։ Ո՛ կենաց և մահու ար։
Ո՛ հոգւոյ մերոյ շահմարան և բարեգործ. որ առնես
զամ, և յօրինեալ փոփոխես արուեստաւոր բանիդ
ըստ ժամանակի՝ ոմն դու ինքնին գիտես խորին քոյով
խնամատարութեդ և մատակարարութեդ։ Ընկալ և այժմ
զաղաչանս մեր, և զհոգի տուր հանդի՛ր ընդ սէն քո ի խոր
հուրդ սիրոյդ անուն քոյ։ և արժանի արա վերստին
նորոգման։ Ի լսել զձայն ածային փողոյն՝ ընդ առաջ
ելանել քեզ փառօք։ զի կացցէ առաջի քոյ զուարթ
թիւն և պայծառ։ Ընկալեցիր և զմեզ յեսոյ ի գիտ ժա
մանակի, շնորհօք և մարգասիրութենէ ածդ մերոյ և փրկ
չի՛ն Յի՛ Քրի՛ստոսէ, որում վայել փառք իշխա՛
նութի՛ն։

Ես առէն Ղարիան ձկ, Ես յսոր անձառ լուսոյն ծա.
վէզ պոռ։ Ես ձկ պոռ Երդ։

Հոգւոյ։ Ալ Հանգու՛։ Քրիստոս մեր՝ Հայր մեր՝
և որ, և հայր, և ոգւոյդ։ Ո՛ կենաց և մահու ար։
Ո՛ հոգւոյ մերոյ շահմարան և բարեգործ. որ առնես
զամ, և յօրինեալ փոփոխես արուեստաւոր բանիդ
ըստ ժամանակի՝ ոմն դու ինքնին գիտես խորին քոյով
խնամատարութեդ և մատակարարութեդ։ Ընկալ և այժմ
զաղաչանս մեր, և զհոգի տուր հանդի՛ր ընդ սէն քո ի խոր
հուրդ սիրոյդ անուն քոյ։ և արժանի արա վերստին
նորոգման։ Ի լսել զձայն ածային փողոյն՝ ընդ առաջ
ելանել քեզ փառօք։ զի կացցէ առաջի քոյ զուարթ
թիւն և պայծառ։ Ընկալեցիր և զմեզ յեսոյ ի գիտ ժա
մանակի, շնորհօք և մարգասիրութենէ ածդ մերոյ և փրկ
չի՛ն Յի՛ Քրի՛ստոսէ, որում վայել փառք իշխա՛
նութի՛ն։

Ես առէն Ղարիան ձկ, Ես յսոր անձառ լուսոյն ծա.
վէզ պոռ։ Ես ձկ պոռ Երդ։

և մնաս ընդ Հիւսիսոյ գրանն որ հայէր ընդ հարաւ, և
գրանն որ հայէր ընդ հիւսիսոյ, և հանէր ընդ հարաւ.
պատշկամբէն էին ի ններսոյ սրահին. մի ըստ հարաւոյ
ես տարաւ զինս ի տարագն ներքին. և ահա երկու

Ընդերձած յԱրշակունեաց Պատմութենէ։

քի գաւթի։

ննջեաց գաւթի ընդ հարս իւր՝ և թաղեցաւ ի քաղաքն
աւետ. մի՛ պահասուցին զո այլ յաթոռոյ իշխելոյ։ Այն
իւրեանց՝ և յամ անձնէ իւրեանց ոչ գնացեր գու,
իւրեանց գնալ առաջի իմ ճշմարտութեամբ յամ սրտէ
ես իմ և ասէ. եթէ պահեսցեն որդիք քո զճանապարհս
քեզ։ Ո՞վ հաստատեսցէ ասր զբան իւր. զոր խոսեցաւ
վկայութիւն նոցա, զդրեալս յօրէնս մովսէսի. զի ի միտ
առնուցուս՝ զոր առնիցես. ըստ ամի զոր պատուիրեմ
զպատուիրանսն նո՝ և ջնրաշունս՝ և զդատաստանս՝ եղ
թիւնս ոչ ոչ ըստ գնալ ի ճանապարհս նո։ և պահել
բասցիս՝ և եղիցին յայր։ Այն պահեսցես զպահպանու
Այս երթամ ճանապարհ ամենայն երկրի. և զու զո

Ընդերձած յԱրշակունեաց Պատմութենէ։

Ե մերձեցան աւուրք գաւթի մեռանելոյ. և
պատուիրեաց որդւոյ իւրում սողոմոնի՝ և ասէ։
Ես երթամ ճանապարհ ամենայն երկրի. և զու զո
բասցիս՝ և եղիցին յայր։ Այն պահեսցես զպահպանու
թիւնս ոչ ոչ ըստ գնալ ի ճանապարհս նո։ և պահել
զպատուիրանսն նո՝ և զիրաւունս՝ և զդատաստանս՝ եղ
վկայութիւնս նոցա, զդրեալս յօրէնս մովսէսի. զի ի միտ
առնուցուս՝ զոր առնիցես. ըստ ամի զոր պատուիրեմ
քեզ։ Ո՞վ հաստատեսցէ ասր զբան իւր. զոր խոսեցաւ
ին իմ և ասէ. եթէ պահեսցեն որդիք քո զճանապարհս
իւրեանց գնալ առաջի իմ ճշմարտութեամբ յամ սրտէ
իւրեանց՝ և յամ անձնէ իւրեանց ոչ գնացեր գու,
ննջեաց գաւթի ընդ հարս իւր՝ և թաղեցաւ ի քաղաքն
աւետ. մի՛ պահասուցին զո այլ յաթոռոյ իշխելոյ։ Այն

Ընդերձած յԱրշակունեաց Պատմութենէ։

քի գաւթի։

Ե մերձեցան աւուրք գաւթի մեռանելոյ. և
պատուիրեաց որդւոյ իւրում սողոմոնի՝ և ասէ։
Ես երթամ ճանապարհ ամենայն երկրի. և զու զո
բասցիս՝ և եղիցին յայր։ Այն պահեսցես զպահպանու
թիւնս ոչ ոչ ըստ գնալ ի ճանապարհս նո։ և պահել
զպատուիրանսն նո՝ և զիրաւունս՝ և զդատաստանս՝ եղ
վկայութիւնս նոցա, զդրեալս յօրէնս մովսէսի. զի ի միտ
առնուցուս՝ զոր առնիցես. ըստ ամի զոր պատուիրեմ
ին իմ և ասէ. եթէ պահեսցեն որդիք քո զճանապարհս
իւրեանց գնալ առաջի իմ ճշմարտութեամբ յամ սրտէ
իւրեանց՝ և յամ անձնէ իւրեանց ոչ գնացեր գու,
ննջեաց գաւթի ընդ հարս իւր՝ և թաղեցաւ ի քաղաքն
աւետ. մի՛ պահասուցին զո այլ յաթոռոյ իշխելոյ։ Այն

Այն բառանն չհահանչէ, եբերէն ի լիանատոնն, կամ երբ
աս Լուսաւ էնէղէցոչ։ Այն աւէն Շարանն ձէ,
Հայր բարեգութ։" Զի շրեանն Լիճածնի, և զի խաչէ։
Սաղմոս չասն հարնէ, Տէր սիրեցի զվայելչութիւնն քոյ"։
Լուսո արա ինձ որ, զի ես յամբծութեամբ"։

Ընդերձած յԱրշակունեաց Պատմութենէ։

Ե մերձեցան աւուրք գաւթի մեռանելոյ. և
պատուիրեաց որդւոյ իւրում սողոմոնի՝ և ասէ։
Ես երթամ ճանապարհ ամենայն երկրի. և զու զո
բասցիս՝ և եղիցին յայր։ Այն պահեսցես զպահպանու
թիւնս ոչ ոչ ըստ գնալ ի ճանապարհս նո։ և պահել
զպատուիրանսն նո՝ և զիրաւունս՝ և զդատաստանս՝ եղ
վկայութիւնս նոցա, զդրեալս յօրէնս մովսէսի. զի ի միտ
առնուցուս՝ զոր առնիցես. ըստ ամի զոր պատուիրեմ
ին իմ և ասէ. եթէ պահեսցեն որդիք քո զճանապարհս
իւրեանց գնալ առաջի իմ ճշմարտութեամբ յամ սրտէ
իւրեանց՝ և յամ անձնէ իւրեանց ոչ գնացեր գու,
ննջեաց գաւթի ընդ հարս իւր՝ և թաղեցաւ ի քաղաքն
աւետ. մի՛ պահասուցին զո այլ յաթոռոյ իշխելոյ։ Այն

գնացս ցուցանել։ Եւ առաքել աղաչեմք, զի զայն
եթէ բարբառք մեր ունիմք. քանի կարիմք բարբառ
Ի ղեթս արարեք վասն մեր. զի հաստատուսցուք գիտեմք
զայն՝ եւ մի յոգւոյ հանելով։ զի այն ոչ յօգուտ ձերոյ։
թէ համարս տալոյ հոգւոց ձեր. զի խնդրէք արատչեն
կացէք նոյ։ Օ՜ի նորա սքանչին վն ոգւոյ ձերոյ՝ ոյզ
Ա՛նհնդիր լերուք առաջնորդացդ ձերոց. եւ հպատակ

Պէտք առաջին չբարեացդոյ ընդունել ընծայս։

քահանայքն՝ զի մնանեն իւրեանց զնեղքին սրտին։
կեսցեն զգեստս իւրեանց։ Եւ զգինի մի արբցեն ամ
և զվարս իւրեանց մի անօսրացուսցեն. ծածկեսցեն ծած
պատմուճանս. և մի սրբեսցեն զժաղտութիւնն պատմու
դիցեն զնա ի սեննեակս սրբութեանն, և զգեցցին այլ
կացին զպատմուճանս իւրեանց որով պաշտիցեն. և
լանելն իւրեանց յարտաքին սրահն առ ժողովուրդն՝ մի
գեսցեն իւրեանց. և ոչ զգենուցուն՝ զի բռնութիւն։ Եւ երբ
գեսցեն իւրեանց. և անդրանկաւորսն կուսանս յերանս
րանէ սրահին նեղբնոյ։ Եւ խոյրս կուսանքն ունելոյն ի
հին՝ ի նեղբնոյ՝ զգեցցին զպատմուճանս իւրեանց ի դը
և մի՛ զգենուցուն աստ՝ ի պաշտամանն իւրեանց ի դը

Եւ եղիցի ի մտանել քահանային ընդ դուռն սրա

Ա՛ռաքեալ յՈՒՂՂԻՒԷ Ա՛ՐՏԱՐԷ է։

որք մերձենան ի պատուհասս անոնք պաշտել զնա։

զպատմուճանս սեղանոյն. նորա են որք ինք սադովկայ՝
Հայր ընդ հիւսիսի՝ քահանային եղիցի, որք պահեն
պահեն զպատմուճանս ետեանոյն։ Եւ պատչկամբն՝ որ
որ հայի ընդ կողմն հարաւոյ՝ քահանային եղիցի, որք
հաներ ընդ հիւսիսի։ Եւ ասէ ցնա. այս պատչկամբ՝

ի Յառաջագոյն, կամ ետքն Իւրան էնէղէյոյն։

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

Ընդ պարանս որ ըսաւ Յովհաննու։

Ասա խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

Ընդ պարանս որ ըսաւ Յովհաննու։

Ասա խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

Ընդ պարանս որ ըսաւ Յովհաննու։

Ասա խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

Ընդ պարանս որ ըսաւ Յովհաննու։

Ասա խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

Ընդ պարանս որ ըսաւ Յովհաննու։

Ասա խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ուրախութիւնն իմ ի ձեզ
կեաց, և ձեր ուրախութիւն լցեալ եղիցի։ Այս է
պատուէր իմ, զի սիրեսջիք զմիմեանս, ոպէս և ես զձեզ
սիրեցի։ Ոչ ունի աւելի քան զայս սէր ոչոք ունի եթէ զան
ձն իւր դիցէ ի վերայ բարեկամաց իւրոց։ Դուք բարե-
կամք էք իմ, եթէ առնիցէք զոր ես պատուիրեմ ձեզ։
Այլևս կոչեմ զձեզ ծառայս, զի ծառայն ոչ գիտէ զինչ
գործէ տէրն նորա։ այլ զձեզ կոչեցի բարեկամս, զի զամ
ինչ որ լուայ ի Հօրէ իմմէ ծանուցի ձեզ։ Ոչ եթէ դուք
ընտրեցիք զիս, այլ ես ընտրեցի զձեզ, և եդի զձեզ,
զի դուք երթայցէք՝ և պտղաբերիք և պտուղն
ձեր կայցէ, և զորինչ խնդրիցէք ի Հօրէ իմմէ յանուն
իմ, տացէ ձեզ։ Զայս պատուիրեմ, զի սիրեսջիք զմի
մեանս։ Եթէ աշխարհս զձեզ ատէ, գիտասջիք զի
նախ զիս ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ աստի էիք՝ աշ
խարհ զիւրն սիրէր արդեօք։ բայց զի չէք յաշխարհէ,
այլ ես ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ, վասն այնորիկ ատէ
զձեզ աշխարհ։ Յիշեցէք զբանն՝ զոր ասացի ձեզ. Եթէ
ոչ է ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ եթէ զիս հալածեցին,

քո որ աչանդեաց զհոգի իւր ի ձեռս քո. զի և սա է
դիակ ի կեանսն յաւիտենական։ Այժմ ծառայ
ղինաց զնէ առաքեալն. և նորօք որսայեր զմար-
մնաբեղցս. որ եղբարս քեզ անուանեցեր ի հոգի
ովիւ ապետ բարի քո, գտօղ կորուսեալոյ և խնդրօղ
Այն հաճոյանայ աստ ղկնոջս։ Եւ գտանելոյ մեզ ղշնորհս։
Այն սարիաստգն չարտղէ։ Եւ ըստ գտանելոյ մեզ ղշնորհս։
ձեզ. քանզի ընդ ձեղէք։
ցեք թէ ես ասացի ձեզ։ Օգայս ի սկզբանէ ոչ ասացի
խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի յորժամ եկեսցէ ժամանակ՝ յիշէ-
ձեզ. քանզի ոչ ծանեան զհայր՝ և ոչ զիս։ Այլ և զայս
ղիսի պաշտօն մատուցանել ինձ։ Այն զայն արասցեն ըն-
ժամանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ համա-
ջիք։ Այժողովրդոց իւրեանց հանիցեն զձեզ. այլ եկիւ
ըխս էք։ Օգայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ զի ոչ գայթագղեսջի
նա վկայեսցէ վասն իմ։ Այն գուք վկայէք՝ զի ի սկզբանէ
ձեզ՝ ի հօրէ՝ զհոգին ճշմարտութեան որ՝ ի հօրէ ելանէ,
Այայց յորժամ եկեսցէ մխիթարիչն՝ զոր ես առաքեցից
րենն նոցա գրեալ է. թէատեցին զիս ի մարգապարտուց։
ցին. և զիս և զհայր իմ։ Այլ զի լցցի բանն, որ յօ-
ծեաց, մեզ ինչ ոչ գոյր նոցա. բայց արդ տեսին, և ատե-
լին զհոգոծան չէր գործեալ ինձ՝ զոր ոչ այլոք գոր-
դաց խրեցանց։ Այր զիս ատեալ՝ և զհայրն իմ ատեալ
մեղ ինչ ոչ գոյր նոցա. բայց արդ չէք պատճառ վասն
քեացն զիս։ Այմ եթէ չէր եկեալ և խօսեցեալ ընդ նոս,
ատա և զձեզ հալածեսցեն. եթէ զբանն իմ պահեցին,
ատա և զձերն պահեսցեն։ Այլ զնոսա արասցեն ընդ
ձեզ վասն անուան իմոյ. զի ոչ գիտեն զայն՝ որ առա-
մոլրեցցես. որ եղբարս քեզ անուանեցեր ի հոգի
ղինաց զնէ առաքեալն. և նորօք որսայեր զմար-
դիակ ի կեանսն յաւիտենական։ Այժմ ծառայ
քո որ աչանդեաց զհոգի իւր ի ձեռս քո. զի և սա է

Ար է ։ Հոգւոյ ։ Հայր մեր ։

Ար աւետ ։ Ելիցեն զօրենքն մօտեսիւ ։ վեց տուն ։ Հոգի տուր ։ վայելէ փառք ի շնոր ։

ուանգուածքն, ի ձեռն նորոգեալ հոգւոյդ սէր ։ Ալեւս ջակոմեանդ քո՝ ընդ սիրելիս երկնաւոր հօրդ ի ժա- լաց քոց ։ Չիշեա զ ուտա քո զմահկանելն ։ և միայն յա ռել ։ Վա յոյս մեր և պատակ պարծանաց հաւատացեալ գալստեանն, յորժամ գան ժողովել զկենդանիս և զմե- ռեալս ։ Ա յոյս մեր և պատակ պարծանաց հաւատացեալ և հանգիստ հոգւոց սուրբ ։ յոյս յարութեանն ի մեծի աւուր ստեղծեր զամ ։ Ալեւս ար երկնից պահապան մարմնոյ սր, ողջուն նիւ՝ և ըստ հրամանի քում դառնայ ի հող ուստի առեր ։ Ալեւս ար ։ զի ահաւասիկ հրաժարեալ ի մեզնէ թագաւորն և տէրն ։ զի ահաւասիկ հրամայեալ ի մեզնէ յիշատակարանս դատաւորիդ սուրբ և աստուածա- պաշտ զմեզ ։ Ար զի բակաց ու մեր որ փոխեցաւ ի մեզնէ ի կամարս երկնից ։ զի ահաւասիկ հրամայեալ ի մեզնէ ի կամարս սուրբ դուռ պահելիր զմեզ և պահե- լոյ ։ զի ի կեանս սուրբ դուռ պահելիր զմեզ և պահ- դեր ։ և այժմ և ա ան հոգւովդ և խաչիւդ քով սրբով պահեա զմեզ ։ Ար զի բակաց ու մեր որ փոխեցաւ ի ուանգուածքն ։ Ար զի կատարման ծառայիս քո (այս անուն) բահան գի , յանձն արա զմեզ ուղղափառ հ- ւոյ զմեզ ի ձեռանէ քումմէ ։ և մի տար օտարաց գժա- ղիսեցու գքոյ բահանայ քո և ժողովրդիս ։ մի թողուր եկեղեցւոյ քոյ բահանայ քո և ժողովրդիս ։ մի թողուր Վարձեալ մատուցանեմք գվաղճանն մեր առ դրան սեղ- խաչաշունչն անեղծոն ։ Ի երիւր պատեաց ։

զմեզ արժանաւորել զհոգևաւոր փառաւորել զՀայր և զորդի և զսուրբ հոգին ։ այժմ և միշտ և ։

Հաւատամք ։ Ար զի ի ձեռն քումմէ ։ և մի տար օտարաց գժա- ռանգութիւն քո ։ Ար զի կատարման ծառայիս քո (այս անուն) բահան գի , յանձն արա զմեզ ուղղափառ հ- ւոյ զմեզ ի ձեռանէ

զքեզ մինչև արարիչ զամենից զոր խօսեցայ ընդ քեզ։

ցես. և դարձուցից զքեզ յերիկիս յայս. զի ոչ թողից զքեզ եմ պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո՝ յոր գնասցես. և դարձուցից զքեզ յերկիրս յայս՝ զի ոչ թողից զքեզ մինչև արարից զամենայն զոր խօսեցայ ընդ քեզ։

Եւ եղև յակոբ ի քնոյ իմմէ. և գնաց ի խառան։ Եւ եհաս ի տեղի մի՝ և անցից անդ. զի արեւն ի մուտս էր։ և էառ ի քարանց տեղւոյն՝ եդ ընդ սնարս իւր և անկաւ ի տեղւոյն յայնմ։ Եւ եւրես տեսիլ։ և ահա սանդուխք հաստատեալ յերկրի. որոյ գլուխն հասանէր յերկինս. և հրեշտակք ացի ելանէին՝ և իջանէին ընդ նա։ Եւ ահա տէր հաստատեալ կայր ի նմա. և ասէ. ես եմ Տէր Աստուած Աբրահամու հօր քոյ և Աստուած Իսահակայ. մի երկնչիր. զի զքեզ կիրդ յորում դու անկանիս. քեզ տայ զայն՝ և զաւակի քում։ Եւ եղիցի զաւակ քո իբրև զաւազ երկրի. և ընդ արեւակեացի՝ ի ծովակողմն. և ընդ արեւելս. և ընդ հիւսիս. և ընդ հարաւ. և օրհնեսցին ի քեզ ամենայն ազգք երկրի՝ և ի զաւակի քում։ Եւ ես ահաւասիկ ընդ քեզ

Ընդ

Ալա պաբէտ ի պուսան էհէզէցան՝ աստուչն Սալմա, Հայկը ինձ զգուշացա արգարում թէ։ Խոստովանին եղէ- րուք ասն զի բարիք է։ Ինչն ցայն պէշկին ոչ ասէ, Հայկ ինչ զգրուհա։ Այն քանան զգուսան հասանին յեհէզէցին, ասելով չարիան, Ծալամուքէք քո զգուշն քայց մեզ։

Ընդ Ծննդոց։

Եւ եղև յակոբ ի քնոյ իմմէ. և գնաց ի խառան։ Եւ եհաս ի տեղի մի՝ և անցից անդ. զի արեւն ի մուտս էր։ և էառ ի քարանց տեղւոյն՝ եդ ընդ սնարս իւր և անկաւ ի տեղւոյն յայնմ։ Եւ եւրես տեսիլ։ և ահա սանդուխք հաստատեալ յերկրի. որոյ գլուխն հասանէր յերկինս. և հրեշտակք ացի ելանէին՝ և իջանէին ընդ նա։ Եւ ահա տէր հաստատեալ կայր ի նմա. և ասէ. ես եմ Տէր Աստուած Աբրահամու հօր քոյ և Աստուած Իսահակայ. մի երկնչիր. զի զքեզ կիրդ յորում դու անկանիս. քեզ տայ զայն՝ և զաւակի քում։ Եւ եղիցի զաւակ քո իբրև զաւազ երկրի. և ընդ արեւակեացի՝ ի ծովակողմն. և ընդ արեւելս. և ընդ հիւսիս. և ընդ հարաւ. և օրհնեսցին ի քեզ ամենայն ազգք երկրի՝ և ի զաւակի քում։ Եւ ես ահաւասիկ ընդ քեզ

Ա՛ր երբե՛ք տեսե՞լ վիշտ այն. ոյր լինի օրինակ հո-
գալ վատ ըլ ոգ. ու՛ր գըշաբաթնե՞ր. ու՛ր յոժարու թե՞ր
վ՚ձեզ հմտե՞ ոգ. վերահասու լինել՝ ու՛ր երբե՛ք ահաբեկ
փառ այն յայտնե՞լ հաղթող։ Ի՞մ ծնո՛ղք՝ որ
և վիրաց չարչարանացն ՝ Ի՛՛. որ և հանգերձեցաք
երկնաւոր այսու հետե ազգիշ. երբե՛ք երկնակիր՝
Պետրոս առաքեալ ի Հռոմ առաքին ընդ-
դէմ Սիմոնի մոգի. զի հրե՛շտակ սուն առնակալի է։
Ընդ-դէմ Սիմոնի մոգի. և ասէ ցնա Պետրոս. զի
քահանայապետ զգու-շասցին զիւրսն զի. և ասէ ցնա Պետրոս
և զգաստա՛ս գտանիցուն յանիրաւութենէ։ Օ՛ի շրթունք
շրթունս նոյ. խաղաղու թե՛ւ և ուղղու թե՛ւ գնասց ընդ-
մէս. և խաղաղու թե՛ւ ես ետու նմա զերկիւղ երկնչել
յինէն՝ և յերեսաց անուանն իմոյ խոյչիլ։ ( ) Ընդ-դէմ Հրէից
և խաղաղու թե՛ւ. ես ետու նմա զերկիւղ երկնչել
յայնէն ասէ ասէր. ուխտն իմ, որ էր ընդ նմա կենաց
և

Ընդ-դէմ Ի Պաղատիա Առաքեալ է։

տեսցեն զմ ծագք երկրի զիրկու թե՛ւ ոյ մերոյ։
արասցէ Տ՛ր զբազում ի նոր ազգաց. և
միցաւ նմա Տ՛ր. և փրկեսցէ զնոսա ես Հայտնի
աւերակեցն հանդերձ երու սաղէմ զիրկու թե՛ւ. զի ոգոյ
նան՝ յոտս ոդերմեացն Տ՛ր սիոնի ։ Երկինք դոչեացին
րակ չնձասցեն ։ զի գէմ յանդիման տեսցեն զժամ
պանող քոյ բարձրեալ։ և ինչպէս բարբառ ու հասա
գոհանք թէ Թագաւորեսցէ քէզ ոչ։ Օ՛ի ձայն պահա-
ման թէ Թագաւորեսցէ քէզ ոչ ։ զի ես ասեմ
չի բարու թե՛ւ. զի լսեմ՛ արարիչ զիրկու թե՛ւ. ասէ
բանի համբաւեցին խաղաղու թե՛ւ. երբե՛ք աւերածան-
Ի երբե՛ք զի գերեցիկք են՝ ի վե՛ր երանոյ ոտք աւետա-

Ընդ-դէմ Ի Պարթեւ Առաքեալ է։

Վ՚հահանայապետ աստէղոյ։

Գայց արդ երթամ ես առ առաքիչն իմ։ և ոչ ոք
ի ձէնջ հարցանէ զիս, թէ յո՞ երթաս։ այլ
զի զայս խօսեցայ ընդ ձեզ՝ տրտմութիւն եհեղ զսիրտս ձեր։
այլ ես զճշմարիտն ասեմ ձեզ. լաւ է ձեզ երթ ես եր-
թամ. զի եթէ ես ոչ երթայի՝ մխիթարիչն ոչ եկեսցէ
առ ձեզ. ապա եթէ երթամ, առաքեցից զնա առ ձեզ։
և նա եկեալ յանդիմանեսցէ զաշխարհ, վասն մեղացն՝ և
վասն արդարութեանն՝ և վասն դատաստանի։ ա մեղացն՝ զի ոչ
հաւատան ինձ։ ա արդարութեանն՝ զի առ հայրն իմ եր-
թամ. և ոչ եւս տեսանիցէք զիս։ ա դատաստանի՝ զի
իշխանն աշխարհիս այսորիկ դատապարտեալ է։ և ունիմ
զբազմ ինչ ունել ասել ձեզ՝ այլ ոչ կարէք հանդուրժել
այժմիկ։ Յորժամ եկեսցէ նա հոգին ճշմարտութեան՝
առաջնորդեսցէ ձեզ ամ ճշմարտութեան. զի ոչ եթէ յանձ
նէ ինչ խօսիցի. այլ զոր լսիցէ՝ խօսիցի. և զգալոցն
պատմեսցէ ձեզ։ ՚Նա զիս փառաւորեսցէ՝ զի յիմմէ
առնուցու և պատմեսցէ ձեզ։ Ամենայն ինչ զոր ունի
հայր՝ իմ է. վասն այսորիկ ասացի ձեզ, թէ յիմմէ առնու
առնուցու և պատմեսցէ ձեզ. փոքր մի, և ոչ եւս տես-
անիցէք զիս. և ապա սակաւիկ մի, և տեսանիցէք զիս.
և զի ես երթամ առ հայր։ Ասէին ոմանք յաշակերտաց
անտի ցմիմեանս, զի՞նչ է այս՝ զոր ասէս ցմեզ. թէ փոքր
մի, և ոչ տեսանիցէք զիս. և դարձեալ սակաւիկ մի, և
տեսանիցէք զիս. և թէ ես առ հայր երթամ։ Էին ասեն

Իսկ

շաշտ-լը, Երբ իյէ ի փէշխ իւրեանց։

պատճ, Հվատացէք զԱյս ասս ընէր։ Ի՞ապա արձակէի Տ-
ղուն։" Տայր մեր։" Ի՞ւ վէրայ դիսդ դիյէն գլո՞ւխ
եւ երթամ առ հայր։

հօրէ՝ եւ եկի յաշխարհ։ դարձեալ թողում զաշխարհ,
սիրեցիք։ Եւ հաւատացիք, երթէ ես յայր եմ։ Ելի ի
վը ձեր։ Ո՞վ ի ձենդ իսկ հայր սիրէ զձեզ՝ զի դուք զիս
նուն իմ։ Եւ ոչ ասեմ ձեզ՝ երթէ ես աղաչեցից զհայր
զհօրէ պատմեցից ձեզ։ Հայնմաւուր խնդրեսջիք յա-
ոչ հաւատիցէք։ աւնն աւնն ասեմ ձեզ՝ զի զոր ինչ
խնդրիցէք ի հօրէ իմմէ յանուն իմ, տայէ ձեզ։ Մինչեւ
ցայժմ ոչինչ խնդրեցիք յանուն իմ, խնդրեցէք, եւ
առնուցուք։ զի ուրախութիւն ձեր լցեալ եղիցի։ Ոչ այս
առակօք խօսեցայ ընդ ձեզ։ այլ յայտնապէս
առակօք խօսեցայց ընդ ձեզ։ եկեսցէ ժամանակ՝ յորժամ
ոչ ես առակօք խօսեցայց ընդ ձեզ։ այլ յայտնապէս
հօրէ։ Յայնմաւուր խնդրեսջիք յա-
նուն իմ։ եւ ոչ ասեմ ձեզ՝ եթէ ես աղաչեցից զհայր
վը ձեր։ Ո՞վ ի ձենդ իսկ հայր սիրէ զձեզ՝ զի դուք զիս
սիրեցիք։ Եւ հաւատացիք, երթէ ես յայր եմ։ Ելի ի
հօրէ՝ եւ եկի յաշխարհ։ դարձեալ թողում զաշխարհ,
եւ երթամ առ հայր։

Ասեն ցնա աշակերտքն նորա՝ Ահա արդ յայտնապէս
խօսիս, եւ առակս ոչ ասես։ Արդ գիտեմք զի գիտես
զամենայն, եւ ոչ պիտի է քեզ զի հարցանիցէ զքեզ
մարդ։ Ընդ այսմ հաւատամք զի ի Աստուծոյ ելեր։
Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս՝ Արդ հաւատայք։
Ահա գայ ժամ, եւ արդ եկեալ է, զի ցրուիջիք
իւրաքանչիւր յանձինս իւրեանց, եւ զիս միայն
թողուցուք։ եւ ոչ եմ միայն, զի Հայր ընդ իս է։
Զայս ասացի ձեզ, զի ի ինձ խաղաղութիւն ունիցիք։
Յաշխարհի նեղութիւն կալջիք, այլ քաջ լերուք,
զի ես յաղթեցի զաշխարհ։

սուրբ կենդանեաց և մեռելոց։ օրհնեմք զքո
ողորմիդ փրկիչ մեր, որ յաւիտենական՝ արա-
րիչ և իշխան հրեշտակաց և մարդկան. զո-

Աշխատ ղԱղօթս։

ՈՒ ՅՈՎՈՒՆՆ։ Աշխ ես։ Օրհնեցին։ Ալերմեաց։
ասելն սա ինուեղն անկեալն հրեշտակացն, զնոր աղաչես։
գիսատ յերկինից արբայութենն, զնոր։ Ի սոն վկրատ-
Թառամ պսակացն, զնոր։ Ի սոն պարգեւելոյ սմա հան
թախտ թենն, զնոր։ Ի սոն արժանի լինելոյ սմա ան
Ի ն դասելոյ սմա յաջակողման գասուն յանբաւ ու
Ի սոն առաջնորդելոյ սմա ընդ առաջ վրիկէին, զնոր։
Ի սոն ընգունելոյ զՀոգի սուրբ՝ի խորանս սբ ցն, զնոր։
նել գուռն անձկացեալ Հանապարհին, զնոր աղաչես։
ցելոյս, զնոր աղաչես։ Ի սոն առաջնորդելոյ սմա ընդ
Ի սոն քաւութենէ և թողութենէ մեղաց Հոգւոյ Հանգու-

Վհարուկ Սարկաւագն,

ի ր բերդն այս Հարկ Հարսի։

Ես ինչ պատչիկ ես Պատարագն, ի քոյ պաշտօնին առա-

Հոգւոյ"։ և Հայր մեր։

սառ, և ի Յովհաննուս։ Ես ի կարծեմ, առասպել
բարեւս, այսինքն՝ զԱստուածն, զԱրիսին, զԱ՛ստ-
նոյնչափ զԱստուածն բոլո-
պաշտօնեան, Հայցեսն լուռ յոհանայ յաղթ Հայհոյիչ
ի ւ ի ւ ի ւ

մարդասիրութիւնդ՝ որ վե՛ր բարձրաւ ողորմութիւնդ քո՝ ո՛չ
կարացեր անտես առնել զստեղծուածս ձեռաց քոց,
զվիրաւորեալս ի բանսարկուէ թշնամւոյն. այլ կամաւ
հօր և հաճոյ թիւր սէյ հոգւոյն, խանարհեցար յորգանդ
սրբուհւոյ կուսին. և հրաշափառ ո՛ր ծննդեամբ քոյ
զանիծեալն լուծեր ղգատակնիք ։ Ալմենամէծ ա՛ն՝ որ
վե՛ր աղբատացար, փառաւորեմք զքո անմահ թա-
գաւորութիւդ ։ զի զկերպարանս ծառայի առեր. և բեռ-
ուեցար ի վե՛ր խաչին. և ո՛չ և պատուհասիան արեամբ քոյ
զգեցեալն ի ծառայութիւն թշնամւոյն ազատեցեր ի
կեանս ։ Արիւրագուժ և փառս մատուցանեմք քեզ՝
հովիւ բանաւոր հօտի, ա՛յլ մեր և փրկիչ ։ Ո՛վ ։ որ
զցրուեալսն յանկեանցի և յանմարմին դիւէն ժողովէ
ներ առ բնակութիւն սէյ հրեշտակաց. և պարսպեալ ո՛չ
խաչիդ նշանաւէն, կարդիցեր տեսուչ և առաքինորդ՝
հովուել խառնատու թիւ զժողովս քոյս քո ։ Ի՛կ ծառայս
քո՝ զոր ընտրեցեր մեզ առաքինորդ ի ձեռն սէյ առա-
քելոց քոց, այսօր հրաժարեցուր ինձնէ. և դարձաւ ի
հող ըստ հրամանի քում ։ Ո՛չ մեք ժողովուրդք քո և
ծառայքս քո՝ ի տառաճարի փառաց սրբուհւոյ քոյ ամենայն
և խնդրեմք ի քէն. բարեխաւսեա՛ սրբուհւոյ ա՛ծած
նիդ և՝ սէյ քոյ ոտք յաւիտենից հաճոյ եղիցին քեզ՝
ընկալ զբանս աղջկանի սորա ի՛նք եկեղեցւոյս առաքի
սէյ սեղանոյ քոյ. և հանդի՛պ զհոգի ծառայիս քոյ ի՛նոր
բանս սիրոյդ անուանի քոյ ։ Ալմէն ամա՛ն ։ որ ողորմած ըղ
յանցանս և զմտածուխս, որք գործովք և խորհրդովք.
զի դո՛ւ ե՛ր միայն կալուչ ես թողու ղմեղս ։ Ընդհա՛ն
սա յորգաւ գաւառաւորութե՛ն բոմ ընդ սէսրասեան
աթոռակցութե՛ն վերապատուի ։ Ո՛չ զմեզ զամենե-

ծառայիս քոյ այսմիկ, և անտես արասցես զսրինչ յանդ
զքաւութի կենդանեաց և մեռելոց • զի ողորմեսցին
գթած՝ ի յարիկ փառաց սրբութե քոյ՝ ուստի բաշխես
կենացարար այսոցիկ : Ո՛ անորոյ աղաչեմք զքեզ Հայր
ի հանգիստ երկրաւոր աշխատութենէս ի տրամալից
և այժմ ըզ արարչագործս առհասարակ քոյ իոչեցեր
քոյ. և շնորհացուսյեայ պահպանեցեր մինչև գայսօր : Օ՛ո
րոցն արժանաւորութե ի փառս ամենասքոյ անուանդ
քոյ. և շնորհացուսյեայ պահպանեցեր մինչև գայսօր : Օ՛ո
մարգարէին • ի յերուսա և ի շինուած ըստ իւրաքանչիւր
թեանց ի գլուխ, և անտի ի խստութինն տարածեսցի ըստ
սէր, և ի ծագիլ սէնսէն շնորհացդ լուսաւորե-
ղէցիս քոյ : Ասպէս զի յիշանել ընծայիոյ իւրոյ Տէրոյդ
փրկարարս աշանգեցեալս յորջոյ քոումն ի սր եկե-
ցանձելով ի սա զնոր հարցուրդս զգործս և զպաշտօնս
գեցեր զսա գլուխ և այնելու եկեղեցւոյ քոմ սրբոյ,
մաց՝ յատկացուցեր յատկականաւ շնորհիւ : Եւ կար
կան և քահանայապետական, և ընտրելով զսա ի քաղ
ի բարձրագոյն և ի ծայրագոյնն աստիճան առաքելա-
նոյն (զայս ա-
մեզ առնու : Ջնոր պատիւ և զծառայս քո
նոյն) արժանաւորեցեր, ամբառնալով զոյին շնորհօք
և ի շինուած մարմնոյ սրբելոյ որդւոյ քոյ՝ որ ի լրումն
տարանիչ՝ հովիւս և վարդապետս • ի հաստատուե
հաւատոյ, ի գործ պաշտաման փառաւոր անղանոյ քոյ,
դեր յեկեղեցւոջն առաքեալս և մարգարէս և աւե
աը՝ որով ընկալաք զշնորհս որդեգրուե քոյ • որով ե
կինս : Որոյ առհաւատչեայ շնորհեցեր մեզ զհոգիդ սո
Թառամ պսակացն ուրախուե որ պահեալ մեզ յեր
կենդանի յանեղծ և յանարատ ժառանգուե և յան
և մահածինս յարուե իւրով • ծնաւ զմեզ ի յոյսն
կեանսն յաւիտենից ի քրիստոսէ յիսուսէ տեառնէ մերմէ :
Ի՛ սկզբանէ էր բանն, և բանն էր առ Աստուած, և Աստուած էր բանն: Սա էր ի սկզբանէ առ Աստուած: Ամենայն ինչ նովաւ եղև, և առանց նորա ոչ ինչ եղև, զոր եղև: Ի նմա կեանք էր, և կեանքն էր լոյս մարդկան: Եւ լոյսն ի խաւարի լուսաւորէ, և խաւարն զնա ոչ ընկալաւ: Եղև մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս: Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ: Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն: Էր ճշմարիտ լոյսն, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ: Յաշխարհի էր, և աշխարհ նովաւ եղև, և աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ: Յիւրսն եկն, և իւրքն զնա ոչ ընկալան: Որչափ ոմանք ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդիս Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա: Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայէ, ոչ յանդաստանէ մարդոյ, այլ յԱստուծոյ ծնան: Եւ բանն մարմին եղև, և բնակեաց ի մեզ, և տեսաք զփառս նորա, փառս իբրև միածնի յհաւր, լի շնորհաւք և ճշմարտութեամբ: Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, և աղաղակէ ասելով. Սա էր, զոր ասացի. Որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղև, զի առաջի իմ էր: Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, և շնորհս ընդ շնորհս: Զի օրէնքն յՄովսէսէ տրեցան, շնորհն և ճշմարտութիւնն յԻսուսէ Քրիստոսէ եղև: ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածինն Որդի, որ է յգիրկս Հաւր, նա պատմեաց: Եւ այս է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին հրեայքն յԵրուսաղէմէ քահանայս և ղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնա. Դու ո՞վ ես: Եւ խոստովանեցաւ, և ոչ ուրացաւ, և խոստովանեցաւ. Ես ոչ եմ Քրիստոս: Եւ հարցին զնա. Ապա ո՞վ ես դու, Եղիա՞ ես: Ասէ. Ոչ եմ: Մարգարէ՞ ես դու: Պատասխանի ետ. Ոչ: Ասացին ցնա. Ո՞վ ես դու, զի պատասխանի տացուք առաքելոցն որ առաքեցին զմեզ: Զի՞նչ ասես զանձինդ: Ասէ. Ես ձայն եմ որոտայնի, որ կարդայ յանապատի. Ուղղեցարուք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ: Եւ առաքեալքն էին յփարիսեցւոց: Եւ հարցին զնա, և ասեն ցնա. Զի՞ մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ: Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս, և ասէ. Ես մկրտեմ զձեզ ջրով. բայց յձէնջ կայ, որ զձեզ ոչ գիտէք, որ գայ յետ իմոյ, որ առաջի իմ եղև, որում ես ոչ եմ արժան լուծանել զկօշիկ ոտից նորա: Զայս ի Բեթանիա եղեն յայնկոյս Յորդանանայ, ուր էր Յովհաննէս մկրտեալ: Յաւուրն միում տեսանէ Յովհաննէս զՅիսուս գալ առ ինքն, և ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ, որ վերանայ զմեղս աշխարհի: Սա է, վասն որոյ ասացի. Զհետ իմ գայ այր, որ առաջի իմ եղև, զի առաջի իմ էր: Եւ ես ոչ գիտէի զնա, այլ զի յայտնեսցի յԻսրայէլ՝ վասն այնորիկ եկի ես մկրտել ջրով: Եւ վկայեաց Յովհաննէս, ասելով. Զհոգին տեսի իջանել իբրև զաղաւնի յերկնից, և հանգեաւ ի նմա: Եւ ես ոչ գիտէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորում տեսանիցես զհոգին իջանել և հանգչել ի նմա, նա է որ մկրտէ հոգւով սրբով: Եւ ես տեսի, և վկայեցի, եթէ սա է Որդի Աստուծոյ: Յաւուրն միւսում կայր Յովհաննէս և երկու ի աշակերտաց նորա: Եւ հայեցեալ ի Յիսուս որ երթեւեկէր, ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ: Եւ լուան երկու աշակերտքն նորա զբանն, և գնացին զհետ Յիսուսի: Դարձեալ Յիսուս հայեցեալ, և ետես զնոսա գալ զհետ իւր, ասէ ցնոսա. Զի՞նչ խնդրէք: Եւ նոքա ասեն ցնա. Ռաբբի (որ է ասել, վարդապետ), ո՞ւր բնակեսցես: Ասէ ցնոսա. Եկայք և տեսէք: Եկին և տեսին զտեղի ուր բնակէր, և մնացին առ նմա յաւուրն յայնմիկ: Էր ժամ մօտ քան զտասներորդ: Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի մի ի երկուց այնոցիկ որ լուան ի Յովհաննու, և գնացին զհետ նորա: Սա գտանէ նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, և ասէ ցնա. Գտաք զՄեսիա, որ է թարգմանեալ Քրիստոս: Եւ տարեալ զնա առ Յիսուս: Եւ հայեցեալ Յիսուս ի նա, ասէ. Դու ես Սիմոն որդի Յովնանու, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ է թարգմանեալ Պետրոս: Յաւուրն միւսում կամեցաւ Յիսուս երթալ ի Գալիլեա, և գտանէ զՓիլիպպոս, և ասէ ցնա. Հետեաց ինձ: Էր Փիլիպպոս ի Բեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի և Պետրոսի: Փիլիպպոս գտանէ զՆաթանայէլ, և ասէ ցնա. Զոր գրեաց Մովսէս յօրէնսն և մարգարէքն, գտաք զՅիսուս որդի Յովսեփայ ի Նազարեթէ: Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ի Նազարեթէ կարէ՞ բան բարի լինել: Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Եկ և տես: Ետես Յիսուս զՆաթանայէլ գալ առ ինքն, և ասէ ցնա. Ահա իսրայէլացի ճշմարիտ, յորում նենգութիւն ոչ է: Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ուստի զիս ծանեար: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Յորժամ էիր ի տակ թզենւոյն, տեսի զքեզ: Պատասխանի ետ Նաթանայէլ, և ասէ ցնա. Ռաբբի, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես թագաւոր իսրայէլի: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Զի ասացի ցքեզ, եթէ տեսի զքեզ ի տակ թզենւոյն, հաւատայ՞ դու. մեծագոյնս քան զայս տեսցես: Եւ ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, տեսանիցէք զերկինս բացեալ, և զհրեշտակս Աստուծոյ ելանել և իջանել ի վերայ Որդւոյ մարդոյ: Եւ երրորդ աւուր հարսնիս եղեն ի Կանա Գալիլեացւոց, և էր մայր Յիսուսի անդ: Կոչեցաւ և Յիսուս և աշակերտք նորա ի հարսնիսն: Եւ պակասեցաւ գինի, և ասէ մայր Յիսուսի ցնա. Գինի ոչ ունին: Ասէ ցնա Յիսուս. Զի՞նչ է ինձ և քեզ, կին: Ոչ եհաս ժամ իմ: Ասէ մայրն նորա ցսպասաւորսն. Զոր ինչ ասիցէ ձեզ, արարէք: Էին անդ վեցկոտ ոտանք քարեղէնք, դրեալք ըստ սրբութեան հրէից, տարողութեամբ երկուց կամ երից չափոց: Ասէ ցնոսա Յիսուս. Լցէք զոտանսն ջրով: Եւ լցին զնոսա մինչև ի բերան: Եւ ասէ ցնոսա. Մերկացարուք այժմ, և տարէք առ տեսուչն հարսնեացն: Եւ տարին: Եւ որպէս ետես տեսուչն հարսնեացն զջուրն եղեալ գինի, և ոչ գիտէր զորմէ էր, այլ սպասաւորքն գիտէին որ քաղեցին զջուրն, կոչէ տեսուչն հարսնեացն զփեսայն, և ասէ ցնա. Ամենայն մարդ զլաւն գինին նախ դնէ, և յորժամ արբեալ լինիցին, յայնժամ զվատթարն. դու մինչև ցայժմ պահեցեր զլաւ գինին: Զայս սկիզբն նշանաց արար Յիսուս ի Կանա Գալիլեացւոց, և յայտնեաց զփառս իւր, և հաւատացին ի նա աշակերտք նորա: Յետ այսորիկ իջին ի Կափառնայում նա և մայր նորա և եղբարք նորա և աշակերտք նորա, և անդ բնակեցան ոչ բազում աւուրս: Եւ մերձեցաւ զատկն հրէից, և ել Յիսուս յԵրուսաղէմ: Եւ գտանէ ի տաճարին զվաճառականս ցուլս և ոչխարս և աղաւնիս, և զդրամատունսն նստեալս: Եւ արարեալ մտրակ ի պարանոց, հանին զամենեսեան ի տաճարէն, և զոչխարսն և զցուլսն, և զդրամն մատնոցն ցրուեաց, և սեղանս շուռ արկ: Եւ ասէ ցվաճառականսն աղաւնեաց. Տարէք զայդոսիկ յայսմանէ, և մի արասջիք զտուն հաւր իմոյ տուն վաճառանոցի: Յիշեցին աշակերտք նորա եթէ գրեալ է. Նախանձ տանն քո կերիցէ զիս: Պատասխանի ետուն հրեայքն, և ասեն ցնա. Զի՞նչ նշան ցուցանես մեզ, զի այսպէս առնես: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնոսա. Քակեցէք զտաճարդ զայդ, և երիս աւուրս յարուսից զնա: Ասեն հրեայքն. Քառասուն և վեց ամ շինեցաւ տաճարդ զայդ, և դու երիս աւուրս յարուսցես զնա: Նա ասէր զտաճարէ մարմնոյ իւրոյ: Եւ յորժամ յարոյց զնա յերկրորդ աւուրն, յիշեցին աշակերտք նորա եթէ զայդ ասէր, և հաւատացին գրոցն և բանին զոր ասաց Յիսուս: Եւ յորժամ էր յԵրուսաղէմ ի տաճարին յաւուրս զատկին, բազումք հաւատացին յանուն նորա, տեսեալ զնշանս նորա զոր առնէր: Եւ Յիսուս ոչ ինքն հաւատայր զանձին ցնոսա, վասն զի ինքն գիտէր զամենեսեան, և ոչ պիտոյ էր նմա զի ոք վկայեսցէ վասն մարդոյ, զի ինքն գիտէր զոր էր ի մարդոյ: Էր մարդ ի փարիսեցւոց, անուն նորա Նիկոդէմոս, իշխան հրէից: Սա եկն առ Յիսուս գիշերի, և ասէ ցնա. Ռաբբի, գիտեմք զի յԱստուծոյ եկեալ ես վարդապետ, զի զայսոսիկ նշանս զոր դու առնես ոչ ոք կարէ առնել, եթէ ոչ Աստուած իցէ ընդ նմա: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի վերստին, ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ: Ասէ ցնա Նիկոդէմոս. Զիա՞րդ կարէ մարդ ծնանել, որ ծերացեալ է. միթէ կարէ երկրորդ անգամ մտանել ի արգանդ մաւր իւրոյ և ծնանել: Պատասխանի ետ Յիսուս. Ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոչ ոք ծնանիցի ջրով և հոգւով, ոչ կարէ մտանել ի արքայութիւն Աստուծոյ: Որ ծնանի ի մարմնոյ, մարմին է, և որ ծնանի ի հոգւոյ, հոգի է: Մի զարմանար զի ասացի ցքեզ, եթէ պարտ է ձեզ վերստին ծնանել: Հոգին ուր կամի փչէ, և զձայնն նորա լսես, այլ ոչ գիտես զորմէ գայ և ուր երթայ: Այսպէս է ամենայն որ ծնանի ի հոգւոյ: Պատասխանի ետ Նիկոդէմոս, և ասէ ցնա. Զիա՞րդ կարեն այսոքիկ լինել: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Դու ես վարդապետ Իսրայէլի, և զայսոսիկ ոչ գիտես: Ամէն ամէն ասեմ քեզ, եթէ զոր գիտեմք խոսիմք, և զոր տեսաք վկայեմք, և վկայութիւն մեր ոչ ընկալանիք: Եթէ զերկրաւորսդ ասացի ձեզ, և ոչ հաւատայք, զիա՞րդ հաւատասջիք եթէ զերկնաւորսդ ասիցեմ ձեզ: Եւ ոչ ոք համբարձաւ յերկինս, եթէ ոչ որ իջեալ է յերկնից, Որդի մարդոյ որ է յերկինս: Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զպատկեր օձին յանապատի, նոյնպէս պարտ է բարձրանալ Որդւոյ մարդոյ, զի ամենայն որ հաւատայ նովաւ կեցցէ յաւիտենական: Զի այսպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ, մինչև զմիածին Որդի իւր ետ, զի ամենայն որ հաւատայ ի նա մի կորիցէ, այլ ունիցի կեանս յաւիտենական: Զի ոչ առաքեաց Աստուած զՈրդի իւր յաշխարհ, զի դատեսցէ զաշխարհ, այլ զի կեցցէ աշխարհ նովաւ: Որ հաւատայ ի նա, ոչ դատի. որ ոչ հաւատայ, արդէն դատեալ է, զի ոչ հաւատաց յանուն միածնի Որդւոյ Աստուծոյ: Եւ այս է դատաստան, զի լոյս եկն յաշխարհ, և սիրեցին մարդիկ զխաւարն քան զլոյսն, զի չար էին գործք նոցա: Զի ամենայն որ չարիս առնէ, ատէ զլոյսն, և ոչ գայ առ լոյսն, զի մի յանդիմանեսցին գործք նորա: Որ առնէ զճշմարտութիւն, գայ առ լոյսն, զի յայտնի լիցին գործք նորա, զի յԱստուծոյ են գործեալ: Յետ այսորիկ եկն Յիսուս և աշակերտք նորա յերկիր Հրէաստանի, և անդ բնակեցաւ ընդ նոսա և մկրտէր: Էր և Յովհաննէս մկրտեալ ի Հենոնի մերձ ի Սաղիմ, զի ջուր բազում էր անդ, և գային և մկրտէին: Զի ոչ էր դեռ արկեալ Յովհաննէս ի բանտ: Եղև ուրեմն հարցումն աշակերտաց Յովհաննու ընդ հրեայսն վասն սրբութեան: Եւ եկեալ առ Յովհաննէս ասեն ցնա. Ռաբբի, որ էր ընդ քեզ յայնկոյս Յորդանանայ, զոր դու վկայեցեր, ահա նա մկրտէ, և ամենեքեան գնան առ նա: Պատասխանի ետ Յովհաննէս, և ասէ. Ոչ կարէ մարդ առնուլ ինչ, եթէ ոչ տացի նմա յերկնից: Դուք ինքեանք վկայեցէք ինձ, զի ասացի. Ես ոչ եմ Քրիստոս, այլ առաքեալ եմ առաջի նորա: Որ ունի զկին, նա է փեսայ. բայց բարեկամ փեսային որ կայ և լսէ նորա, ուրախութեամբ ուրախանայ ձայնէ փեսային: Ուրեմն այս ուրախութիւն իմ լցաւ: Նա պարտ է աճել, և ես պակասել: Որ յերկնից գայ, վերագոյն քան զամենեսեան է: Որ յերկրէ է, յերկրէ է և յերկրէ խօսի: Որ յերկնից գայ, վերագոյն քան զամենեսեան է: Զոր ետես և լուաւ, զայն վկայէ, և զվկայութիւն նորա ոչ ոք ընկալանի: Որ ընկալաւ զվկայութիւն նորա, կնքեաց եթէ ճշմարիտ է Աստուած: Զի զոր առաքեաց Աստուած, զբանս Աստուծոյ խօսի, զի ոչ տայ զհոգին չափով: Հաւր սիրէ զՈրդի, և ամենայն ինչ ետ ի ձեռս նորա: Որ հաւատայ ի Որդի, ունի կեանս յաւիտենական: Որ ոչ հաւատայ Որդւոյ, ոչ տեսցէ կեանս, այլ բարկութիւն Աստուծոյ մնայ ի վերայ նորա: Գիտաց ուրեմն Տէր զի լուան փարիսեցիքն եթէ Յիսուս զաշակերտս առնու և մկրտէ զբազումս քան զՅովհաննէս, թէպէտ և ոչ Յիսուս մկրտէր, այլ աշակերտք նորա: Եթող զՅուդայաստան, և գնաց դարձեալ յԳալիլեա: Պարտ էր նմա անցանել ընդ Սամարիա: Եկն ուրեմն յքաղաքն Սամարիոյ որ կոչի Սիւքար, մերձ ի դաշտն զոր ետ Յակոբ Յովսեփայ որդւոյ իւրում: Էր աղբերն Յակոբայ անդ: Յիսուս ուրեմն յոգնեալ ի ճանապարհորդութենէ նստէր ընդ աղբերն: Ժամ էր իբրև վեց: Եկն կին մի ի Սամարիոյ ջուր քաշել: Ասէ ցնա Յիսուս. Տուր ինձ ջուր արբուցանել: Զի աշակերտք նորա գնացին ի քաղաքն զկերակուր գնել: Ասէ ցնա կինն Սամարացի. Զիա՞րդ դու հրեայ ես, ի ես խնդրես ինձանէ ջուր արբուցանել, կնոջէ Սամարացւոյ: Զի ոչ գործեն հրեայք ընդ Սամարացիս: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Եթէ գիտիցես զպարգեւս Աստուծոյ, և զորմէ ասէ ցքեզ, տուր ինձ ջուր արբուցանել, դու խնդրեցեր ի նմանէ, և ետ քեզ ջուր կենդանի: Ասէ ցնա կինն. Տէր, ոչ ունիս զի քաշեսցես, և աղբերն խոր է, զորմէ՞ ուրեմն ունիցես զջուրն կենդանի: Զի՞ մեծ ես դու քան զՅակոբ հայրն մեր, որ ետ մեզ զաղբերս, և ինքն արբոյց ի նմանէ, և որդիք նորա, և անասունք նորա: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնա. Ամենայն որ արբուսցէ ի ջրոյդ զայդմանէ, ծարաւի լիցի դարձեալ: Իսկ որ արբուսցէ ի ջրոյ զոր ես տացեմ նմա, ոչ ծարաւի լիցի յաւիտեան, այլ ջուրն զոր ես տացեմ նմա, աղբեր ջրոյ լիցի նմա ի կեանս յաւիտենական: Ասէ ցնա կինն. Տէր, տուր ինձ զայդ ջուր, զի մի ծարաւի լիցիմ, և մի գայցեմ հանել ի սմանէ: Ասէ ցնա Յիսուս. Երթ կոչեա զայր քո, և եկ անդրէն: Պատասխանի ետ կինն, և ասէ ցնա. Ոչ ունիմ ամուսին: Ասէ ցնա Յիսուս. Բարւոք ասացեր, եթէ ոչ ունիմ ամուսին: Զի հինգ այր ունեցեր, և արդ զոր ունիս ոչ է քո այր: Զայս ճշմարիտ ասացեր: Ասէ ցնա կինն. Տէր, տեսանեմ զի մարգարէ ես դու: Հարքն մեր ի լերինս սմին երկրպագեցին, և դուք ասէք եթէ Երուսաղէմ է տեղի ուր երկրպագանիցէ: Ասէ ցնա Յիսուս. Կին, հաւատա ինձ, զի գայ ժամ, յորում ոչ յլերինս սմին և ոչ յԵրուսաղէմ երկրպագանիցէք Հաւր: Դուք երկրպագանէք զոր ոչ գիտէք, մեք երկրպագանեմք զոր գիտեմք, զի փրկութիւն յհրեայսն է: Եւ գայ ժամ, և արդ է, յորում ճշմարիտ երկրպագուք երկրպագանիցեն Հաւր հոգւով և ճշմարտութեամբ: Զի և Հաւր այսպիսիս խնդրէ զերկրպագուս իւր: Հոգի է Աստուած, և որ երկրպագանեն նմա հոգւով և ճշմարտութեամբ պարտ է երկրպագանել: Ասէ ցնա կինն. Գիտեմ զի Մեսիա գայ, որ կոչի Քրիստոս: Յորժամ եկեսցէ նա, նա յայտնեսցէ մեզ զամենայն: Ասէ ցնա Յիսուս. Ես եմ, որ խօսիմ ընդ քեզ: Եւ անդէն եկին աշակերտք նորա, և զարմացան զի ընդ կնոջ խօսէր: Բայց ոչ ոք ասէ. Զի՞ խնդրես, կամ զի՞ խօսիս ընդ նմա: Եթող կինն զկուժն իւր, և գնաց ի քաղաքն, և ասէ ցմարդիկ. Եկայք և տեսէք զմարդ որ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի, միթէ նա է Քրիստոս: Ելին ուրեմն ի քաղաքէն, և գային առ նա: Ի միջոցի ասացին աշակերտք նորա. Ռաբբի, կեր: Եւ նա ասէ ցնոսա. Ես կերակուր ունիմ ուտել, զոր դուք ոչ գիտէք: Ասէին աշակերտքն ցմիմեանս. Միթէ ոք եբեր նմա կերակուր: Ասէ ցնոսա Յիսուս. Կերակուր իմ է, զի արասցեմ զկամս Հաւր իմոյ, որ առաքեաց զիս, և կատարեցից զգործ նորա: Ոչ ասէք դուք եթէ ամիսք չորք են, և հունձք գան: Ահա ասեմ ձեզ, ամբարձէք զաչս ձեր, և տեսէք զերկիրս, զի սպիտակ են արդէն ի հունձս: Եւ որ հնձէ, վարձս առնու, և ժողովէ պտուղ ի կեանս յաւիտենական, զի որ սերմանէ և որ հնձէ միանգամ ուրախ լիցին: Զի ի սմա է ճշմարիտ բանն, եթէ այլ է որ սերմանէ, և այլ է որ հնձէ: Ես առաքեցի զձեզ հնձել զոր ոչ դուք վաստակեցէք, այլ այլք վաստակեցին, և դուք ի վաստակս նոցա մտէք: Եւ բազումք ի քաղաքէն յայնմանէ հաւատացին ի նա Սամարացիք վասն բանի կնոջ որ վկայէր եթէ ասաց ինձ զամենայն զոր արարի: Եւ յորժամ եկին առ նա Սամարացիք, խնդրէին ընդ նմա մնալ: Եւ մնաց անդ երկս աւուրս: Եւ բազումք աւելի հաւատացին վասն բանի նորա: Եւ կնոջն ասէին. Ոչ վասն քո խօսիցն հաւատամք, զի մեք ինքեանք լուաք և գիտեմք, եթէ սա է ճշմարիտ Փրկիչ աշխարհի Քրիստոս: Յետ երկուց աւուրց ել անտի և գնաց յԳալիլեա: Զի ինքն Յիսուս վկայեաց, եթէ մարգարէ ի հայրենի իւրում ոչ պատուի: Յորժամ եկն յԳալիլեա, ընկալան զնա Գալիլեացիք, տեսեալ զամենայն զոր արար յԵրուսաղէմ յաւուրն տաւնին: Զի և նոքա եկին յաւուրն տաւնին: Եկն ուրեմն դարձեալ յԿանա Գալիլեացւոց, ուր արար զջուրն գինի: Եւ էր ոմն թագաւորական, որ որդի հիւանդ էր յԿափառնայում: Սա լուեալ զի Յիսուս եկն յԳալիլեա, գնաց առ նա, և խնդրէր զի իջցէ և բժշկեսցէ զորդի նորա, զի մերձ ի մահ էր: Ասէ ցնա Յիսուս. Եթէ նշանս և սքանչելիս ոչ տեսանիցէք, ոչ հաւատայք: Ասէ ցնա թագաւորական. Տէր, իջ մինչև ոչ մեռանիցի որդի իմ: Ասէ ցնա Յիսուս. Երթ, որդի քո կենդանի է: Հաւատաց մարդն բանի զոր ասաց ցնա Յիսուս, և գնայր: Եւ յորժամ իջանէր, ծառայքն նորա ապանդեցին զնա, և պատմեցին ասելով. Որդի քո կենդանի է: Եւ հարցանէր զժամն յորում աւելի եղև նմա: Եւ ասացին ցնա. Երէկ ժամ եօթն թողաւ զնա ջերմն: Գիտաց ուրեմն հայրն զի յայնմ ժամու յորում ասաց ցնա Յիսուս. Որդի քո կենդանի է: Եւ հաւատացին նա և ամենայն տունն իւր: Զայս երկրորդ նշան արար Յիսուս յորժամ եկն յԳալիլեա: Յետ այսորիկ էր տաւն հրէից, և ել Յիսուս յԵրուսաղէմ: Եւ է յԵրուսաղէմ ի Ոչխարի ջրհոր, որ կոչի եբրայերէն Բեթեսդա, որ ունի հինգ սրահս: Ի սոսա պառկէին բազում հիւանդք, կոյրք, կաղք, ցամաքեալք, որ ակն ունէին ջրոյն շարժման: Զի հրեշտակ Տեառն ի ժամանակի իջանէր յաւազանն, և խռովէր զջուրն: Եւ որ առաջին մտանէր յաւազանն յետ խռովելոյ ջրոյն, առողջանայր յամենայն հիւանդութենէ զոր ունէր: Էր ուրեմն անդ մարդ մի որ հիւանդ էր երեսուն և ութ ամ: Զայնոսիկ տեսեալ Յիսուս պառկեալ, և գիտացեալ զի բազում ժամանակս ունի հիւանդութեան, ասէ ցնա. Կամիցի՞ր առողջանալ: Պատասխանի ետ հիւանդն, և ասէ ցնա. Տէր, մարդ ոչ ունիմ, զի յորժամ խռովեսցի ջուրն, արկցէ զիս յաւազանն: Զի մինչ գամ ես, ուրեք ուրեք ինքն իջանէ առաջի իմ: Ասէ ցնա Յիսուս. Յարիր, առ զմահիճ քո և երթ: Եւ անդէն առողջացաւ մարդն, և առ զմահիճ իւր և գնայր: Էր ուրեմն աւուրն սաբաթու յայնմիկ: Ասէին ուրեմն հրեայքն ցբժշկեալն. Սաբաթ է, ոչ թոյլ է քեզ առնուլ զմահիճ քո: Պատասխանի ետ նոցա. Որ զիս առողջացոյց, նա ասաց ցիս. Առ զմահիճ քո և երթ: Հարցին զնա. Ո՞վ է մարդն որ ասաց ցքեզ. Առ զմահիճ քո և երթ: Եւ ոչ գիտէր հիւանդն զորմէ էր, զի Յիսուս խոնարհեցաւ ի ժողովրդենէ որ էր ի տեղւոջն: Յետ այսորիկ գտանէ զնա Յիսուս ի տաճարի, և ասէ ցնա. Ահա առողջացար, մի այլ մեղանչեր, զի մի չարագոյն քան զայս եղիցի քեզ: Գնաց մարդն և պատմեաց հրեայսն եթէ Յիսուս է որ առողջացոյց զնա: Եւ վասն այսորիկ հալածէին հրեայքն զՅիսուս, զի զայսոսիկ առնէր ի սաբաթու: Պատասխանի ետ նոցա Յիսուս. Հաւր իմ մինչև ցայժմ գործէ, և ես գործեմ: Վասն այսորիկ աւելի խնդրէին հրեայքն սպանանել զնա, զի ոչ միայն զսաբաթն խախտէր, այլ և զՀայր իւր ասէր զԱստուած, զինքն հաւասար առնելով Աստուծոյ: Պատասխանի ետ Յիսուս, և ասէ ցնոսա. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, ոչ կարէ Որդի առնել ինչ յանձնէ, եթէ ոչ զոր տեսանիցէ զՀաւր առնել: Զի զոր ինչ նա առնիցէ, զայն և Որդի նոյնպէս առնէ: Զի Հաւր սիրէ զՈրդի, և ամենայն ինչ ցուցանէ նմա զոր նա առնէ: Եւ մեծագոյնս քան զայս ցուցանիցէ նմա գործս, զի դուք զարմասջիք: Զի որպէս Հաւր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանացուցանէ, նոյնպէս և Որդի զորս կամի կենդանացուցանէ: Զի ոչ դատէ Հաւր զոք, այլ զամենայն դատաստան ետ Որդւոյ, զի ամենեքեան պատուեսցեն զՈրդի որպէս պատուեն զՀաւր: Որ ոչ պատուէ զՈրդի, ոչ պատուէ զՀաւր որ առաքեաց զնա: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ որ զբանս իմ լսիցէ և հաւատասցէ որ առաքեաց զիս, ունի կեանս յաւիտենական, և ի դատաստան ոչ գայ, այլ անցեալ է ի մահուանէ ի կեանս: Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ գայ ժամ և արդ է, յորում մեռեալքն լսիցեն ձայնէ Որդւոյ Աստուծոյ, և որ լսիցեն կեցցեն: Զի որպէս Հաւր ունի կեանս յինքեան, նոյնպէս և Որդւոյ ետ կեանս ունել յինքեան: Եւ իշխանութիւն ետ նմա և դատաստան առնել, զի Որդի մարդոյ է: Մի զարմանայք զայսմանէ, զի գայ ժամ, յորում ամենեքեան որ ի գերեզմանս են լսիցեն ձայնէ նորա, և ելիցեն որ զբարիս արարին ի յարուն կենաց, և որ զչարիս արարին ի յարուն դատաստանի: Ոչ կարեմ ես յինքենէ առնել ինչ: Որպէս լսեմ դատեմ, և դատաստան իմ արդար է, զի ոչ կամիմ զկամս իմ, այլ զկամս Հաւր որ առաքեաց զիս: Եթէ ես վկայեմ վասն ինքեան, վկայութիւն իմ ոչ է ճշմարիտ: Այլ է որ վկայէ վասն իմ, և գիտեմ զի ճշմարիտ է վկայութիւն զոր վկայէ վասն իմ: Դուք առաքեցէք առ Յովհաննէս, և վկայեաց ճշմարտութեան: Ես ոչ ի մարդոյ վկայութիւն առնում, այլ զայս ասեմ զի կեցցէք: Նա էր մոմ վառեալ և լուսաւորեալ, և դուք կամեցարուք ժամանակ մի ցնծալ ի լուսոյ նորա: Ես ունիմ վկայութիւն մեծագոյն քան զՅովհաննու: Զի զգործս զոր ետ ինձ Հաւր կատարել, զգործս զոր ես առնեմ, նոքա վկայեն վասն իմ, զի Հաւր զիս առաքեաց: Եւ Հաւր որ առաքեաց զիս, նա վկայեաց վասն իմ: Ոչ ձայն նորա երբէք լուարուք, ոչ տեսիլ նորա տեսարուք, և բան նորա ոչ ունիք բնակեալ ի ձեզ, զի զոր առաքեաց նա, դուք ոչ հաւատայք նմա: Քննէք զգիրսն, զի դուք կարծէք ի նոսա կեանս յաւիտենական ունել, և նոքա են որ վկայեն վասն իմ: Եւ ոչ կամիք գալ առ իս, զի կեանս ունիցիք: Զփառս յմարդկանէ ոչ առնում: Այլ գիտեմ զձեզ, զի զսէր Աստուծոյ ոչ ունիք ի ձեզ: Ես եկի յանուն Հաւր իմոյ, և ոչ ընկալայք զիս: Եթէ այլ ոք եկեսցէ յանուն իւր, զնա ընկալջիք: Զիա՞րդ կարէք դուք հաւատալ, որ փառս ի միմեանց առնուք, և զփառս որ յԱստուծոյ միայնոյ է ոչ խնդրէք: Մի կարծէք թէ ես մեղադրեմ զձեզ առ Հաւր: Կայ որ մեղադրէ զձեզ, Մովսէս, յորում դուք յուսացեալ էք: Զի եթէ հաւատայիք Մովսիսի, հաւատայիք և ինձ, զի նա վասն իմ գրեաց: Եթէ ոչ հաւատայք գրոցն նորա, զիա՞րդ հաւատասջիք բանիցս իմոց: Յետ այսորիկ գնաց Յիսուս անդրէն յայնկոյս ծովուն Գալիլեացւոց, որ է Տիբերիա: Եւ հետևեցաւ նմա բազում ժողովուրդ, զի տեսանէին զնշանս զոր առնէր ի հիւանդսն: Ել ուրեմն Յիսուս ի լեառն, և անդ նստէր ընդ աշակերտս իւր: Էր ուրեմն մերձ զատիկն տաւնն հրէից: Ամբարձեալ ուրեմն Յիսուս զաչս, և տեսեալ զի բազում ժողովուրդ գայ առ նա, ասէ ցՓիլիպպոս. Ուստի գնեսցուք հաց, զի կերիցեն սոքա: Եւ զայս ասէր փորձելով զնա, զի ինքն գիտէր զոր ինչ առնէր: Պատասխանի ետ նմա Փիլիպպոս. Երկոտասան հարիւր դահեկանի հաց ոչ բաւականանայ նոցա, զի իւրաքանչիւր մի ինչ առցեն: Ասէ ցնա մի ի աշակերտաց նորա, Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի. Է մանկտի մի այստեղ, որ ունի հինգ հացս գարեղէնս և երկու ձուկնս, բայց զայդոսիկ զի՞նչ են ի մէջ այսքան մարդկան: Ասէ Յիսուս. Արարէք զմարդիկն հանգուցանել: Էր ուրեմն խոտ բազում ի տեղւոջն: Հանգուցին ուրեմն արք ի թուոյ իւրեանց հինգ հազարք: Առ ուրեմն Յիսուս զհացսն, և գոհացեալ ետ

թեան քոյ և աղօթս մատուցանել յանուն քո սիրելոյ, սուրբ բաժին և ժառանգութիւն կալ առաքելոցն քոց։ Զի ոչ ի վիճակի առաքելական՝ զքեզ ընդունին ընկալեալ զեր ի վիճակի առաքելական՝ զքեզ ընդունին ընկալեալ վերատաքեմք ի վեր ծառայիս քոյ այսորիկ զոր ընտրեցեր քեան միաբան ամենայորդոր փութով երկրպագութիւն տալ ի ձեռն ծառայիս քոյ Թովմայի առաքելոյ։ Եւ զմարդասիրութիւն քո ոչ կարեմք ասել, զի ոչ գիտեմք զչափ քո, զի՞նչ ծառայեսս սմա անուանակալ գիտեմք զամենայն զոր բաւիչ լինիցի բանդակ սխալանաց սուրբ բաղցր և բարերար շնորհօք քով։ Եւ ընդունելի և զանօրինութիւնս սուրբ որ ես կարեաց և փառաց մարթիոյ, և կամ ես սիրոյ և ամօթոյ և երկիւղիւ մարդկան, ոչ և յիշեցեալ ցեսս յայլ ինամ փրկեա զհոգի ծառայիս քոյ։ և արժանաց Հոբեա հանարձակապէս մատանել առաջի քոյ զկամ յանդիման։ և առաքեսցէ ինձ կալ յանդիման փառաւոր ի թոռոյ քոյ։ արդարութիւնդ երկիւղ երեսաց քոյ։ յագիլ երկիւղ ինձ և վայելուչ փառաց քոյ։ և ընծայիլ բերկրանօք զերկրպագութիւն ամենասուրբ երրորդութեդ մատուռս դանել յոմեից հանգստեան ի տեղւոջ քոնա կութեան աջոյ արքայութեն։ և ընդհանուին զուարճանալ ուրախութիւն յաւուր յորում և ամէն հնարեցոյս ժա ռանգութիւնդ զարթնութիւնդ քի ինձ մերոյ։ ընդ որում քեզ հայր բարեբարի և հոգւոյդ աւետ վայելել փառք։

Խաչակնքեան աղեքսոան։ Լիշերիոյ պատերազմ։

Վերջ Թադէոսի անմահի և մարդասիրի, ամենից քեան միաբան ամենայորդոր փութով երկրպագութիւն վերատաքեմք ի վեր ծառայիս քոյ այսորիկ զոր ընտրեցեր ի վիճակի առաքելական։ զքեզ ինքնին ընկալեալ

և պահեցին հաստատուն առանց գայթակղութեի ի
առելոջ բանիւ վարդապետութեն սորա՝ խնամեսցին .
նեւսան զերաւարելոյն՝ և զօրհնեալսն՝ և զնորա
նդոց իւրոց, և աղաւանալ ի տառապանաց կենդանոյն,
և առնուլ զկեանսդ յուսոյ մերժելոյն զանձն և տըրտ
մութիւնք և հեծութիւնք : Այլ արդ՝ այր ողորմած և
մարդասէր . հաճատարիմ լինիցի ամ գործ սորա հոգևոր՝
որ ի նմ եհիղեցիս և ի ծողովուրդս քո : Ընդունելիք և
ընդունելիք եղիցին առաջի քոյ այր՝ աղօթք, պատա
րագք և նուէրք կենդանեաց և մեռելոց՝ մատուցեալք
ի ձեռն սորա յանուն քո, ի շարժել զգութ ողորմու
թեան քոյ յայնոսիկ՝ յորոց ընծայիցան . որպէս զի և առա
նգաւորապար գտանիցէ ի նոցին պարտուց՝ առնուլ
զմեծ ողորմութի յամենատես վարձատուէդ : Այլ թէ
պակասութիւն լեալ իցէ սորա ի հեղգութենէ, լիապէս
կատարեալ պարգեւեսցես . և ներեսցես ամա զոր սիա
լեաց խըրև զմարդ : քանզի քեզ արժանի յայտնի է որ
կարութիւնս մեր . և զոր ոչ հրնշտակաց ներես բաշխ
անգամ . զի ոչդրէ առանց մեղաց . բայց միայն որ երբոր
գութիւնդ՝ որ ամենեցուն քաւիչ ես : որ և պարգև
եսցես զքաւուն ծառայիս քոյ այսմիկ՝ և ամենեցուն որք
յուսացան ի ձեռն սորա քաւութե հասանել : Այլ զամե
նեսեան զերաւարելոյն՝ և զօրհնեալսն՝ և զնորա
ոեալ բանիւ վարդապետութե սորա՝ խնամեսցես .
և պահեցիս հաստատուն առանց գայթակղութե ի

Գիտ. այժմ է.

Ջրերի եւ ցամաքի
Փառաւորել միայր եւ
Որով զօրացեալ՝ արժանի լիցուք
Օրհնութեան. եւ միաբերան շնորհօք ասել հոգւոյդ։
Ածս նուաստութեան մերոյ։ Այլ զմեզ օրհնեա որ հոգւոյդ
Սուրբ հաճոյական ծառայից քոյ՝ տուր սմա զօրութիւն հայցուածոց
Սաղմոսին մերոյ (որոց յաջորդ կարգիցեր զմա ,) եւ
Աղաչանաւք սեաց Աստուածոյ քոյ եւ սեպհական Որդւոյն քո
Եւ աղաչանաւք սեաց Աստուածոյ քոյ եւ սեպհական Որդւոյն քո
Սեպհական

ցեալ էր եւ ոչ ոք ընդ նմա, քանզի ոչ ոք ընդունէր զնա։ Եւ
ասէ ցնոսա. Ես եմ, մի՛ երկնչիք։ Եւ ասէ Պետրոս. Տէր,
եթէ դու ես, հրամայեա ինձ գալ առ քեզ ի վերայ ջուրց։
Եւ նա ասէ. Եկ։ Եւ իջեալ Պետրոս ի նաւէն՝ գնաց ի վերայ
ջրոյն, եկն առ Յիսուս։ Եւ տեսեալ զհովն զօրացեալ՝ երկ-
եաւ, եւ սկսեալ սուզանել՝ գոչեաց եւ ասէ. Տէր, փրկեա՛
զիս։ Եւ անդէն Յիսուս երկարեալ ձեռն՝ բռնեաց զնա, եւ
ասէ ցնա. Ո՛վ սակաւահաւատ, ընդէ՞ր տարակուսեցար։
Եւ մտեալ նոցա ի նաւ՝ դադարեաց հովն։ Եւ որ էին ի նաւ-
ին՝ եկեալ երկիր պագին նմա, եւ ասեն. Ճշմարիտ Որդի
Աստուծոյ ես դու։

Եւ անցեալ՝ եկին ի Գեննեսարեթ։ Եւ ծանեալ արանց
տեղւոյն՝ առաքեցին յամենայն գաւառն այն շուրջանակի,
եւ մատուցին առ նա զամենայն հիւանդս։ Եւ աղաչէին
զնա, զի միայն զծայրս հանդերձից նորա մատիցեն. եւ
որ մատեան՝ կատարեալ եղեն։

Ապա մատեան առ նա Փարիսեցիքն եւ դպիրքն ի Երու-
սաղեմէ, եւ ասեն. Ընդէ՞ր անցանեն աշակերտք քո զկար-
գաւորութիւն երէցանցն, զի ոչ լուանան զձեռս իւրեանց
յորժամ հանդերձին հաց։ Եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ
ցնոսա. Ընդէ՞ր եւ դուք անանցանէք զպատուիրանս Աս-
տուծոյ վասն աւանդութեանդ ձերոյ։ Զի Աստուած ասաց.
Պատուեա՛ զհայր եւ զմայր, եւ որ չարաչար բանիւ հայ-
հոյէ զհայր կամ զմայր՝ մահու մահապարտ լիցի։ Դուք
ասէք. Որ ասիցէ հօր կամ մօր. Մարմին, զոր ինչ ինձանէ
օգտիցիս՝ նուիրեալ է Աստուծոյ, եւ ոչ պատուէ զհայր
իւր կամ զմայր։ Եւ պատուիրանաւ Աստուծոյ զանց արա-
րէք զաւանդութիւնս ձեր։ Ո՛վ կեղծաւորք, լաւ մարգար-
եացաւ Եսայի վասն ձեր եւ ասէ. Մերձենայ ինձ ժողովուրդ
այս բերանով իւրեանց, եւ շրթամբք պատուեն զիս, իսկ
սիրտ նոցա հեռի է ինձանէ։ Եւ զի՞նչ պաշտեն զիս՝ ուսու-
ցանելով վարդապետութիւնս եւ պատուիրանս մարդկան։

Պատմութիւն Արտաշէսի

Արտաշէս Պարթեւ

Պատմութիւն Արտաշէսի անուանեալ առ Հայս, յանառակ սիրոյն, զոր ունէր Պատասխանի առ Տիրուհի իւր

Տեսիլ պատարագին։

Ես հանդուցեալս, ոչ ի տհասութենէ, եւ ոչ ի տգիտութենէ զանց արարի զհետ ուսման երթալ, այլ ի ծուլութենէ եւ ի ծոյլ մտաց։ Ես ոչ ուսայ զարուեստ գրոց, եւ ոչ ինձ ոք ուսոյց, եւ ոչ ես ուսուցի ոք։ Ես ոչ գրեցի գիր, եւ ոչ ինձ ոք գրե

Ա՛ռ յահաւանայ առ ինքն։

Աղուհացի մեզ այր ոմն։

առեալ գառեալ զնա։ զնոր։" Ի՛նչ ես միաբան։" Օ՛ն անգնա։ ղեցելոյս ընկալեալ ի խիշատակ հոգւոց ննջեցելոցն ընդ պօղոսի և ընդ այլոց սրբոց առաքելոցն։ և զաղաչանս մեղ։ Յերկրպագումն համարեցայ զնա ընդ պետրոսի և ընդ բնացի զնա ընդ ծառէսի և ընդ այլ մարգարէիցն։ զսէր։" ատաւ ուրախութիւնն։ զնոր։" Յառաջնումն համառ։ Օ՛ր հանգուցայ զհոգի սուրբ յերկինսային խորանն յան։ ձեալ քահանայիս այսորիկ։ զնոր ապաչէցայք։ Արբա։ ակր քահանայիդ և բազմամբոխ ժողովուրդդ, հայցել։ ձիք ի քէն զի չնարհեցե սմա զնթացուածն մեղայ։ զնոր։" ։ Ա՛ղաչեմ զքեզ

ձեռաց քոց առեալ զնա, ոչ կարացեր տեսանել զնո։ ղէն փառօք զարդարեցեր։ և արարեր զնա հոյակեր։ պատկերաձեն՝ փառաւորիս հրեղինային։ և ծածկեցեր զմ։ հոյակեր մարմինն լուսեղէն փառօք։ Ընդ որ խանդա։ գեալ թ զնա և ընկէց ի փառացն։ Իսկ նոր տեսեալ զինքն մերկացեալ ի լուսեղէն զգեստուցն, սաղարթապատ։ զիներ ըստ ոմանցին ի գրախտին։ Ոչ գոյով նոր լուծեալ ի պատուհասէն և արտաքսեալ ի գրախտէն, ոչ գտանէր զմիմեանս տրտում վշտակրեալն, եթէ ոչ էր առաջի քոյ կէ նարարիդ՝ եթէ հոգ էիր ի հոգ գարձեր։ Ի՛զա այնու։ հետև ցանկալի մահու չատանել, զի մահուամբն ըզ։

զնա՛ , այլ երկոտասան առաքելոյն փառաւորե-
պատմուճանաւն , և ո՛չ ակամբք երկոտասանից լե՛լու-
նայ՝ Նմանեալ ահարոնի վկայասակիր
գահիթա ոյդ ։ Այո՛ նմանեալ մովսէսի ընտրեալ
առաջնորդ լինելով ժողովրդեանն ի մրմնապահաս
մեղայն եգիպտական . մուծանելով ի տան ունդ և ի
հոգեւոր սեղ ։ Այո՛ նմանեալ մեսիան նահատակ ար-
հաւիրեցաւ սա մեղքիսեդեկի լեռնալ շնորհօք
թեկնէ զսա լինել բեզ սպասաւոր ընդ արքին պատման ։
զպատիւ քահանայութե՛ն և զսրբակ պարծանայ . և ընտ
ելոյն և գծառայս քո , զոր արժանաւորեցեր առնուլ
ցի իմ . և դրունք գժոխոյ զնա ոչ յաղթահարեսցեն ։
եթէ դուռս վէմ , և ի վէմ այգր վիմի շինեցիցէ զեկեղե-
նեցուս ի՝ վէմ առաքելական վիմի խոստմամբ կենդա-
քահանայս ի տաճարի փառաց սրբութե՛ն քոյ՝ զոր հիմ
եղեր անեղաշէն գրախտին կենաց ։ Այո՛ վէմ կոչեցեալ
նեն յուծէր , և զնեբռնեալսն ի նմանէ արժանաւորե-
բանաւորէն ազատեցեր , և զնա ծխս կարծեալ իշխա-
գրով ի վեռելոյ , զարգելեալսն ի մի զգաստս բանտին ի
խաղալն մերում ադամայ ի վէ՛ կենդանւոյ փրկչին ։ Եւ ար
բերէր զմեռելս թո՛ւ մեր նորոգեցեր անկնդուէ գրով
ի խաչին ։ Եւ իջանելով քոյ ի դերի զանն՝ և յարու-
նէն մեռելս ադամայ ի վէ՛ կենդանւոյ փրկչին ։ Եւ ար
բերէր զմեռելս թո՛ւ մեր նորոգեցեր անկնդուէ գրով
ի խաչին ։ Եւ իջանելով քոյ ի դերի զանն՝ և յարու-
բանաւորէն ազատեցեր , և զնա ծխս կարծեալ իշխա-
նեն յուծէր , և զնեբռնեալսն ի նմանէ արժանաւորե-
գրով ի վեռելոյ , զարգելեալսն ի մի զգաստս բանտին ի
խաղալն մերում ադամայ ի վէ՛ կենդանւոյ փրկչին ։ Եւ ար
բերէր զմեռելս թո՛ւ մեր նորոգեցեր անկնդուէ գրով
ի խաչին ։ Եւ իջանելով քոյ ի դերի զանն՝ և յարու-
նէն մեռելս ադամայ ի վէ՛ կենդանւոյ փրկչին ։ Եւ ար
բերէր զմեռելս թո՛ւ մեր նորոգեցեր անկնդուէ գրով
ի խաչին ։ Եւ իջանելով քոյ ի դերի զանն՝ և յարու-

սրբոյ խաչիդ ՃառագայԹիւք ընդ ամպս երկնից փայլէ
Այլ յանՃատ և յահեղ գալստեան քոյ՝ յորժամ նշան
ցեալ ինչ իցէ սուրբ ըստ մարդկային բնութեաս, Թող սմա
խառնեա զսա ի ԹիԹէ աշակերտաց քոց ։ Այլ երԹ յան
ընտրեալս քո և ընդ համարաս անուանդ քում սբ՝ և
աշակերտք զքեզ մարգասէր ուր՝ ընկալ զհոգի սուրբ ընդ
ղեցուց քումմէ՝ և ի ժողովրդեանէ քումմէ ։ Վասն որոյ
առ քեզ կոչեցեր ։ և խափանեցաւ պաշտօն սուրբ յեկե
վերնայնոյն նմանեալ ։ Այլ այժմ ուր բարերար՝ զսա
պատարագսն ։ Այ՝ փառաբանիչ սբՃ երրորդուԹեդ
Հօրացն ։ Այ՝ յիշատակող ննջեցելոցն հաշտարար ըս
Այ՝ տանափառեալ մարտիրոսացն, յիշատակող սբՃ Ճգնա
Այ՝ քարոզող ժողովրդեանն նմանեալ առաքելոցն ։
ընԹերցող մարգարէական և առաքելական տառից ։
չեր յատաշխարուԹիւն քաղցրասուր բարբառովիւն ։ Այ՝
բոլոր պատիաՃն ։ Այ՝ մեղաւորաց գարձուցիչ՝ որ կո
գելոցն աՃապանին ջրով և հոգւով ։ Այ՝ պսակիչ զու
գակիցելոցն յամուսնուԹիւն, ընտգրուԹիւնս սբ խաչին և
Այ՝ բաշխող մարմնոյ և արեան տնդ ։ Այ՝ մկրտիչ Ծնի
Այ՝ սեղանոյ տնդ պաշտօնեայ ։ Այ՝ պատարագիչ քոյդ ։
վուՃեր զժողովուրդ քոյ ։ Այ՝ տաՃարիւնդ գործող ։
զեփուս քահանայուԹեանն յանշարժ տապանակի, հո
արեամբն քո այդ մերոյ մտաներ ի խորհուրդ սրբուեցին ։
Այ՝ նմանեալ սամուէլի՝ արիեալ զիւրեաՃ կիրնոց և
կայն կրելով որով զմեզս և զանօրէնուԹիս ժողովրդեան
քոյ քաՃեր ։ և ոչ արեամբ ցլոց և զՃուճարակաց, այլ
սին կրելով որով զմահ և զկեանս ժողովրդեանն Ճանա
չեր, այլ զմարմին և զարիւն որդւոյդ սոյ ի վերայ բազ
Հաճեսցուս ։ և ոչ զակունս յանդիմանուԹեաՆ ի վակա

Ի ԴՀՂ պաՃարին ընԹերցիր ։

Ասչոս ձէ, Աստուր երկիւղածաց քոց նշան»։ ասէ, լինէ, յայնմ ի ջերմի դասն, ասյս հանդս կատարի։

Եւ անդէն ի ժամատունն առաջի խաչին որ ի դրան տաճարին տանն գնէին, ինձ այլ յայտնէր։

Ընձի չպիտոպատաց էին, զանոսո հպատականն չեն էղէց ասելն։ Ընդունանեալ վասյս գիտուե»։

դասն. առելով Ճարհան խաչի, ձգ. վասյս հրեսաց որ ժամատունն։ Իսկ ինչ էիցէ ժամատուն՝ տէրէն ի ջերմի

Ընբասանան չահանայիչ, Աբբրէն ի դուրս ի տաճարէն ի

սրեսյ վայրէ փառք իշխանութի՛ւն ապատիւ, այժմ և»։ Նայ և ինձ ողորմութի՛ւն։ Ընդ քեզ ըն հօր և ըն Հոգւոյդ

Նաեւս կուզանդ քո Աբ ինձ մեր, զի գուե ես Տէր կեր_

գերթ երկրպագող ժողովրդեամբս, արժանացուսրա երա

և զուղարկաւորք սորա և զյարմարող ծառայս քո Հան_

նական և յանանցանելի լոյսն։ Ընդ զաշակերտակիցս

սեր ամենեցուն, ի լուսեղէն առագաստն՝ ի յաւիտե_

օգաթուիչ Թևաք վերամբառնալ ի երկինդ եկեմ ի մայր

նել ի մահահանգիստ քնոյ, և յառնեն մեռեալք ի

տեղերաց և յաւիտենից ննջեցեալոյն՝ ի զարթուցա_

պետն Հնչեցուցանէ զիսկն ազդեցուեց՝ ազդ առնելով

և զօրք հրեշտակաց առաջի ընթանան. և հրեշտակա_

Եւ ապա ի ժամատունն առաջի խաչին որ ի դրան տաճա_

ուղն գնէն, ինձ այլ յայտնէր։

Ընձի չպիտոպատաց էին, զանոսո հպատականն չեն էղէց

վիպասան։ Ընդունանեալ վասյս գիտուե»։

դասն. առելով Ճարհան խաչի, ձգ. վասյս հրեսաց որ

ժամատունն։ Իսկ ինչ էիցէ ժամատուն՝ տէրէն ի ջերմի

Ընբասանան չահանայիչ, Աբբրէն ի դուրս ի տաճարէն ի

սրեսյ վայրէ փառք իշխանութի՛ւն և պատիւ, այժմ և»։

Նայ և ինձ ողորմութի՛ւն։ Ընդ քեզ ըն Հօր և ըն Հոգւոյդ

Նաեւս կուզանդ քո Աբ ինձ մեր, զի գուե ես Տէր կեր_

գերթ երկրպագող ժողովրդեամբս, արժանացուսրա երա

և զուղարկաւորք սորա և զյարմարող ծառայս քո Հան_

նական և յանանցանելի լոյսն։ Ընդ զաշակերտակիցս

սեր ամենեցուն, ի լուսեղէն առագաստն՝ ի յաւիտե_

օգաթուիչ Թևաք վերամբառնալ ի երկինդ եկեմ ի մայր

նել ի մահահանգիստ քնոյ, և յառնեն մեռեալք ի

տեղերաց և յաւիտենից ննջեցեալոյն՝ ի զարթուցա_

պետն Հնչեցուցանէ զիսկն ազդեցուեց՝ ազդ առնելով

և զօրք հրեշտակաց առաջի ընթանան. և հրեշտակա_

Եւ ապա ի ժամատունն առաջի խաչին որ ի դրան տաճա_

ուղն գնէն, ինձ այլ յայտնէր։

Ընձի չպիտոպատաց էին, զանոսո հպատականն չեն էղէց

վիպասան։ Ընդունանեալ վասյս գիտուե»։

դասն. առելով Ճարհան խաչի, ձգ. վասյս հրեսաց որ

ժամատունն։ Իսկ ինչ էիցէ ժամատուն՝ տէրէն ի ջերմի

Ընբասանան չահանայիչ, Աբբրէն ի դուրս ի տաճարէն ի

Թէ զինչ խնդրէք ։

զեռ խօսեսցին , ասացից
ինչ նոցա՝ եւ լուծայի նոցա ։ և ինչ
նոսա ։ Այլ եղիցի մինչ ես կարդայեմ

զի գաւակիդ սրտիցեն չինչ , և ծնունդք նոցա ընդ
ձին ընդունայն՝ և մի՛ ևս ծնանիցին որդիս լանկծս ։
ռաց նոյ հեծանին ։ Այլ ընտրեալք իմ միւս վաստակեսցին
դիցին աշուրը ժամուրգեան խոց ։ գործք ձե՛
թալէս առ աւր ։ ըստ աւուրց փայտին կենաց կ՚

Ընդ երգոյն Այսոցիկ Արժան է ։

նապարհայ քոյ , և հաստատեսցէ զոտն քո՝ զի մի սա
սանեսցի ։

շաւանաց ՚ի մէջ եկեղեց ։ Օ՚ի աւր եղեգն ՚ի մէջ աղ ձա
յես ՚ի զարհուրանաց ՚ի մէջ հասելոյ ամբարշտաց ։ և յար
և երբէք ննջեցիս՝ քաղցր կերուն լեզիս ։ Այլ մի՛ երկի
մի՛ դալիճակէսցի ։ Օ՚ի երբէք նահեցիս՝ աներկիւղ եղես ։
յոյսով խաղաղութեամբ չինիլ ձանապարհս քո ։ և ոտն քո
մարմնոյ քոյ , և գարման ոսկերաց քոյ ։ Օ՚ի դնասցես
չնարհք եղեն ՚ի մէջ պարանոցի քում ։ եղիցի քաջչութիւն
հոգեդրա իմ և զիմաստութիւն ։ Օ՚ի կեցցէ անձն քո ։ և
սեցին զանձրև ։ Այլ դեռ ակ՝ մի՛ լքանիր , պահեա զկոր
Ճարսիլ խրոխ զանդունդս պատառեայ ։ և ամպք հո
տարսիլ ։ Այլ հանդ
երկրի ։ պատրաստեայ զերկինս խորհրդով ։ Այ
տութեամբ ։ Այ իմաստութեամբ հիմունս էարկ
այս կենացդ ամենեցուն՝ որք պատասխանին ՚ի սո
նա ։ և որք չենուն ՚ինձ իբրև ՚ի սուր հատաք

Ընդ երգոյնս Այսոցիկ ։

՚ի երան էկեղեց-ոյն աստ ՚ի խաչին , կամ ՚ի չեփին գաւո ։

քեսայե գՀրեշտակս իւր փողով մեծաւ. և ժողովեացեն
ամպով երկնից. զօրուքն և փառօք բազմօք. Այն առ-
աջք երկնի : և ուսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վերայ
որդւոց մարդոյ յերկիրն . և յայնժամ կոծեսցին ազ-
գք երկրի զանկին երկնից շարժեսցին : Այն ապա երևեսցի նշան
Որդւոյ մարդոյ յերկինս . և յայնժամ կոծեսցին ազգք երկրի :
և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վերայ
ամպոց երկնից . զօրուքն և փառօք բազմօք . Այն առ-
աջք երկնից և հրեշտակաց՝ և մարգկան : Այնքան յի-
նչ աշխարհի , և հրեշտակաց՝ և մարգկան : Այնքան յի-
նչ ցայսօր ժամանակի , և քաղցեցաք՝ և ծարաւեցաք՝ և մերկ գնացաք , և հիւանդացաք՝ և անհանգիստ էաք . և աշխատեցաք ձեռօք մերովք : Նամբա-
սէին զմեզ՝ օրհնէաք . հայհոյէին , աղաչէաք : Հալա-
ծէին յանձն առնուէաք . իբրև առակ նշաւակի եղաք
ամ աշխարհի . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

Այլ ես ոչ ունիմ ինչ ասել ցձեզ . այլ զոր լուայ ի Տեառնէ
ցայդ աշխարհս . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

աղվաղակի յետ նեղութեան աւուրցն այնոցիկ՝ ո-
րեզակին խաւարեսցի . և լուսինն ոչ տացէ լոյս
լոյս իւր . և աստեղք անկցին յերկինս . և զո-
զունք երկնից շարժեսցին : Այն ապա երևեսցի նշան
Որդւոյ մարդոյ յերկինս . և յայնժամ կոծեսցին ազգք երկրի :
և տեսցեն զորդի մարդոյ եկեալ ի վերայ
ամպոց երկնից . զօրուքն և փառօք բազմօք . Այն առ-
աջք երկնից և հրեշտակաց՝ և մարգկան : Այնքան յի-
նչ ցայսօր ժամանակի , և քաղցեցաք՝ և ծարաւեցաք՝ և մերկ գնացաք , և հիւանդացաք՝ և անհանգիստ էաք . և աշխատեցաք ձեռօք մերովք : Նամբա-
սէին զմեզ՝ օրհնէաք . հայհոյէին , աղաչէաք : Հալա-
ծէին յանձն առնուէաք . իբրև առակ նշաւակի եղաք
ամ աշխարհս . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

Ես նձ այսպէս թուի՝ եթէ զմեզ զառաքեալս յետ
նորդս արար ածէ իբրև զմահապարտս . զի տեսիլ
եղաք աշխարհի , և հրեշտակաց՝ և մարգկան : Այնքան յի-
նչ ցայսօր ժամանակի , և քաղցեցաք՝ և ծարաւեցաք՝ և մերկ գնացաք , և հիւանդացաք՝ և անհանգիստ էաք . և աշխատեցաք ձեռօք մերովք : Նամբա-
սէին զմեզ՝ օրհնէաք . հայհոյէին , աղաչէաք : Հալա-
ծէին յանձն առնուէաք . իբրև առակ նշաւակի եղաք
ամ աշխարհս . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

«Ոչ ունիմ ինչ ասել ցձեզ . այլ զոր լուայ ի Տեառնէ
ցայդ աշխարհս . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

Ես նձ այսպէս թուի՝ եթէ զմեզ զառաքեալս յետ
նորդս արար ածէ իբրև զմահապարտս . զի տեսիլ
եղաք աշխարհի , և հրեշտակաց՝ և մարգկան : Այնքան յի-
նչ ցայսօր ժամանակի , և քաղցեցաք՝ և ծարաւեցաք՝ և մերկ գնացաք , և հիւանդացաք՝ և անհանգիստ էաք . և աշխատեցաք ձեռօք մերովք : Նամբա-
սէին զմեզ՝ օրհնէաք . հայհոյէին , աղաչէաք : Հալա-
ծէին յանձն առնուէաք . իբրև առակ նշաւակի եղաք
ամ աշխարհս . ասենեցուն փարել լինիլ միմեանց ցայժմ :
Այ՝ երբ յաւօթ ինչ առնեսցուք զձեզ գրեմ զայս . այլ
իբրև զորդիս սիրելիս խրատեմ : Այնպէս և բնութ գա-
տիարակս ունիցիք ի քրիս՝ այլ ոչ երբ բազում հարս . զի
ի Քրիս Յիսուս աւետարանաւն ես ծնայ զձեզ : Աղա-
չեմ զձեզ , նմանողք ինձ եղիջիք, ոպէս և ես քի :

Այնժամ ասէ ցնոսա Ալեքսիոս :

«Ոչ ունիմ ինչ ասել ցձեզ . այլ զոր լուայ ի Տեառնէ

որ ի ձեռն մուխէսի հերձեր զծովն կարմիր և զղօրս Ֆարաւոնի ընտրեալս ընդ ի յորից հողմոց, ի ծագաց երկնից մին-չեւ ի ծագս նոցա։ Եւ թշնեաւոյ անտի ուսարձակ զառաւակն զի յոյժ ամ նուրա ոստքն կակղացին և տերևն ցրցուի-ցի, գիտեիր թէ մերձ ամառն։ Այնպէս և դուք յոր ժամ տեսանիցէք զայս ամ եղեալ, գիտասջիք թէ մեր չէ առ դուռս։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ ոչ անցցէ ազգս այս՝ մինչև այս ամ եղիցի։ Երկինք և երկիր անցցեն. և բանք իմ մի՛ անցցեն։

Ի սարեաւթափն Յարոնէ,

Ղազէսցուք զամենակալն որ. զի սահմանեցուսցէ զմեզ նշանաւ խաչին խաղոյ յերեսիւն և յաներեսոյն թշնամւոյն, ամենակալ տէր մեր կէ"։

Ի չահանդն սահ ղԱշխէն։

առագաստ համատարած, և աթոռ ձեռային. զի սակ եկեղեցւոյ, և անբարբառ բարեխօս, նա-հանգիստ նահակոծելոց, ճգնաւորաց ժուժկալու-թի, և հրաժարելոց յուղարկից։ Ի յահաւոր և ի հրաշալի գալստեան երկնաւոր թագաւորին յորժամ ճառագայ թեամբ փայլիս իբրև ամպս երկնից հեծցուցանող կօրու-թեամբ, նոյն ինքնիշխ զմարմին սուրբ ի խաչդահող վիշապին սուրբ հեծ։ և հոգւով սուրբ լեր առաջնորդ։ Ալբայոզ եղեր դրախտին փակելոյ, քայց ամ զդուռն ողորմութեան։ Ալ-պատին լինելով որ մտիցէ դրախտին բացելոյ ի քրէն, զի արժան լինիցուք որ մտիցէ դրախտին բացելոյ ի քրէն, փառաւորեալ զՀայր և զորդի և զնբ հոգին։ այժմ և՝։

Խաչաշունչ աղեղցոյն։ Ես երկիր պատեցայ։

Ի ղուսափայլ աթոռ ձեռային և գաւազան զօրու-թեան։

բոյն, եւ ըեր վն սուտ մկնդոտ ե բարեխօս առ ի քեզ
եւ այժմ հոգւոյ հանգուցեալս յօթեւանս լուսոյ արքա-
գուցիչ, եւ հանգուցեալց առաջնորդ. առաջնորդեա
ողորմեալ հանգուցեալ մանկունքն քո : Ո՛ւռ կենդանեաց հան-
ե կարապետ գալստեանն քո : Ո՛ւռ հրաւիրեալ Հառագայթ,
ան հաւատով կոչեցանուիս : Ո՛ւռ հաւատացեալ պարիսպ, ե
ցելոց առողջութիւն : Ո՛ւռ հաւատացեալ պարիսպ, ե
ժեալ հաւատով գարձուցիչ մոլորելոց, ե ապա-
էին վտանգելոց : Ո՛ւռ հիւանդաց բժիշկ, ե ախտա-
նական հաւատով լոյս, ե սպառ երեկեցոյ : Ո՛ւռ հի-
էատր ե կինք ցուցար՝ որք ի քէն գաւանին : Ո՛ւռ օգ
նա՝ աղաւեցեր : Ո՛ւռ բացեր զդուռն անդրշէն
գրախտին . ե առաջնորդեցեր աւազակին : Ո՛ւռ հա-
նգա գԺողոցն խորտակեցեր, ե զարգելքսն որ ի
քոյ Հոռեցաւ : Ո՛ւռ զնաւաբասեր Քշնամին ընկղմեցեր
եղէգ, լուսացէք այնու՝ որ ի կողջհոս աղբերէն ի վերայ
մակագրեալ բեւեռեցաւ . ե կանգնելով քոյ ի վր պար
ղվիրաւորեալն բժշկեցեր . զնման որ ի պատրոցէն
տեցելոյն գալ ածեան ագամայ, զգլորեալն կանգնեցեր.
եւ աստուեղք Հլմարտութեր : Ո՛ւռանզի արարիչն ի վր քոյ
օրինակաց եւ նմանութեաց՝ որք առ ժամանակեայք էին
ճառ զօրութեաբ՝ երեւեալ նշան փրկական ամ հաւատա
ցելոց եւ ախտեան մշտնջենաւոր, քան ի Ճառն ի ձեռն
թուս առաւել փայլեցաք գերազանց հրաշիւք եւ ան-
Ար Հրեպտական ապանօղ ախտէն ապրեցուցեր զիսրայ
էլ. եւ վճռոյն մահաբեր օձին կապեցեր : Ար եւ ի նո

❦❦❦

Տե՛ր աղօթիկ խոց ունկն դիր։

Աշխոյս ձկնէ, Չոյց Հանապարհ յոյն ե գնացիր։ փոխ,
Այծ ասէն Ճարակին ձգիր, Ի տուսոյ աշծուքեր քոյ քիւ։
Խաղցէն ի հնոյն ուշադրի անշարժ։
Ձրէսն ի խոտոր ինչ, տարէք յաստաղ գիշ ի տուսոյ,
Ջերեան գիշ յարեւտ գիշերով։ Խոյ ինչ ի չէմին գիսոյ,

❦❦❦

գայցեն գայլք յափշտակողք ի ձեզ, որք ոչ խնայիցեն
ոչխարացն։ Եւ յանցն ձերոց իսկ արիասցեն այրք
սխալեալ ուսուցանել զվարդապետութիւն, զի
ձգիցեն զաշակերտսն զհետ իւրեանց։ Վասն որոյ
արթնացարո՛ւք, յիշեցէք զամս երից զիշերաց,
զորս ես ոչ դադարեցի զգուշացուցանել զձեզ
արտասուօք եւ փութով, որք ոչ ինչ դադարէք
ի նենգութենէ հրեից։ Ապրեցարո՛ւք ոչինչ զանգիտելով յօդ
տակարացն չպատմել ձեզ՝ եւ ուսուցանել զձեզ հրապա
րակաւ եւ առանձին։ Զայլ գրկայութիւն հրեից եւ հեթա
նոսաց զպաշտօնարութենէն որ առ ձեզ, եւ զհաւատոյն որ
ի ձեր մեր յիս։ Այժմ արդ ահաւասիկ ես կամիմ հո
գւով երթալ երուսաղէմ. եւ որչափ անդ ընդդէմ անց
անցանելոյ իցէ՝ չգիտեմ։ Բայց զի հոգին սրբոյ ըստ ք
զաքաց քաղաքաց վկայէ ինձ եւ ասէ, եթէ կապանք եւ
նեղութիւնք մեծամեծ։ Այլ եւս իբրեւ համարիմ զանձն
իմ պատուական՝ որպէս զի կատարեցից զընթացս իմ
ու բախութիւնն՝ եւ զպաշտօնն զոր առի ի Տեառնէ Յիսուսէ վկայ
լինիլ աւետարանին շնորհացն Աստուծոյ։ Այժմ արդ՝ ահաւա
սիկ գիտեմ ես, եթէ ոչ եւս տեսանիք զերեսս իմ դուք
ամենեքեան՝ յորս շրջեցայ քարոզել զարքայութիւնն։
Վասն որոյ զվկայութիւն գնեմ ձեզ յաւուր յայսմիկ, զի
սուրբ եմ յարենէ ամենեցուն։ Ջանալի ոչ խորշեցայ ի պատ
մելոյ ձեզ զամն ամն։ Ո՞վ ոչ կայեք անձանց եւ
ամենայն հօտիդ։ յորում եդ զձեզ հոգին սրբոյ տեսուչս՝ հովել
զեկեղեցին Աստուծոյ, զոր ապրեցոյց արեամբն իւրով։
Ես գիտեմ՝ եթէ յետ իմոյ ելանելոյ յաշխարհէն
գայցեն գայլք յափշտակողք ի ձեզ, որք ոչ խնայիցեն

Ընդդէմ ի Գործս Առաքելոց։

Ի յԱրիմաթիայեն գաւառէն, կամ ի յԵրիքովն գաւառ։

Նոթա։

Մեծ մոռանար զամենայն տուրս
զնոր. և մի՛ մոռանար զամենայն տուրս
մեծային ոսկերը իմ զանուն սրբ նր։ ( )րինեա անձն իմ
Ալէլուիա։ Աշխոյ Ջէր։ ( )րինեա անձն իմ զնոր. և ա-
յայտնեսցի փառաւոր։

յայտնեսցի, կեանքն ձեր։ յայնժամ և դուք ընդ նմա
կեանքն ձեր ծածկեալ են ընդ քրիստոս ։ Ասէ յորժամ
րութ։ մի զայս որ կերկնի աստէ ։ Վերանդի մեռայք՝ և
ու քրիստոս նուիրեալ ընդ աջմէ ՝ի վերինն խորհեցա-

Եթէ յարեայք ընդ քրիստոս, ապա զվերինն խնդրեցէք.

Պօղոսի առաքելոյն ի կողոսացոց ընկերն է ։

նելոյ են ղերեսս նր։ և յուղարկեցին զնա ինաւ անդր։
մանաւանդ ի վր բանին՝ զոր առէք, թէ ոչ ես տեսայ
զայս էքրև ասայ՝ եդեալ ծունր առնէրուքդ եկայ
ասայ՝ երանելի է մանաւանդ տալն քան առնուլն։ Այ
մանել զհիւանդս։ և յիշել զբանն տնկի, զոր ինքն խոս
տալ ձեզ։ ըի այսպէս սիրտս վաստակել և դալ
և ոտից ընդ ես էին՝ պաշտեցին ձեռքս այս։ Այ զայ
ի ձէնջ ցանկայայ։ Ոտք ինքնին գիտէք՝ ըի զպետս իմ,
ըն՝ երկայնամտեցայ՝ համոզիմ՝ կամ հանդերձիցն՝ ոչ ուրուք
ամ։ Արծաթոյ՝ կամ ոսկւոյ՝ կամ հանդերձից՝ ոչ ուրուք
կարօտն է ընել՝ և տալ ձեզ զժառանգութիւն ընդ սքան
Այ արդ յանձն առնեմ զձեզ ձեզ և բանի շնորհաց նր։ որ
դարեցի պատասխանի խրատել զմի մի իւրաքանչիւր։
թիւն կացէք։ ըի ըերկամ մի զցայդ և զցերկի՝ ոչ դա-
ձգել զաշակերտսն ղկնի իւրեանց։ Ի տան այնորիկ ար-
հատին։ Այ՛ի ձէնջ յարիցեն տղք՝ որք խօսիցին ըիւրս,

Ալէլուիա։ Աշխոյ Ջէր։ ( )րինեա անձն իմ զնոր. և մի՛

Ընդ որում ասէ Յովհաննէս։

Զայս խօսեցայ ընդ ձեզ, զի ընդիս զխաղաղու-
թիւն ունիցիք. յաշխարհի ասո՛ղ ընդդէմ ձեր
ունիցիք. այլ քաջալերեցարո՛ւք, զի ես յաղթեցի աշ-
խարհի։ Ոչ այս կերպ խօսեցաւ յն, համբարձ զաչս իւր
յերկինս և ասէ. Հայր՝ հասեալ է ժամ. փառաւորեա
զորդի քո. զի և որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ։ Որպէս
ետուր նմա իշխանութիւն ամենայնոյ. զի ամի, զոր ետուր
նմա, տացէ զկեանն յաւիտենականս։ Ընդ այս են յաւի-
տենական կեանք. զի ծանիցեն զքեզ միայն ճշմարիտ
Ա՛ստուած, և զոր առաքեցեր զյն քրիստոս։ Ես զքեզ փառաւորե-
ցի յերկրի. զգործոնն կատարեցի, զոր ետուր ինձ՝ զի
արարից։ Եւ այժմ փառաւորեա զիս Հայր առ քեզն
փառօքն, զոր ունէի յառաջ քան զլինել աշխարհի առ-
ո՛ւքեն։ Յայտնեցի զանուն քո մարդկան, զոր ետուր
ինձ յաշխարհէ. քո՛ էին, և ինձ ետուր զնոսա. և զբանն
քո պահեցին։ Ընդդիմացին եթէ զամ ինչ զոր ետուր
ինձ՝ առո՛ւքեն են։ Ո՛չ բանն՝ զոր ետուր ինձ՝ ետու
նոցա. և նոքա ընկալան. և ծանեան ճշմարտութիւնն եթէ
առո՛ւքեն եկի. և հաւատացին եթէ դու առաքեցեր
զիս։ Ընդդ՝ ես վասն նոցա աղաչեմ, և ո՛չ վասն աշխարհի
աղաչեմ. այլ վասն նոցա զորս ետուր ինձ՝ զի քո են։ Եւ
որինչ իմ է՝ քո՛ է. և որինչ քո է՝ այն իմ է. և փա-
ռաւորեալ եմ ի նոսա։ Եւ ես ո՛չ ևս եմ յաշխարհի և
նոքա յաշխարհի են. և ես առ քեզ գամ. Հա՛յր սո՛ւրբ,
պահեա զնոսա յանուն քո, որով ետուր ինձ. զի եղիցին
մի, որպէս և մեք մի եմք։ Մինչ էի յաշխարհի ընդ նո-
ս՝ պահէի զնոսա յանուն քո՝ որով ետուր ինձ՝ և պահե-

ցի։ և ուղղ ի նոցանէ կորեաւ. բայց որդիքն կորստեան,
զի գիրն լցցի։ Նայց արդ առ քէզ գամ. և զայս խօսիմ
յաշխարհի, զի ունիցին զուրախութիւն իմ լիուլ յանձինս
իւրեանց։ Ես տուու նոցա զբանն քո, և աշխարհ ատեաց
զնոսա. զի չեն յաշխարհէ, որպէս և ես չեմ յաշխարհէ։
Ա՛չ զայս աղաչեմ, զի բարձցես զնոս յաշխարհէ. այլ զի
պահեսցես զնոս ի չարէ։ Յաշխարհէ աստի չեն, ոյզ և
ես չեմ յաշխարհէ։ Սէր առ զնոս ճշմարտութիւն քոյ.
զի քո բանդ ճշմարտութիւն է։ Որպէս զիս առաքեցեր
յաշխարհ, և ես առաքեցի զնոս յաշխարհ։ Եւ ի վե՛ր
նոցա ես սբ առնեմ զանձն իմ. զի եղիցին և նոքա սբը-
բեալք ճշմարտութեամբ։ Ա՛յլ ո՛չ վե՛ր նոցա միայն աղաչեմ,
այլ և վե՛ր ամ հաւատացելոց բանիւքն նոցն յիս։ Ո՛ի ա-
մենեքեան մի իցեն. որպէս դու հայր յիս՝ և ես ի քէզ.
զի և նոքա ի մե՛զ իցեն. զի և աշխարհ հաւատասցէ
եթէ դու առաքեցեր զիս։ Եւ ես զփառսն զորս ետուր
ինձ, ետուս նոցա. զի իցեն մի, որպէս և մեք մի եմք։ Ես
ի նոսա՝ և դու յիս. զի եղիցին կատարեալք ի մի. և
գիտասցէ աշխարհ եթէ դու առաքեցեր զիս. և սիրե-
ցի զնոսա՝ որպէս դու սիրեցեր։ Հա՛յր՝ զորս ետուր
ինձ, կամիմ, զի ուր եանեմ, և նոքա իցեն ընդ իս. զի
տեսանիցեն զփառսն իմ, զորս ետուր ինձ. զի սիրե-
ցեր զիս յառաջ քան զվիմիլ աշխարհի։ Հա՛յր՝ արդարե
աշխարհ զքէզ ո՛չ ծանեաւ. այլ ես զքէզ ծանեայ. և
նոքա ծանեան եթէ դու առաքեցեր զիս։ Եւ ծանու-
ցի զնոսն քո՝ և ծանուցից. զի սէրն, զոր սիրեցեր զիս,
ի նոսա իցէ՝ և ես ի նոսա։ Ո՛յս խբև ասաց Յ՚ս, ել
աշակերտօքն հանդերձ յայնկոյս ձորոյն կեդրոնի. ու-
ր էր պարտէզ, յոր եմուտ ինքն և աշակերտքն իւր։

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍ ԿԱՐԱՊԵՏԻ։

Ի ԱՐՔԱՅԱԶԱՆ ՔԱՂԱՔԷ, ԵՒ ՅԱՐՔԵԼՈՒՍՏ ԽԱՉԱՑ։

Հիշատակարան սուրբ Յովհաննիսի Կարապետի։

Ես Յովհաննէս Կարապետ, որ ի Մեծոփ քաղաքէ եմ, եկի ի գաւառն Արքայազան, ի գեղջն որ կոչի Ոստան Ալանց, ի վանսն սրբոյ Կարապետին, ի ձորն որ կոչի Ձորոփոր, ի ժամանակս Տէր Գրիգորի եպիսկոպոսի, որ էր ի վանսն։ Եւ ես ի տեսանելն զանապատ տեղիսն եւ զանդամս սրբոյ Կարապետին, որ էին ի վանսն, ի սրտի իմում ցաւեցայ, եւ ի մտի իմում ասացի, եթէ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Կարապետին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Լուսաւորչին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Պարթեւին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Տարօնացւոյ, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Մագիստրոսին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Վկայասիրին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Ապիրատին, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Ապոլինարեայ, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Ներսիսի, եւ ո՞ւր են սուրբ մարմինք սրբոյ Գրիգորի Ներսիսի Մեծին Հայոց

Ի՞նչպէս եղիցի ի կատարածի աշխարհիս։ եւ ցեղն հրեշ
զաւրին թաւրին յամանս՝ եւ զնուռանն ի քաց ընկեցին։
րե լցաւ, հանեաւ ի ցամաք՝ եւ նստեաւ ժողովեցին
կանի արիւնոյ ի ծով՝ եւ չամ աղբատ ժողովէին։ Որ էր
մարգարիտ։ Վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր, եւ գնեաց զայն
երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր, եւ գնեաց զայն
գնեցիկս։ Այն գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝
երկնից առն վաճառականի՝ որ խնգրիցէ մարգարիտս
եւ գնէ զաւազանն զայն։ Վաճառական է արքայութիւն
ի խնգրութիւն անտի երթայ վաճառէ զամ ինչ զոր ունի,
ձի ծածկելոյ յաւազանին։ զոր գտեալ մարդոյ թաղէցի՝ եւ
յորքայութիւն երկնից։ որ ունիցի ականջս լսելոյ
լսէ՛ցէ։ Վաղբեալնման է արքայութիւն երկնից դան-

Ընդ պարանս որ ըստ Մատթէոսի։

այնժամ արդարքն ծագեսցին իբրև զարեգակն
արքայութեան երկնից։ որ ունիցի ականջս լսելոյ
լսէ՛ցէ։ Վաղբեալնման է արքայութիւն երկնից դան-
ձի ծածկելոյ յաւազանին։ զոր գտեալ մարդոյ թաղէցի՝ եւ
ի խնգրութիւն անտի երթայ վաճառէ զամ ինչ զոր ունի,
եւ գնէ զաւազանն զայն։ Վաղբեալնման է արքայութիւն
երկնից առն վաճառականի՝ որ խնգրիցէ մարգարիտս
գնեցիկս։ Այն գտեալ մի պատուական մարգարիտ՝
երթեալ վաճառեաց զամ զոր ինչ ունէր, եւ գնեաց զայն
մարգարիտ։ Վաղբեալնման է արքայութիւն երկնից՝ ու-
կանի արիւնոյ ի ծով՝ եւ չամ աղբատ ժողովէին։ Որ էր
րե լցաւ, հանեաւ ի ցամաք՝ եւ նստեաւ ժողովեցին
զաւրին թաւրին յամանս՝ եւ զնուռանն ի քաց ընկեցին։
Ի՞նչպէս եղիցի ի կատարածի աշխարհիս։ եւ ցեղն հրեշ

տակք

գաւառեաց մահ յանցանաց, թագաւորեցին կեանք ընդ
մահու, և ընդունին մարիամու աւետիք կենաց։ Ա(ստ)
ղաքեաց և ստեղծիչ մարմնոց։ որ ես կենդա-
նեաց և յարուցիչ մեռելոց։ Ես՝ ի քէն ար-
ձակին հոգիք, և քո հրամանաւդ կառավարին մարմինք։
Հաստատեցեր զմարդն ընտրհօր, և ստեղծեր զնա ողոր
մութեամբ։ Ուրանգ քո կարգեաց զաթարածս, և կայ
սեաց զաշխարհս։ Ոչամ ինչ արարեր մեր մարդոյ. և զմ
մարդն ի փառս ածես։ Ոչ եղեցիկ կերպարանաք նկարե-
ցեր զմարդն առաջին. զոր հաստատեցեր և արարեր կեն
գանի և անմահ, և կացուցեր սիր ամի։ Ոչ արանձնակալ
եղև քեզնմանին արգարութե. խաբեալ ընկեց ի փառացն
և ի կենացն, և եհան ի դրախտէն փափկութե։ Ոչին
միածին որդիդ քո սիրելի. և զգեցաւ զմարմին պարտա
ւոր. և նորոգեաց զնա ի կեանս։ զկործանեալն կանգ
նեաց, և զմահկանացուն անմահ արար. զքշուառա
ցեալն փառաւորեաց, և նստոյց ընդ աջմէ հօրդ իւրոյ։
Ուանգիլ ընդ ունկն լսելեացն եմուտ մահ, և ընդ ունկն
լսելեացն ծագեաց կեանք։ ընդ ունկն և այլ բարբառ
մահու, և ընդ ունկն մարիամու աւետիք կենաց։ Ոչա
գաւորեաց մահ յանցանաց, թագաւորեցին կեանք ընդ
հօր։

Ի գաւթին, կամ ի յեպիսն պատ, յՈրհելեան կոչն
տակք՝ և մեկնեացեն զչարս ի միջոյ արգարոց։ Այն արկ
ցեն զնա ի ջուր հրոյ՝ անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց։
Ընդ ցնոսա չէ խնայելոյ զքոյ ամ, ասեն ցնա այո՝ որ։
Այնպես ասէ ցնա՝ մի այսորիկ ամ դպիր աշակերտեալ
արքայութե երկնից՝ նման է առն տանուտեառն, որ հա
նէ ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին։

Այժ ասի՝ Ոչարոչէ, ոչ ի վերուստ։

Այժ չհանայն ասէ պՈչղնա։

Հոգւոյ և ստեղծիչ մարմնոց. որ ես կենդա-
նեաց և յարուցիչ մեռելոց։ Ես՝ ի քէն ար-
ձակին հոգիք, և քո հրամանաւդ կառավարին մարմինք։
Հաստատեցեր զմարդն ընտրհօր, և ստեղծեր զնա ողոր
մութեամբ։ Ուանգ քո կարգեաց զաթարածս, և կայ
սեաց զաշխարհս։ Ոչամ ինչ արարեր մեր մարդոյ. և զմ
մարդն ի փառս ածես։ Ոչ եղեցիկ կերպարանաք նկարե-
ցեր զմարդն առաջին. զոր հաստատեցեր և արարեր կեն
գանի և անմահ, և կացուցեր սիր ամի։ Ոչարանձնակալ
եղև քեզնմանին արգարութե. խաբեալ ընկեց ի փառացն
և ի կենացն, և եհան ի դրախտէն փափկութե։ Ոչին
միածին որդիդ քո սիրելի. և զգեցաւ զմարմին պարտա
ւոր. և նորոգեաց զնա ի կեանս։ զկործանեալն կանգ
նեաց, և զմահկանացուն անմահ արար. զքշուառա
ցեալն փառաւորեաց, և նստոյց ընդ աջմէ հօրդ իւրոյ։
Ուանգիլ ընդ ունկն լսելեացն եմուտ մահ, և ընդ ունկն
լսելեացն ծագեաց կեանք։ ընդ ունկն և այլ բարբառ
մահու, և ընդ ունկն մարիամու աւետիք կենաց։ Ոչա
գաւորեաց մահ յանցանաց, թագաւորեցին կեանք ընդ
հօր։

Ի՛նչ է, ասաց նա, ինչո՞ւ ես այդպես տխրել, Աբրահամ։ Ասաց նրան. Տեր իմ, ինչպե՞ս չտխրեմ այսօր, երբ ես տեսնում եմ քո սուրբ դեմքը տխրած, որ միշտ ուրախ էիր։ Ասաց նրան Աստված. Ես տխրում եմ մարդկանց համար, որ ստեղծեցի, և նրանք իմ պատվիրանները չեն պահում։ Ասաց նրան Աբրահամ. Տե՛ր, ինչո՞ւ ես ստեղծել մարդկանց, որ մեղանչեն քո առաջ։ Ասաց նրան Աստված. Ես ստեղծեցի մարդկանց, որ ինձ փառաբանեն, և նրանք ինձ անարգեցին

զաշխարհիկ կենցաղոյս. որպէս զի մի՛ անմահ լիցի չարու-
թիւնն ի ներ եւ զցաւոց ժառանգեսցուք զկեանս : Լսեք զոր
մեք ասեմ, ամենեցուն ասեմ. արթուն կացէք :

Սուրբ Ծնունդն Քրիստոսի ի գիշերի է՛ :

Ընտրեալ առ ովհաննէս :

Ես եմ ձայն աղաղակողի յանապատի, զոր ակնարկեցաւ
անուխակալ եւ թարմագունն. որ յակնարկելդ քո՛
հատուցանէ հիմունք երկրի : Ոչ ձեռամբ
մարդոյ արարեր զմարդն. եւ քո նախախնամութեամբդ իշխան
եւ տէր կացուցեր զնա ի դրախտին փափկութե : Սակայն
չարին մախայեալ ընդ փառս պատուիրին զոր ի քէն ընդ-
կալաւ, էհաղ ի նա զթոյնս գառնութե. եւ խաբեալ
ծաճկան պատրանօքն հատնիմ ճաշակել ի ծառոյն գի-
տութեան. որով մերկացեալ ի լուսեղէն փառացն՝ զա
նիծիկ եւ զցաւոց ժառանգեայ զկեսուս : Լսակ գու յո-
թեան լինիցի : Ընդ արթունն կացէք. զի ոչ գիտէք երբ
որ տանն գայցէ, կիրեկուբայ՝ եթէ ի՞մէջ գիշերի՝ եթէ
ի հաւաքոսի՝ եթէ ընդ առաւօտս : Վասն եկեալ
յանկարծակի գտանիցէ զձեզ ի քուն : Լսայց զոր ձեզ
ասեմ, ամենեցուն ասեմ. արթուն կացէք :

Սուրբ Ծնունդն Քրիստոսի ի գիշերի է՛ :

Ընտրեալ առ ովհաննէս :

Ես եմ ձայն աղաղակողի յանապատի, զոր ակնարկեցաւ
անուխակալ եւ թարմագունն. որ յակնարկելդ քո՛
հատուցանէ հիմունք երկրի : Ոչ ձեռամբ
մարդոյ արարեր զմարդն. եւ քո նախախնամութեամբդ իշխան
եւ տէր կացուցեր զնա ի դրախտին փափկութե : Սակայն
չարին մախայեալ ընդ փառս պատուիրին զոր ի քէն ընդ-
կալաւ, էհաղ ի նա զթոյնս գառնութե. եւ խաբեալ
ծաճկան պատրանօքն հատնիմ ճաշակել ի ծառոյն գի-
տութեան. որով մերկացեալ ի լուսեղէն փառացն՝ զա
նիծիկ եւ զցաւոց ժառանգեայ զկեսուս : Լսակ գու յո-
թեան լինիցի : Ընդ արթունն կացէք. զի ոչ գիտէք երբ
որ տանն գայցէ, կիրեկուբայ՝ եթէ ի՞մէջ գիշերի՝ եթէ
ի հաւաքոսի՝ եթէ ընդ առաւօտս : Վասն եկեալ
յանկարծակի գտանիցէ զձեզ ի քուն : Լսայց զոր ձեզ
ասեմ, ամենեցուն ասեմ. արթուն կացէք :

Սուրբ Ծնունդն Քրիստոսի ի գիշերի է՛ :

Ընտրեալ առ ովհաննէս :

Ես եմ ձայն աղաղակողի յանապատի, զոր ակնարկեցաւ
անուխակալ եւ թարմագունն. որ յակնարկելդ քո՛
հատուցանէ հիմունք երկրի : Ոչ ձեռամբ

Նոյեմբեր հատուածին մէջ։ Այն նա ասէ ցնծա՛ թա-
ղեալ հանդերձեալ ի մէջ նոցա , թէ ոչ ի
գա-

Աղբիւրս արտաքս որ ընտ Վ՚ահաւոս։

յա՛ռաջեսցի ։ փոխ , Ո՛վ բարի կամ ըզի վայելուչ։"
Այնպէս արտաքսեսցէ այլ ոչ զկնի՛ն ի՛ ընչ զկնի՛անն
աղբիւրն , ՃԼԶ ։

Այն գարձուածն ընդ ի հի՛ սիոն ։ Այն ասէն Մաղա-
քիա , ՃԼԶ ։ Այսօր ինդրի պատուհասիկան գիայտ խա՛"
ՃԼԶ ։ Այսօր ինդրի պատուհասիկան գիայտ խա՛"

Այն ասելին ի կոչն Հարածոյ՝ ասելով Վ՚ահակ խաչի ,
Այն գիտութեան գիրեն ի՛ հոգի՛ն ։ Այն ասէն Մաղա-
քիա , ՃԼԶ ։

Այսօր ինդրի պատուհասիկան գիայտ խա՛"
գա՛ռայ։" Ո՞վ հանգ։" Վ՚ահ որդի՛։"

Այն գիտութեան գիրեն ի՛ հոգի՛ն , նապա ասէն Հայր մե՛ր։"

Վ՚ահակ , Աղբիւրս արեգական։" Դէ գուն Այրէ ։ Հո-
գեւոր Հատուածոյ , և ասա զՀնացեալս նորոգեա ։ Աղբիւ-
րակ՝ քան զառաջինն պարգեւան գո՛ ։ զի անդ Հատուած
զաւակիկ գո՛ ոչ Հնացեալ ի՛ մեզս ։ զի մեծ են այս երախ
գաւառիկ նորոգել զաւակիկ իւր Հնացեալ ։ նորոգեա՛ ան
զբերդ անո՛ , նորոգեա՛ զնացս գո՛ ։ զի վայելչ իսկ թա-
ւոր եղջեանեա զաւակիկ կերպարանացդ ։ Աղաչեմք
եւ յաղթել ։ զի եթէ միանչ ոչն էր՝ արարեր , զի
(այս պատճառ) Հանգուցեալ քահանային ։ զի գուն ես
զքեզ անո՛ մեր , կցորդ լեր և միանձ արիւ ծառայիս քոյ
լսոյ կէտն առհամանատուութեան քոյ ։ Այն այժմ աղաչեմք
և սպասաւոր սեղանոյդ քոյ փոխեցար ահա առ քեզ՝
թէ՛ն որ ի՛ մեզ սերմանեցար ։ Աստուածոյ օրինակիւ

Վ՚ահակ պատճառ ։

զակամայ. զի գուշ ես քաւիչ մեզաց մերոց և կատարիչ քո: Ամէն: Ես ողորմած ղանգանոն սուրբ զկամայ և հոգ (քահանայիս՝ բարի. և դասաւորեա ընդ տրտ ուխտեաց քինձ զաւրայութի: Ո՞վ ուսուիդէր, և ըմպիցէք՝ ի սեղանն իմ յաւրհնութե իմում. և նստիցիք յոր ձու թիւնս իմ: Ես ես ուխտեմ ձեզ՝ որպէս և հայր իմ սպասաւոր: Ընդունէք՝ որք ցանգ կայիք ընդէս՝ի փոր ապաքէն բազմեալն. բայց ես եմ՝ ի մէջ ձերում իբրև սաւառն: Որ մեծ՝ բազմեալն եթէ սպասաւորն. ոչ զաւորք ազգայ սիրեն նոցա. և որք իշխեննն նոյ, բարե բարք կոչին: Այլ դուք ոչ այնպէս. այլ որ մեծն է՝ի ձեզ՝ եղիցի իբրև զկրտսերն. և առաջնորդն իբրև զպաշ տաւն: Զի ո՞վ է մեծ՝ բազմեալն եթէ սպասաւորն. ոչ զոտաւան աթոռ՝ դատել զերկոտասան աղգն իշէ:

Ընծ Սարկաւագին Յակոբոյ, ոյ ու ղղիլոյ:

Ընծ Յահանայն ասէ ցՅիսուս:

Ընդեալ ես տէր ընծ ամենակալ արարիչ ամ ա բարածոյ, դաւոտաւոր կենդանեաց և մեռե լոց. որ իշխանդ ես հոգւոց և մարմնոց: Որ մարդասիրապէս գԹագաւր՝ի տիարութիես, և յայդ երէր մեզ կորուսելոցս. վերստին կանգնեցեր զմեզ՝ի գերո մանէ մեղաց մերոց. եգեր գընչնաւոն՝ի ներքոյ ոտից մերոց: Խաչեալ՝ի վրէ փայտին կենաց, և խաչակնքեալ ըզՀնութիեանս մեր առ՝ի հերքուածն ամենաչար պատրոյնն, իջեր՝ի գերեզման. աւերեցեր զդժոխս. եղեր առաջին պտուղ ննջեցելոց քոյով ընծայհրաշ յարութիեդ. և վերածեր զստուերանստեալսն՝ի խաւարի. զմահկանացուս անմահացուցեր յուսով՝ի ձեռն հենաբեր յարութեան քոյ: Ընդհակառակ և այժմ զհոգի ծառայիս քոյ (այս ա հոգի) քահանայիս՝ի բարի. և դասաւորեա ընդ տրտ քո: Ամէն: Ես ողորմած ղանգանոն սուրբ զկամայ և զակամայ. զի գուշ ես քաւիչ մեզաց մերոց և կատարիչ

ոչ կորուսից ինձանե. այլ յարուցից զնա յաւուրն
խմբ, որ առաքեացն զիս. զի զնա, զոր ետ ինձ Հայր,
կամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս: Այս են կամք Հօր
ի՞նչ ինձ ես յերկնից՝ ոչ զի զկամս իմ արարից, այլ զ-
ռես եկեսցէ. եւ որ զայ առես, ոչ հանից արտաքս:
զիս, եւ ոչ Հաւատայք: Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ, թէ
ծարաւեսցի: Այլ ասացի ձեզ՝ թէ տեսանէք
ոչ քաղցիցի. եւ որ Հաւատայ յիս, ոչ երբէք
ես գինուս յս. եւ եմ Հացն կենաց: որ զայ առ-

Աստուածաշունչ Հին Կտակարան

Յերեսաւորէ՛ն գիրք Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ:

Եւ եղեւ յետ մահուան Մովսէսի, եւ ասէ Տէր
Յեսուայ Նաւեայ՝ սպասաւորի Մովսէսի՝ եւ ասէ. Մովսէս
ծառայ իմ վախճանեցաւ. եւ դու արի՛ անցո՛ զայս Յորդանան
զդուռն զայս, դու եւ ամենայն ազգ քո՝ յերկիրն զոր
տամ ես նոցա եւ որդւոցն Իսրայէլի: Ամենայն տեղի
զոր տեսանիցէ ոտն ձեր, ձեզ տաց զայն, որպէս
խոստացայ Մովսէսի: Ի անապատէն եւ յԼիբանանէ
զայս մինչեւ ի գետն մեծ Եփրատ, ամենայն երկիր
Քետացւոցն, մինչեւ ի ծով մեծ ընդ արեւմուտս
արեգական, նոյն իցէ սահման ձեր: Ոչ ոք
կարասցէ կալ առաջի քո զամենայն աւուրս կենաց
քոց. եւ ընդ որոյ զնացից ես, ընդ նոյն գոհանալով փառաւորեցից զքեզ
զի ոչ թողից զքեզ եւ ոչ լքից զքեզ: Արի՛ եւ զօրացի՛ յոյժ
սրտիւ եւ անկեղծ հաւատով արդարութեամբ եւ անբծու-
թեամբ, արթանիր ելիցի երկնաւոր պարգեւացդ ընդ ամ
ի որ փառաւոր աթոռոյ քոյ: զի սրբեաւ ի մեզայ՝ որ
թեամբ. եւ գրեա զայիշատակ այր անմոռաց յիշեամբ առա
ւոր՝ եւ ընկալ զհոգի հանգուցեալոյս մերոյ քոյոյ գիշե-
խնդրուածոյ. եւ ազատէն յոտացելոյ քոյ: Լուր մեզ
Վահանայաւետ ասէլոյ:

եղեն քեզ ի չարչարանս և ի ժահ, հրաբխեցեր ի մա-
կուանալոյ, և պահեցին զպատուիրանս քո, և հաղորդ
լինաքո՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ առաջի եր-
նեծդ ասացեր գյարութիւն շնորհել մեռելոց։ Այժ զսիրե-
նելոյն քոյ առաքեալն կենցաղ եհատցեն։ Այր խոստացար զարթ-
ծել վերանգամայն նորոգել և կեցուցանել. զպակա-
նեալն ի հողոյ առնել անապական, զոր ջնջային բա-
նիւք՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ, և հաղորդ
եղեն քեզ ի չարչարանս և ի ժահ, հրաբխեցեր ի մա-

Այժ Հահանայ ասէ վկայելոյ։

Յոյս կենաց և ընդունչղ աղօթից այր ամէն՝
կարդամբ և պատշաճիմբ առաջի քոյ բարերա-
րութեդ. որ վն յանցանաց մերոց խնայարհ-
ցաք ի փառաց քոյ զմերոյս զգեցար մարմին, զի զմեզ
ազատեսցես ի յանցանաց մեղաց մերոց։ Այր եկիր ի խնդ-
դիր մոլորեալ ոչխարին՝ բառնալով ի վերս փառաւոր ու-
սոյդ, զի զառողջութիւն շնորհեսցես վիրաւորելոյն։ Այժ
որ հարձեալ իշխանն էր աշխարհի, խաչիւ և մահուամբ
բարձեր ի միջոյ. և արարեր խաղաղութիւն երկինս և երկ-
րի, Այր ոչ անարատ ի կողոյդ ընկալար զնոյութիւն պեղար
դեանն. որ անարատաւորելիդ էիր, պարտաւորեցար. զի
զմեզս կոգածնին չարչարանօք քո բարձցես, և նոյն կե-
նացն հուպ արասցես։ Այնքեր ընդ մեռեալս. անմա-
հիդ անշնչացար՝ որ մեռելոց յոյսդ ես՝ և կենիք անլու-
ծանելի մինչև յօր երկնաւոր գալստեան քոյ. ի գերեզմա-
նի եգար ընդ մեռեալսն կենքեալ վիմաէ, զի ի հողոյ
ինորոգութիւն կենաց եհատցեն։ Այր խոստացար զարթ-
ծել վերանգամայն նորոգել և կեցուցանել. զպակա-
նեալն ի հողոյ առնել անապական, զոր ջնջային բա-
նիւք՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ, և հաղորդ
եղեն քեզ ի չարչարանս և ի ժահ, հրաբխեցեր ի մա-
կուանալոյ, և պահեցին զպատուիրանս քո, և հաղորդ
լինաքո՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ առաքեալն
ընդ մեռելոց յոյսդ ես՝ և կենիք անլու-
ծանելի մինչև յօր երկնաւոր գալստեան քոյ. ի գերեզմա-
նի եգար ընդ մեռեալսն կենքեալ վիմաէ, զի ի հողոյ
ինորոգութիւն կենաց եհատցեն։ Այր խոստացար զարթ-
ծել վերանգամայն նորոգել և կեցուցանել. զպակա-
նեալն ի հողոյ առնել անապական, զոր ջնջային բա-
նիւք՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ, և հաղորդ
եղեն քեզ ի չարչարանս և ի ժահ, հրաբխեցեր ի մա-
կուանալոյ, և պահեցին զպատուիրանս քո, և հաղորդ
լինաքո՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ առաքեալն
կենցաղ եհատցեն։ Այր խոստացար զարթ-
ծել վերանգամայն նորոգել և կեցուցանել. զպակա-
նեալն ի հողոյ առնել անապական, զոր ջնջային բա-
նիւք՝ որք հաւատացին գալստեան քոյ, և հաղորդ
եղեն քեզ ի չարչարանս և ի ժահ, հրաբխեցեր ի մա-

հոգւանդ ի կեանս . ի խաչարկէ յանբաւ և յանձառ
լսոդ , ի վայելել զնուաս արքայութեանդ քոյ . որպէս և աղ-
աչեր , թէ ուր իմն եմ , անդ և պաշտօնեային իմ եղիցի :
Արդ՝ յիշեա զհոգի ծառայիս քոյ՝ որ ըստ մեծի հրամա-
նացդ քոյ , յայսմ կենցաղոյս առ քեզ փոխեցաւ . և ե-
լից ժամանակի կենաց աշխարհիս , դառնալ ի նոյն հող
ուստի ստեղծաւ . և եղաւ ի հողմահուր՝ որ ի մայր մեր
ամենեցուն և առաքաստ մարմնոց մերոց : Այլ ի միւսան
գամ գալստեանն քոյ յորժամ երևիս փառօք և թագա-
ւորութեամբ քովք և ինովն հողոյ ստեղծանես անապա-
կան զկոպացեալ մարմինս , արժանի արա զսա լսել զձայն
աւետաւոր յարութեանդ և յերկրի և առաքինեաց՝ որք ի կեն-
ցաղ այնմ մեծարեցեր փառաց քոյ : Այդուհետև զքեզ և
խնդրեմք ի քէն . մի յանարժանութիս մեր հայելով , ար-
գելցես զնորհս մարգասիրութեանդ քոյ , այլ արասցես ըստ
մեծի ողորմութեանդ քումմէ : Ցնչէ՛ զձեռագիր յանցանաց
հրաժարեալ (այս անուն) քահանայիս . և թող զմեղս
սորա՝ զկամայ և զակամայ , զգիտութեամբ և զանգիտու-
թեամբ՝ որ ընդ ամենայն ոք ընդ ձեռնադրութեանդ անարատ կուսի և մօր քոյ՝
և ամենայն քոց , յիշեա զհրաժարեալ հոգիս որ առ քեզ
փոխեցաւ : Տէր և գառաւաւոր , լուր սփոփանայ պաշ-
տանէիդ ժողովրդեանս . և գառաւաւեա զհոգի սորա ի
գաստ ընտրելոց քոց : Այլ և առեղծիչ ասի , արա զսա
արժանի լսել զձայն ձեռագին փողոց յարութեանդ . վերանալ
լուիցէ վայելչապէս ի հողոյ ծնանիլ զնոյն մարմին , նո-
րոգիլ ի փառս քո : զլուսանգ մահու դուր թշնամին ասպա-
կանեաց՝ բարձ ի սմանէ քո անուաւմբդ վերստելոյս , որ ի
մեզ հրաժարեալ առ քեզ գայով . և թող զմեղս սո-
րա : Այնմ

նաց սրին, և բանալով սա զմուտ յաւիտենական կե-
սրիկ ի յայնմ աւուրն մեծի՝ ներելով ամենից սիրա-
քեզ մարգասէր ասէ, արա այցելութի ծառայիս քոյ այ
տասօգ մորմոքին ես հրաժարման սորա։ Այժ զմեզ
զհաւատացեալս ի քեզ օրհնեա։ զի աճենասբեայ ե-
բորգութեանդ տացուք ամենեքեան զնուաս և զիշխա-
նութիւն և զլաւտիբ. այժմ և միշտ և յա՛։

Խաչաձեւութիւն ամենեցուն։ Ընդ երիս պատեցոյ։

(Օրհնեալ ես ար ձեր արարիչ ձեմ արարածոց. որ արա-
բեր զերկինս և զերկիր և զնմա որ ի նս, և դարձեալ ա-
ւեր զհողն յերկրէ. և ստեղծեր զմարդն կենդանի և խո-
սուն. և եդեր զնա ի դրախտին փափկութե գործել
զնա և պահել։ Այժ յանցանել նորա զպատուիրանաւ-
քո՝ մահու տիրացու եղեր զնա, ի դատաստանի յերիր ու-
տի առաւ։ Այժ ի քանեղուկ քոյ ի հող մահու՝ վերակոչե-
ցեր զմեռեալ բնութիւն ի կեանս և յանապականութիւն։
Այժ այժմ ըստ նոյնոյ ձեծայինդ անդարձ վհուոյ՝ կոչեցեր
զձառայս քո դառնալ ի հող յորմէ ստեղծաւ. զի ի մի-
անգամ գալստեան քոյ ի հնչել տիեզերալուր բարբա-
ռոյ փողոյն աղաղակութե՝ նորոգեցի անմահութե ի վե-
րանալ ի կեանս անապական։ Ի դասն որոյ աղաչեմք ըզ-
քեզ մարգասէր ար, արա այցելութի ծառայիս քոյ այ
սրիկ ի յայնմ աւուրն մեծի՝ ներելով ամենից սխալա-

նացդ։ Այլ մխիթարեա զժողովուրդս քո՝ որք եկեալեմք յո-ւղարկել զսա զՀետ ամ ննջեցելոց սէց։ Այժմ մարդասէր ար, տուր համբերութիւն սո, եւ մխիթարեա զսուսա ողորմութիւբ քով. եւ զհոգի ծառայիս քոյ հանգի՛ էջ սէս քո։ Այլ յաւիտենական՝ որ արժանի արարեր ըզծառայս քո դառնալ ի հող ուստի ստեղծեր, հանգի՛ զհոգի սորա. եւ պահեա անարատ իբրեւ զգանձս պատուականս ածուիեդ քոյ. զի ծառայ քո է՝ եւ հաւատացեալ ի մարդ մեր յո քո. յիշեմք զքեզ ար ի վերջ հանգուցեալ քահանայիս այսորիկ։ Այլ յիշեա ար զհոգի սորա. եւ խառնեա ի գասս հրեշտակաց քոց, եւ ի դունդս այնոցիկ՝ որք սիրեցին զօր երեւելոյ գալստեան քոյ։ Այլ ի դուռն ածայինդ փոյթ երեւմամբ ար խաչին, ի լուսոյն պայծառատոյն. տեսանելով սա զանանց լոյսն եւ զանապահան դեղ կենդանին. եւ զուարթերես կացցէ ընդաջմէ ահաւոր բեմիդ. եւ առանց ամօթոյ տեսցէ զեղեգաւորդ երինաւոր. եւ լսէ՛ զձայնդ աւետաւոր թէ՝ եկայք օրհնեալք Հօր իմոյ՝ ժառանգէկը զպատիոեզ նահան ուրախութենն. եւ գոհանալով փառաւորեսցէ զքեզ ընդ Հօր եւ ընդ Հոգւոյդ սէց. այժմ եւ՝

Այլոյ վախճանելոյ Արամազդ էին Անուն վիճակի, զայս Աղերսս ասա կարդա։ Վերայ Ամենաշնորհ ասա կարդա։

Բազում ողորմ, ձեզ արարիչ մշտնջենաւոր Հօր. որ պատուեցեր զմարդն փառօք. եւ պահեցեր շնորհօք եւ խնամատարեալ. ընտրեցեր Հոգւովդ քով արբուլ զմարգարէն՝ եւ ածեր խաղով արբուեցե զքահանայս. կոչեցեր զառաքեալն

Գիրս այսորիկ պատրաստեցաւ Ալբիւրեան տպարանին մէջ, ի հսկողութենէ Ալբիւրեան տպարանատիրոջ եւ տպագրեցաւ ի հանգիստ հաղորդութեան։

Ի թուին ՌՊՀԴ. ամսոյն Մարտի ՃԺԸ։

Ալբիւրեան տպարանի վաճառատունն քով, եւ յօրինեցեր զնոյն ի քարտէզս եւ առ ինքեանս պահեցեր, մինչեւ ժամանակ քո։ Եւ ի հրամանէ քում ոչ ելցէ գիրս այս ի հանդիսատեսս, մինչեւ ժամանակ մահու՝ որով առ քեզ գայ ամ մնեղին։ Այլ զայս ասեմ քեզ, որ այցելութիւն հովուեաց զիմոդիմս քոյս եւ զհրաժարութիւնն քեզ (զայս անուն քահանայ) ընտրեցեր։ Այո՛ այո՛, ընտրեցեր զնոյն վերակացութիւն քո։ Եւ ես հրամայեցի ընտրել հովիւ՝ եւ պաշտօնեայ անբիծ եւ աղաչեցի զՔրիստոս, զի ինձ եկեղեցւոյ քոյ տացէ։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։

Ալբիւրեան տպարանի վաճառատունն քով, եւ յօրինեցեր զնոյն ի քարտէզս եւ առ ինքեանս պահեցեր, մինչեւ ժամանակ քո։ Եւ ես հրամայեցի ընտրել հովիւ՝ եւ պաշտօնեայ անբիծ եւ աղաչեցի զՔրիստոս, զի ինձ եկեղեցւոյ քոյ տացէ։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։

Ալբիւրեան տպարանի վաճառատունն քով, եւ յօրինեցեր զնոյն ի քարտէզս եւ առ ինքեանս պահեցեր, մինչեւ ժամանակ քո։ Եւ ես հրամայեցի ընտրել հովիւ՝ եւ պաշտօնեայ անբիծ եւ աղաչեցի զՔրիստոս, զի ինձ եկեղեցւոյ քոյ տացէ։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։

Ալբիւրեան տպարանի վաճառատունն քով, եւ յօրինեցեր զնոյն ի քարտէզս եւ առ ինքեանս պահեցեր, մինչեւ ժամանակ քո։ Եւ ես հրամայեցի ընտրել հովիւ՝ եւ պաշտօնեայ անբիծ եւ աղաչեցի զՔրիստոս, զի ինձ եկեղեցւոյ քոյ տացէ։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։ Այլ զիմոդիմ սէր քննակուցն ի պատարտուցեալ հոգւոյդ սէր։

ՆՆջիւղ և յառնիցէ ջցայգ և ջցերեկ ։ առէր
այր ոմն ուրկանիցէ զսերմանիս յերկիր ։ Կամ
ի առէր՝ այսպէս է արքայութիւն ՚ի ՚ոյ ։ որպէս մի

Ընդհատական որ ըստ Մատթէոսի ։

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ընդհատական որ ըստ Մարկոսի ։

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ընդհատական որ ըստ Ղուկասի ։

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ընդհատական որ ըստ Յովհաննու ։

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

Ղանդիած Ցաղկի ։ Աղթիր

աթոռահամոզ. և զնոյ խաչակից. և զնոյ յարուցեալ: Եւ
մօտէս գուշակեայ ի մտորհնուածն, որպէս ասէ զնոյն
յայտ թուեցաւն որդիքն են: Այլ զի յաւուրն մեռելոյ, և
չի հաւատար հրեշտակաց են՝ և որդիքն այլ. քանզի յա-
նել՝ և յարութենեն որ ի մեռելոց, ոչ կանայս առնեն. և
ոչ արանց լինին: Վասնզի և ոչ մեռանիլ ևս կարեն.
Իսկ որք արժանի լինելոյն այնմ աշխարհի հասա-
հին պատերիկ կանայս առնեն, և արանց լինին:
Ընդդէմ սադուկեցւոց:

Ընդդէմ Արիոսի: Արիոս:

Ընդդէմ Նեստորի: Նեստոր:

"Տէր մեր՝ Յիսուս Քրիստոս, որ ի մեզ մարդացաւ
բայց առանձինն աշխարհասպան իւրոյ մեհենէր զմեզ:
Եւ այնպիսի առակաւ խօսեր ընդ նոսա, ոյք կարծէ
լինէին լսել: Այլ առանց առակի ոչինչ խօսեր ընդ
նոսա: Եւ զայնպիսի առակաւ խօսեր ընդ նոսա զառն,
լինել ընդ հուլանեաւ նորա Թուխնոց երկնից քնարիկ:
բանջար. և արձակէ ոստս մեծամեծս մինչև բաւական
յորժամ սերմանիցի, բուսանի, և լինի մեծ քան զամ
փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս՝ որք են յերկրի: Եւ
Իսպես հասոն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկրի՝
քայլ Թէն ոչ. կամ որպէս առաւիւ առաւիւցուք զնա:
սեալ են հունձք: Եւ ասէր, որպէս նմանեցուսցուք զար
տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ մանգաղ զի հա
զհասին՝ ասպա զցորեան ասորք ի հասկին: Եւ յորժամ
երկիրն ինքնին բերէ զպտուղն. նախ զխոտն՝ և ապա
մանկունն բուսանիցին և ածկեցին: և նոա ոչ գիտէ, Թէ
ի գերեզմանն պանիլոյ կարծէ:

Ա

ստատ ախանի ետ չի ասել ինչ։ ամին ամին ասեմ
ձեզ։ ուչ կարե որդի մարդց առնել կանձնե, և
ուչինչ, եթե ոչ տեսանիկե զհայրն ձի առնե։ ձի
ըոր նայն առնե, զնայն և որդին նմին նման գործե։ Օ՞ի
հայր սիրե ըորդի, և ըոմ ինչ յուցանե նմա՝ ըոր ինքն
առնե։ և մեծամեծս ևս քան զայնս յուցանե նմա ըզ
գործս, ընդ որս գուք զարմանայք։ Օ՞ի ոչ հայր յա-
րուցանե զմեռեալս և կենդանի առնե նոյնպես և որդի՝
ըորս կամի կենդանի առնե։ Այլ ուչ եթե հայր գատե
ըոք՝ այլ ըոմ գատաստան ետ որդւոյ ի բոյ։ Օ՞ի ամե-
նեքեան պատուէսցեն ըորդւոյն՝ ոպ պատուէն զհայրն։
որ ոչ պատուէ ըորդւոյն, ուչ պատուէ զհայր զառաքիչն նո-

Հոգւոյ՝ Հայր մեր։

Ալա ախանին Հաբաիան հանգուցեաւ ՌՀ, Ի հանդ ըհատ
քո՛ ամր ուր աննայն պրըքը քո հանգչին՝։
Այրարեալ ոբդեանն Ի գերեզմանն՝ ասէ, Ալերձեալ ցայ ես
ըհատուըն գերեզմանն նորին և էհատ ըհոգ ժամ՝։
Այրերեալդ գաշ յափն գերեզմանին, և պար ասել շուր
Լանալի, ասէն Ալանուանգլուխ ՌՀ,

Ի2

ալէ լու՛։ փառք հօր և՛։ Լ՛ոյժմ և միշտ։ ալէլու։

շնամբ հալածեցին զինս ի նանիւր։ ալէլուիայ. ալէլուիայ։ այլ՛ ի քանիսդ ցոյց ընծեաւ սիրտ՛մ. ալէ։ չննջացայ եւս ի քնանս քո։ որպէս այն որ գտանէ ածաբ բաշուկ։ ալէ։ Օ՛ն զիս ատելի և անպարգեցի։ և զոր ինդրես քո սիրեցի։ ալէ։ Լ՛ոնեն անդամ յաւուր օրհնեցից զքեզ։ ես իրաւանց և արդարութեանդ քոյ։ ալէ։ խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ որ սիրեն զօրէնս քո։ և ոչ գոյ ինն գայթագղութիւն։ ալէ։ Սպասեցի փրկութեանդ քում տէր։ և զպատուիրանս քո սիրեցի։ ալէ։ Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո և սիրեաց զինոսա յոյժ։ ալէ։ Պահեցից զպատուիրանս և զվկայութիւնս քո։ զի ամ կանայրհք իմ ած ի քեզ։ ալէ։ Մերձեսցի ն ինդրագրուածք իմ առաջի քո տէր։ ըստ բանի քում իմաստուն պրա զիս։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ Մտցէ ն աղօթք իմ առաջի քո տէր։ և բանիւ քով փրկեա զիս։ ալէ։ Խրզխեսցէ ն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո։ յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնդ քո։ ալէ։ խօսեսցի լեզուս իմ զբանն քո։ զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն ն։ ալէ։ Եղեկց ձեռք քո ի կեցուցանել զիս։ զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։ ալէ։ Ճանկացայ փրկութեանդ քում տէր։ և օրէնք քո խնամք իմ էին։ ալէ։ Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ։ և իրաւունքդ քոյ ծգնեսցեն ինձ։ ալէ։ Մոլորեցայ ես որպէս կորչեալ խնդրեա զծառայս քո։ զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

բոլոր ծառաները իրենց տերերի հետ միասին ներս մտան։ Եվ Հովսեփ նստեցրեց իր եղբայրներին ըստ իրենց տարիքի, ըստ իրենց ծնունդի։ Եվ նրանք զարմանքով նայում էին միմյանց։ Եվ Հովսեփ իր առջևից ուղարկեց իր եղբայրներին ուտելիքներ, բայց Բենիամինի բաժինը հինգ անգամ ավելի մեծ էր, քան մյուսներինը։ Եվ նրանք կերան և խմեցին նրա հետ և հարբեցին։

Եվ Հովսեփ պատվիրեց իր տան մեծ ծառային և ասաց նրան. «Լցրու այդ մարդկանց պարկերը ուտելիքով, որքան որ նրանք կարող են տանել, և դիր յուրաքանչյուրի արծաթը նրա պարկի բերանին։ Եվ իմ գավաթը, արծաթե գավաթը, դիր կրտսերի պարկի բերանին՝ նրա արծաթի հետ միասին»։ Եվ նա արեց այնպես, ինչպես Հովսեփն էր ասել։

Առավոտյան, երբ լուսացավ, եղբայրները ճանապարհ դրվեցին իրենց էշերով։ Նրանք դեռ հեռու չէին գնացել քաղաքից, երբ Հովսեփն ասաց իր տան մեծ ծառային. «Վեր կաց, հետապնդիր այդ մարդկանց, և երբ հասնես նրանց, ասա նրանց. «Ինչո՞ւ չարիք եք հատուցում բարիքի դիմաց։ Ինչո՞ւ եք գողացել իմ տիրոջ արծաթե գավաթը։ Դա նա է խմում և դա նրանով է գուշակում։ Դուք չարիք արեցիք, որ այդպես վարվեցիք»։

Եվ նա հասավ նրանց և ասաց նրանց այս խոսքերը։ Նրանք պատասխանեցին նրան. «Ինչո՞ւ է տերը մեր մեջ խոսում այսպիսի խոսքեր։ Մենք քո առջև ենք բերել մեր գտած արծաթը, որ եղել էր մեր պարկերի բերանին։ Ինչպե՞ս կարող ենք մենք գողանալ տիրոջ տնից արծաթ կամ ոսկի։ Ում մոտ որ գտնվի քո ծառաների մեջ, թող մեռնի, և մենք էլ կլինենք տիրոջ ստրուկները»։

Նա ասաց. «Լավ, ինչպես որ դուք եք ասում, այդպես էլ թող լինի։ Ում մոտ որ գտնվի, նա կլինի իմ ստրուկը, իսկ դուք անմեղ կլինեք»։ Եվ նրանք շտապեցին և իջեցրին իրենց պարկերը գետնին, և յուրաքանչյուրը բացեց իր պարկը։ Եվ նա որոնեց՝ սկսելով մեծից և վերջացնելով կրտսերով, և գավաթը գտնվեց Բենիամինի պարկում։

Եվ նրանք պատռեցին իրենց հագուստները, և յուրաքանչյուրը բարձեց իր էշի վրա, և վերադարձան քաղաք։ Եվ Հուդան և նրա եղբայրները եկան Հովսեփի տուն, որ դեռ այնտեղ էր, և նրա առջև գետնին ընկան։ Եվ Հովսեփն ասաց նրանց. «Ինչ գործ եք արել դուք։ Չգիտեի՞ք, որ ինձ նման մարդը գուշակելու կարողություն ունի»։

Եվ Հուդան ասաց. «Ի՞նչ ասենք մեր տիրոջը, ի՞նչ խոսենք և ինչպե՞ս արդարանանք։ Աստված գտել է քո ծառաների մեղքը։ Ահա մենք տիրոջ ստրուկներն ենք, և մենք, և նա, որի մոտ գավաթը գտնվեց»։

Եվ Հովսեփն ասաց. «Ես այդպես չեմ անի։ Միայն նա, որի մոտ գավաթը գտնվեց, նա կլինի իմ ստրուկը, իսկ դուք խաղաղությամբ գնացեք ձեր հոր մոտ»։

Հարուստ ամիսափոխ

Եվ Հուդան մոտեցավ նրան և ասաց. «Ո՛վ տեր իմ, թող քո ծառան խոսի իմ տիրոջ ականջին, և թող քո բարկությունը չբորբոքվի քո ծառայի դեմ, որովհետև դու նման ես փարավոնին։ Տերը հարցրեց իր ծառաներին՝ ասելով. «Ունե՞ք հայր կամ եղբայր»։ Եվ մենք պատասխանեցինք տիրոջը. «Ունենք հայր, որ ծեր է, և նրա համար ծեր որդի, որ փոքր է, և նրա եղբայրը մեռել է, և նա միայնակ է մնացել իր մորից, և հայրը նրան սիրում է»։ Եվ դու ասացիր քո ծառաներին. «Իջեցրեք նրան ինձ մոտ, որ աչքս նրա վրա դնեմ»։ Եվ մենք ասացինք տիրոջը. «Տղան չի կարող թողնել իր հորը, որովհետև եթե թողնի հորը, հայրը կմեռնի»։ Եվ դու ասացիր քո ծառաներին. «Եթե ձեր կրտսեր եղբայրը չգա ձեզ հետ, ապա այլևս ինձ չեք տեսնի»։ Եվ երբ մենք վերադարձանք քո ծառա հորը, մեր տիրոջ խոսքերը նրան պատմեցինք։ Եվ մեր հայրը ասաց. «Գնացեք նորից և գնեցեք մեզ համար մի քիչ ուտելիք»։ Եվ մենք ասացինք. «Չենք կարող գնալ, եթե մեր կրտսեր եղբայրը մեզ հետ չգնա, որովհետև չենք կարող տեսնել այդ մարդու երեսը, եթե մեր կրտսեր եղբայրը մեզ հետ չլինի»։ Եվ քո ծառա հայրը մեզ ասաց. «Դուք գիտեք, որ իմ կինը երկու որդի ունեցավ ինձանից։ Եվ մեկը հեռացավ ինձանից, և ես ասացի, որ նա պատառոտվել է գազանների կողմից, և այդպես էլ եղավ, և ես նրան այլևս չտեսա։ Եվ եթե դուք այս էլ տանեք իմ աչքի առջևից, և նրան վնաս հասնի, դուք իմ ծերությունը վշտով կիջեցնեք գերեզման»։

Եվ հիմա, երբ ես գնամ քո ծառա հոր մոտ, և տղան մեզ հետ չլինի, որի կյանքը կապված է նրա կյանքի հետ, և նա տեսնի, որ տղան չկա, կմեռնի, և քո ծառաները կիջեցնեն իրենց ծեր հոր ծերությունը գերեզման։ Որովհետև քո ծառան երաշխավորեց տղայի համար հոր առջև՝ ասելով. «Եթե չբերեմ նրան քեզ մոտ, ապա մեղավոր կլինեմ հոր առջև ամբողջ կյանքում»։ Եվ հիմա, թող քո ծառան մնա տղայի փոխարեն ստրուկ իմ տիրոջ համար, իսկ տղան թող գնա իր եղբայրների հետ։ Որովհետև ինչպե՞ս կարող եմ գնալ հոր մոտ, եթե տղան չլինի ինձ հետ, որպեսզի հորս վրա չգա այն, ինչ կգա։

Հայր, թայլը. Եւ ելաց ի վեր երեսաց նորա՝ եւ ասէ, Եւ ահաւասիկ խոկ։ Եւ էջ առնա յոյսս արքայ իսրայէլ ի եղևսէէ հիւանդացաւ հիւանդութեամբ որով հիւանդանալոյ Ադդերիոնէ ի Մարմատ Պետափորութենէ։

(Վէմ պոռնկեան ընկերացեալ խոնարհեցայց զունկն։") Զի ոչ ինչ ասաց։ Սիրեցի զի լուիցէ ինձ ընդ ձայն աղօթից իմոց. զի ոչ կամեցաւ ինձ ականջս դնել։ Վարձ անձն իմ ի հանգիստ իւր. զի ոչ ինչ եղև ընդ իս։ Ձեռ այսորիկ պատրեաց ասել Սաղմոս ողբացեալն, ՀՃԺ։

Եւ մեղս եւ յաւիտեանս յաւիտ՚։

Ուրեմն փառաւորել ջհայր եւ զորդի եւ զհոգի սուրբ. այժմ ամենեսեան ջհաւատացեալսն ի քեզ արժանացեալ սէրոց քոց առաքելոց՝ մարգարէից եւ մարտիրոսաց։ Այդ զաշակերտեալ ժողովրդեան քոյ. եւ դասատուիս ի դասս քարեպաշտութեանդ փառաւորեցեալ։ Այդ յայտնին զօրութիւնք, առ ի քարեպաշտել զքեզ։ Այդ չոյն, եթէ ոչ միայն յոգիս, այլ եւ ի մարմինս արդարոց եւ զմարմինս արանց արդարոց փառաւորեցեր՝ որք զքեզ քարեպաշտութեամբ փառաւորեցին. զոյացանելով ամենեքեան ի Տէր ամէն լուսաւորիչ հոգւոց եւ ապահատան մարմնոց. որ փառաւորեսցուք զքեզ ընդ որդւոյ եւ ընդ սուրբ հոգւոյդ։

Խաչատուր ածնեցաւն։ Ես երիւր պատճառ։

Այդ զանուն ասելոյ ի խորանս սրբոյ քոյ. զի եւ քեզ գոհանալով զայդ ընկալ՚ի խորանս սրբոյ քոյ. զի եւ մեք գոհանալով զայդ զանուն ասելոյ քոյ դալոցիքն կենաց. եւ զհոգի բառին զենման որդւոյ քոյ ի վեր սրբոյ սեղանոյն առ՚ի քեզ էնել, հաշտեա ասր եւ թո՛ղ նոցա՝ որ անկարօտք են յայդմ։

Ի վեր գերեզմանին ընկերացեալ։

բանք էլ նոցա. և գնային ի մինչ բեհուժ. բայց նք էն
ցան յաչս անզգամաց թէ մեռան. և համարեցան չարչա
փրկութիւն ան. և նետ փրկութիւն ընդդէմ ասորւոց. և
հարցէս զաստիս յափէկ մինչև խալատ։ Այն ասէ ցնա
եղիսէէ. ահա դու քեզ նետս. և էատ. և ասէ ցարքայն
խոյակէլի. ձգեա՛ և հա՛ր զդետինդ. և էհար արքայ զ
րիցս՝ և եկաց։ Այն տրտմեցաւ ի վրէ նորա այրն այդ. և
ասէ՝ եթէ հարեալէիր հնգիցս կամ վեցիցս, յայնժամ
հարկանէիր զասորիս մինչև խալատ։ և արդ հրիցս հար
ցես զասորիս։ Այն մեռաւ եղիսէէ՝ և թաղեցին զնա։ և
մեհնադէնդն մովաբա. ելին յերկիրն ի գալ տարւոյն։
Այն եղե՝ ի թաղել նոցա զայր մի. և ահա տեսին զմեհնա
զէնան՝ և ընկեցին զայրն ի գերեզմանն եղիսէէ. և գնաց՝
և մերձեցաւ յոսկերսն եղիսէէ. և կենդանացաւ՝ և
կանգնեցաւ ի վերայ ոտից իւրոց։

Ընդդէմ յԱսայեայ։

Ո՛վ ի քէն հաստատեաց զմարգն յանեղծուածէ. և ի
ալատկէր իւրոյ բարերարութեանն արար զնա։ Խոհ
նախանձու քանսարկուէն եմուտ մահ յաշխարհ։ և փոր
ձեն զնա՝ որք նորա վիճակին ուղիղ են։ Այլոյ ոգիք ար
դարոց ի ձեռն ձեր են ձգեն. և ոչ մերձենայ ի նմա մահ։ Զմուռ
ճան յաչս անզգամաց թէ մեռան. և համարեցան չարչա
փրկութիւն ան. և նետ փրկութիւն ընդդէմ ասորւոց. և
հարցէս զաստիս յափէկ մինչև խալատ։ Այն ասէ ցնա
եղիսէէ. ահա դու քեզ նետս. և էատ. և ասէ ցարքայն
խոյակէլի. ձգեա՛ և հա՛ր զդետինդ. և էհար արքայ զ
րիցս՝ և եկաց։ Այն տրտմեցաւ ի վրէ նորա այրն այդ. և
ասէ՝ եթէ հարեալէիր հնգիցս կամ վեցիցս, յայնժամ
հարկանէիր զասորիս մինչև խալատ։ և արդ հրիցս հար
ցես զասորիս։ Այն մեռաւ եղիսէէ՝ և թաղեցին զնա։ և
մեհնադէնդն մովաբա. ելին յերկիրն ի գալ տարւոյն։
Այն եղե՝ ի թաղել նոցա զայր մի. և ահա տեսին զմեհնա
զէնան՝ և ընկեցին զայրն ի գերեզմանն եղիսէէ. և գնաց՝
և մերձեցաւ յոսկերսն եղիսէէ. և կենդանացաւ՝ և
կանգնեցաւ ի վերայ ոտից իւրոց։

Ընդդէմ յԱսայեայ։

Ո՛վ ի քէն հաստատեաց զմարգն յանեղծուածէ. և ի
ալատկէր իւրոյ բարերարութեանն արար զնա։ Խոհ
նախանձու քանսարկուէն եմուտ մահ յաշխարհ։ և փոր
ձեն զնա՝ որք նորա վիճակին ուղիղ են։ Այլոյ ոգիք ար
դարոց ի ձեռն ձեր են ձգեն. և ոչ մերձենայ ի նմա մահ։ Զմուռ

մօ
բիջիք. և մեծութեամբ նոյ սքանչելի լինիջիք։ Վոխանակ ա-
ռաքելոյ մերոյ անուշանիջիք. զշարութիս ազգայ կե-
տոնեայք ու մերոյ անուշանիջիք. զշարութիս ազգայ կե-
գործք քո։ Այլոյ գործ քահանայք ան կոչիջիք՝ և պաշ
հովիչք խաշանց քոց. և այլազգիք մաճկալք և այգե
լեալ յազգայ մինչև յազգս։ Այնչափ եկեսցեն օտարածինք
էերեալսն կանգնեսցեն, և նորոգեսցեն զքաղաքս աւե
շինեսցեն զաւերական յաւերտնից. հզյատաճգոյն, ա
ցին նոքա աղգք արգասրութեամբ՝ տունկ ան ի փառս։ Այն
դերձ փառս՝ փոխանակ ոգւոյն վհատութեան։ և կոչես
նակ մոխրոյն օծութիւն ուրախութեան։ և սգաւորացն հան
ընդունելի։ և օր հատուցման ոչ մերոյ։ մխիթարել
գերեաց ըմբռնութեամբ՝ և կուրաց տեսանել։ կոչել առ ան
առաքեաց զիս։ բժշկել զբեկեալս սրտիւք. քարոզել
իմ։ վասն որոյ և ես ի ես։ աւետարանել աղքատաց
ժամանակս ժամանակս ժողովեցից զնա։ Հոգի ան ի վր
շաբաւոր եղիցի՝ և կրտսերն յազգ մեծ. զի ես տեր ընդ
գործոց ձերոց իւրեանց ի փառս։ Սակաւաւորն հա
տեան ժառանգեսցեն զերկիր. պահել զնորատունկս
ժողովուրդ քո ամենևին արգար. և յաւի
Այնժամ

Կայսէս ասէ տեր. և հատարեսցին աւուրք սգոյ քոյ։

Ընդ Երգոյն Եսայեայ Մարգարէ։

ժամանակի այցելութեամբ իւրեանց սայծառասցին։

զնոսա. և որպէս զողջակէզս զոհի ընկալաւ զնա. և ի
և եդիտ իւր արժանիս։ Իբրև ոսկի ի բովս քննեաց
տեալք գտցեն զմեծ բարութիւն. զի ամէն փորձեաց զնա
այլ յոյս նոցա լի է անմահութեամբ։ Այնմակաւիկ ինչ խոս
ի խաղաղութեան։ Ոչ թէպէտ յաչս մարդկան տանջեցան,

Ի վերայ գերեզմանին կարդա։

Յիշեցի յաղթասուրբ խմիմ. և ի հալածանաց իմոց՝
դառնութիւն և բարկութիւն։ Ոչ եղեն միանգամայն.
ձանձրացաւ յիս անձն իմ։ Ողջոյս ինչ կարդեցի ի սրտի
իմում. մեռանիմ և համբերեցից նմա։ Աղերսեցի
ուն անապատք են. և ոչ նուաղին գթութիւնք նորա։ Ի
նորոգութիւն առաւօտու բազմանայ ճշմարտութիւն քո ար.
Բաժակ անձն իմ, բայց բաժին իմ է նա. մեռանիմ ակն
կալեցայ նմա։ Նարեկացի է ձեզ ի վեր համբերողաց իւրոց.
և անձն՝ որ խնգրէ զնա։ Նարիկ՝ որ համբերէ նմա ճրդ
մարտութիւն. և հանգչի նա ի փրկութիւն ուն։ Նարիկ է
մարդոյ՝ որ առնու զլուծ խոնարհութիւն ի մանկութենէ
իւրմէ։ Նստցի միայն լռութ ի տան իւրում. զի ան
ձամբ իւրով էառ յանձն զլուծն քո. Տայէ հողոյ զբե
րան իւր. մեռանիմ ես զի ինչ յոյս։ Կարդացի զանուն քո տէր ի
գերեզմանատան. և դու լուար ձայնի իմում։ Ա՛ի
թաքուցաներ զնկին քո ի խնդրուածոյ իմոյ. այլ ե
արձակեա՛ ինձ, փրկեա զիս։ Ոտն յօգնել ինձ մերձե
ցար. և ասացեր, բայ՝ յորում աւուր կարդացես առ
ի՛ երկեայս։ Պատուիրեր տէր զդատաստան անձին իմոյ
փրկեցեր տէր զկեանս։ Տեսեր զիմ ծռութիւնս իմ.
գատեցեր տէր զդատաստանս իմ։ Տեսեր զիմ խրատուն
իմ. հայեցար յամենայն խորհուրդս իմ։

***

Վ.

Հանդամալուաղ առնելոյ։

Մարդոյն ձերոյ կրկին ուրախութիւն. և փոխանակ անարգա
նայ ձերոյ ընծայեցին. և ասաց ցերկիրն յերկիրդ՝ մ
ժառանգեցեն. և ուրախութիւն յաւիտենից ի վերայ
գլխոց նոցա։

պատիկ առէք՝ և զկեանսն յաւիտենական ժառանգեսջէք։

զերդ՝ զհորհուրդ մի ասեմ ձեզ։ ամենեքեան նըման
չեսջուք, այլ ոչ ամենեքեան նորոգիչք։ Յանկարծակի յաւուն թօթափել՝ի փող յետին, քանզի
փող հարիանի. և մեռեալք յարիցեն առանց ապական-
նութեան. և մեք նորոգիչք։ Ո՞ի պարտ է ապական
նութեանս այսմիկ զգենուլ զանապականութիւն. և մահ-
կանացուիս այսմիկ զգենուլ զանմահութիւն։ Եւ յոր
ժամ մահկանացուս այս՝ զգեցցի զանմահութիւն, և ապա
կանացուս զանապականութիւն, յայնժամ եղիցի բանն՝
որ գրեալ է. Եթէ ընկլաւ մահ՝ի յաղթութիւն։ Ո՛ր է
մահ յաղթութիւն քո. ո՛ր է ժահրդ խայթոց քո։ Խայթոց
մահու մեղք են, և զօրութիւն մեղացն օրէնք։ Եւ յոր ընդհակ
ա՛յ՝ որ ետ մեզ զյաղթութիւն՝ի տէրունն մեր յիսուս քրիստոս։

որում փառք յաւիտեանս ամէն։

Ընդ-ի-ակ։ Սաղմոս 70. Ի՛ քեզ յոյս յուսացայ մի՛ ամա՛։

Ընծեփարանս որ ըսի Անդրէասի։

Յայնժամ սատուսիանի ետ պետրոս և ասէ ցնա։
ահաւասիկ մեք թողաք զամէնայն և եկաք զկնի քոյ։
արդ զինչ լինիցի մեզ։ Ասէ ցնոսա յս, ամէն ասեմ ձեզ.
զի դուք՝ որք եկիք զկնի իմ, ի մի-ւսանգամ գալստեան՝
յորժամ նստցի որդի մարդոյ յաթոռ փառաց իւրոյ,
նստիջիք և դուք յերկոտասան աթոռս դատել զերկոտա-
սան ազգս իսրայէլի։ Եւ ամենայն որք եթող զտուն, կամ
զեղբարս՝ կամ զքոյր՝ կամ զհայր՝ կամ զմայր՝ կամ զկին՝
կամ զորդիս՝ կամ զդաշտս վասն անուանն իմոյ, հարիւր

քոյ։ Դու ընտրեցեր զահաբոն և զոլոգիս նորա ի պաշ-
ձայնիդ քով, և առաքեցեր զնա փրկիչ ժողովրդեան
Դու կոչեցեր զնախամարգարէն մեսէս ի մորենուոյն
հոգիդն սպասաւոր անտեսանելի փառաց էութեանդ։
(այս անուն) քահանայի։ Օ՜ի դու հայցուեցեր զմարգիկ
բաստ բնակութեանդ քումմէ ի պաղեստանայ ժողովրդեան
քոյ՝ զոր մատուցանեմք հաշատով վասն ծառայիս քոյ
Ընծ ճշմարտութեանդ և որ ողորմութեանդ, հայեաց ի պատ-
խաղաղութիւն ամենեցուն։ Այդ էրիր գոհ"։

զանատուս աչ հոգւոյդ։ այժմ և միշտ"։

տիճկերս կամաւոր խոնարհութեամբ ի բերուլ։ Ընդ որում
և որով գոհութիւն և օրհնութիւն վերընծայի քեզ հօր և միոյն
ինձանէդ քով ես մերոյ և փրկչին մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի
;Յայնմ աւուր բարեգուութեամբ ոյժ կիթի ի գինւոյ արեան
յորդեւանգ բարիութեամբ զամէն երկիր հրճուհաւալ կիզուն։
պատրաստ բնակութեանդ քումմէ ի գատաստան յաւուրն
կեսնուսմ, ուր դիւոք հրեշտկունք և հեղեղք բոցեղէնք
ութեան քումմ, ի թիւր այնոցիկ որք կարգեցան յաշա-
ինդրեան վաճառիդ քոյ։ յորժամ կոչես զամ յերկինից ի
քաւ ողորմութիւն։ Ձանգիր զհոգի ծառայիս քոյ յաւիտեա-
ամ միաբան հաշատացեալքս։ և ազաչեմք զանձ-
քեզ խնամարհեցուցանեմք զծնունդ սրտիդ մերոյ
բարօր բոլորից գոյութեանց, հայր ամ մերոյ ի քեզ։

տուք քեզ թագաւոր յաւիտենական ամէն։ և ա-

Ե՛ս ասէ Վիշապն։

Վհարոյէ, Վ ասն գտանելոյ մեզ"։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։ Ամէն։

Վերջացաւ։

տօն սրբութեանդ, և փառաւորեցեր զնա մեծարեալ ծա-
ռամբ և վկայասիրիւ սպասիւք. քոյին սեպհականութեանդ հրամայ
եցեր նմա ելանել ի լերան, և աւանդեցեր զհոգի նորա
առ քեզ. և ընդ ամրածածուկ պղտիկ քով ամփոփեցեր
զմարմին նորա։ Եւ ահա այժմ ծառայս քո և առաքեալդ
հօտի քոյ ըստ ընտրեացդ ի բլուրս ժողովրդեան՝ կատա
րեալ զասպարէզ նախաշաւիղ օրինադրութեանդ քոյ. և ձգ
տեաց հոգի սուրբ ըստ հրամանի կոչման քոյ՝ հանդուցեալ
ի խաժանմանդ մարմնական աղէտից։ Եւ քո ազգեմբ
զդիտութիւն քո սուրբ, ընկալ զսա յանուրս ուրախու
թիւնդ. և զուարճացո զհոգի սորա յանանց խոստմանդ
քոյ վայելս։ Հնչեսցեն ուրբ զուարթ և զժառանգութիւն
քո, զոր փրկեցեր արեամբ քով։ (Ընկեսցեն ուրբ և զբնա
կութիւն սորա և զսկիբս, և ապահովականաց աջմէդ
վերակացուիւ լեր հոգւոյ և մարմնոյ սորա. զի դուն ես միւ
թակացու և ժողովարան քոյոց կամարարաց՝ և շուարարան
անխոտոռելի, որ անփոփոխ նախագահութեամբ զվար
տակաւորս քո. և հանգուցանես ի գիշխանս մշտնջենա
ջուարճ փափկութեանդ՝ որ ծով և ալհի յուսոյ լցոյ ի
քէն յոյ ի սորդ մեր։ Եւ զմեզ արժանաւորս արա գնալ
ի ճանապարհս քո, և ի դէպ ժամանակի ընծայս քո հա
նել ի խոստացեալ հանգիստն, և ընդ նոսին գոհացող
զակաս երգով փառաբանել զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ
հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Ամէն, Ընդերացն անապականութեամբ։ Ոչ պատ Եղէ,
Հոգւոյ։ Ձայր մեր։

բակերը չախչախեալ ըզծամերնին ։ Եւ ոգեւոյ երկիր
եմ ։ Ես որպէս խոտ ցամաքեցայ ։ փոխ, Տէր՝ ըզ աղօթից մեոց
աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ ։ մի՛ դարձուցա ։

Ընդ Երգոյն Ալէլուիա Արժանի է ։

Ա յսպէս ասէ Տէր ։ Արձանեցէք ձեզ յարդարութիւն, եւ ճանձեցէք զայսուհետեւ կենացդ, լուսաւորեալ
արարէք ձեզ զլոյս գիտութեան ։ Խնդրեցէք զերկնաւորսն, ուր
Քրիստոս է նստեալ ի սեղանոյ աջոյ Հօրն ։

Ընդ Երգոյն Ալէլուիա Արժանի է ։

Ա յսպէս ասէ Տէր ։ Ընտրեցին ի դրունս զանգիմք
նիչս ։ եւ զբանս սրբոց պիղծս արարին ։ Վա՛յ անօրինի
որ խաւսուցանէ՛ ի ժամանակին յայնմիկ լուեալ՝ զի ժա
մանակն չարք է ։ Խնդրեցէ՛ք զբարին եւ մի՛ զչարն՝ զի կեց
ջինք՝ եւ եղիցի ընդ ձեզ այր որ առնիցէ ։

Առ Ընծայս Արժանի է ։

Մ եռմիս է ի թեկուզ ։ եւ առաքեա արեգակ քո ։ եւ
զամս կոչմամբ ընծայեալ ընդ ամենայն ազգս երկրի
բակերը չախչախեալ ըզծամերնին ։ Վերադարձ երկին երկիր
եմ ։ Ես որպէս խոտ ցամաքեցայ ։ փոխ, Տէր՝ ըզ աղօթից մեոց
աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ ։ մի՛ դարձուցա ։

Ես չարչարանաց մարգարէին արգարոյ, և թէ նուաճ նո-
րայ։ Մարգարէացաւ մեր ուրուն, և նուաճացաւ զանձն. և
Յովհէլ էր յազգէն ռուբէնի, յազգատոհմէն բեթաթու-

Ած Յովհէլ Մարգարէ։

Ընկերացաւ ընդ Ամովսի Մարգարէի։

և բազում մարդիկ, որ զերծանեալ ի մէնջ չարեաց
աստ ամբ ամբ ձեր, զի ողորմած և ողթած է, երկայնամիտն
ողորմիկ գնեցաւ ձեր, և մի դէպանդիպեցաւ և գարձարուած
սրտի ձերում, պահօր և լալով և կոծով։ Պատռեցէք
զձեր ամբ ամբ ձեր, գարձարուած առ իս յամ
նակիսայ։

Ընկերացաւ ընդ Յովելեայ Մարգարէի։

Եւ իբրև տեսին զնինուէացիքն զգործս նոցա, եթէ
դարձան ի չարէ ճանապարհէ իւրեանց, ապաշխարեցին
ի վերայ չարեացն զոր խորհեցաւ առնել նոցա, և ոչ
արար։ Եւ ասէ Յովնան առ Աստուած, ի դիղէն երկրորդի։ Ես գի-
տէի, թէ ողորմած ես և ողթած, երկայնամիտ և շատ
ողորմութեամբ, և զղջացեալ ես ի չարեացն։ Եւ
ասէ Տէր առ Յովնան, թէ ողորմեցար դու ի վերայ
մորդոյ, որում ոչ վաստակեցար դու, և ոչ սնուցի
զնա, որ ի գիշերի եղև, և ի գիշերի կորեաւ։ Եւ ես
ոչ ողորմեցայց ի վերայ Նինուէ քաղաքին մեծի,
որում կան ի նմա աւելի քան երկոտասան հազար
մարդիկ, որ ոչ գիտեն զաջ և զձախ իւրեանց։ Եւ
անդ բազում անասունք։ Եւ ասէ Տէր առ Յովնան։
Ես ոչ ողորմեցայց ի վերայ Նինուէ քաղաքին մեծի,
որում կան ի նմա աւելի քան երկոտասան հազար
մարդիկ, որ ոչ գիտեն զաջ և զձախ իւրեանց։ Եւ
անդ բազում անասունք։ Եւ ասէ Տէր առ Յովնան։

գոյն

օրհնեաց զնա մեծ ասարբնկալութեն. քանզի յառաջ-
եղիա. քանզի ոչ կարէր լինել ընդ անթլխատան: Այն
անդ ջայրին հանդերձ որդւովն, և բնակեցաւ անդ
ի վեր երկրի: Ի նոյ փախուցեալ էկն ի տարեփեա և եգիտ
նէր զիա զաբայաբ՝ և զկին նր ձեզաբէլ. և կուչեաց առ
իմն մեր Նինուէէի մեծ քաղաքին: Յայնժամ յանդիման
բարձին զնախատինն իմ. զի ասեցի ի մարգարէանալն
ալլագդեաց ընդ Հեբեանոս: Պանդխտեցաւ ի խոտր, ի գաւառն
զմայր իւր՝ չոգաւ պանդխտեցաւ ի խոտր, ի գաւառն
Այն անուն դալձեալ՝ ոչ ջնաց յերկրի իւրում. այլ առել
ընկեցիկ եղեալ ի կիսոյն արտաքս՝ չոգաւ ի նինուէէ
զովստոս՝ ի քաղաքն ալլագդեաց ի ծովէզերքին: Այն

Ընդ Երզոնաձ և Սահ Հեբեանոս Արփարէէ:

ոաւ խաղաղութեբ և Թաղէոսաւ առ Հարս իւր:
ղեալ զսպասաւորութեն ածելոյն՝ մանդարէանայր: Ի-
մայ: Այն էր աշակերտ եղիայէ, բազում վիշտս կրեաց
յոյ խնայեաց եղիա, և էջ առ ոբոշիա: Այն էր երբոյդ յեհանապետն
Էլբդիոս էր յերկրէն սիկիմայ, յազարակէն բեթքարի
ան արքայութեան:

Սահ Էլբդիոս Արփարէէ:

նի՝ առնուլ զվերժ ի լեռնէն եսաւայ. և եղիցի
յայն ասէ ՏԵՐ: Այն երկրին ապրեալք ի լեռնէն սիո-

Ընդ Երզոնաձ Էլբդիոս Արփարէէ:

Թեամբ, և Թաղէոսաւ յազարակի իւրում փառաւորեալ:
լոգին ձեմ արարածք ի փրկութեի: Ապեսաւ խաղաղու-
Վահանայուխաղ առնելոյ:

եւ նշան նինուէի. եթէ ի քաղցր ջրոյ, եւ ի հրոյ գետ նա
բեթաբրայ, ի ցեղէն շամհունի: Ա՛ա հանգերձ յօնանու
՝Յաւելո՛ւմ ի՛ր յեղկասայ՝ որ է յայնկոյս յորդանանու ի

Ա՛ահ Նաւուհայ Արդարէի.

վրէժխնդրութեի՛ ի նենգութե՛:

Ա՛ահ ինչ արասցէ. եւ ո՛չ խնդրեսցէ կրկին զնոյն
կատարած ինչքն արասցէ. ո՛չ խնդրեսցէ կրկին զնոյն
մին նո՛ր խաւար հալածեսցէ: Ո՛վ կինդ խորհիր զնոյն
ազգ է որ՝ որոց ասլասեն նմա յաւուր նեղութե. և
ձանապէ զերկիւղածս իւր: Յո՛ հեղեղաւ ձանա
պարհող արասցէ վախճան յարուցելոցն ի վր. և զքնա
կատարած զերկիւղածս իւր: Յո՛ հեղեղաւ ձանա
պարհող արասցէ վախճան յարուցելոցն ի վր. և զքնա
մին նո՛ր խաւար հալածեսցէ: Ո՛վ կինդ խորհիր զնոյն
վրէժխնդրութեի՛ ի նենգութե՛:

Ա՛ահ Նաւուհայ Արդարէի.

Ընդդէմ յոյժ ի Նաւում Արդարէ է:

Բազգ է որ՝ որոց ասլասեն նմա յաւուր նեղութե. և
ձանապէ զերկիւղածս իւր: Յո՛ հեղեղաւ ձանա
պարհող արասցէ վախճան յարուցելոցն ի վր. և զքնա
կատարած ինչքն արասցէ. ո՛չ խնդրեսցէ կրկին զնոյն
մին նո՛ր խաւար հալածեսցէ: Ո՛վ կինդ խորհիր զնոյն
վրէժխնդրութեի՛ ի նենգութե՛:

Ա՛ահ Նաւուհայ Արդարէի.

գոյն ձանապէր զնոսա ի վաղուց հետէ: Այն իբրեւ մե
ռաւ յովնան, յարոյց զնա ձկ ի ձեռն եղիայի. և եցոյց
նմա, թէ ոչըք կարէ փախչիլ յայ: Այն իբրեւ յարեաւ
յօնան յեւս սովին, էկն յերկիրն յուդայ. և մեռաւ
մայր նորա ի ձանապարհին, և թաղեցաւ գնա մօտ ի
կաղնին դեբօրայ: Այն բնակեցաւ յօնան յերկրին սարա
րայ, և մեռաւ անդ՝ և թաղեցաւ յերկրին հինոդայ գա
տաւորին, յաւուրս անիշխանութե՛ն: Այն ետ նշան երու
սաղէմի, զի յորժամ տեսցեն զքար զի գոչեսցէ, և զքո
տոս զի ի փայտէ աղաղակեսցէ, մերձ լինիլ փրկութե՛:
Յայնժամ տեսցեն զերուսաղէմ տօնակատար ի հիանց.
և մոցեն ի նա հեթանոսք յերկրպագութի՛ն: և առեալ
զքարինս նո՛ր գիւղն ի կուզն արձելոյ. և անդ եղիցէ եր
կրպագութե՛ն ծածկոյն, վ՛ պղծելոյն երուսաղէմի և
աւերածոյն ի գաշանաց՝ և յայմ գարշելեացդ. և յայնժամ
եկեսցէ կատարած ամենեցուն:

ժամն։ Յետմայսր թէ վաղվոլիի գարձցի ժողովուրդն
բաւ նոցա այլ խորհիլ։ ոչ յաջեալ ինչ զսովորական
ձեռն հրէ շտակին որ առաջնորդեաց նմա, տարաշ
տարէք ճաշ հնձողացն։ Յետ երթեալ նորա ի քաղքէն ի
ամբակում եկն երկիր իւր՝ և սկսաւ ջնջօղս ագարակի
նեաց իւրոց և ասաց, երթամ ես յերկիր հեռաստան,
և վասվաղակի գառնամ և գամ. և եթէ յամեցայ՝ դուք
ձաշ հնձողացն։ Յետ երթեալ նորա ի քաղքէն ի
ձեռն հրէ շտակին որ առաջնորդեաց նմա, տարաշ
զՀաշն դանիէլի։ Յարձեալ ջոգաւ առ հնձողն՝ և տա
յեմ առ քեզ զբկեալ և ոչ փրկիցես։ Ընդ ինր ցո
ղեր ինձ աշխատութիս և վաստակս. տեսանել զքշուե
ութիւն և զանբաւութիւն։

Ա՛ահ Ընձայոյս Ա՛ստուածէ։

Ա՛ինչև կրկը ձեր աղաղակիցեմ, և ոչ լսէիցես. գոչի
ցեմ առ քեզ զբկեալ և ոչ փրկիցես։ Ընդ ինր ցո
ղեր ինձ աշխատութիս և վաստակս. տեսանել զքշուե
ութիւն և զանբաւութիւն։

Ընկերցուածք Ընձայոյս Ա՛ստուածէ։

Ա՛եռաւ խաղաղութեամբ և թողեցաւ յագարակի իւրում
փառաւորապէս։
Ա՛եռաւ խաղաղութեամբ և թողեցաւ յագարակի իւրում
յանապատ եկեալ զբաբթրաւանգակիս նոցա այրեալ։
շուրջ զնովաւանէր՝ հեղեղեաց և կրակս զնա, և հուր
նականէ կորիցէ. որպէս եղեւն խակ։ Ո՞վ ծովակին որ
։Ա՛ահանայալեաց ասելոյ։

ղու՛ք և Թաղեցաւ յաւարակի իւրում փառաւորապէս։

***

Ա՛ռաւ խաղաղութի՛ւն և Թաղեցաւ յաւարակի իւրում փառաւորապէս։

Ա՛ն և զաղաթիել օրհնեաց, և անուշանեց զօրաբաբել ասցի անաթատուէ՝ յորինակ չշմարիտ քահանայապետին, ասայ զյուսեբեկեայ՝ թէ ծնող սրդի, և յԵմ քահանայ դեանն. և եւս նշան՝ ի հանատատութի բանիցն։ Ա՛ա ա՛ յերկրին քաղեսացւոց։ Հատ մարգրէացաւ մեր Ժողովոդ Ո՛աքսիաս էր յազգէն ղեւեայ. և ծնաւ ի հարգդի

Ա՛ահ Ո՛աքսիաս Արքեպիսկ.

ընկերն իւր մի՛որ կալցի ի խերտս իւր։ ասէ ալ աւետիս դուխոն՝ և շանանկն մի՛ յաղեհատութէ. և ոխս չարեաց իրաքանչիւր եղբօր իւրոյ։ Ո՛այրին՝ և զորքն՝ և զկան տեղեայսութ. և զողորմութի և զգեղութի արարէք ընդ ամենայն մարդ։ Ա՛ա ա՛ յուսամ առ ալ աւետիս

Ընդդէմ Ո՛աքսիաս Արքեպիսկ.

յազգէ քահանայից։

մանս քահանայիցն փառաւորապէս. քանզի և նոա էր րին։ Ա՛ետաւ խաղաղութէ և թաղեցաւ կեդմ ի գերեզ դէն ի բաբելոնէ կեդմ. և յայնժամ սկսաւ մարգարէացալ վն դարձի ժողովրդեանն. և եւս զշինուածս տաճար անտի. և ծնաւ ի բաբելոն։ Ընդ միւնդեւ մանուկն էր՝ Ընդեաս մարգարէ էր ի ցերեկն ղեւեայ ի քահանայիկ

Ա՛ահ Ընդեաս Արքեպիսկ.

ցանել զտաճարդ զայդ։

ասցի խաղաղութէի՝ ասէ ալ աւետիս։ և խաղաղութէն ոգւոյ ի փրկութէ ձեմի՝ որ գործիցէ յարու

Ա՛ յաւէս ասէ ալ աւետիս։ և ի տեղւոջդ այդմիկ

Ընդդէմ Ա՛արքեպիսկ.

Ա՛ահ Ա՛աքսիաս Արքեպիսկ.

Թաղէոսի յագարակի խրատ։

Այնժամ մինչդեռ մանուկն էր՝ յաբելաւ առ Տարս խոր, և
գրեալ ի փափրափոխին, այսինքն ի դասատուրայն։
Այնժամ մինչդեռ մանուկն էր՝ ուսեալ ի գրոց, և
ընդ ուսուցչաց ի բանս հարցմանց։ Այնժամ ըստ
սահմանի ուղղագրութեան ի գրել, և ի կարդալ։
Այնժամ ի ժողովուրդն պատուական ի քահանայս
և ի ծերս։ Այնժամ ի սիրելի ընկերս, և ի հաւատարիմ
ընտանիս։ Այնժամ ի հիւանդանոցն, ի տեսանել
զհիւանդսն, և ի մխիթարել զնոսա։ Այնժամ ի
տանն ի ծնողացն, ի հնազանդութեան, և ի սիրոյ
առ ամենեսեան։ Այնժամ ի ճանապարհորդելն ի
տեղիս, և ի դառնալն ի տեղեաց։ Այնժամ ի
հիւրասիրութեան ընդ ամենեսեան։ Այնժամ ի
խրատուն ի վարդապետացն, և ի ներբողեանս
նոցա։ Այնժամ ի ներբողեանս ի սրբոց, և ի
նահատակաց։ Այնժամ ի տեսանել զգեղեցկութիւն
արարածոց, և ի մտածել զարարիչն։ Այնժամ ի
տեսանել զանարատ կուսութիւն, և ի մտածել
զանմարմին զօրութիւն։ Այնժամ ի տեսանել
զանմեղութիւն, և ի մտածել զանհնարին
ողորմութիւն։ Այնժամ ի տեսանել զանդամս
մարմնոյ, և ի մտածել զանդամս եկեղեցւոյ։
Այնժամ ի տեսանել զանդամս եկեղեցւոյ, և ի
մտածել զանդամս մարմնոյ։ Այնժամ ի տեսանել
զանդամս մարմնոյ, և ի մտածել զանդամս
եկեղեցւոյ։ Այնժամ ի տեսանել զանդամս
եկեղեցւոյ, և ի մտածել զանդամս մարմնոյ։

Մահ Աղաւնոյ Արդարէի։

Ցկեանս ասէ ինձ աղաւնակալ։ Որդի փառաւոր առ-
նէ զհայր՝ և ծառայ երկնչի ի տէր իւրմէ։ իսկ
արդ եթէ հայր եմ, ուր են փառքն իմ։ և եթէ տէր եմ,
ուր է պատիւն իմ, ասէ տէր աղաւնակալ։

Ընդ Երդոնաձեռն ի Աղաւնոյ Արդարէ։

Այսպէս ասէ տէր աղաւնակալ։ Որդի փառաւոր առ-
նէ զհայր՝ և ծառայ երկնչի ի տէր իւրմէ։ իսկ
արդ եթէ հայր եմ, ուր են փառքն իմ։ և եթէ տէր եմ,
ուր է պատիւն իմ, ասէ տէր աղաւնակալ։

յոթամ մեռեալք լուծցեն ձայնի որդւոյն ՚ի . եւ որք
ասեմ ձեզ . զի գայ ժամանակ՝ եւ արդէն իսկ է .
մեռանէ , այլ փոխեցաւ ՚ի մահուընէ ՚ի կեանս : Ամէն
կեանսն յաւիտենական . եւ ՚ի դատաստան ոչ
Հաստայ այնմ, որ առաքեացն զիս՝ ընդունի ըղ
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ . զի որ զբանն իմ լսէ՝ եւ հաւ

Ընդէ՞ր այդպէս ասես ցՅովհաննէս :

Ընդ՝ որ ոչ հաւանիմ զբանդ քո՝ Տէր Յիսուս :

Եւ ես ասեմ քեզ՝ Հաւանեալ եղիր զբանդ քո . եւ ասա քեզ
ասա քեզանէ ՚ի գաղտնեան նէ . եւ ասա կատարած
ամենեքեան մեռանին . նոյնպէս եւքրիստ ամենեքեան կեն
դանասցին : Յետ քանզի՝ ՚ի յիշատակ կոչեցի , նախ քան
մահ , եւ մարդոյ յարուցիչ մեռելոց : Վրկիչ ազգաս ն
լոց՝ առաջին պտուղ նոցին եղեալ : Վանզի մարդոյ եղեւ
քան զամ մարդիկն : Այլ արդ՝ քո յարուցեալ ՚ի մեռե
սու կենաց միայն յուսացեալ եմք ՚ի քո , ողորմիլիք եմք
արդ՝ որք ննջեցինն ՚ի քո , կորեա՞ն արդեօք : Այլ ես այ
հաւատաք ձեր . եւ ասակաւ ՚ինէն մեզ կայցէք : Եթէ
նեն : Եւ եթէ մեռեալք ո՛չ յառնեն՝ ապա եւքո՛ չէ յա
զքո : զոր ոչն արդեօք յարոյց՝ եթէ մեռեալք ո՛չ յառ
նիմք ստուգիւ կայ . զի վկայեցաք զքո՝ թէ յարոյց
լսողքին մեր . ընդունայն են եւ հաւատքն ձեր : Այլ գտա
թուցեալ : Այլ եթէ քո չիցէ յարուցեալ , ընդունայն է քա
ցեալ՝ եթէ յարուցեալ չիցէ , ապա եւքո՛ չէ յա
լոց չիցէ : Այլ եթէ յարուցեալ մեռելոց չիցէ
չիմիջ ասեն ոմանք ՚ինձնէ՝ եթէ յարուցեալ մեռե

Ա ՚ա եթէ քո քարոզի եթէ ՚ի մեռելոց յարուցեալէ ,

Վարդապետ ասաքելոյն ՚ի Թովմայ առաքելն ընդ՚՚ :

Վահանայ առաքելոյ :

ՀԱՐՈՒՑ ԳԵՐԵԶՄԱՆԻՆ

Երկնքին և երկրի, որ ջեմ արարած յոչընչէ արարեր զմարդն և անուշանեցեր զանուն նր ազատ. ըստ պատկերի քում և ըստ նմանութեան արա

քեր

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ ՀԱՐՑԱՆԷ ԱՍԵ ՆԻԿՈՂՈՍԻ

Եր ասէ Նիկողոս. «Ո՞վ է որպէս Տէրը մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի վերայ գերեզմանին կայր և ասէր. «Ես եմ յարութիւն և կեանք, որ հաւատայ ինձ՝ թէպէտ և մեռանի՝ կեցցէ, և ամենայն որ կենդանի է և հաւատայ ինձ՝ մի մեռանիր յաւիտեան»։ Եւ ասէ. «Ես եմ հաց կենդանի, որ յերկնից իջի, որ ուտիցէ յինէն

Տէր Հոլիւեռոյդ դիտ. եւ ինձ ինչ ւ՛ պակասէ ոչինչ։ Ինձ համ
ռատն լուր՝ Աշխարհաւրէն ցոյլ առաքելոցն պիտի ։"

Այլ ես ոչ ինչ ունիմ ի տէրէզիանն։ Այլ առն Աստուծոյ
պիտի ունիմ ի տէրէզիանն։ Եւ ես ոչ ինչ ունիմ ի տէրէզիանն
Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն։ Այլ առն Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն
շեմ գիտ, զի հոգւէր՝ եւ ոչ հրամանի քում ի հոգ դարձայ։
Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն։ Այլ առն Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն
Օրհնեա՛ զհոգ ողորմութ քում զհոգս ծառայիս քոյ. եւ մի՛
Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն։ Այլ առն Աստուծոյ ունիմ ի տէրէզիանն

✠ Խոստովանութ առելով

Այլ ապա առեալ Քահանային երիցս անգամ զհոգ ի ջուրն,
քեզ ոչ զանիծես զրա ամէ։" երէց պոռ։
Եւ ապա առեալ Քահանայն Հոգեպատեան՝ ձգ։ Եւ կոչէցեր առ

Այժ ձեռագրէն զէրն։ առեր, Հայր Մեր որ յերկինս ես՝ ար։
Հոգեւոյ. Ա՛ն հանգ։ Քո որդի։
Ձարմանա, Հ՛հանգուցիչ բնութ բա։ Ան պոռ Այրէ,
հօր եւ Հոգեւոյդ սէր վայելէ փառք՝ իշխանութ եւ ապ։
որգեւոյ քոյ ոչն մերոյ եւ փրկչին յի քրի։ Ընդ որում քեզ
հաստաց յամենատուրն երկրորդութիւն, ի ձեռն միածնի
գիտութ, զգուշութ, զբանիդ եւ զմտածութ։ ի հա
ամ զյանցանս իւր զոր մեղաւ առաջի քոյ գիտութ եւ ան
յոթեանն սէջդ առաքելոյ եւ մարգարէիդ։ Այժ թող
ուստ բարերարութ քոյ մնայ։ Այժ հանգո զհոգի սր
սա ողկերաց սորա, ընկալցի զբարւոք հանգիստն յա
նեա զնա ի բնակութիւն ծառայիս քոյ. զի մտանելով ի
առաքեա զհոգիդ քո սր ի հոգս այս եւ ի տառապանս. եւ որ
հրամանի քում։ Ո՛ երորց աղաչեմք զքեզ սուրբ բարերար,
ուն փափկութ, ասելով հոգէիդ եւ ի հոգ դարձիցես։
Այժ արդ՝ ահաւասիկ ծառայս քո դարձաւ ի հոգ ըստ
ներ զնա։ Այժ մի՛ յանցանաց նորա՝ հաներ զնա ի դրախ
Քահանայապետ ասէլով։

խոսարհեցի զանձն իմ ի ներքոյ ոտս տեառն. ես կարծէ ոտից
իմոցն տեառն տէր Յիսուսի Քրիստոսի ի ներքոյ ոտից իմոց.
Ասէ, Ո՞րպէս ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ ոտից տեառն իմոյ
Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ ոտից
տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամաչեցայ ես ի
ներքոյ ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամա-
չեցայ ես ի ներքոյ ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի.
Ասէ, Ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի
Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ ոտից տեառն
իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ
ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ, Ոչ ամաչեցայ
ես ի ներքոյ ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիստոսի. Ասէ,
Ոչ ամաչեցայ ես ի ներքոյ ոտից տեառն իմոյ Յիսուսի Քրիս-
տոսի. Ասէ,

պատրաստելոյ. զընթացսն կատարեցի. զհաւատսն պա-
հեցի. ուստի գարձեալ իմոյ հասեալ կայ։ Ըստ արեւոր պատուհասին
բեալ կայ։ Ո՛վ ես այսու հետեւ նուէրքեալիմ. և ժամա-
զգործս աւետարանչի գործեայ. զպաշտօն քո կատար
կուրծանեացին։ Ա՛յլ դու զոմն ալիք կայ. յորմէ ձգնեայ
սուբեք անտի գարձուցանիցեն զքեզ ի՛ն. և յաւուրսն
սիեան՝ բազմամօխրոյ լսելեաց քոց բանին։ Ըստ ինձմէ
քանիցս զանկոյս քեզ հաւանեցեն խրատանց վարդա-
քեան վարդապետութեանն ոչ անուայլեն. այլ բազում խո-
տութեամբ։ Վասնզի եկեսցէ ժամանակ, զի ողջմտու-
սութեամբ, մխիթարեալ ամ երկայնմտութեամբ և վարդապե-
մայր գնասցէ. և յաւուրսն գնա անքիծ։

Վարդապետական նամակ խնդրէ հնդեզատէ. և գհետս նորա ամ
բնդն ի գերեզմանս գնայ. և ի տապալանք տքնեցաւ։ Ըստ
զոր ինչ ինքն գործեայ՝ ո՛ հատուսցէ նմա։ Ըստ

Ա պատուիրէ յանդիմանն նորա զձանապարհս նորա՝ և
Ընդ երկրպագութիւն։ Հօրեղբ։

(։ Ի շնան տաս։)

յի և ի գիշերի աւուրցն ընդ։ (։ Ի շնան տաս։)
երս մաշտոց։ Տէր ամէն փրկութեամբ քոյով. խոստ է կարգա-
նդիր ն գիս ի գիշերի ներկընութեան. իմոյ և քաստ
քաս։ Ըստ ասէն Սողոմոն ողբացաւ։

Ա՛ստ խիւն գիշերելոյն, տարածանելով ի վերայ գլխոյ-
։Ա հատանալոյ տանելոյ։

ՀԵՅՔ ։ Ա. յաւուհետէ կայ և ինձայ ինձ արդարուե ապաւէն, ըզր հատուսցէ ինձ ըստ յաւուրս յայնմիկ արդարն գա- տաւորն ։ եւ ոչ միայն ինձ , այլև ամենեցուն , որք սիրէ- ցին զյայտնուիքն նորա ։

Ա. ՊԷՏՐՈՍ ։ ՏԵ՛Ր ՀԱՆ ԻՐԱՆԱՏԵ ՁԱՆՁՆ ԻՄ ԳՈՀԱ՛ ։

Ա. ՊԷՏՐԱՐԱՆ ՈՐ ԶՍԱ Ա՛ՓՈՓԵՍ ։

Ես յորժամ եկեսցէ որդի մարդոյ փառօք իւրով և ամենայն հրեշտակք ընդ նմա , յայնժամ նստցի յա- թոռ փառաց իւրոց ։ Եւ ժողովեսցին առաջի նորա ամենայն ազգք . և մեր կենասցէ զնոսա ի միմեանց՝ որպէս հովիւն զի մեկ նեսցէ զոչխս յայծերաց ։ Եւ կացուսցէ զոչխարն ի աջմէ իւրում՝ և զայծերան ի ձախմէ իւրում ։ ։ Յայնժամ ասասցէ թագաւորն ցայնոսիկ՝ որք ընդ աջմէն իւրմէ կան , եկայք օրհ նեալք Հօր իմոյ՝ ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ ար քայութիւնն ի սկզբանէ աշխարհի ։ Ո՞վ քաղցեալ՝ և տուք ինձ ուտել . ծարաւեցայ՝ և արբուցէք ինձ . օտար էի՝ և ժողովեցէք զիս ։ Ա՛ղուկ էի՝ և զգեցուցէք զիս . հիւանդ էի՝ և տեսէք զիս՝ ի բանտի էի՝ և եկիք առ իս ։ ։ Յայնժամ պատասխանի տացեն նմա արդարքն և ասասցեն . ա՛ռ՝ երբ տեսաք զքեզ քաղցեալ՝ և կերակրեցաք . կամ ծարաւի , և արբուցաք ։ Երբ տեսաք զքեզ օտար՝ և ժողովեցաք . կամ մերկ , և զգեցուցաք ։ Երբ տեսաք զքեզ հիւանդ կամ ի բանտի՝ և եկաք առ քեզ ։ Ողջ ասասխանի տացէ Քաղաւորն՝ և ասասցէ ցնոս. ամէն ա սեմ ձեզ՝ որովհետև արարիք միում յեղբարցս այսոցիկ փոքրիկանց՝ ինձ արարիք ։ ։ Յայնժամ ասասցէ և ցայնոսիկ՝ որք ընդ ահեկէն կողմն են . երթայք յինէն անիծեալք ի հուրն յաւիտենական . որ պատրաստեալ է սատանայի և

սիրէ աշէք ձերով զտուեալն ձեզ՝ որը ոչ երեին աշացս
բանութիւն՝ ձիրս՝ պարգեւս ։ Ողջոյն, և բանիդս տէ
հանդիստս՝ սպասաւորութիւն՝ փոխս՝ հաւատս՝ միա
շնորհս՝ որպիսի վարդապետութիւն՝ վերակացութիւն՝
ձեզ՝ ասէ ։ Վանիր նշանս՝ քանիք արուեստս՝ որչափ
Թէսանն՝ դիտէք եթէ ոչբան զօրութիւն ի ձեռն իմ եղ
ուսակիցք և ժառանգակիցք և հաղորդք ասն արքայու
խօսիլ ընդ նմա այսպէս ։ Այլ եղարբ իմ և ծա
կէք, ընդ ժողովիլ եղբարցն առ նա՝ սկսաւ
ութեամբ ի միտ ։ Այլ յաւուր միում ի բա

Ա ՆԴԻՊԱՏ Հրամանէն Յովհաննու Աստուածոյ
և Աւետարանչին ։

Ա ի ոմն ի գլխաւորացն ընդ ածաս ի վերայ գերեզմանին ։
Շարականն ապէղի. Որ յանստուերի ի լուսոյն ։
ստեղնականն ։
չանան յաւիտենականս. և արդարքն ի կեանսն յաւի
յայտնէ՝ և ոչ ինչ աւարիք ։ Այլ երթիցեն նոքա ի տան
տաս ձեզ՝ որովհետև ոչ աւարիք միւսում ի վտարկանացս
տանիցէ՝ և ոչ ոք առնուցու ձեզ ։ Այլժամ պատասխանի տայցէ նոցա և ասասցէ. ամէն
ձեզ՝ ասէ ։ Այլժամ պատասխանի տայցէ նոցա և ասասցէ. ամէն
կամ հիւանդ՝ կամ ի բանտի՝ և ոչ պաշտեցաք ձեզ ։
ձեզ քաղցեալ՝ կամ ծարաւի՝ կամ օտար՝ կամ մերկ՝
տասխանի տայցեն նոքա՝ և ասասցեն, երբ, երբ տեսաք
Էանդ էի և ի բանտի, և ոչ տեսիք զիս ։ Յայնժամ պա
ժողովեցիք զիս. մերկ էի, և ոչ զգեցուցիք զիս ։ Հի
սէ ։ Ծարաւեցայ, և ոչ արբուցիք զիս ։ Ստար էի, և
և հրեշտակաց նորա ։ Ո՛վ քաղցեալ, և ոչ եղեւ ինձ ու

Հանդիպակաց սեղանոյ ։

այսոցիկ ։ Եւ՛ զականջալսս այսոցիկ լսելի չինին ։ Այլ՝ հաստատեցարուք ինձ , յիշելով զնա յամենայն ձեր ։ զիաւորէք զխորհուրդս մտաւակարտութեան որ եղև առ մարդիկ , թէ ոչ՝ աղագաւ արար ոք ։ Այլ՝ զձեզ ինքն նեղն որ ի ձեռս իմ ։ Եւ մաղթէ կալ ժառանգս ձեզ , առանց թշնամանաց , առանց նենգութեան , առանց անառակութեան ։ Այլ՝ զի՞նչ գիտէ զիշնամանն որ ի ձէնջ ։ գիտէ և զանարգութիւնն , գիտէ և զնենգութիւն , գիտէ և զանառակութիւնն , զխստանգանելն ձեր ի՛նք ապստիւրանայ նորա ։ Այլ՝ ոչ տրտմեսցի ի ձէնջ բարերարն ձեր ։ զբ Թանձն ։ ողորմածն ։ աչքն ։ յատակն ։ անապատն ։ անհնարելն ։ միայնն ։ միոնն ։ անփոփոխն ։ ստոյգն ։ աննենգն ։ անցասութիւն ։ որ ի վերջ է քան զամենայն եւ իմանալի աչխարհաւն ձեռն իմ չի ։ Այլ՝ զբանիկ զիտցէք ի բարերարէ կրնաւորութեան ձերում ։ խնդասցի ի ձեր կեանս ձեր ։ հանդիպիլ ի պարհիկ ձեր վարս ձեր ։ անհոգ լինիլ ի ժուժկալութեան ձերում ։ հաճեսցի ի միաբանութեան ձերում ։ ժրաջանսցի ի զգաստութեան ձերում ։ բերկրեսցի ի սիրելին ձեր չնա ։ Օ՜յա այժմ խօսիմ ընդ ձեզ ի լեզուս արար , փութաջանիք յառաջիկայ գործն ձեր , արդէն իսկ կատարել ի սէր ։ Ո՞անդի զի՞նչ այլինչ ունիցիմ ասել ձեզ ։ ունիք զմեր զգրաւականն ։ ունիք զբարերարութեան նորա զտուրս ։ ունիք զանհրաժեշտ գալուստն նր ։ Օ՜ի թէ ոչ եւս մեղիցէք , զի՞նչ ունիցիմ ասել ձեզ ։ զի՞նչ ինչ ասիցեմ ձեզ ։ Այլ՝ զի՞նչ ինչ ասիցեմ ձեզ ։ զի՞նչ ինչ ասիցեմ ձեզ ։ զի՞նչ ինչ ասիցեմ ձեզ ։

առնելով արժանի լինիլ շնորհացն աստ և սքեմ գոհութեան,
հացն կարկատեալ նոյ, ի վեր հրաբանչիւրոցն ազօթս
տեսանելի, ի քեզ կերպարանի ցերեկոյն։ Այլ քեզեալ զդ
մերձ եաւ ձայ իմն։ գու քոյով պարգևօքդ ծածկեա զա
ւետեանն այդ ի քեզ յուսան։ զի գու գիտես զչարա
խօսին մերոյ յանդուգնութիւն զմեղանչելն և զբռնութիւնն։
Այլ ապա խնդրեաց հայ՝ և գոհացաւ այսպէս։ Օրհ
օրհնութիւն, կամ զոր պատարագ, կամ զոր գոհութիւն
ի բերկանել հայից մատուցցուք քեզ։ այլ միայն զքեզ
որ յաւետեանէս։ Պատաւորեմք որ՝ զքո ստա
ցեալդ հօր զանուն։ Պատաւորեմք զմուտ գրանն քոյ։
Պատաւորեմք զյարութիւնն քո՝ որ քեւ յուցաւ մեզ։ Պա
ռաւորեմք զհանապարհն քո։ Պատաւորեմք զերկիր
զբանն. զշնորհն. զհաւն. զանխաւ մարգարէսն.
զգանձն. զարքայն. զուռ կանն. զմեծու թիւնն. զնոր
նարհուելն՝ որ վերս կոչեցար որդի մարդոյ։ զշնորհա
թիւնն. զհանդիսան. զգիտութիւնն. զզօրու թիւնն.
զպատուհասանն. զհամարձակու թիւնն. զպատու թիւն.
զաւր ի քեզ փախստական։ Օ՜ի զմեզ եւ որ արհատ անմա
հու թիւն և ապրեալ անապականու թիւ, և հնոյն յաւիտե
նից. անուանեալ այսու միով մեր։ այդ ոչ մեր կոչե
յեալ զքեզ այսրինք՝ գիտացող զմեծու թիւն քո, որ ի
անտես ինէն՝ ի մանաւանդ յայսմիկ։ և սքող միայն
ետանելի՝ ի քեզ կերպարանի ցերեկոյն։ Այլ քեզեալ զդ
հացն կարկատեալ նոյ, ի վեր հրաբանչիւրոցն ազօթս
առնելով արժանի լինիլ շնորհացն աստ և սքեմ գոհութեան,

Ճաշակեսցէ և ինքն նոյնպէս, և առասցէ՝ թէ և ինձ
տան ըստ ձեզ լեցի սիրելիք իմ, և խաղաղութիւն ըստ ձեզ:
Այժմ սկիզբն առնու՝ առ զոր ընդ քեզ երիցս յեղբարցդ՝
հանդերձ երկու ողջոյիւք և փոխատուիւք, և ի գՀետ իմ:
Այժ բերեսցես առանց յապաղելոյ ապար զոր հրամայեցի նմա
ծառայն Յովհաննէս: Այժ երթեալ երանելին Յովհաննէս
գնայր առաջի դրանն, հրամայեաց բազմութեանն մնալ
սանալ կինքենէ: Այժ հասեալ՝ հնչիւրիմ ինչ եղբօր ու-
րուն, առաց զպատանիսն, բերեալք սրդեակք և նոքա
բերեին: Իսկ նա առնէր գնոս և ասէր, խոտոգոյն լինէր
բրածգ: Այժ՝ի բերէն նոցա՝ հասեր ըստնա զբանն կենաց,
և յորդորէր զնիկոլաոս ըստնմա՝ ի տանէն. չինեալով և հա-
տատելով գնոս ի մեծուն տեն. և աղօթս առնելով՝ ի վեր
ի բաքանչիւրումբ ամենեցուն: Իսկ մեք ոչինչ խոս
նայար ամենևին: Այժ երբև կատարեցին զբաժն սա-
տանիքն շուրջանակաւ որպէս և նոա հասին, մեկնացան
երանելին գՀանդերձեան իւր զոր զգեցեալ էր, և տարա-
ծանէր երբև զանկ ղին ինչ ի նորումբ բրածին: Այժ
միայն նախատառաքեն կացեալ ի խորհրդոյն, համբարձ ըզ
ձեռս իւր ի վեր. և յաղօթս եկաց այսպէս: Որ ընտ
րեցեր զմեզ յառաջ երեսն երկնից ի ծառայութիւն քո սուրբ:
Որ զուարթացուցեր զմեզ ի ձեռն
մարգարէիդ քոց: Որ ոչ զառաքելս երբեք ի ինդանոյդ,
այլ միշտ կեցուցանես զնոսա: Որ ի ձեռն
քեմ բնութեդ զբոզ ծանուցեր: Որ և անանուշդ անգամ
բարեզեցար: Որ զանապատ և զվայրենի հոգին, զան
և հանդարտ արարեր: Որ ծարաւ եղոյն բոյոյ բանիւդ
զքոյ խոհ էսուս: Որ մեռելոյն արագ յայտնեցար:
Որ ընկղմելոյն յանօրէնութիւն, արագ օրէնս ցուցար:

Ո՛ր հերքելոյն քնաւին ի նա՝ ծանուցեալ փրկիչ։ Ո՛ր յաղթեցեր հակառակորդին, տալով զդէնուն ի քեզ ապաւինելոյն։ Ո՛ր եւտուր նմա զքո ձեռնդ՝ և յարուցեր զնա ի դժոխական իշեալ։ Ո՛ր ոչ թողեր զնա ի մարմնի կրճնաւորիլ։ Ո՛ր ցուցեր նմա զշնաւորն իւր։ Ո՛ր զդեստուքիդ քո սրբոյ ցուցեր սիրելեաց քոց։ Ո՛ր հայրդ ես՝ որոյ ի վէրս քան զերկինս, և ազգ երկնաւորաց։ Ո՛ր օրէնքդ ես էթերականաց, և ընթացք օդականաց, պահապան երկնաւորաց, և երկիւղ սանդարամետականաց։ Ընդէ՞ր զհօգի ծառայիս քոյ յօհանջեա՝ թերեւս արժանի եղելոյ ի քէն։ Ո՛ր զիս պահեցեր մինչ ի ժամանակս յայս անփորձ ի խաւնակութենէ կանանց։ Ո՛ր և զհայելն ինձ ի կին մարդ, ծանր դրեցեր։ Ո՛ր յաւժամանակէ պատրանացս փրկեցեր զիս, և ի մշտնջենական կեանս առաջնորդեցեր։ Ո՛ր ի մարմնաւոր աղտեղութենէ որոշեցեր զիս։ Ո՛ր ի գաւազան մահուանէ զերծուցեր զիս, և ի քէզ միայն հաստատեցեր։ Ո՛ր զծածուկ ախտ հոգւոյ իմոյ տանձեցեր. և զյայտնի գործս սուրբ խափանեցեր։ Ո՛ր նեղեցեր և հալածեցեր զխորհրդարարն որ յիս։ Ո՛ր անբիծ զՀանաքարեցիդ զիս առնել խոստացար։ Ո՛ր առանց մոլորելոյ պահեցեր զշաւիղս իմ որ առ քեզ։ Ո՛ր աներկիւղ զիս եւտուր զհաւատս իմ որ առ քեզ։ Ո՛ր զքո գիտութեանն որ ի քեզ՝ սահմանեցեր ինձ։ Ո՛ր իւրացանչիւր չիւր գործոյ արժանաւոր վարձս հատուցանես։ Ո՛ր եղեր յոգւոյ իմում ի ինչ ստացուածս պատուականս համարիլ քան զքեզ։ Հնչ արդ՝ ոչ իմ քո, զմատակարարեալ ընկալոյ ի քէն՝ կատարեցի։ արժանի արա զիս քում հանգստեանդ։ զքո ողորմութիւդ շնորհելով

Ո՛վ աւետարանիչ հոգւոյ խաղաղութեան. երթ առ արեւ
ելս երկրին հայոց լուսաւորիչ. ասա իմ համբոյր։
Ողջոյն ասա՛ քաւեսցի զանօրէնութիւնս իմ։
Ուստի՞ ծագիցէ լիութիւն գիտերիցն ասէրվէյիդ։
Ի ցօղ ծագիցն քոյ, անուամբ Տօր և ուրգուոյ և հոգւոյն սըբոյ։
Ո՛վ Տէր վերջին, անուամբ Տօր և ուրգուոյ և հոգւոյն սըբոյ։
Խաչա՝ ի վերայ նորինոյն՝ ասէրվ,
Այն գաւազան հոգւոյ օրհնէ չահանայն երէց անգամ, և արիանէ
եաբ և լայար, աւանդեսցէ զՏիպին իւր երանելին յո-
հաննէս ի ձեռն սուրբ քո. որում փառք
յաւիտեանս աւրհն։

Այն գաւազան հոգւոյ օրհնէ չահանայն երէց անգամ, և արիանէ
եաբ և լայար, աւանդեսցէ զՏիպին իւր երանելին յո-
հաննէս ի ձեռն սուրբ քո. որում փառք
յաւիտեանս աւրհն։

Ո՛վ աւետարանիչ հոգւոյ խաղաղութեան. երթ առ արեւ
ելս երկրին հայոց լուսաւորիչ. ասա իմ համբոյր։
Ողջոյն ասա՛ քաւեսցի զանօրէնութիւնս իմ։
Ուստի՞ ծագիցէ լիութիւն գիտերիցն ասէրվէյիդ։
Ի ցօղ ծագիցն քոյ, անուամբ Տօր և ուրգուոյ և հոգւոյն սըբոյ։
Ո՛վ Տէր վերջին, անուամբ Տօր և ուրգուոյ և հոգւոյն սըբոյ։
Խաչա՝ ի վերայ նորինոյն՝ ասէրվ,
Այն գաւազան հոգւոյ օրհնէ չահանայն երէց անգամ, և արիանէ
եաբ և լայար, աւանդեսցէ զՏիպին իւր երանելին յո-
հաննէս ի ձեռն սուրբ քո. որում փառք
յաւիտեանս աւրհն։

Ար
Ա
Ա
Ա

երա
զնոր ապաչէս»։ Ա՚ն քաղցրաբարբառ լսելոյ սոցա զձայն
թեամբ և ածաւ յուսով սպասել յանդադարուստ միտիւն.
դարոց. զնոր ապա»։ Ա՚ն ար թանի լինելոյ սոցա խոսալոյն
մերոց, և հաճոյական ապօթս առնելոյ. զնոր ապաչէս»։
Ա՚ն ըստ նելոյ սոն զՀոգի Հանգուցեալսն զի Հանգիստն ար
սան զի վերստին ապահասանութեամբ առ՚ի ոնել անձանց

Լուսաբերն Գաբրիէլ,

յորում ժամու ոչ կարծիցէք, գայ որդի մարդոյ։

Ի ժամու գոզ գայ՝ Հսկէր, և չտայր թողլ տան Հասանել
ի տան իւրում։ Այն դուք եղերուք պատրաստք, զի
Սայլոյ զայն գիտացիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յորում
կէսոյ և գոցէ այնպես, երանելիք են ծառայքն այնորիկ։
տեսցէ զնա։ Այն եթէ յերկորդ կամ յերրորդ պահու է
տի լինի ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնա, և անցեալ պաշ
եհեալ տէրն գոյդ արիաւնս. ամէն ասեմ ձեզ՝ զի գո
ին հարսանեաց։ զի յորժամ գայցէ և բախիցէ, վաղվաղա
ին բանալցեն նմա։ Երանի՛ նոցէ ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս
կան՝ որք աին ունկնդիր ան իւրեանց Թէ իրք գառնայցէ
մէջ՝ և ձրագունք լուսաւորեալք։ Այն գուք նմանօգ մարդ
և սիրտք ձեր էղիցին։ Այլիցին գոտիք ձեր պնդեալ յո
անպտեսս յերկիրն. ուր ոչ գոյ մերձե_
նայ՝ և ոչ ցեղ ապականէ։ Ո՞վ ուր գանձն ձերկ՝ անդ
ձեր ասէ ձեզ զարերայուէ։ Ա՚ն աճառեցէք
զինչս ձեր. և տուէք ըղդորմութիւն. և արար_
րիք ձեզ քսակս առանց Հնանալոյ՝ գանձ

երկնիւր Հօտ փոքրիկ՝ զի Հաճեցաւ Հայր
ձեր տալ ձեզ զարերայուէ։ Ա՚ն աճառեցէք

Ա՚ղթեմ։

Լուսաբերն որ ըսա Ղուկասոս։

Եւ ծառիւելոյն պէտրէ ասէ, ընկերասոն։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵՐԿԱՐՔ

Ողջո՛ւյն քեզ, Հայկ նահապետ, որ յայնմ ժամանակի ի Բաբելոն ի ձեռն Նեբրովթայ ամբարտաւանի ի գերութիւն տարեալ, ոչ թողեր զնոյն դառնութիւն ի մէջ հարկանել, այլ բազմացեալ ի Հայս՝ ազատ եւ անկախ կացուցեր զանձինս։ Ողջո՛ւյն քեզ, Արա գեղեցիկ, որ ի վերայ ամենայն հայրենասէրս ի Հայս ի սէր ընդունեցար, եւ ի մահ քո ողբացեալ ի մէջ ազգաց ամենայն

համաձայն խաչելութեանն իւրով խորտակեաց զդժոխս մեր
դժոխոց. եղև առաջին պտուղն ննջեցելոց. և ապա հրաշ
յարութեան իւրով հրաշիւրեաց զմեզ յիւր անմահութին։
Այր հաստատեալ ծառայս քո այս՝ ակրտեցաւ ի մահ
քի քոյ. և ըստ ժամանակի կենդանաւարութեամբ քոյ,
փոխեցաւ ի կեանս անդրդուելիս քոյ։ Վասն որոյ աղա
չեմք զքեզ հայր ողբ, ակնարկութեամբ մարմնոյ և արեան
որդւոյ քոյ ասն մերոյ Յի քի, հայեաց ի խոստովանութիւն ա
նուանդ քոյ. և թուղ սմա զիաւ պատուիս՝ զկամայ և զա
կամայ՝ զոր վիրաւորեաց անմարմին թշնամին պատրա
նօք խաբմամբ. զի դու ներեցեր և քաւեցար ասէս։ Այժ
որպէս յանգոյեն ի գոյութիւն ածեր զայժմ, և այժմ զվերս
տին բժշկեա՝ և խաղաղութիւն անցո ընդ խաւարային իշ
խանութիւնն. զի ամի զիւրեանց չարութիւն ի ծառայս քո
գտցեն. այլ զնոսիկ զձեռագործ նոյ նորոգեալ զոր
ինամս տարմանեսցին. և տուր սմա ճանապարհ բարի։
Նայակայ եղիցի ինամանէ հրեշտէն տուրն՝ որ պահէ ըզ
ճանապարհ ծառայն կենաց, պատկառելով ի փրկա
կան նշանէ խաչին, որ զկենաց պտուղն մեզ ընծայեցոյց՝
առ հաստատեալ յաւէտական կենացն և առ աջնորդ։
Այր ասպատնեալ ծառայս քո՝ սոսկաւ հասուլ ի նա
հեստութ սէրն ամ հաւատալ՝ սպասէն մեծի հարուա
նեացն, յերեսիլ որդւոյ քոյ և փրկչի մերոյ Յի քի ի ձայն
փողոյ մեծի։ Այոյ ի յարիներկրին՝ սասանին տարերքն
արարածք՝ և գալարին երկինք, նահանջ լուսատուքն,
թաթափին աստեղք, դալանան գետք հրեղինք՝ և երկին
բանակք անմահիցն. սասանի երկիր՝ և բանին ինքեան
գերեզմանք, և ընդունին հողացեալ մարմինք. և հոգիքն սէ
րեալք երթեն զարծուխս անդր հասանելն՝ և միաձուլեն զա

հետայ ի հայրական ծոցոյ պատկառակից մեզ լինելով, գերեալ մեզ ի հնազան պիտոյիցն։ Այսպէս և դու խոնարհեցար ամենակալ Աստուածութեանդ զօրութեան, և ընդունեցեր զմարդեղութիւն մեր, և զհոգեւոր սրբութիւն ի մեզ ընդունելով, զանձինս մեր ի հնազան պիտոյիցն ազատեցեր։ Ի սկզբանէ ստեղծեր զմարդ ի պատկեր քո, և ի նմանութիւն քո, և ի հոգեւոր պարգեւսն զարդարեցեր զնա։ Եւ ի դրախտին զնա հաստատեցեր, և ի ծառոյ կենացն զնա սնուցանէիր, և ի ծառոյ գիտութեան բարւոյ և չարի զնա արգիլեցեր։ Եւ ոչ ի ծառոյ կենացն ուտելով զնա կենդանացուցանէիր, և ոչ ի ծառոյ գիտութեան բարւոյ և չարի ուտելով զնա մեռուցանէի

ՀՀԵՓ ԾՈՅՆԻԵԼՅՆ ՊՅՏԵՐԲՆԱՅՆ, ԸՆԼԵՒԱՆԱՏ։

ժանել եւ որոշել զպատիւ զանազան սիրելեաց քոց։ Այլ
կողմտուելի։ յորժամ գաս ածգ ի միջ ածայելոյն, ի քա-
փետուր արծիւապայլ հրաշիւք զարդարեալ ի գարդ տն
որ փակես զխորս եւ ինքեաս աւետաբեր աջովդ քով։ եր-
կինք՝ եւ երկնից երկինք եւ երկիր հաստատեալ կան քա-
նիթ քով։ այսպէս անշարժ եղիցի հնձք աղուե քոյ ի վէր
քնահուքեաս սորա եւ պահապանի ծառայիս քոյ։ Այլ մի՛
իշխեսցէ մերձենալ ի նա սիրդ եւ անմաքուր դեւն, ոչ
ի մարմինն եւ յոգիս հեթանոսաց, որք ոչ ունին զծնունդ
աղբ աւազանին, եւ զկնիքն սհաւոր եւ պատիւ ելի ի վէր
գերեզմանաց իւրեանց։ Վասնզի այս ծառայս քո կոչե-
ցեալ հրաւիրեցաւ ի քոյոյ հրաւիրողին, եւ հաւատա-
ցեալ ի քեզ ընկալեալ ընկենգանութեն իւրում՝ թողեցաւ ըստ քեզ
մկրտութ ի նմա։ եւ սերմանեալ պահեցաւ ի քէն անդ-
րէն յերկիր։ Վայ լուր աղաչանաց մերոց մարգասէր որ,
եւ թմոյղ զմեզ մեղս այն զոր մեղաք, եւ քաւիչ լեր ամ սխա-
լանաց սորա, եթէ կամաւ՝ եւ եթէ ակամայ, եթէ բա-
նիւ՝ եւ եթէ գործով, եթէ խորհրդով եւ եթէ մտածու
թեամբ, զամ կտակ չարին պատառեա։ եւ զձեռագիր
մուղայն ընդէաս որ, եւ զախտս ցնուեն լուսւ։ զի անպատ
կաս լինի ի մեծի որուն ըստ աւետարանին վերջնում ըստ համ
րեն պահպանեցեալցն ի քէն, ըստ առաջ երանել քեզ նորա
վերստին արժանացեալ հրաշիւք զարդարեալ ի գարդ տն
կողմտուելի։ յորժամ գաս ածգ ի միջ ածայելոյն, ի քա-
փետուր արծիւապայլ հրաշիւք զարդարեալ ի գարդ տն
որ փակես զխորս եւ ինքեաս աւետաբեր աջովդ քով։ եր-
կինք՝ եւ երկնից երկինք եւ երկիր հաստատեալ կան քա-
նիթ քով։ այսպէս անշարժ եղիցի հնձք աղուե քոյ ի վէր
քնահուքեաս սորա եւ պահապանի ծառայիս քոյ։ Այլ մի՛
իշխեսցէ մերձենալ ի նա սիրդ եւ անմաքուր դեւն, ոչ
ի մարմինն եւ յոգիս հեթանոսաց, որք ոչ ունին զծնունդ
աղբ աւազանին, եւ զկնիքն սհաւոր եւ պատիւ ելի ի վէր
գերեզմանաց իւրեանց։ Վասնզի այս ծառայս քո կոչե-
ցեալ հրաւիրեցաւ ի քոյոյ հրաւիրողին, եւ հաւատա-
ցեալ ի քեզ ընկալեալ ընկենգանութեն իւրում՝ թողեցաւ ըստ քեզ
մկրտութ ի նմա։ եւ սերմանեալ պահեցաւ ի քէն անդ-
րէն յերկիր։ Վայ լուր աղաչանաց մերոց մարգասէր որ,
եւ թմոյղ զմեզ մեղս այն զոր մեղաք, եւ քաւիչ լեր ամ սխա-
լանաց սորա, եթէ կամաւ՝ եւ եթէ ակամայ, եթէ բա-
նիւ՝ եւ եթէ գործով, եթէ խորհրդով եւ եթէ մտածու
թեամբ, զամ կտակ չարին պատառեա։ եւ զձեռագիր
մուղայն ընդէաս որ, եւ զախտս ցնուեն լուսւ։ զի անպատ
կաս լինի ի մեծի որուն ըստ աւետարանին վերջնում ըստ համ
րեն պահպանեցեալցն ի քէն, ըստ առաջ երանել քեզ նորա

[1]Ընդարձակ հոգիդ ինձեր ասուածքե՛ւ վրայ քնակարանի ծառայիս
ասէ, մինչեւ երկաթ նորոգուին եւ ճարտարապետն ամենը-
կերցոյց հաղորդեսցէ։

ասէ, Ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալ եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։

Աղաչեմ, Տէր յետ ստեղծման։ փառաց ի փառս։
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

վայրկեան փառք իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ եւ միշտ եւ
յաւէտ մեր։ Ընդ որում հօր՝ միանգամայն եւ հոգւոյդ սքան-
չելի մարմին խոնարհութիւն մերոյ լոյս անեղի փառաց քոյ քո
ոգի մեր։ Ընդունի՛ր զիս ասէ։ զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
մերոյ։ ի հանդերձեալ գերեզմանդ։ քաղցրութիւն քոյ քաւիչ լերի դատաստանի մերոյ
ասէ, մինչեւ երկաթ նորոգուին եւ ճարտարապետն ամենը-
կերցոյց հաղորդեսցէ։

ասէ, Ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալ եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։

Աղաչեմ, Տէր յետ ստեղծման։ փառաց ի փառս։
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

վայրկեան փառք իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ եւ միշտ եւ
յաւէտ մեր։ Ընդ որում հօր՝ միանգամայն եւ հոգւոյդ սքան-
չելի մարմին խոնարհութիւն մերոյ լոյս անեղի փառաց քոյ քո
ոգի մեր։ Ընդունի՛ր զիս ասէ։ զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
մերոյ։ ի հանդերձեալ գերեզմանդ։ քաղցրութիւն քոյ քաւիչ լերի դատաստանի մերոյ
ասէ, մինչեւ երկաթ նորոգուին եւ ճարտարապետն ամենը-
կերցոյց հաղորդեսցէ։

ասէ, Ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալ եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։

Աղաչեմ, Տէր յետ ստեղծման։ փառաց ի փառս։
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

վայրկեան փառք իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ եւ միշտ եւ
յաւէտ մեր։ Ընդ որում հօր՝ միանգամայն եւ հոգւոյդ սքան-
չելի մարմին խոնարհութիւն մերոյ լոյս անեղի փառաց քոյ քո
ոգի մեր։ Ընդունի՛ր զիս ասէ։ զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
մերոյ։ ի հանդերձեալ գերեզմանդ։ քաղցրութիւն քոյ քաւիչ լերի դատաստանի մերոյ
ասէ, մինչեւ երկաթ նորոգուին եւ ճարտարապետն ամենը-
կերցոյց հաղորդեսցէ։

ասէ, Ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալ եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
ծառայիս քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։
Ընդունի՛ր զիս ասէ։ ( ) զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի շինիմ եւ ոսկերք ծառայիս
քո, ընդունի՛ր զիս ի քո յաւիտենական հանգիստ։

Աղաչեմ, Տէր յետ ստեղծման։ փառաց ի փառս։
յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

վայրկեան փառք իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ եւ միշտ եւ
յաւէտ մեր։ Ընդ որում հօր՝ միանգամայն եւ հոգւոյդ սքան-
չելի մարմին խոնարհութիւն մերոյ լոյս անեղի փառաց քոյ քո
ոգի մեր։ Ընդունի՛ր զիս ասէ։ զհինեալն եւ հնացեալ պահեսցի զամբարան եւ ոսկերք
մերոյ։ ի հանդերձեալ գերեզմանդ։ քաղցրութիւն քոյ քաւիչ լերի դատաստանի մերոյ

Վ[ահանայ]ր[ա]պ ասէ[լով]։

ցուն տրն մեր յն քս, նորոգեսցէ հայկական փառաւք ի փառս։ Ամէն։

Աղա տարոյ Սարխաւափն, Հբ եւս խաղաղութե ջնր"։

Անդրեասյուք հաւատով ի հօրէ մեր քաւութե մեղաց եւ թողութե յանցանաց։ փրկէ[լոյ] զմեզ ի վշտաց եւ ի նեղութեանց։ ի[մ]անել[ոյ] ի մէնջ ողորմութե եւ գթութե տան մեզ ամենակալին, հեցո՛ եւ ողորմեա։

Աբ՛ հաղորդի սակ պ Աշխ։

Այր գթութե՛ եւ ա՛ծ տամ մխիթարութե՛, որ միսի թարեա զմեզ յամէն նեղութե՛ս մեր։ Այր հարկանես այր՝ եւ գու ինքնին բժշկես։ եւ՛ զերբեք թողուս ի ձեռանէ քոմէ՝ զստեղծուածս քո։ Տո՛ւր մեզ այր գթութե՛ քոմ՝ հոգի զգաստութե, հոգի մխիթարութե։ զի մխիթարեա ըզվշտագնեալս սրտիւք, եւ բժշկեա զվէրս սոցա։ Ո՛վ հասատատուն քո յուսովդ առողջացեալք ի[մ]գոյ եւ ի տրմութե՛ փառաւորեացեն զամենանդ գերբորգութիւնդ։ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեան յաւիտենից։ Ամէն։

Ա՛այր մեր որ երկինս ես, սբ եղիցի անուն՝։

յակոբ. ասէ խոթայէ՝ երկնից անուն քոյ. զի ժուժկալէիցէ
կոյս։ Այլ ասէ գնա. յայսմ հետէ ոչ հոգեւորին գանուն քո
նա ասէ. ոչ արթակեդնից գքեզ՝ զի ոչ օրհնեսցես զիս։
նա ասէ գնա. արթակեա զինա՝ քանզի այդ եղեւ. ե
ցոյց զամուսնիկն ընտրեալ յակոբայ, ի կուռէլն խոթայ
հար գամուսնիկն գասեն նմա. ե ընդ ատրամ
տուս էթէ ոչ յաղթեսցայ նմա, քաւեսցն է
ընդ նմա մինչե գասուածոյ։ Այլ խըրե
ւ ասացա յակոբ մինչն, ե մարտեաւ ամբ մի

Ընկերացուած ի Օննդոյ։

Հարցր առնեմ զքեզ ասէ, զի ընկալար զինս։

Աղաչեմ. լսեսցէ. Ընդ երեսին հանդիպեսցի քոյին։ ա։
ղոյ, հասցէ ինուն ի վերայ գերբեղայրին։ Այլ ասացա այսպէս
ասէ՝ ընտրեալ գասացոյց։ Ոչ կոչի ասէն գիտաւոյ ի բար
ղատ իսրայէլ ասացեալ։ Այլ ասէն գերբեղայրն հանդէս
ասէն գիտաւոյ, գինի՝ Ընտրեալ ի չորասունսարեան ասէ
նայ երիսունամեայ ասացեալ երկեան ի հանդիպասն։ Այլ չերկեաղ

Երրորդ ածուած կանոն։

ըն այս. և ըն մարդկան զօրաւոր լինելը։ Ընդարց յակոբ և ասէ. պատմեա՛ ինձ զանուն քո. և ասէ՝ ընդէ՞ր հարցանես զանուանէ անդ իմմէ։ և օրհնեաց զնա անդր։ Եւ կոչեաց յա-
կոբ զանուն տեղւոյն այնորիկ տեսիլ ասէ. զի տեսի զնձ դէմ յանդիման. և ապրեցաւ անձն իմ։ Եւ ծագեցաւ
նմա արև իբրև եանց տեսիլն այն։

Ընդդէմ ածուածոյ Եւթասէից Աբգատէ է։

Ասպէս ասէ ահր. զամ ժողովել զամ աղգս՝ և զնե-
լուս. եկեսցեն՝ և տեսցեն զնիւս իմ։ Եւ թողից
ի վր նոցա նշան. և առ աբեղից ի նոցանէ փրկեալս յաղ
գես. ի Թարսիս. և ի փութ. և ի լուդ. և ի մոսոք. և ի
Թոբէլ. և յեղևադ. և ի կղզիս հեռաւորս. որոց չկայ
լուեալ զանուն իմ. և ոչ տեսեալ զնիւս իմ։ և պատմես
ցեն զնիւս իմ և զանուն իմ ի մէջ աղգաց։ Եւ ածցեն
զեղբարս ձեր ամենայն յամենայն աղգաց պատարագ ահն. հեծելս
և առաջ՝ հանդերձ պալատակաւ երիվարօք և հովանո-
ցօք ի նոր քաղաքն Երմ, ասէ ահր. որպէս մատուցին որ-
դիքն իսրայէլ զպատարագս խոհանոց ինձ սաղմոսիւք
ի տան ահն։ Եւ ի նոցանէ առից ինձ ի քահանայս և ի
ղևտացիս՝ ասէ ահր։ Որպէս երկինք նոր՝ և երկիր
նոր. զոր ես առնեմ կալ առաջի իմ, ասէ ահր. նոյնպէս
կացցէ զաւակն ձեր։ Եւ եղիցի ամիս յամսոյ՝ և շաբաթ
ի շաբաթէ. եկեսցէ ամ մարմին երկիր պագանել առաջի
իմ յերեմ՝ ասէ ահր ամե։ Եւ ելցեն՝ և տեսցեն զդակեր
մարդկան առիս յանցուցեալոց. զի որդն նոցա ոչ վախճա-
նեսցի. և հուր նոցա ոչ շիջցի. և ելիցին ի տեսիլ
ամենայն մսեղէից։

***

Եւ քնութիւնք հրեշտեաց հաւիտեան։ Ա՛րդ երկինք՝ եւ նորոգ երկիր

աւուրն ոմն. յորժամ երկինք հրայրեացք լուծանիցին։ Եւ

կարդաւ ակնարկել։ Այլ փութայ հասանել գալստեան

աքեան ինչ պատուհաս ինձ գործել։ այլ ես ևս ծածկայա

գործք գտանիցին։ Այլ՝ իբրեւ լուծանիլ այսպէս այսր ամէն, որ

նութիւնք հրով կիզեալք լուծցին։ Եւ երկիր՝ եւ որք ՚ի նմա

իբրեւ զդաղ. յորում երկինք տագնապաւք անցցեն։ Եւ բո

ցուն հատանիլ յարուցիչ մեռելոցն։ Այլ եկեսցէ օր տէր

աւ ձեզ։ քանզի ժէշ կամի եթէ զի կորիցէ։ այլ ամենեք

տիան՝ ոչ ոմանք յամր հասարին։ այլ երկայնամիտ լինի

եւ հայեաց ՚ի իբրեւ զմի օր։ Ա՛յլ յամեցուսցէ ոչ զաւե

ծածկեալ՝ սիրելիք։ զի մի օր՝ տէր իբրեւ զհազար ամ է։

տեան ամբարիշտ մարդկան։ Այլ այս եւս մի լեզի ՚ի ձէնջ

գանձեալ են։ Հրոյ պահեալք յօրն դատաստանի՝ եւ կորս

կանեալ կորեաւք։ Այլ այժմ երկինքեւերկիր նովին չանիւ

քանիւն ոչ։ Ա՛ որոյ երբեմն աշխարհ ջրով հեղեղաւ ապա

զին ՚ի սկզբանէ։ եւ երկիր ՚ի ջրոյ։ եւ ջրով հաստատեալ

մեւսացեալ ինչ նոցա՝ որք զայսն կամին։ եթէ երկինք եւ

ինչ նոցունէ կայ միայ ՚ի սկզբանէ արարածոց։ Այլ զայն

գալստեան նորա։ զի յորմէ հետէ հարքն ննջեցին՝ ամ

ցանկութեցն գնացեալ են։ Այլ ասիցեն. ուր են աւետիք

եկեսցէն արհամարհօղք, այսանօղք, որք ըստ իւրեանց

չին։ Ա՛այլ զայս նախ գիտասջիք՝ զի յաւուրս յետինս

գարեթից եւ յառաքելոցն ձերոց, զպատուէրս տեառն եւ փրկի

Յիշեցէ զյառաջագոյն ասացեալ պատգամսն ՚ի սբ ՚ի

զարթուսիկ ՚ի միջատակ զհատատուն միտս ձեր։

այս ձեզ սիրելիք երկրորդ թուղթ գրեմ. որով

պէտիս ատաչելոյն ՚ի վարդապետէն իւրոյ Ե

Աբրիրդ աւետարանիչն։

անուն ան մերոյ յի քէ՛ ի ձէ՛ն և զու՛ք ինձմա. ըլ շնորհացն
և զգործս հաւատոյն զօրութիւ՛ն : Օ՛ի փառաւոր լինի
ձերում՝ ընդ ամենայն ժամ, զի զձէ՛ն արժանիս արասցէ կոչմանն
մեր՝ ի վէմ ձեր յաւէտ յայնմիկ : Հոր և աղօթս առնէ՛ք
ամ՝ զի հաւատարիմ եղիս վկայութեն
գայցէ փառաւորել ի մէջ սեաց խորհ, և սքանչել ի՛ վ
նեց՝ յերեսաց ան՝ և ի փառաց զօրու՛ն նորա : Հոր
մերոյ յի քէ : Ամէն ասացեն վերջս ի խաստակութիւ յաւէտ
ձանաչէն զան՝ և արդ ո՛չ հետանդին աւետարանի ան
խոյ՝ ի՛ւրոց հոյ առնու՛լ զվերջս յայնպանէ՝ ոչ ո՛չ
նութե՛ան մերոյ յի յերկնից , հրէշտակօք զօրութեան
ընելոյ՛թէ : Յաշ ձեզ ներելոյդ ձհանգիստ ըմեզ՝ ի յայտ
լինիլ ձեզ արքայութեն այ՝ ու՛ր որոյ և ձչինու՛նդ կրկ
բերիք : Հօրինակ արդար գաւառատանէն այ՝ արժանի
ծիլ յերկնից ձեզ՝ ամենայն ժամ, զի ձեզ արժանիս արասցէ կոչմանն
ամ՝ հալածանս ձեր և՝ինեղութե՛ն , որոյ գու՛ք համ
ձեր աննեղուն առ միմեանս : Ասպէս և մեզ ձեօք սիրե
հաւատք ձեր . և յաշխարհ սէր իւրաքանչիւր
որպէս և արժան իսկ է : Օ՛ի ես քան զձեզ ամէն
ուանալ պարտիմք զձեզ յամենայն ժամ՝ ու՛ր ձեր ի՛ղձութիւ
Պօղոսի առաքելոյն՝ ի՛մի եաւ՝ ի՛ն ի՛ն ի՛ն

զո-
րով մահու մեռանելոց իցէ։ Պատասխանի ետ նմա Ժո-
ղովուրդն մեծ եւ ասէ։ Մեռանիցի զերծեցեալ առիւծ, ընդէ՞ր
ոչ մեռանի ոչխարն զոր ի ձեռն առեալ ունիս։ Ասէ ցնոսա
Յիսուս։ Ես յորժամ բարձրացայց յերկիր, զա-
մենեսեան ձգեցից առ ինքն։ Ոչ այս ասէր, նշանակեալ թէ
որով մահու մեռանելոց իցէ։ Պատասխանի ետ նմա Ժո-

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ հատանի ցորենոյ անկեալ
յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կեայ, ապա եթէ
մեռանիցի, բազում արդիւնս առնէ։ Որ սիրէ
զանձն իւր՝ ապականէ զնա, եւ որ ատեայ զանձն իւր յայս
խաղիս յայսմիկ, ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ
զնա։ Եթէ ոք ինձ պաշտեսցէ, զկնի իմ եկեսցէ. եւ ու-
ր եմն եմ, անդ եւ պաշտօնեայն իմ եղիցի։ Եթէ ոք ինձ
պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։ Այժմ սիրտ իմ
իմ խռովեալ է. եւ զի՞նչ ասացից. եթէ Հայր՝ ապրեցո՛
զիս ի ժամուդ աստի։ այլ վասն այսորիկ եկի ես ի
ժամս յայս։ Հայր փառաւորեա զանունդ քո։ Ելին բար
բառ յերկնից՝ եւ փառաւորեցի արարի, եւ դարձեալ փառա-
ր արարից։ Ժողովուրդն որ կայր եւլեր, ասէին
որոտումն լինի. ուրեքն ասէին, հրեշտակ խօսեցաւ ընդ
նմա։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ, ոչ վասն իմ ինչ եկին բար
բառս այս, այլ վասն ձեր։ Այժմ դատաստան է աշխար
հիս այսորիկ. այժմիկ իշխանն աշխարհիս այսորիկ ընկե-
ղի արտաքս։ Այլ ես յորժամ բարձրացայց յերկրէ, զա-
մենեսեան ձգեցից առ ինքն։ Ոչ այս ասէր, նշանակեալ թէ

թեամբ
ուսեցին մահու , ապա գՔաղաւր Հայրապետաց տղայոց
թեամբ չարին ի բոլոր ապինն , որով աւանեալքն ծա-
ռայեին մահու : Այլ երբեմն տիրեալ այնպէս
Տէրն յերկիր ուսուի առաւ : Այլ երբեմն տիրեալ այնպէս

Ի ՅԱՐՀԱՆԱՑ ԱՍՏՒԱԾՈՅ ԵԼԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ :

Ընդ յաւիտենական , անսկիզբն և առանաւ-
ջառ յայնմ . կատարեալ զօրութիւն , ինքնա-
գոյ բնութիւնն , հայր ամենակալ՝ Հանդերձ
միածնիւք քովք և կենդանարար Հոգւովդ
սրբով : Միաբանն զօրութեամբ և աւեալ Հոգ յերկին՝ ապարեր
զամպն և բնակիցսն ընդ ինքեարկայեալ և ի սա-
զարծաղարն գրանտին փափկութ . ոչ ոչ ցոյլ պիտոյ
գերոց . զի ոչ գոյին իսկ ախտք հիւանդութեց և ոչ մահ ,
քանզի մերժեալ էին ցաւք և տրտմութիւք և հեծութիւք .
վասն զի առնակիցսդ ոչ էք ըստ հանապատ ի վերն ընդ հայեին :
Այս որս ձախացեալ ադամայ մոռացաւ զպատուիրանա-
գրութիւն քո զոր եգեր նմա . և հաւանեալ կնոջն դաւաճա-
նութ ածին ի բանտարկութիւն հարից , ուր խոտանակոչ
իւրեալ ի պատճառս ուծանալոյ ընկէց զնա ի փոտա-
վայրկեանն : Իսկ զոր ուրուք մեր բարեգութ և ողոր-
մած՝ հանեալ եգեր զնա արտաքոյ գրախտին փափկու-
թեան յերկիրն ուսուի առաւ : Այլ երբեմն տիրեալ այնպէս

քեամբ քում՝ քնդ Տարան մեր Տաշէցաբ, և իոչեցեր զքեզ
ձեզ աբբահամու՝ քսահակայ և յակոբայ՝ ձեզ կենդանեց
և մեռեալոց։ մի զի ամենեքեան քեզ կենդանիքեն։ Քան-
զի տեսեալ ամենաբաւ մարդասիրութիւդ քո զշահաբհս
ձեր կոչծանեալ՝ ի սատրոյ թշնամուէն, առաքեցեր զդ
վիճակին ողբիդ քո մարմնանալ՝ ի մեզանդ բնութենէս։
Լսոյ եղեալ Տառ զկերպարանս ծառայի՝ ինք և յանշա-
ւսեաս կուսէն մարիամայ, և կրեալ՝ իմարմնի իւրում զմե
պարծիս մեր՝ զոր պատս էաք վէս յանցանացս նախահօրն,
եւ ողորմ սպան զքնչամութիւն մեր, և եղեալ զնայեցող մե
զաց մերոց։ ինչանելով՝ ի գերեզմանն՝ աբեւրեաց զբնու-
թիւն մահու Տզօր զօրութիւբ իւրով։ յարուցեալ յերե-
լոյթ աբեւր՝ նստաբ ընդ աջմէ քումմէ։ և մեզ խոստա-
ցաբ յարուցանել՝ Տաւատացելոցս յանձնանք երկրպագութիւդ՝
ինքնանդամ գալստեանն իւրում՝ փառաւք Տօրդ և Տրե
ամենակալ, զքեզ՝ ի ծառայս քո՝ որ երթող զանցաբ
ստակօք արբով՝ ի յաբուն յեսուս։ Այժ ասդ՝ ասր ես ծ
ձկեանս իւր ընդ ի Տրամանի քոյ։ և դարձաբ՝ ի Տոդ ու-
ստերձաբ։ Խակ ժողովեալ ծառայքն քո՝ խոեղի Տանգ
ամենայն՝ ազգէ ազգ։ Տոգիք քո՝ ընդ ի լիքսին, առաքեա զդ
Տոգիդ քո՝ ընդ ի վիշտսն ձեռաբ սուրբ, և բժշկեա զվէրս
Տոգւոյ և մարմնոյ։ զի զու ես աբբ ծ՝ որ Տարկանես և
բժշկես։ և ոչընդէ որ Տանի զմեզ՝ ի ձեռաց քոց։ Այդդ
լեա ասր եւբաբերեալ՝ ի վէր մեր, ծադեալ ասս մեզ շա-
ւսեասս զնդրմունքիս քո՝ զ ծագարկեցուցանել զնու-
լեաս երբեմնի, ասր ի բնծասութիւն ասաբծասուն մեծի՝ յոր
ժամ կոչեաս զընտրեալս քո՝ ի մանսհուանէ՝ ի կեանսդ յաւ
տնոյ։ Այնպէս ասր և զասաբելոյս զծառայս քո ես ազգ

աւե՛ն, Տէր մեր որ յերկինս ես»։
(պէտք եւ ոչ յոյժ ընդարձակ ներբող ի վերայ ։ ՀԻԳ
Հայրապետին, ոչ ընդհակառակն ի կարճ ամփոփեալ
Հայրհնէն պէտերձմանն,) ընդհեսալ եւ կնքեալ սահեսեան։
Ալա աւէն, Ա՛ստուածդ անժամա՛ն։ Ա՛ստուած Հայրն։ Հոգւոյ։
ուաւորո՛ղ զքեզ ընդ հօր եւ ընդ սեր հոգւոյդ այժմ և։
եւ սէս ըս յաւերեսյուե քուս, Հայ զնեզ արժանի սրա վա՛
Յայնմ աւուր գԹա՛ ի հոգի հանդուցելոյս՝ և հանգի
տեալ քո՝ և հատու ցանել արդար դատաստանաւք քով։
Հայնմ, յայնմ գիշերի՝ յորում գաս պսակել զարհեստ
Հեսին, յայնմ գիշերի՝ յորում գաս պսակել զարհես
նակիսս արասցե քեզ և հաղորդ ՀԹս քոյ ի փոխ
ի գերեզման՝ և ըստ մեռեալս համարեցար, զի զմեզ նմա
զմեզ, գու ինքնին առաքեցար ի հայրական ծոցոյ։ ի ջեր
Ի՛մ զի միասանգամ կամեցար նորոգել և կերպարանել
խոնարհեցան անձինք մեր, և երկրիկք կրկնացան ուղիք մեր։
բանիւ քով, եթէ հողէիր և ի հող դարձցիս։ ըստ որում
ի բանաւորիս Թշնամւոյն, որում առայեր իսկ ՀԹս ոչ
լեռներ ի հող կամահկանացու բնութիս մեր, զպատրեալս
Հոհաննամբ զքէն ար ՀԹս մեր, որ վէ՛ն ճշմարտութեն քոյ
։ ՀՂ էրկիր պագեացուք ։

Խաչաւորի՛ն աղեղսոն ։

ել փառք իշխանութեն և պատիւ ոայժմ և միշտ։

քո, բարեխաւսել սրբուհւոյ ՀԹածնին, զի քեզ վայել
Երկիր պագ ուրբ կանայ ։

Ա՛ղէ՛լ

Ղազարոս։ Զայնիր ինձ առ այր կարդացիր։

Յայտնեացիք փառաւք։

յայտնեացիք, կեանքն ձեր։ յայնժամ և դուք ընդ նմա կեանքն ձեր ծածկեալ ընդ Քրիստոսի ի Հօր։ Իսկ յորժամ Քրիստոս կեանք ձեր, յայն ժամ ոչ երկիցէք առնել։ Զանկի մեռայք և ընդ նմա ընդ աջմէ նմա։ Օ՛ երկիցին խորհեցա՛ր թէ յարեայք ընդ քո, առա՛ր զմէնին խնդրեցէք, ուր քրիստոս նստի ընդ աջմէ նմա։

Վայելսի առաւելոյն ի կողոպտողսն ըմբռնէ ըմբռնէ։

հաւատ նոյ։ մեծութեան ցաւք և տրտմութիւնք և հնծութիւնք, զի գլուխ նոցա օձնութիւն և ցնծութիւն, և ուրախութիւն ծուխ է, և ուրախութիւն յաւիտենից զի գլուխ նոցա։ զի ես հաստատեցից։ Այլ դաւթեցին՝ և երկեսցին ի սիրոն տլն նոցա։ այլ ուրախութիւն և ցնծութիւն գտցեն ի նմա՝ ողջ ցեղն գառաջինան, և ոչ ևս անկցի ի սիրտս

երկինք նոր և երկիր նոր։ և ոչ ևս յիշեսցին առաջինքն, և ոչ ևս անկցի ի սիրտս նոց։ Օ՛ի եղիցին

Ընդ Երեսփոխան Յայտնեաց Աստուածոյ է։

Աղիցին ահանձգ քո ի լսել ձայնն։

Սաղմոս՝ Ձ՛ին։ Խոստովան կարդացի առ քեզ տէր տէր՝ լսե՛ր։

հոգի նոցա ի վէր գերեզմանէն։ Այս ասացա այնոցա որ տարան զմարմինս նոցա ի գերեզմանէն, որ ի Բաբելոն գերեցան, և ի գերեզմանէն ելին։ (ոչ հոգիք որ։

Ելանեն Երեսուն աւուրն։ Երկուանի գերեզմանէն, որ ի գեհենի չ՛ելանեն հոգիք, այլ մարմինք։ Եւ ասէ Տէր, ելանեն։ Երեսուն աւուրն։ Երկուանի գերեզմանէն, որ ի գեհենի չ՛ելանեն հոգիք, այլ մարմինք։ Եւ ասէ Տէր, ելանեն։

Երբ ողորմած քոյ հնարեցիր ծառայիս քոյ յարդար գա-
նալ մահիանացու բնութեան, որ ի քէն ընկալաւ զառաւել-
ութիւն՝ ընկէց զնախատական մարմինս որոշեալ ի հոգւոյ
մահկանացու բնութեան, որ ի քէն ընկալաւ զանմահու-
թիւն՝ առանց մեղացդ։ Լուր՝ Տէր, ողորմած եւ ողորմա-
ծութեամբ քով ընդունելի արա զաղաչանս իմ, զի ես
մարմնով եմ, եւ ոչ ոգւով։ Ես ի քէն ընկալայ զանմահու-
թիւն, եւ ոչ ի մարմնոյ

Աղբերդ ածուք ի դաշտ։

տատանիդ բարձրը պատասխանատուքէ կալ առ
չի ահաւոր բեմբիդ՝ և քունիլ զողոմուքի քէ սքես քո.
և փառաւորել զքեզ քէ հօր և քէ հոգւոյդ սքէ՝ այժմ։

Խաչաձև-լի պատկեր ։ Ա՝ երկիր պագեցողաց ։

Ալ աղբերդ ես կենաց և պարդև՝ որք ճշմարտապէս
ճանաչեն զՀոգիդ սքբ. որով կինքեցաւ ծառայ քո (այս
անուն) քահանայ՝ ինձ աւազանին՝ զգենլով զքո գրոշմ.
և պաշտելով զՀաւատս քբ քրիստոնէուէ՝ արժանի եղե-
ցո առատապարգև շնորհիդ քահանայական կոչմանս
պատրիկ. և՝ կատարման խաւսք յաղաչիցաք քո յոր-
սովիդ՝ ի հանդերձեալ յաշխարհն։ Աղաչեմք զքեզ քա-
բերթալ և քաղցրամոլորիմ ձեռ հոգիդ սքբ. մի թողուր զսա
ի պահպանողական չօրուքիդ քրիմէ արտաքս. այլ
հանգիցէ ի պատրաստ բնակուքիսդ՝ ուր զքէս քո ժո-
ղովս և հանդուցանես, և պահպանես յանգորրուքէ։
Լէր յորժամ առաքիս ի բերքուքիդ քրիմէ ի նորոգել
զբեռս երիցի, և առաքես զքո զքնարեալն, խառնուիս
զսա ի դաստ ընտրելոց քոց. անյո զպատուհասիչ. զքր
ծո ի ջուրս պարտուքէ մեղաց։ Այսպէս զի՝ քեզ յանձն
առնելով զՀոգի սուրբ՝ հաւատացուք լսել լինիլ աղ-
թից մերոց. զի զուռս կենդանարար հնարգիչ հոգւոց
մերոց. և քեզ վայել փառք իշխանու-
թեան քո. զՀայր և զՈրդի և զՀոգւոյն սքբ,
և ասէն՝ Հայր մեր որ յերկինս ես։

իմ կղկղանս, զի գթած շահեցայց և գտայց ինձ։ Իբրև
թեանն ի բերանն իմոյ։ Ո՞վ ետուր յաւէտ զբերա-
ւոր և համարիմ խոկ զամ վճռատուիդ քոյոց։
Ո՞ր ոսկինչ ինձ շահեն, զայն վճռոյս համարիմ վնաս
պատուական ինձ։ Եւ ոչ ամենայն ոսկի և արծաթ
և մարգարիտ և ակն թանկագին, այլ միայն գիտու-
թիւն, վասնզի ըստ վիշատակի։ Այլ գտու այնոքա որ առաջի
քեզ զոսկին զքաղցրութիւն չուսոյն անդնդոյ։ որ ասէ
բերէր զնովին զքաղցրութիւն չուսոյն անդնդոյ։ որ ասէ
լոց։ Ո՞վ ի՞մ ոսկի եղեցի գարձ։ և եկեցուն ի սիրտս ընծա-
թեամբ և ուրախութիւնք յաւիտենից։ զի ի վերն գնոյս ոչ
օգնութիւն։ և ուրախութիւն հասցէ նոցա։ Այլ ժեղացան ցաւք
և ստոմոքիմունք և հեծութիւնք։

Պօշոսի առաքելոյն ի վերնահիպեցեալոյն ընդ ոտից Գաման-
լիէլի։

Ընդ երեսս ՚Հաստատ Ա՛ստուած է։

Տէր լուր աղօթից իմոց։ ունկն դիր՚։

Աշխոյժ, ջինջ։ Հոգի քո ինձ և բարի առաջնոր՚։

ասուրան։ (Հմտացուք կատարի՚։

Հանուն Հօրն լուսոյ ի ներքս ծերբենկանի, (ասի և յանձնալ
վանդակ, Հոգի արարածոց հանգստուան, և ցիրտաւոր ներ-
ման Հօրմէ։ Ողորմեա աստուած։ Այլ ևս ի ներբենկանի, և առէք

պայծառութեամբ. եւ խոնարհիւթիւնս սիրոյ
Նեղն, մինչ հեշտացու ցանկութիւնս գինուոյ չդէպ
հրճուական, զուգագահատուածութեամբ ճաշից օրհ
Եւ մեր, որ իրօք արդարն գաստակեր լինիմ

Ընթերցանութիւն առաքելոցն։

"Արդ, ով գաւանելոյ մեր ճշմարիտ եւ ըս-
տեղծուածք, ճշմարիտ աղաւաղ լինիմիք։
գին չափեսցան կայ։ Իսկ արդ՝ եթէ ոգիքն ցիշեալ աղա-
ղայ։ Ընդ ծառայն ոչ չափեսցան կայ ինտան։ իսկ ոս-
ասին ասէ՝ ձեզ։ եթէ ոմն առնէ զիեզս, ծառայէ մի
եթէ աղատ լինիմիք։ Պատասխանին ետնոցա յն։ ասին
ձոյ, ով ոսկեր երկեր ծառայեցաք, զիարդ ասես
Պատասխանի ետուն և ասեն. չափակը աբրահամու
քիւնն, և ճշմարտութիւնն աղատեսցի զձեզ։
լիս աշակերտիք իմ էք։ և ծանիջիք զճշմարտու-

Ձէ յն. եթէ գոնէ կացցիք ի բանին իմում, ճշմ

Պատասխանի առ նոսա Յովհաննէս։

Ալելուիա։ Սաղմոս ՃԻԲ։ Շատացայ, զոր ետուն՝
Հետզհետէ ցանել զիրեւս զՔեզ։

նոյ փառաց իւրոց, զի ջնջուիցեն, առ՝ի կարօղ լինելոյ
զմարդին խոնարհութեամբ մերոյ կերպարանակից լինել մարմ
ասի և փրկչին ակն ունիմք սուն յիքե. որ նորոգեսցէ
հու նորա, ի թէ արդեւս հասիցէ՝ ի մեռելոցն յարութեան
գործոցն չարչարանաց նորա՝ կերպարանակից լինիլ մա
տուիք ճանաչել զնա՝ և զզօրութիւն յարութեան նորա՝ և զհա
այլ զհաւատացն քո յէ։ որ յայլ արդարութիւն չէ։ Շատա
ոչ եթէ զիմ արդարութիւն, որ յօրինաց անտի է ունիցիմ,

Ընդմէջ ալէտուն հանդէս։

բնչ՝ան. ասէ՝ Ոչ այլ մեր ու յերկինս ես։ ու
Ա՛նանապարհ մոլորելոց։ եւ Երէ։ Ուղեւոց։ եւ Ժողովեցէք զիե-

չին յիւր։ որում վայելէ փառք իշխանու՛թիւն եւ պա՛՛
ել սէ՛ն զո՛։ Ընդ հօր եւ մարդասիրու՛թեան նո՛ւ մե՛ծի եւ փրկի
չի՛ն, եւ կիշեա զնա յաջո՛ւթիւն այսցե՛ր։ եւ գասաւորեա
ջո՛թիւ իւրով։ Եւ այժմ՝ ու՛ր ա՛ծ, գՔա՛՛ Ի հոգի հանգուս
կեաց զմա՛՛ եւ էջ Ի գիրեման, զի հանցէ զկապարանն քա՛
եւ բազումսլորմ՛՛ծ, Ի գալստեան որդւոյ քո՛՛ որ չուշա
թեամբ ընտրեցոյ քոյ։ Ներսիս եւ երկայնամիտ ու՛՛,
տացեալ, Ներկա յանդանաց սո՛ւ եւ Ի՛՛ սա բարեխօսու
յելոյս այսոքիկ։ Հաղմացու՛թ ու՛՛՝ որ յոյսդ հա՛՛ հաւա
զքո գԹո՛՛։ Հայեաց ու՛՛ ողորմա՛՛ քոյ Ի հոգի ննջե
նկանիսն առաջի քոյ մարդասիրու՛թեդ, եւ ապաշէ՛՛
խաչակո՛՛ ա՛՛ն։ Ես երկիր պագեա՛՛։

Ա՛՛ն։ Արա՛՛ վայելէ փառք իշխանու՛թի եւ սպա՛՛
յեր յաւիտեա՛՛ու՛՛ որգւոյ քոյ սիրելո՛՛ ա՛՛ն մերոյ եւ փրկչին
լոյս։ եւ փրկեցեալ զմեզ յիշխանու՛թե խաւարի։ եւ փոխե
ալաւեր զմեզ մասին ժառանգու՛թե վիճակի սրբոցն Ի
Ընդ՝ ուրախու՛թե դո՛՛անամբ զքեզն ա՛՛ր, որ ալա՛՛
ցին հայիլ յերեսս քո ա՛՛ծ, որպիսի ապրեցա՛՛ լինիցին։
ո՛չ կարէին հայիլ յերեսս նորա։ իսկ ոյք ալա՛՛ լինի
Ի՛՛ծոյ եղիցի՝ ա՛՛նչ էր Ի մահկանացու մարմնոյ մեր,
սէ՛՛ ի միա՛՛ վայրկենի տեսցի եղեալ փառաց քոյ ա՛՛
բաւու՛թե լուսոյ եւ ծնգրուէ քով ա՛՛։ Հանգի՛՛ եւ ժո՛՛
տական լինին ցաւք եւ տրտմու՛թիւք եւ հեծու՛թիւք, ապա՛
ջինքն ոգի զլուսաւոր հրեշտակս ։ այնու հետե ա՛՛
ծառանայ վայելու՛՛ փառաց ա՛՛ծու՛թե քոյ՝ տեսանելով

Յաղթող ա՛՛ուքն կանո՛՛։

են որդիք ալ։

Նանիկ՝ կ՚ըսէիք։ Ո՞վ ոսկը հոգուէն ալ վարին, նոքա
ատեանէրդ։ Իսկ երբէ հոգուով զգայուն մարմնոյ սահ-
նով՝ ալ մարմնով կ՚ելլայ։ Ո՞վ երբէ լսած մարմնոյ կեցուիք,
եւ համակուածութիւն մարմնոյ ձեր բնակեալ հոգւոյն ի-
րով։ Այսուհետեւ ելլեալքդ՝ պատրաստեցէք ձեզ, զի մարդ
ապա եւ որ յարեայն գայ ի մեռելոց՝ կենդանացուցէ
այնպիսի՝ որ յարեայն գայ ի մեռելոց՝ բնակեալ ի ձեզ,
եւ հոգին կենդանի վասն արդարութեան։ Այնէ հոգի
Քրիստոսի՝ որ յարեայն գայ ի մեռելոց՝ բնակեալ ի ձեզ,
ապա եւ որ յարեայն գայ ի մեռելոց՝ կենդանացուցէ
մարմինս ձեր բնակեալ հոգւովն իւրով
ի ձեզ։ Այսուհետեւ ելլեալքդ՝ պատրաստեցէք ձեզ, զի մարդ
նով՝ ալ մարմնով կեցուիք։ Ո՞վ երբէ լսած մարմնոյ կեցուիք,
նանիկ՝ կ՚ըսէիք։ Ո՞վ ոսկը հոգուէն ալ վարին, նոքա
են որդիք ալ։

Ալիսոն՝ ելի։ Ընդհակառակն հանդիպեցին լալիք. առաջ՝
Խարճ առնեմ գքեզ ալը. զի ընկալար։
Ընդերբոյսած յորաչեայ Արդարէ։
յապէս ասէ ալը, ոչ ես ելեալ քեզ արեգական՝ ի
լոյս առնելոցն, եւ ոչ ծագումն լուսնկ առալ
քեզ զլոյս ի գիշերի. այլ ելեալ քեզ ալը
լոյս յաւիտենական՝ եւ փառք քո ալը։
Ալ՚ մոցէ քեզ արեգական. եւ լուսին ի քէն ոչ ալակասես
զի. եւ ելեալ քեզ ալը լոյս յաւիտենական։
Կատարած աւուրք սգոյ նորա։

Թող եթէ քեզ ի ձեռն՝ ապա մարմին մեռուցեալ է մեր մեղաց
համար։

տեանդ՝ լսել ձեզայն երկնաւոր հոշմանդ որ ասէ, եկայք
եւ տեսանեմք զգործս Աստուծոյ, որ սքանչելի է ի խրատ
իւրում։ Եւ արժանաւորեա յաւուր սրտից մերոց զայս
հաստատել ի քրիստոնէական սիրոյն, զի ընդ
մահուամբ քում ոչ միայն զանձինս մեր ապաւինեցաք
եւ ոչ միայն զանձինս մեր ազատեցաք ի մահուանէ
հոգեւոր, այլ եւ զամենայն աշխարհս ի քեզ
ապաւինեալ՝ ի մահուանէ յաւիտենից ազատեցաք։
Զի ոչ ինչ է մահ քո, այլ անցումն ի կեանս
անմահ, որ ոչ ունի ետ եւ ոչ ծագումն։ Զի
ոչ ինչ է մահ քո, այլ ազատութիւն ի գերութենէ
մեղաց եւ ի տանջանաց դժոխոց։ Զի ոչ ինչ է
մահ քո, այլ յարութիւն ի մեռելոց եւ
հաստատութիւն ի հաւատս ճշմարիտ։ Զի ոչ
ինչ է մահ քո, այլ յաղթութիւն ի վերայ
սատանայի եւ ի վերայ դիւաց նորա։ Զի ոչ
ինչ է մահ քո, այլ ուրախութիւն ի վերայ
ամենայն ուրախութեանց, որք բնակեալ են ի
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ
գործ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

Ողջոյն ձեզ ընտրեալ աշխարհակալ
սիրոյդ ձեր շնորհաւորութիւնք եւ արքեցութիւնք եւ հո-
գոյ աշխարհականաց։ Եւ յանկարծակի հասանիցէ ի վերայ
ձեր օրն այն։ Ո՛վ երբեմն զորութեամբ հասանիցէ ի վերայ
ամենեցուն, որք բնակեալ են ի մեր երեսս երկրի։ Ընդ-
Թագաւորութեան քում յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։

ատեալս եղիցուք ի փրկութենէ մերում: Այնտակէտ
Ե տատացեն յաէտս յաղնիկ, ահաւասիկ ասէ ցա-
մեր, յոր յաւատացաք ևս. և ասլանդաւոյէ զմեզ
զի առ է ալ. և ապատեսց սա. և զկնճռատոյէ զ՝ և
Ընդ երկրպագած ի Տեառնէ Աթէտաէ ե

Մարդու Հիւր: Սիրեցի զի լսիցէ տէր: Ճ ընկեցան զինեա"
ատեսան: (ոպ ևս յանգնեաց
յառնան, ևս զՀոգեսան հանդատեան, ևս ի ի ե-
գիպտոս ի վերեսս գերեզմանին, և աջն
գնացին, ևս զՀոգեսան ի գերեզմանին, և ասէն
ևս ասէն՝ Տայր մեր որ յերկինս ես"։

Ժամանակ ևս ելեալ ատեսան: Այնուհետև ի գերեզմանին,
Թիւն քո: Ընդհակ զհոգի սուրա ընդ ևքեա քո. և զմեզ ար
ժանի սուրա փատաբանել զհայր և զորդի և զևք Հոգիդ:"
գանաց սուրա զիտալել. որ ոչ յատեկէ արգելու զգե-
բանիւ, կամ գործով, կամ մտածութեբ, չնորհեա յան
ուաց քոյ. և եթէ մարդկօրէն ինչ յանցեալ իցէ ասուա,
Ձիշտ ևս զհոգի քահանայիս այսորիկ աստղի ևք փա-
Խաղաղութիւն ամենեցուն: Ես երիտ պատ:"

Հոգեսուղ. այժմ և միշտ և յաէ-
Ճշմարիտ ասե՝ Հանդերձ որդեսուվ և ամենայն
վինչև յան կուշման գոյ: Ո՞վ զգեղ փատաբանսուց
կեալ եմք ազատել զքեզ, պահեա ամենազօր աջուդ փուվ
զարգացութիւնն: Այժ զմեզ զիմոյսուդ քո՝ ոյր ե
օրհնեալ հօր իմոյ, ժառանգեցէք զպատրաստեալ ձեզ
Ալինէլոյա ասուսն կաղան:

տեսանիցեք զայս ամ, գիտասիցեք թէ մերձ է ի դուռս : Այնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասիցէք թէ մերձ է ի դուռս : Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ չանցանիցէ ազգս այս, մինչեւ ամենայն եղիցին : Երկինք եւ երկիր պիտի անցանիցեն, բայց բանք իմ ոչ անցանիցեն : Բայց զաւուրն այն եւ ժամն ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից, բայց միայն Հայր : Եւ որպէս էր յաւուրս Նոյի, նոյնպէս եղիցի գալուստ Որդւոյ մարդոյ : Զի որպէս էին յաւուրն յայնմիկ առաջի ջրհեղեղին, ուտէին և ըմպէին, կանայք առնուին և այր տային, մինչեւ յաւուրն յորում մտանէր Նոյ ի տապանն : Եւ ոչ գիտացին մինչեւ եկն ջրհեղեղն և տարաւ զամենեսեան, նոյնպէս եղիցի և գալուստ Որդւոյ մարդոյ : Յայնժամ երկու եղիցին ի դաշտի, մի առիցի և մի թողցի : Երկու կանայք աղալ ի ջրաղացի, մի առիցի և մի թողցի : Արդ հսկայք, զի ոչ գիտէք յորում ժամու Տէր ձեր գայցէ : Զայս գիտասջիք, եթէ գիտասցէ տէր տանն յորում ժամու գողն գայցէ, հսկասցէ և ոչ արկանիցէ զտունն իւր ընդ պատուհանն : Վասն որոյ և դուք պատրաստ կայք, զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք գայցէ Որդի մարդոյ : Ո՞վ իցէ արդ հաւատարիմ ծառայ և իմաստուն, զոր կացոյց տէր նորա ի վերայ ծառայութեան իւրոյ, տալ նոցա կերակուր ի ժամու իւրում : Երանի ծառայի այնմիկ, զոր եթէ եկեսցէ տէր նորա, գտցէ զայսպէս առնելով : Ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ի վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց կացուսցէ զնա : Եթէ ասասցէ ծառայն չար յսրտի իւրում, թէ յապաղեսցէ տէր իմ գալ, եւ սկսցի հարկանել զընկերս իւր, ուտել և ըմպել ընդ հարբեցողս, գայցէ տէր ծառային այնմիկ յաւուր յորում ոչ սպասիցէ, և յժամու յոր ոչ գիտասցէ, և պատառեսցէ զնա, և զբաժին նորա ընդ կեղծաւորս դիցէ, անդ եղիցի լալ և կրճտել ատամանց :

Յետ առակին զորդիս մարդոյ եկեալ ի վերայ ամպոյ երկնից, զօրութեամբ և փառաւ բազմաւ : Եւ առաքեսցէ զհրեշտակս իւր փողով մեծաւ. և ժողովեսցեն զընտրեալս նորա ի չորից հողմոց, ի ծագաց երկնից մինչեւ ցծագս նոցա : Ի թզենւոյ առնուք առակս զառաջին. զի յորժամ նորա ոստքն հակղասցին և տերեւն ցրցուխցի, գիտէք թէ մերձ է ամառն : Այնպէս և դուք յորժամ տեսանիցէք զայս ամ, գիտասջիք թէ մերձ է ի դուռս : Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ չանցանիցէ ազգս այս, մինչեւ ամենայն եղիցին : Երկինք եւ երկիր պիտի անցանիցեն, բայց բանք իմ ոչ անցանիցեն : Բայց զաւուրն այն եւ ժամն ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից, բայց միայն Հայր :

{Յակոբոս առաքեալն ի յԵրուսաղէմ եպիսկոպոսէ ընդ}
{տրտմութեանց ձերոց :}

Ի զուր միխիթարիցիչ ջնջէ սակ ոք յամ ղութեան : Այլ արդ միխիթարիցիչ ջնջէ սակ ոք յամ ղութեան : Վերակացու լինի նոցա, և պահէ ի խաղաղութեան : Եւ ոչ ժողովուրդ, որ պահէ զաւրէնսդրութիւն և առնէ զՀոգիսոր ինա : Ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ չանցանիցէ ազգս այս, մինչեւ ամենայն եղիցին : Երկինք եւ երկիր պիտի անցանիցեն, բայց բանք իմ ոչ անցանիցեն : Բայց զաւուրն այն եւ ժամն ոչ ոք գիտէ, ոչ հրեշտակք երկնից, բայց միայն Հայր : Եւ որպէս էր յաւուրս Նոյի, նոյնպէս եղիցի գալուստ Որդւոյ մարդոյ : Զի որպէս էին յաւուրն յայնմիկ առաջի ջրհեղեղին, ուտէին և ըմպէին, կանայք առնուին և այր տային, մինչեւ յաւուրն յորում մտանէր Նոյ ի տապանն : Եւ ոչ գիտացին մինչեւ եկն ջրհեղեղն և տարաւ զամենեսեան, նոյնպէս եղիցի և գալուստ Որդւոյ մարդոյ : Յայնժամ երկու եղիցին ի դաշտի, մի առիցի և մի թողցի : Երկու կանայք աղալ ի ջրաղացի, մի առիցի և մի թողցի : Արդ հսկայք, զի ոչ գիտէք յորում ժամու Տէր ձեր գայցէ : Զայս գիտասջիք, եթէ գիտասցէ տէր տանն յորում ժամու գողն գայցէ, հսկասցէ և ոչ արկանիցէ զտունն իւր ընդ պատուհանն : Վասն որոյ և դուք պատրաստ կայք, զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք գայցէ Որդի մարդոյ : Ո՞վ իցէ արդ հաւատարիմ ծառայ և իմաստուն, զոր կացոյց տէր նորա ի վերայ ծառայութեան իւրոյ, տալ նոցա կերակուր ի ժամու իւրում : Երանի ծառայի այնմիկ, զոր եթէ եկեսցէ տէր նորա, գտցէ զայսպէս առնելով : Ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ի վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց կացուսցէ զնա : Եթէ ասասցէ ծառայն չար յսրտի իւրում, թէ յապաղեսցէ տէր իմ գալ, եւ սկսցի հարկանել զընկերս իւր, ուտել և ըմպել ընդ հարբեցողս, գայցէ տէր ծառային այնմիկ յաւուր յորում ոչ սպասիցէ, և յժամու յոր ոչ գիտասցէ, և պատառեսցէ զնա, և զբաժին նորա ընդ կեղծաւորս դիցէ, անդ եղիցի լալ և կրճտել ատամանց :

Ա՛ղաչեմ զքեզ ողորմած Աստ, զթա՛ւ ի հոգի ննջեցելոյս
(այս անուն) քահանայիս. որ ի քեզն կուշտան քոյ փոխե-
ցար յանցաւոր աշխարհէս՝ հաւատացեալ ի Քրիստոս
Աստուած. եկենդանիդ անօրէնութե՛ն սորա զոր
յանցեալ իցէ առաջի քոյ, և դրեա՛ զանուն այր ի դպրու-
թիւն կենացդ. զի դու ես հեղանիւթ և յարուցիչ մեռելոց։ Այլ
ողորմեալ ժպրծուրդս լե հոլանեաւ բաղկի քոյ պա-
հեա՛ զոգի ծառայի քոյ։ Այլ քեզ հանցուք զոչնուն և զնուա-
ղութիւն քո մեր։ Այլ քեզ հոգւոյդ. այժմ և միշտ։
քնդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ. այժմ և միշտ։

Այլ աննե՛ղ։ Այդ. Հոգւոյդ։ Այլ ինչէն պէրէքմանն. և
աւեն՝ Հայր մեր որ յերկինս ես։

***

առաքումբ գքեզ փառաց թագաւոր, յոյս և
ակնկալութիւն ամ արարածոց. Ինքեզ յուսով
յուսացաք։ Այլ փոխանակ ապականացու կեն-
ցաղոյս, զանապականի և զանվախճան կեանսդ
շնորհեցեր. և փոխանակ անուսի և տխրական կենացս,
պարգեւեցեր մեզ զքեզ երկրին երջ։ Ա՛ստ որոյ ապաչեմք
զքեզ ասե. Թող զմեղս և զբաւեւեա զանօրէնութիւն սորա,
և արժանաւորեա զսա հանդչիլ յանտրտում ու բախտ
թիւնդ, Ինքեա՛ յինէր մեր. որում վայելէ փառք իշ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ ողորմած Աստ, զթա՛ւ ի հոգի ննջեցելոյս
(այս անուն) քահանայիս. որ ի քեզն կուշտան քոյ փոխե-
ցար յանցաւոր աշխարհէս՝ հաւատացեալ ի Քրիստոս
Աստուած. եկենդանիդ անօրէնութե՛ն սորա զոր
յանցեալ իցէ առաջի քոյ, և դրեա՛ զանուն այր ի դպրու-
թիւն կենացդ. զի դու ես հեղանիւթ և յարուցիչ մեռելոց։ Այլ
ողորմեալ ժպրծուրդս լե հոլանեաւ բաղկի քոյ պա-
հեա՛ զոգի ծառայի քոյ։ Այլ քեզ հանցուք զոչնուն և զնուա-
ղութիւն քո մեր։ Այլ քեզ հոգւոյդ. այժմ և միշտ։
քնդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ. այժմ և միշտ։

Այլ աննե՛ղ։ Այդ. Հոգւոյդ։ Այլ ինչէն պէրէքմանն. և
աւեն՝ Հայր մեր որ յերկինս ես։

երչութեն։ Ուրուվ մեծամեծքն և պատուականք աշխարհի
թեանն այնորիկ՝ որ կոչեացն զմեզ յիւր փառսն և վայ
կեանս և յաշխարհս քո հնարհաւ, ի ձեռն գիտու-
Ուրուվ ամ ինչ մեզ թուոյ ետձեղէն զօրութեն առ-
պէտրոսի առաւելոյն ի Հաղարդ էիեայց երիւրդ ընդ Հոգի՝

գարութեն՝ տուն ի փառս։

նակ ոգւոյն վկասուքեն։ և կոչեացին նոքա ազգք ար-
ութեսքեն։ և ազգաւորացն հանդերձ փառաց՝ փոխ-
Տալ ազգաւորաց սիօնի փառս, փոխանակ մոխրոյն օծու-
և օր հաստուխման ամ մերոյ։ մխիթարել զամ սգաւորս։
քեղալ՝ և հուսալոյ տեսանել։ Հոգել ամ ձեն ընդունելի։
որոյ և էօծ խոկ զիս։ աւետարանել աղքատաց առաքեաց
ձիս։ բժշկել զսրեհեալս սրտիւք՝ քարոզել գերեաց եղ
ժամանակս ժողովելոյ զնոսա։ Ոգի տէն ի վրէ իմ, վասն
էհուաց խրեանդ ի փառս։ Սակաւաւորն հազարաւոր
քո ամենեքեան արդար։ և յաւիտեանս յաւուն
գեսցեն զերկիր։ այհել ընորատունիս գործոց
Ես կատարեալին աւուրք ազդ քոյ։ և ժողովուրդ

Ընդունելոյ յիսուսէ Աստուծէ է։

Սաչիս, Հոգի քո նր և բարի առաջնորդեսցէ"։

գեալ ածուբան։ (Այժմս կանոն կատարի։

կանոն Յօհաննէսոյ աշուրն։ Յերեսն ի գերեզմանին։ և
տաւն զվէրիծան, և զՀարսիան հանգուցեալ, և զվեցտաւ ի
Բարյոհան։ և հոգ ընուն ի վէրայ գերեզմանին, (որպէս Հայտ

Եւ ասէ. Արուղ, ո՞ւր գտանեմ ջուր։

**
*

Ի՛նչ անգրեաս եղեալ սիմոնի վիճակ, մի՛ երեւուց անտի. ոչ լուան նմա հրեայքն՝ եւ գնացին զնա նորա։

Վասն որոյ անգր կայր յոհաննէս եւ յաշակերտաց անտի նորա երկու։ Իբրեւ գայր առ նոսա եւ ասէր. Ի՞նչ խնդրէք զի երթայիք զհետ նմա, ասէ ցնա. զի՞նչ կերտէք զի խօսէր, եւ գնացին զհետ նմա։ Իբրեւ գարձաւ յետս եւ հետես ընդ զի երթային զհետ նմա, ասէ ցնա. զի՞նչ խնդրէք, նոքա ասեն ցնա, ռաբբի, որ թարգմանեալ կոչի վարդապետ, ո՞ւր բնակիս դու։ Ասէ ցնոսա՝ եկայք եւ տեսէք, եկին, եւ տեսին ուր էին օթեւանք նորա. եւ աւուրն նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։

Էր մի ոմն յաշակերտաց նորա, եղբայր սիմոնի պետրոսի, մի յերկուց անտի. գտանէ նա զանդրէաս եղբայր սիմոնի վիճակ, մի՛ երեւուց անտի. ոչ լուան նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։ Եկին, եւ տեսին ուր էին օթեւանք նորա. եւ աւուրն նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։

Էր մի ոմն յաշակերտաց նորա, եղբայր սիմոնի պետրոսի, մի յերկուց անտի. գտանէ նա զանդրէաս եղբայր սիմոնի վիճակ, մի՛ երեւուց անտի. ոչ լուան նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։ Եկին, եւ տեսին ուր էին օթեւանք նորա. եւ աւուրն նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։

Էր մի ոմն յաշակերտաց նորա, եղբայր սիմոնի պետրոսի, մի յերկուց անտի. գտանէ նա զանդրէաս եղբայր սիմոնի վիճակ, մի՛ երեւուց անտի. ոչ լուան նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։ Եկին, եւ տեսին ուր էին օթեւանք նորա. եւ աւուրն նմա ագան այն օր, զի ժամ էր իբրեւ տասներորդ։

թեան պատուիրանի քոյ. եւ առանձինցաւ ի գործս ի-
րայնոցդ պատերազմանն. այլ խոնարհեցաւ ընդ լծոյ
յոժարութեամբ հնազանդելոյ հայհոյիչ. եւ ոչ պատասխանի
դիտաւ քո տալ : Իրակէս ծառայ քո այս, որ ընտրեցաւ բարի
գնացիր մարմնով ընդ անձուկ ճանապարհս, եւ նուազ
գնացիր մարմնով ընդ անձուկ ճանապարհս եւ արդ արա-
րեր ինձ, եւ ամ բարեաց առաջնորդ. որ յօրիներ
ինարեցաւ ամէն :

Խաչափայլի արեւելեան : Ոմն երիտասարդ :

Ցիտ : Այր քրիստ վայելէ փոյթ իշխանութեան եւ այս
քոյ. զի գոյ միայն ես առանց մեղաց, եւ քեզ միայն
լսեայ : Այլ ամենեցուն այս ի հրամայութեանս առնեմ
հաճոյ քո. եւ խոստանամ զհոգի սէր ի գործունեայ ամ մարտի
արդ սէր բարերար, ընկալ զաղաչանս մեր ամենեցուն, ի
ել անուանս քոյ գործաւոր ի հոգ ուսուի առաւ : Այդ
նութեան մատուցանելով ամենայնիւ երկրորդութեանդ . արդ
ուսուցիչ երեսից ըստ քում սիրոյ, հանապազ գիտասցես
քո ժողովուրդս . որ էաս զհարդ հերձուածոյ . եւ ծա-
թութեան , խրատել ի հրահանգս առաքելական զիրիկ
ի մահաշունչ : Զատ այս քո գոյ ընտրեալդ ի քաջահանոյ
եւ յաստուածեալ երիցսրեայ` աշխատեցիր զաշխատ մարգկան
ցար ի խաչին , զմահ ձգաւորեցեր . եղեալ ի գերեզմանի .
զոր ի հարկէն փրկութեանդ . հարշարեցար` թեւեր
ութեան . եղեր մարդ անձառ միաւորութեամբ
նարհեցար երկնից . զհերկրպատանն ծառայի ա-
բարչագործ առ` որ մարդասիրութեանդ քո խոս

Հրեշտահանգի առ գլուխս :

Հրեշտակապետ Միքայէլ :

համբերութեամբ պահոց և ծարաւոյ, տքնութեամբ և աղօթից։ և այժմ ի հլուածանէ ակնարկութեամբ քոյ առաքելական[1] ի[2] նէ։ Այժ մեք ժողովեալքս ի յուղարկութիւն եղբօրս մերոյ, լալով և արտասուօք՝ հոդով զհոգի ծածկեմք, և աղօթիւք զհոգի սուրբ յուղարկեմք ի ձեռն քահանայական շնորհիս։ Արդ պաղատիմք առ քեզ սէր ամենայն մեր՝ հայեաց ի բարձրութենէ քումմէ ի խոնարհ քո ժողովուրդս։ և ընկալ զաղաչանս մեր՝ զոր մատուցանեմք վասն վախճանի եղբօրս մերոյ։ Ա՛ն լեցի խշխանութեան սատանայի և դիւաց նորա ի վերայ սորա։ և մի՛ տիրասցեն զհոգի սորա հոգի չարութեան։ այլ հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ սմա յերկիր ոչ ոտղիլ։ և յուսով հանգիցէ ի դասս սուրբ և ընտրեալ փառս քո՝ քան ամենայն փրկիչ մեր։ Ընդ սմա համարձակութեամբ կալ առաջի ամենեցուն քոյ։ անտես արա զանցանս նորա բարեգութեամբ սէր։ զկամայ և ակամայ։ Ա՛ն մնանեն ի դատաստանի ընծայախ քոյ։ զի ոչ արդարացաւ նայ առաջի քոյ ամ մահկի։ այլ ըստ մեծի ողորմութեդ քոյ մարդասիրեա՛։ և ընկալ ի յարիս սուրբ հաւրն։ բարեխօսութեամբ սրբոյ հոյ ամենայնին, և սուրբ քոյ առաքելոյ և մարգարէից և սուրբ մարտիրոսացն։ Ո՞չ գուս ամ ամ ամ բազումդարեայ և մարդասէր։ գասուսոր և փրկիչ և կարօղ չես։ և քեզ վայելէ փառք խշխանութիւն և պա՛։

---

[1] Այնէ վանականաց Հայրապետս նոյ Ալաշկերտ էին, զոյս Աղօթս ասի ընծայեալ։

[2] ամ բ։

փառաւորեալ զքեզ եւ սո՛ր եւ նո՛ր հոգեւոյդ. այժմ ո՛վ
դայիցդ տուր. եւ հանգո՛յց հոգի սո՛ր եւ սմա՛ն: զի եւ նոքին
պիտոյ սո՛ր ի տեսլեան. եւ կատարեա՛ զբարի զնդրուժածդ ծա
ղուե աստիճանի սո՛ր առաջնորդացն, որո՛ւ արժանի եղեր
զառ ուխտ կրօնիդ. եւ վարուց ժուժ կալուբ՝ եւ ժառան
լեա՛ տալոյ պայծառացոյ եւ բարեգործելոյն եւ եղ ճշմա
րեալ պատուիրանացդ սահման. Այժ ասի արժանի արարեր
զքեզ ժառանգել պայծառացոյ եւ բարեգործելոյն եւ եղ ճշմա
նեբեա եւ թեզիսմա քոյով բարեբարուբեդ: Ողջասիմք ըզ
մեզս ելիցէ սո՛ր, բանիբ՝ կամ գործով՝ կամ մտածու՛բ.
յանցանաց սո՛ր: Այժ զոլինչ ի մեղանչական կենցաղու մո
գիբա զանուն սո՛ր ի գպրու՛թիւնեաց. եւ ընդէ՞ր զձեռագիր
նոա՛, (ոյ կատարեաց զկնանս իւր խոտովանու՛բ քո. եւ
չեմք ոչ եմ արտե՛ք մեղուաք. Հանգո՛յ զնա տա՛ր քո (այս
կեցո՛ք ստանալի: Ողոհանամբ զքէն սո՛ր, եւ աղա
ե՛ս. եւ փրկեցեր ի խաւարային իշխանու՛բ եւ ի գայլեա
ցո՛. որ լուսաւորեցեր զհաւատացեալս անուանդ քոմ
փա՛ռ սո՛ր ի տեսլեան իշխանու՛բ եւ ի գայլեա
Խաչատուխն ահեղցոան: Ոչ երկիր պագեցո՛ք
քեզ եր որդոյդ եւ սո՛ր հոգեւոյդ՝ վայելէ փառք իշխա
քեզ եւ ճշմարիտ մխիթարու՛բ յաւուրս նեղուցո՛ն ի քեզ: Այժ
զիարդ զոլորտս քո օրհնեա՛ եւ մխիթարեա՛. զի
եւ անեղբեւոյթ Թշնամոյն՝ մինչեւ յօր կրկնակի գալստեն
քեզ: Այժ զիարդ զոլորտս քո օրհնեա՛ եւ մխիթարեա՛. զի
զառ ուղափառ հոգոյն՝ զի հոգուբեսցէ յերկիր քո սո՛ր: Այժ
ընդ սբեա քո հանապազ. եւ զիարդ զոլորտս քո յանձն առա
հոգեւոր, եւ այժմ փոխեցեր ի մեզնէ: Ընդէ՞ր սմա լինիլ
ուայս քո (այս պահո՛ն) շնորհեցեր մեզ առաջնորդ եւ հովիւ
բես եւ առաքեալ, հովիբս եւ վարդապետս: որո՛ւ զձա
Ողոհանամբ ի Խաչատուրէ վարդապետէ յաղոթս:

տգիտս լինիլ ելիցէ՝ վն նեղուե մերոյ երեսաց յասիայ։ զի
չէր լեալ եւ մխիթարուի ն մեր։ Կանգնի ուչ կասիմ զձեզ
լան չարչարանքն քրի Ի մեզ, նոյնպէս եւ Ի ձեռն քրի առա
թեամբն՝ որով մեք մխիթարիմք յոմ։ Ո՞ի ոմն առաջե
թեամբն՝ զայնոսիկ՝ որ յամ նեղուեիս իցեն, մխիթարու
զմեզ յամ նեղուեիս մեր։ առ Ի կարօղ լինելոյ մեզ մխի
թարել զայնոսիկ՝ որ ամենայն նեղութեան, մխիթարու
թեամբն՝ որով մեք մխիթարիմք յամ։ Ո՞ի որպէս բազում
են չարչարանքն քրի ի մեզ, նոյնպէս եւ Ի ձեռն քրի առա
ւել չիցէ եւ մխիթարուի ն մեր։ Կանգնի ուչ կասիմ զձեզ
տգիտս լինիլ եղբարք՝ վն նեղուե մերոյ եղեալ յասիայ։

Ա

յսպէս ասէ ներ. Հոգի յինէն եղեալ. և զամ
շունչս ես արարի։ Ես մեղաց առ սակաւ մի տրտըմ
եցուցի զնա. Հարի զնա՝ և դարձուցի
զերեսս իմ Ի նմանէ. և տրտմեցաւ՝ և
գնաց թախծեալ առաջի իմ զճանապարհս իւր։ Ո՞ճանա
պարհս սրտի նորա տեսի. և բժշկեցից զնա. և մխիթարե
ցից զնա. և տուայ նմա մխիթարութիւն ճշմարտութեան՝ և սո
խորհս նորա։ Հաստատեցից զլստուղ խաղաղու
թեան՝ Ի վերայ խաղաղութեան՝ հեռաւորաց և մերձաւորաց, ասէ ներ։ և
ես բժշկեցից զնոսա։

Պօղոսի առաքելոյն Ի կորնթացւոց երկրորդ ԹղթԼ։

Օրհնեալ է աստ և հայր ներոյ յի քրի. հայր գթու
թեանց՝ և աստ ամ մխիթարութե։ Ար մխիթարե
զմեզ յամ նեղութեիս մեր. առ Ի կարօղ լինելոյ մեզ մխի
թարել զայնոսիկ՝ որ յամ նեղութեիս իցեն, մխիթարու
թեամբն՝ որով մեք մխիթարիմք յոմ։ Ո՞ի ոմն առաջե
լան չարչարանքն քրի Ի մեզ, նոյնպէս եւ Ի ձեռն քրի առա
ւել չիցէ եւ մխիթարուի ն մեր։ Կանգնի ուչ կասիմ զձեզ
տգիտս լինիլ եղբարք՝ վն նեղուե մերոյ եղեալ յասիայ։

Ա

յսպէս ասէ ներ. Հոգի յինէն եղեալ. և զամ
շունչս ես արարի։ Ես մեղաց առ սակաւ մի տրտըմ
եցուցի զնա. Հարի զնա՝ և դարձուցի
զերեսս իմ Ի նմանէ. և տրտմեցաւ՝ և
գնաց թախծեալ առաջի իմ զճանապարհս իւր։ Ո՞ճանա
պարհս սրտի նորա տեսի. և բժշկեցից զնա. և մխիթարե
ցից զնա. և տուայ նմա մխիթարութիւն ճշմարտութեան՝ և սո
խորհս նորա։ Հաստատեցից զլստուղ խաղաղու
թեան՝ Ի վերայ խաղաղութեան՝ հեռաւորաց և մերձաւորաց, ասէ ներ։ և
ես բժշկեցից զնոսա։

Պօղոսի առաքելոյն Ի կորնթացւոց երկրորդ ԹղթԼ։

Օրհնեալ է աստ և հայր ներոյ յի քրի. հայր գթու
թեանց՝ և աստ ամ մխիթարութե։ Ար մխիթարե
զմեզ յամ նեղութեիս մեր. առ Ի կարօղ լինելոյ մեզ մխի
թարել զայնոսիկ՝ որ յամ նեղութեիս իցեն, մխիթարու
թեամբն՝ որով մեք մխիթարիմք յոմ։ Ո՞ի ոմն առաջե
լան չարչարանքն քրի Ի մեզ, նոյնպէս եւ Ի ձեռն քրի առա
ւել չիցէ եւ մխիթարուի ն մեր։ Կանգնի ուչ կասիմ զձեզ
տգիտս լինիլ եղբարք՝ վն նեղուե մերոյ եղեալ յասիայ։

խոստացար սիրելեաց քոց ի միւսանգամ գալստեան քոյ։

Յոյս աթարածոց և փրկիչ աշխարհի ամենայնի. որ մարդասիրութեանդ քո վայել մեծ մեռեալցս մեղօք՝ զմահ յանձն առեր. և կենարար յարութիւդ քո վերածեր զընուելս մեր զաւուրն երանութեան ի խաւարի։ զդժոխս աւերեցեր. զատանայ կապեցեր. և զամենեսեան յան յարուցեալ լուսաւորեցեր. և կեանս անապականս խոստացար մեզ։

Պատասխանի ասէ ցՅովհաննես։

Ընդէ՞ր ես դու եկեալ առ քեզ։

Ընդ որում կարգացի առ քեզ։

Եթէ տակաւին փրկեալ օգնականութեամբ աղօթից ձերոց վասն մեր։

Ընդ որում կարգացի առ քեզ։

Ընդ որում կարգացի առ քեզ։

Ընդ որում կարգացի առ քեզ

փրկե
Ծեղչէ զարդարուն, զի եկեալ հատեալ է
յատէս առէ աւր, զգոյշ կացէք իրաւմունք, և զոր
Ընդ երիս պատեաց։

Իրաւունքդ են որը բնակեալ են ի տան նմն։ Այլ արդեօք
այս կանոն կատարի։ Այոյս ձէ։
աւետ ալէլուիա, հաշէ ազգին հանգուցեալ ի յայդէն։ Այլ
Կանոն Քահանայի պատարագ։ Այրևան ի փերեզմանն, ո

***

ՆԵՏՈՒԱՏՈՒԹԻՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՏԵՐՈՒՆ ՄԵՐՈՅ

ՄԱՏԹԷՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆ

ԳԼՈՒԽ Ա.

Ցանկ ազգաբանութեան Յիսուսի Քրիստոսի որդւոյ Դաւթի, որդւոյ Աբրահամու։ Աբրահամ ծնաւ զԻսահակ, Իսահակ ծնաւ զՅակոբ, Յակոբ ծնաւ զՅուդա եւ զեղբարս նորա։ Յուդա ծնաւ զՓարես եւ զԶարա ի Թամարայ, Փարես ծնաւ զԵսրոմ, Եսրոմ ծնաւ զԱրամ։ Արամ ծնաւ զԱմինադաբ, Ամինադաբ ծնաւ զՆաասոն, Նաասոն ծնաւ զՍաղմոն։ Սաղմոն ծնաւ զԲոոզ ի Ռաքաբայ, Բոոզ ծնաւ զՈբէդ ի Ռութայ, Ովբէդ ծնաւ զՅեսսէ, Յեսսէ ծնաւ զԴաւիթ թագաւոր։ Դաւիթ թագաւոր ծնաւ զՍողոմոն ի կնոջէն Ուրիայի։ Սողոմոն ծնաւ զՌոբովամ, Ռոբովամ ծնաւ զԱբիա, Աբիա ծնաւ զԱսա։ Ասա ծնաւ զՅովսափատ, Յովսափատ ծնաւ զՅովրամ, Յովրամ ծնաւ զՈզիա։ Ոզիա ծնաւ զՅովաթամ, Յովաթամ ծնաւ զԱքազ, Աքազ ծնաւ զԵզեկիա։ Եզեկիա ծնաւ զՄանասէ, Մանասէ ծնաւ զԱմովն, Ամովն ծնաւ զՅովսիա։ Յովսիա ծնաւ զՅեքոնիա եւ զեղբարս նորա յժամանակ գերութեանն Բաբելացւոց։ Եւ յետ գերութեանն Բաբելացւոց՝ Յեքոնիա ծնաւ զՍաղաթիէլ, Սաղաթիէլ ծնաւ զԶորոբաբէլ, Զորոբաբէլ ծնաւ զԱբիուդ, Աբիուդ ծնաւ զԵղիակիմ, Եղիակիմ ծնաւ զԱզովր։ Ազովր ծնաւ զՍադովկ, Սադովկ ծնաւ զԱքին, Աքին ծնաւ զԵղիուդ։ Եղիուդ ծնաւ զԵղիազար, Եղիազար ծնաւ զՄատթան, Մատթան ծնաւ զՅակոբ։ Յակոբ ծնաւ զՅովսէփ զարս Մարիամայ, յորմէ ծնաւ Յիսուս որ կոչի Քրիստոս։ Ամենայն ազգք ի միասին ի սկզբանէ մինչեւ ցԴաւիթ՝ ազգք տասնչորք։ Եւ ի Դաւթէ մինչեւ ցգերութիւն Բաբելացւոց՝ ազգք տասնչորք։ Եւ յետ գերութեանն Բաբելացւոց մինչեւ ցՔրիստոս՝ ազգք տասնչորք։

Ծնունդ Յիսուսի Քրիստոսի։ Մարիամ մայր նորա էր նշանեալ Յովսէփայ։ Եւ նախ քան զի գան միմեանս՝ գտաւ զնա յորովայնի ունել յՍուրբ Հոգւոյ։ Յովսէփ ամուսին նորա արդար էր, եւ ոչ կամէր զնա նախատել, կամեցաւ ի գաղտի արձակել զնա։ Եւ զայս նորա խորհելոյ՝ ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ նմա ի տեսլեան, եւ ասէ. Յովսէփ որդի Դաւթի, մի երկնչիր առնուլ զՄարիամ կին քո, զի որ յնմա ծնեալ է՝ յՍուրբ Հոգւոյ է։ Եւ ծնցի որդի, եւ կոչեսցես զանուն նորա Յիսուս. նա է որ զժողովուրդս իւր փրկեսցէ ի մեղաց նոցա։ Եւ զայս ամենայն եղեւ, զի լցցի բանն որ ասացաւ յՏեառնէ ի մարգարէէն, որ ասէ. Ահա կոյսն յղասցի եւ ծնցի որդի, եւ կոչեսցեն զանուն նորա Էմմանուէլ, որ է մեկնեալ՝ Մեզ հանդերձ Աստուած։ Եւ զարթեալ Յովսէփ յընդունայնացն՝ արար որպէս հրամայեաց նմա հրեշտակ Տեառն, եւ ա՛ռ զկին իւր առ ինքն։ Եւ ոչ ծանեաւ զնա մինչեւ ծնաւ զորդի իւր զանդրանիկ, եւ կոչեաց զանուն նորա Յիսուս։

ԳԼՈՒԽ Բ.

Եւ ծնելոյ Յիսուսի ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի յաւուրս Հերովդէսի թագաւորի՝ ահա մոգք յարեւելից եկին յԵրուսաղէմ, եւ ասեն. Ո՞ւր է որ ծնաւ թագաւոր Հրէից. զի տեսաք զաստղ նորա յարեւելս, եւ եկաք երկրպագանել նմա։ Եւ լուեալ Հերովդէսի՝ խռովեցաւ, եւ ամենայն Երուսաղէմ ընդ նմա։ Եւ ժողովեալ զամենայն մեծամեծս քահանայապետս եւ զդպիրս ժողովրդեանն՝ հարցանէր ի նոցանէ ուր Քրիստոս ծնանիցի։ Եւ նոքա ասեն նմա. Ի Բեթղեհէմ Հրէաստանի, զի այսպէս գրեցաւ մարգարէիւն. Եւ դու Բեթղեհէմ երկիր Հրէաստանի, ոչ նուաստ իսկ իշխանացն Հրէաստանի. զի յքէն ելցէ առաջնորդ, որ արածցէ զժողովուրդս իմ զԻսրայէլ։ Յայնժամ Հերովդէս գաղտ կոչեալ զմոգսն՝ ուսոյց ի նոցանէ զժամանակ աստեղին որ երեւեցաւ նոցա, եւ առաքեաց զնոսա յԲեթղեհէմ, եւ ասէ. Երթայք եւ հարցէք ամենայնիւ ի վերայ մանկանն, եւ յորժամ գտանիցէք՝ պատմեցէք ինձ, զի եւ ես եկեալ երկրպագցեմ նմա։ Եւ նոքա լուեալ զթագաւորէն՝ գնացին. եւ ահա աստղն զոր տեսին յարեւելս՝ առաջնորդէր նոցա, մինչեւ եկեալ կացոյց ի վերայ ուր էր մանուկն։ Եւ տեսեալ զաստղն՝ ուրախացան ուրախութեամբ մեծաւ յոյժ։ Եւ մտեալ ի տունն՝ գտին զմանուկն ընդ Մարիամայ մաւր իւրոյ, եւ անկեալ երկրպագին նմա. եւ բացեալ զգանձս իւրեանց՝ մատուցին նմա պատարագս, ոսկի եւ խունկ եւ զմուռս։ Եւ առեալ պատգամ յաստուածայնոյ երազի՝ զի մի դարձցին առ Հերովդէս, անդրէն գնացին յաշխարհ իւրեանց այլ ճանապարհաւ։

Եւ նոցա գնացելոց՝ ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ յերազի Յովսէփայ, եւ ասէ. Արի առ զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ փախիր յԵգիպտոս, եւ կաց անդ մինչեւ ասացից քեզ. զի մեղանչելոց է Հերովդէս զմանուկն սպանանել զնա։ Եւ նա յարուցեալ առ զմանուկն եւ զմայր նորա գիշերի, եւ գնաց յԵգիպտոս։ Եւ էր անդ մինչեւ ցմահ Հերովդէսի, զի լցցի բանն որ ասացաւ յՏեառնէ ի մարգարէէն, որ ասէ. ՅԵգիպտոսէ կոչեցի զորդի իմ։ Յայնժամ Հերովդէս տեսեալ եթէ խաբեցաւ յմոգացն՝ բարկացաւ յոյժ, եւ առաքեալ սպան զամենայն մանկունս որ էին ի Բեթղեհէմ եւ յամենայն սահմանս նորա, յերկուց ամաց եւ ի տակաւին, ըստ ժամանակին զոր ստուգեալ էր ի մոգացն։ Յայնժամ լցաւ բանն որ ասացաւ յԵրեմիայ մարգարէէ, որ ասէ. Ձայն յԱրամաթա լուաւ, ողբ եւ լալիս եւ կոծ բազում. Ռաքէլ լայր զորդիս իւր, եւ ոչ կամէր մխիթարիլ, զի չեն։

Եւ մեռելոցն Հերովդէսի՝ ահա հրեշտակ Տեառն երեւեցաւ յերազի Յովսէփայ յԵգիպտոս, եւ ասէ. Արի առ զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ երթ յերկիրն Իսրայէլի. մեռան որ խնդրէին զանձն մանկանն։ Եւ նա յարուցեալ առ զմանուկն եւ զմայր նորա, եւ եկն յերկիրն Իսրայէլի։ Եւ լուեալ՝ եթէ Արքելաոս թագաւորէ յՀրէաստան փոխանակ Հերովդէսի հօր իւրոյ՝ երկեաւ անդր երթալ. եւ առեալ պատգամ յաստուածայնոյ երազի՝ գնաց յաշխարհն Գալիլեացւոց, եւ եկեալ բնակեցաւ ի քաղաքի որ կոչի Նազովրէթ, զի լցցի բանն որ ասացաւ մարգարէիւն, եթէ Նազովրեցի կոչեսցի։

ԳԼՈՒԽ Գ.

Յաւուրսն յայնոսիկ՝ եկն Յովհաննէս Մկրտիչ, եւ քարոզէր յանապատի Հրէաստանի, եւ ասէր. Ապաշխարեցէք, զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից։ Զի սա է որոյ ասացաւ մարգարէութեամբ Եսայեայ, որ ասէ. Ձայն բարբառոյ յանապատի, պատրաստեցէք զճանապարհ Տեառն, ուղիս արարէք զարահետս նորա։ Եւ ինքն Յովհաննէս ունէր զհանդերձ իւր ի մազոյ ուղտոյ, եւ գօտի կաշեայ ընդ մէջս իւր, եւ կերակուր նորա էր մարախ եւ մեղր վայրի։ Յայնժամ ելանէր առ նա Երուսաղէմ եւ ամենայն Հրէաստան եւ ամենայն գաւառ մերձակայ Յորդանանու, եւ մկրտէին յնմանէ ի Յորդանան գետ՝ խոստովանեալ զմեղս իւրեանց։ Եւ տեսեալ զբազումս յԱրիսեցւոց եւ ի Սադուկեցւոց գալ առ մկրտութիւնն՝ ասէ ցնոսա. Ազգ օձաց, ո՞վ ցուցին ձեզ փախչել յբարկութենէ գալոցդ։ Արդ արարէք պտուղս արժանի ապաշխարութեան։ Եւ մի կարծիցէք ասել ի մտի ձերում. Հայր մեր է մեզ Աբրահամ. զի ասեմ ձեզ, եթէ կարող է Աստուած յքարանցդ այսոցիկ յարուցանել զորդիս Աբրահամու։ Արդ եւ կացուցեալ է կացին առ արմատ ծառոցն. ամենայն ծառ որ ոչ արասցէ պտուղ բարի՝ հատանի եւ յհուր արկանի։ Ես զձեզ մկրտեմ ջրով ի ապաշխարութիւն, եւ որ յետ իմ գալոցն է՝ զօրաւոր է քան զիս, որոյ ես ոչ եմ արժան կօշիկս տանել. նա մկրտեսցէ զձեզ Հոգւով Սրբով եւ հրով։ Որոյ հովհարն ի ձեռին իւրում, եւ սրբեսցէ զկալն իւր, եւ ժողովեսցէ զցորեանն ի շտեմարան իւր, զմանն ապա հրով մարսիցէ անշէջ։

Յայնժամ գայ Յիսուս յԳալիլեացւոց ի Յորդանան առ Յովհաննէս, մկրտել յնմանէ։ Եւ Յովհաննէս արգելուլ նմա՝ եւ ասէր. Ես պիտոյ եմ մկրտել յքէն, եւ դու գաս առ իս։ Եւ Յիսուս պատասխանի ետ եւ ասէ ցնա. Թո՛ղ արդ այժմ, զի այսպէս պարտ է մեզ կատարել զամենայն արդարութիւն։ Յայնժամ թողոյ նմա։ Եւ մկրտեալ Յիսուսի՝ յելանէ անդրէն յջուրց, եւ ահա երկինք բացան նմա, եւ ետես զՀոգին Աստուծոյ իջանել իբրեւ զաղաւնի, եւ գալ ի վերայ նորա։ Եւ ահա ձայն յերկնից ասէ. Սա է որդի իմ սիրելի, յորում հաճեցայ։

ԳԼՈՒԽ Դ.

Յայնժամ Յիսուս վարեցաւ յանապատ յՀոգւոյն, փորձել յԱստուծոյ։ Եւ պահեալ զօրեսուն ցերեկս եւ զքառասուն գիշերս՝ ապա եհաս ցնա քաղցն։ Եւ մատեալ առ նա փորձիչն՝ ասէ. Եթէ որդի ես Աստուծոյ, ասա զի քարունքս այսոքիկ հացք լիցին։ Եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ. Գրեալ է. Ոչ միայն հացիւ կեցցէ մարդ, այլ ամենայն բանիւ որ ելանէ յբերանոյ Աստուծոյ։ Յայնժամ առնու զնա սատանայ ի սուրբ քաղաքն, եւ կացուցանէ զնա ի վերայ տաճարին, եւ ասէ ցնա. Եթէ որդի ես Աստուծոյ, արկ զանձն քո ի վայր. զի գրեալ է. Զի զհրեշտակս իւր պատուիրեսցէ վասն քո, եւ ի ձեռն կալցեն զքեզ, զի մի իցէ հարցէ ընդ քարի զոտն քո։ Ասէ ցնա Յիսուս. Դարձեալ գրեալ է. Մի փորձեսցես զՏէր Աստուած քո։ Դարձեալ առնու զնա սատանայ ի լեառն մեծ յոյժ, եւ ցուցանէ նմա զամենայն թագաւորութիւնս աշխարհի եւ զփառս նոցա, եւ ասէ ցնա. Զայս ամենայն քեզ տացեմ, եթէ անկեալ երկրպագանիցես ինձ։ Յայնժամ ասէ ցնա Յիսուս. Երթ յետս սատանայ, զի գրեալ է. ԶՏէր Աստուած քո երկիր պագցես, եւ նմա միայնոյ ծառայեսցես։ Յայնժամ թողոյ նմա սատանայ, եւ ահա հրեշտակք մատեալ սպասաւորէին նմա։

Եւ լուեալ Յիսուսի՝ եթէ մատնեցաւ Յովհաննէս՝ դարձաւ յԳալիլեա։ Եւ թողեալ զՆազովրէթ՝ եկեալ բնակեցաւ ի Կափառնայում ծովեզերեայ, ի սահմանս Զաբուղոնի եւ Նեփթաղիմի, զի լցցի բանն որ ասացաւ մարգարէիւն Եսայեայ, որ ասէ. Երկիր Զաբուղոնի եւ երկիր Նեփթաղիմի, ճանապարհ ծովու, անդրէն Յորդանանու, Գալիլեա հեթանոսաց. ժողովուրդ որ նստէր ի խաւարի՝ լոյս մեծ ետես, եւ որ նստէին ի տեղւոջ եւ ի սահմանի մահու՝ լոյս յարեաւ նոցա։ Յայնմհետէ սկսաւ Յիսուս քարոզել եւ ասել. Ապաշխարեցէք, զի մերձեցաւ արքայութիւն երկնից։

Եւ երթեալ առ ծովեզերս Գալիլեացւոց՝ ետես զերկուս եղբարս, զՍիմոն որ կոչեցաւ Պետրոս, եւ զԱնդրէաս եղբայր նորա, որ արկանէին զուռկան ի ծով, զի ձկնորս էին։ Եւ ասէ ցնոսա. Եկայք զհետ իմ, եւ արասցեմ զձեզ ձկնորսս մարդկան։ Եւ նոքա անդէն թողեալ զուռկանսն՝ գնացին զհետ նորա։ Եւ անտի անցեալ՝ ետես զերկուս եղբարս այլ, զՅակոբոս զորդի Զեբեդեայ, եւ զՅովհաննէս եղբայր նորա, որ էին ի նաւի ընդ հարսն իւրեանց, կարկատէին զուռկանսն իւրեանց, եւ կոչեաց զնոսա։ Եւ նոքա անդէն թողեալ զնաւն եւ զհայր իւրեանց՝ գնացին զհետ նորա։

Եւ շրջէր Յիսուս ընդ ամենայն Գալիլեա, ուսուցանէր ի ժողովարանս նոցա, եւ քարոզէր զաւետարան արքայութեան, եւ բժշկէր զամենայն ախտ եւ զամենայն հիւանդութիւն ի ժողովրդեանն։ Եւ գնաց լուր նորա յամենայն Ասորիս, եւ մատուցանէին առ նա զամենայն հիւանդս, որք տառապէին ախտիւք եւ ցաւովք զանազանաւք, եւ զդիւահարս, եւ զլուսնահարս, եւ զանդամալոյծս, եւ բժշկէր զնոսա։ Եւ հետեւեցան նմա բազումք ի Գալիլեայ եւ ի Դեկապաղիսէ եւ յԵրուսաղէմէ եւ յՀրէաստանէ եւ յանդրէն Յորդանանու։

ԳԼՈՒԽ Ե.

Եւ տեսեալ զբազումս՝ ելանէ ի լեառն, եւ նստեալ նորա մատեան առ նա աշակերտք նորա։ Եւ բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցանէր նոցա եւ ասէ. Երանի աղքատացն հոգւով, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի սգաւորացն, զի նոքա մխիթարեսցին։ Երանի հեզից, զի նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։ Երանի որ քաղցեալ եւ ծարաւի լինին արդարութեան, զի նոքա կշտասցին։ Երանի գթածից, զի նոքա գթասցին։ Երանի սրտիւ մաքրից, զի նոքա զԱստուած տեսցեն։ Երանի խաղաղարարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին։ Երանի հալածեալ վասն արդարութեան, զի նոցա է արքայութիւն երկնից։ Երանի էք դուք յորժամ նախատեսցեն զձեզ եւ հալածեսցեն եւ ասասցեն զամենայն չար բան ի վերայ ձեր սուտ վասն իմ։ Ուրախ լերուք եւ ցնծացէք, զի վարձք ձեր բազումք են յերկինս։ Զի նոյնպէս հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան զձեզ էին։

Դուք էք աղ երկրի։ Եւ եթէ աղ սատակեսցի՝ ընդ ո՞ւմ աղասցի։ Ոչ է ևս յոչինչ օգտակար, բայց զի արտաքս տեղւոյ տացի եւ կոխեսցի ի մարդկանէ։ Դուք էք լոյս աշխարհի։ Ոչ կարէ քաղաք ծածկեալ լինել որ ի վերայ լերինն շինեալ է։ Եւ ոչ վառեալ զմոմ դնեն զայն ընդ սաստիկ, այլ ի վերայ մոմակալի, եւ լուսաւորէ ամենեցուն որ ի տանն են։ Այսպէս լուսաւորեսցի լոյս ձեր առաջի մարդկան, զի տեսցեն զգործս ձեր բարիս, եւ փառաւորեսցեն զհայր ձեր որ յերկինս է։

Մի կարծիցէք եթէ եկի լուծանել զօրէնս կամ զմարգարէսն. ոչ եկի լուծանել, այլ լնուլ։ Զի ամէն ասեմ ձեզ, մինչեւ անցցէ երկինք եւ երկիր, մի մակ կամ մի գրիչ ոչ անցցէ յօրինացն, մինչեւ ամենայն եղիցի։ Արդ որ արձակեսցէ զմի ի պատուիրանացս այսոցիկ փոքունցս, եւ ուսուսցէ այնպէս մարդկան, փոքր կոչեսցի յարքայութեան երկնից։ Եւ որ արասցէ եւ ուսուսցէ, նա մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից։ Զի ասեմ ձեզ, եթէ մի եղիցի արդարութիւն ձեր առաւել քան զդպրացն եւ զփարիսեցւոցն, ոչ մտանիցէք յարքայութիւն երկնից։

Լուարուք զի ասացաւ հնումն. Մի սպանաներ. եւ որ սպանանիցէ՝ պարտական լիցի դատաստանի։ Եւ ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ բարկանայ ընդ եղբայր իւր՝ պարտական լիցի դատաստանի։ Եւ որ ասիցէ եղբաւր իւրում. Ռակա՛, պարտական լիցի ատենի։ Եւ որ ասիցէ. Խելառ, պարտական լիցի գեհենի հրոյ։ Արդ եթէ մատուցանես զպատարագ քո առ սեղանաւն, եւ անդ յիշեցուցանիցես քեզ, եթէ եղբայր քո ունի ինչ ընդ քեզ, թո՛ղ անդ զպատարագ քո առաջի սեղանոյն, եւ երթ նախ հաշտեաց եղբաւր քում, եւ ապա եկեալ մատո՛ զպատարագ քո։ Հաշտեա զհակառակորդ քո վաղվաղակի, մինչդեռ ընդ ճանապարհի ես ընդ նմա, զի մի գուցէ մատնիցէ զքեզ հակառակորդդ դատաւորի, եւ դատաւորդ մատնիցէ զքեզ սպասաւորի, եւ ի բանտ արկցես։ Ամէն ասեմ քեզ, մի՛ ելանիցես անտի, մինչեւ հատուցանիցես զկատարածն դրամ։

Լուարուք զի ասացաւ հնումն. Մի շնար։ Եւ ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ նայեցեալ ընդ կին ցանկասցի զնա՝ շնացաւ զնովաւ ի սրտի իւրում։ Եւ եթէ աջ քո սկանդալացուցանէ զքեզ՝ հան զնա եւ արկ ի քէն. զի շահաւոր է քեզ մի ի մարմնոցդ քոց կորնչել, եւ մի ամենայն մարմին քո արկանել ի գեհեն։ Եւ եթէ ձախ քո սկանդալացուցանէ զքեզ՝ հատ զնա եւ արկ ի քէն. զի շահաւոր է քեզ մի ի մարմնոցդ քոց կորնչել, եւ մի ամենայն մարմին քո երթալ ի գեհեն։ Ասացաւ եւ զայս. Եթէ ոք արձակեսցէ զկին իւր՝ տացէ նմա գիրս բաժանման։ Եւ ես ասեմ ձեզ, եթէ ամենայն որ արձակեսցէ զկին իւր՝ բայց վասն բանի պոռնկութեան, արասցէ զնա շնանալ։ Եւ որ առնուցուն զարձակեալն՝ շնանայ։

Դարձեալ լուարուք զի ասացաւ հնումն. Մի երդնուր սուտ, այլ հատո՛ց Տեառն զերդմունս քո։ Եւ ես ասեմ ձեզ, մի երդնուիք ամենեւին, եւ ոչ յերկինս, զի աթոռ է Աստուծոյ, եւ ոչ յերկիր, զի սաստիկ է ոտից նորա, եւ ոչ յԵրուսաղէմ, զի քաղաք է մեծի թագաւորի։ Եւ ոչ յգլուխ քո երդնուիս, զի ոչ կարես մի մազ սպիտակ կամ սեւ առնել։ Այլ եղիցի խօսք ձեր՝ այո՛, այո՛, ոչ՛, ոչ՛. զի որ ինչ աւելի քան զայս՝ յիչէ է։

Լուարուք զի ասացաւ հնումն. Աչք փոխանակ աչաց, եւ ատամն փոխանակ ատամանց։ Եւ ես ասեմ ձեզ, մի՛ դիմանայք չարի. այլ եթէ ոք զաջ ծնօտ քո հարցէ՝ դարձո՛ւր նմա եւ զայլ։ Եւ որ կամիցի ընդ քեզ դատել եւ զպատմուճան քո առնուլ՝ թո՛ղ նմա եւ զթիկնոցդ։ Եւ որ զքեզ հարկանիցէ մղոն մի՝ երթ ընդ նմա երկու։ Որ խնդրէ ի քէն՝ տո՛ւր նմա, եւ որ կամի ի քէն փոխառնուլ՝ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո։

Լուարուք զի ասացաւ հնումն. Սիրեսցես զընկեր քո, եւ ատեսցես զթշնամի քո։ Եւ ես ասեմ ձեզ, սիրեցէք զթշնամիս ձեր, օրհնեցէք զանիծանողս ձեզ, բարի արարէք ատելեաց ձերոց, եւ աղաչեցէք վասն հալածողաց եւ զրպարտողաց ձերոց, զի որդիք եղիջիք հաւր ձերոյ որ յերկինս է, որ զարեգակն իւր ծագեցուցանէ յամենայն տեղիս, եւ տեղայ տայ յարդարս եւ յանիրաւս։ Զի եթէ սիրէք զսիրողս ձեզ՝ զի՞նչ վարձս ունիք. ոչ զայն եւ մաքսաւորքն արասցեն։ Եւ եթէ բարեացուցանէք միայն զեղբարս ձեր՝ զի՞նչ առաւել արարէք. ոչ զայն եւ հեթանոսքն արասցեն։ Արդ եղիջիք դուք կատարեալք, որպէս եւ հայր ձեր երկնաւոր կատարեալ է։

Զգուշացարուք մի՛ արդեօք զարդարութիւն ձեր առնէք առաջի մարդկան, զի տեսցին ձեզ. եթէ ոչ՝ վարձս ոչ ունիք առ հաւր ձերում որ յերկինս է։ Արդ յորժամ ողորմութիւն առնես՝ մի՛ հարկաներ առաջի քում փող, որպէս կեղծաւորքն առնեն ի ժողովարանս եւ ի հրապարակս, զի փառաւորեսցին ի մարդկանէ։ Ամէն ասեմ ձեզ, ընդունին զվարձս իւրեանց։ Եւ դու յորժամ ողորմութիւն առնես՝ մի՛ գիտասցէ ձախ քո զինչ առնէ աջ քո, զի ողորմութիւն քո ի ծածուկ եղիցի, եւ հայր քո տեսանէ ի ծածուկ, նա հատուցանէ քեզ։

Եւ յորժամ աղաչէք՝ մի՛ լերուք որպէս կեղծաւորքն, զի սիրեն կայսեալ աղաչել ի ժողովարանս եւ ի հրապարակս, զի երեւեսցին մարդկան։ Ամէն ասեմ ձեզ, ընդունին զվարձս իւրեանց։ Եւ դու յորժամ աղաչես՝ մտի՛ ներքս ի սենեակ քո, եւ դուռն ծածկեալ աղաչեա զհայր քո ի ծածուկ, եւ հայր քո որ տեսանէ ի ծածուկ՝ հատուցանէ քեզ։ Եւ յաղաչելն ձերում՝ մի՛ բազմաբանիցէք որպէս հեթանոսքն, զի կարծեն եթէ ի բազմաբանութեան իւրեանց լսելի լինիցին։ Մի՛ նմանիք նոցա, զի գիտէ հայր ձեր զինչ պիտոյ իցէ ձեզ յորժամ աղաչիցէք զնա։

Եւ դուք այսպէս աղաչեցէք. Հայր մեր որ յերկինս ես, սուրբ եղիցի անուն քո, եկեսցէ արքայութիւն քո, եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի։ Զհացս մեր հանապազորդ տո՛ւր մեզ այսօր, եւ թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր որպէս եւ մեք թողումք պարտապանաց մերոց, եւ մի՛ տանիցես զմեզ ի փորձութիւն, այլ փրկեա՛ զմեզ ի չարէ։ Զի քո է արքայութիւն եւ զօրութիւն եւ փառք յաւիտեանս։ Ամէն։ Զի եթէ թողուցանէք մարդկան զյանցանս նոցա՝ թողցէ եւ ձեզ հայր ձեր երկնաւոր։ Եւ եթէ ոչ թողուցանէք մարդկան զյանցանս նոցա՝ ոչ եւ հայր ձեր թողցէ ձեզ զյանցանս ձեր։

Եւ յորժամ պահէք՝ մի՛ լերուք որպէս կեղծաւորքն տրտում, զի կերպարանս իւրեանց աղարտեն, զի երեւեսցին մարդկան պահօղք։ Ամէն ասեմ ձեզ, ընդունին զվարձս իւրեանց։ Եւ դու յորժամ պահես՝ օծի՛ զգլուխ քո եւ զերեսս քո լուա՛, զի մի երեւեսցիս մարդկան պահօղ, այլ հաւր քում որ ի ծածուկ է, եւ հայր քո որ տեսանէ ի ծածուկ՝ հատուցանէ քեզ։

Մի՛ գանձէք ձեզ գանձս յերկրի, ուր ցիր եւ ցան ապականեն, եւ ուր գողք պատուհասեն եւ գողանան։ Այլ գանձեցէք ձեզ գանձս յերկինս, ուր ոչ ցիր եւ ոչ ցան ապականեն, եւ ուր գողք ոչ պատուհասեն եւ ոչ գողանան։ Զի ուր է գանձ քո՝ անդ եւ սիրտ քո լինի։ Ճրագ մարմնոյ է աչք. եթէ աչք քո պարզ իցէ՝ ամենայն մարմին քո լուսաւոր լինի։ Եւ եթէ աչք քո չար իցէ՝ ամենայն մարմին քո խաւարեալ լինի։ Արդ եթէ լոյս որ ի քեզ է՝ խաւար է, խաւարն որչափ՞ եւս։

Ոչ ոք կարէ երկոցունց տերանց ծառայել. զի կամ զմի ատիցէ եւ զմիւսն սիրիցէ, կամ զմի մերձեցեալ լիցի եւ զմիւսն անարգիցէ։ Ոչ կարէք Աստուծոյ ծառայել եւ մամոնայի։ Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ, մի՛ հոգայք անձին ձերում զինչ կերիցէք եւ զինչ արբիցէք, եւ ոչ մարմնոյ ձերոյ զինչ հագուսջիք։ Ոչ անձն աւելի է քան զկերակուր, եւ մարմին քան զհանդերձ։ Նայեցարուք ի թռչունս երկնից, զի ոչ սերմանեն եւ ոչ հնձեն եւ ոչ ժողովեն յամբարս, եւ հայր ձեր երկնաւոր կերակրէ զնոսա։ Ոչ դուք աւելի էք քան զնոսա։ Եւ ո՞ր ոք ձերմէ հոգալով կարէ մի կանգուն յաւելուլ ի հասակ իւր։ Եւ զհանդերձէ ընդէ՞ր հոգայք։ Ուսարուք զհնձանս անդաստանի, զի ոչ գործեն եւ ոչ մանեն։ Ասեմ ձեզ, եթէ եւ ոչ Սողոմոն ամենայն փառաւորութեամբ իւրով զգեցաւ իբրեւ զմի ի սոսա։ Եւ եթէ զխոտ անդաստանի զայսօր եղեալ եւ վաղիւ ի հնոց արկանելի՝ Աստուած այսպէս զգեցուցանէ, զի՞ւ ոչ եւս առաւել զձեզ, սակաւահաւատք։ Արդ մի՛ հոգայք եւ մի՛ ասասջիք զինչ կերիցուք եւ զինչ արբցուք եւ զինչ հագուսցուք։ Զի զայս ամենայն հեթանոսք խնդրեն. գիտէ հայր ձեր երկնաւոր եթէ պիտոյ իցէ ձեզ զայս ամենայն։ Այլ խնդրեցէք նախ զարքայութիւն Աստուծոյ եւ զարդարութիւն նորա, եւ զայս ամենայն յաւելցին ձեզ։ Մի՛ հոգայք վասն վաղիւ, զի վաղիւ հոգասցի վասն անձին իւրոյ։ Բաւական է աւուր չարին հոգս իւր։

ԳԼՈՒԽ Զ.

Մի՛ դատիցէք զոք, զի մի դատիցիք։ Զի որով դատաստանաւ դատիցէք՝ դատիցիք, եւ որով չափով չափիցէք՝ չափեսցի ձեզ։ Եւ զիա՞րդ տեսանես զսղոց որ է ի աչս եղբաւր քում, եւ զգերանդի որ ի քում աչս՝ ոչ ընդունիս։ Կամ զիա՞րդ ասես եղբաւր քում. Հանից՛ զսղոցն ի աչաց քոց, եւ ահա գերանդի է ի քում աչս։ Կեղծաւո՛ր, հան նախ զգերանդին ի քո աչաց, եւ ապա տեսցես զհանել զսղոցն ի աչաց եղբաւր քո։ Մի՛ տայք զսուրբ շանց, եւ մի՛ արկանէք զմարգարիտս ձեր առաջի խոզից, զի մի գուցէ կոխեսցեն զնոսա ոտիւք իւրեանց, եւ դարձեալ պատառեսցեն զձեզ։

Խնդրեցէք եւ տացի ձեզ, որոնեցէք եւ գտանիցէք, զարկէք եւ բացցի ձեզ։ Զի ամենայն որ խնդրէ՝ առնու, եւ որ որոնէ՝ գտանէ, եւ որ զարկանէ՝ բացցի նմա։ Կամ ո՞ր ոք իցէ ի ձերմէ որ եթէ խնդրիցէ որդի նորա հաց՝ տացէ նմա քար։ Եւ եթէ ձուկն խնդրիցէ՝ տացէ նմա օձ։ Արդ եթէ դուք չարք գիտէք պարգեւս բարիս տալ որդւոցդ ձերոց, որչափ՞ եւս առաւել հայր ձեր երկնաւոր տացէ բարիս խնդրողաց իւրոց։ Ամենայն ինչ զոր կամիցիք զի արասցեն ձեզ մարդիկ՝ դուք նոյնպէս արարէք նոցա։ Զի այս է օրէնք եւ մարգարէք։

Մտանէք ընդ նեղ դրունսն, զի լայն է դուռն եւ ընդարձակ է ճանապարհ որ տանի ի կորուստ, եւ բազումք են որ մտանեն ընդ նա։ Զի նեղ է դուռն եւ նուաստ է ճանապարհ որ տանի ի կեանս, եւ սակաւք են որ գտանեն զնա։ Զգուշացարուք ի սուտ մարգարէից, որ գան առ ձեզ ի հանդերձս ոչխարաց, եւ ներքուստ իսկ են գայլք յափշտակիչք։ Յպտղոց նոցա ճանաչեսջիք զնոսա։ Միթէ ժողովեն ի փշոյ զխաղող, եւ կամ ի տատասկէ զթուզ։ Այսպէս ամենայն ծառ բարի պտուղս բարիս առնէ, եւ ծառ չար պտուղս չարս առնէ։ Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս չարս առնել, եւ ոչ ծառ չար պտուղս բարիս առնել։ Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ բարի՝ հատանի եւ յհուր արկանի։ Ապա ուրեմն յպտղոց նոցա ճանաչեսջիք զնոսա։

Ոչ ամենայն որ ասիցէ ինձ. Տէր, Տէր, մտանիցէ յարքայութիւն երկնից, այլ որ առնիցէ զկամս հաւր իմոյ որ յերկինս է։ Բազումք ասիցեն ինձ յայնմ աւուր. Տէր, Տէր, ո՞չ անուամբ քում մարգարէացաք, եւ անուամբ քում դեւս հանեաք, եւ անուամբ քում զօրութիւնս բազումս արարաք։ Եւ յայնժամ խոստովանեցայց նոցա. զի ոչ երբէք ծանեայ զձեզ, հեռացարո՛ւք յինէն դուք որ գործէք զանօրէնութիւն։

Ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ, եւ առնէ զնոսա, նմանեցուցից զնա այրու իմաստնոյ, որ շինեաց զտուն իւր ի վերայ վիմի. եւ իջին անձրեւք, եւ եկին գետք, եւ փչեցին հողմք, եւ զարկին ի տունն այն, եւ ոչ անկաւ, զի հաստատեալ էր ի վերայ վիմի։ Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ զայսոսիկ, եւ ոչ առնէ զնոսա, նմանեցուցից զնա այրու տիմարի, որ շինեաց զտուն իւր ի վերայ աւազի. եւ իջին անձրեւք, եւ եկին գետք, եւ փչեցին հողմք, եւ զարկին ի տունն այն, եւ անկաւ, եւ եղեւ անկումն նորա մեծ։

Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց Յիսուս զբանս զայսոսիկ՝ զարհուրեցան ամբոխքն ի վարդապետութենէ նորա։ Զի էր ուսուցանէր նոցա իբրեւ զիշխանութիւն ունելով, եւ ոչ իբրեւ զդպիրս նոցա եւ զփարիսեցիս։

ԳԼՈՒԽ Է.

Եւ իջեալ նորա ի լերինն՝ հետեւեցան նմա բազումք ամբոխք։ Եւ ահա մարդ մի բորոտ եկեալ երկրպագանէր նմա եւ ասէ. Տէր, եթէ կամիս՝ կարող ես զիս սրբել։ Եւ նա երկարեալ զձեռն՝ մերձեցաւ նմա եւ ասէ. Կամիմ, սրբեցի՛ր։ Եւ անդէն սրբեցաւ բորոտութիւն նորա։ Եւ ասէ ցնա Յիսուս. Տես մի՛ ումեք ասիցես, այլ երթ ցո՛յց զանձն քո քահանայապետին, եւ մատ

ՀՇՏԱՊԱՏՈՒՄ ԱՆԴԵՍՅԱՆ ։ ԱՅՆ ԵՐԿԻՐ պատ-
ՏՈՒԹԵԱՄԲ ԱՅՑԵ ՔԵԶ ։ ԶԻ ՔԵԶ ՎԱՅԵԼ ՓԱՌՔ ԽՂՃԱ-
ՀՈՒԹԵԱՆ

որ լինի ի փրկութիւն։ Ո՛վ Թէպէտ և այսպէս խօսիմք, Այլ հաստատեալիմ մեր ձեր սիրելիք՝ իլաւ անդր, գայ։ Եւ տեսցեն ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Ձեր մերոյ։

Պօղոսի առաքելոյն Ընդդէմ Ընդոյնէ ընկերոջ։

յայտնի արասցէ ոք զբաշխուկ խոր ոք առաջի ամ առ Թխան։ ղի սղոմկեցաւ նմա ոչ։ և փրկեաց զնէմ։ Այն երկինք դոչեցեն աէերակօքն հանգերձ էէմ զնփրկու ման տեսցեն զժամանակին յորում մղորմեսցի ոք սիրանի։ Երկինք դոչեցեն աէերակօքն հանգերձ էէմ զնփրկու Թխան։ ղի սղոմկեցաւ նմա ոչ։ և փրկեաց զնէմ։ Այն գայ։ Եւ տեսցեն ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Ձեր մերոյ։

Պօղոսի առաքելոյն Ընդդէմ Ընդոյնէ ընկերոջ։

Այլ հաստատեալիմ մեր ձեր սիրելիք՝ իլաւ անդր, որ լինի ի փրկութիւն։ Ո՛վ Թէպէտ և այսպէս խօսիմք,

Ընդդէմ Ընդոյնէ ընկերոջ։

Թխան քո։ ասել կամիմ Թէ Թագաւորեսցէ քէզ ամ։ Ո՞վ ձայն պահանջաց քոց բարձրացաւ։ և՛ի նոյն բարբառ առ հասարակ ընծայեցեն։ ղի գէմ յանդիման տեսցեն զժամանակին յորում մղորմեսցի ոք սիրանի։ Երկինք դոչեցեն աէերակօքն հանգերձ էէմ զնփրկու Թխան։ ղի սղոմկեցաւ նմա ոչ։ և փրկեաց զնէմ։ Այն գայ։ Եւ տեսցեն ամ ծագք երկրի զփրկութիւն Ձեր մերոյ։

Պօղոսի առաքելոյն Ընդդէմ Ընդոյնէ ընկերոջ։

Այլ հաստատեալիմ մեր ձեր սիրելիք՝ իլաւ անդր, որ լինի ի փրկութիւն։ Ո՛վ Թէպէտ և այսպէս խօսիմք,

Ընդդէմ Ընդոյնէ ընկերոջ։

Թխան քո։ ասել կամիմ Թէ Թագաւորեսցէ քէզ ամ։ Ո՞վ ձայն պահանջաց քոց բարձրացաւ։ և՛ի նոյն բարբառ առ հասարակ ընծայեցեն։ ղի գէմ յանդիման տեսցեն զժամանակին յորում մղորմեսցի ոք սիրանի։ Երկինք դոչեցեն աէերակօքն հանգերձ էէմ զնփրկու

ոչ եթէ անիրաւ ինչ ես ՚ի մուռանալ զգործս ձեր և զսէր՝ զոր ցուցանէք յանուն նորա ։ զի պաշտեցէք զնա, և պաշտէք ։ Այլ մեք ըղձամբ՝ զի խրատանիւթ լիցի ՚ի ձէնջ զնոյն փոյթ ցուցանիցէ ՚ի հաստատութիւն յուսոյն՝ մինչև ցվախճան ։ զի մի հիւանդասիրտք լինիցիք ։ Այլ նմա նուիրք եղերութք այնոցիկ՝ որք հաւատով և եկայնմտու թեամբ ժառանգեցին զաւետիսն ։

Այլ-ի-խոյ։ Այն ողորմած մեզ և օրհնեաւ զմեզ ։ երբ։"

Զայնմ ժամանակի պատասխանեաց Եսայի՝ և ասէ ։ Այնքարանս որ ըստ Աստուածոյ։

գոհանամ զքէն հայր՝ տէր երկնից և երկրի ։ զի ծածկեցեր զայս յիմաստնոց՝ և յայտնեցեր տղայոց ։ Այո՛ հայր ։ զի այսպէս հաճոյ եղև առաջի քոյ ։ Այլ հայր ։ ինձ ի հօրէ իմմէ ։ և ոչինչ գանաւէ զորդի՝ եթէ ոչ հայր ։ և ոչ գհայրն ոք գանաւէ՝ եթէ ոչ որդի ։ և որում որդին կամիցի յայտնել ։ Այհայք առ իս ամենայն որ վաստակիք և բեռնաւորք՝ և ես հանգուցից զձեզ ։ Առէք զլուծ իմ ՚ի ձեզ ։ և ուսարուք յինէն՝ զի հեզ եմ, և խոնարհ սրտիւ ։ և գտջիք հանգիստ անձանց ձերոց ։ Ո՞վ ի ձերոցն ոք ունիցի զիս ՚ի վերուստ խաղաղութեա՞ն։

Այլ ահաւադիկ առ ի՝ Այլհօլիա։

Վարդ, ա՛յ ՚ի վերուստ խաղաղութեա՞ն։

լուծ իմ քաղցր է ։ և բեռն իմ փոքրիկ ։

Տէր ահաւադիկ առ ի՝ Այլհօլիա։

բանիւ յատենիդ և ստեղծիչ ազգի մարդկան։ որ խնայեցեր յանճառ փառացդ ՚ի հոլէղէն ազամայ ։ և խոստացար անստուտ բանիւդ բնութիւնս մեր, ազատել զմեզ յանիծիցն որ խնայեցար յանճառ փառացդ ՚ի հոլէղէն

ըստ որ այժմ կ՚ձեռն կուշման քոյ փոխեցաւ յանցաւորս կենցաղոյս, ՚ի քէզ հաւատացեալ ճշմարիտդ Աստծ։ Այլ ըզնա ջնաս զձեռագիրս անօրէնութեան սորա ըստ յանցեալն առաջի քոյ, և դրեա զանուն սր ՚ի գիրս կենացս։ Ո՛վ դու ես յարուցեալ և կեանք ամ ննջեցելոց, և քեզ վայելէ փառք։

Խաղաղութեան աղեխօսք։ Ըստ երիւղապազուկ։

Ընկեա՛ սր զհոգի ծառայիս քոյ (այս անուն) քահանայիս՝ զոր կարգեցեր սպասաւէր եկեղեցւոյդ քոմ սբ և քարոզ ժողովրդեան քոմ, հանդարտեալ զբանն ճշմարտութեան քոյ։ և այժմ ըստ հրամանի քոյոյ կուշանդ, մերձեցաւ ՚ի հողս ուստի ստեղծեր զնա։ Ընկալ և զաղաւորեա զհոգի սր ընդ այլ ճշմարիտ վկայականսն, որք հաճոյ եղեն քեզ։ և ննջեցեա յանդիստ սր, բարեխօսութեամբ ընտրելոյ քոյ։ Այլ զմեզ զամենեսեան զհաւատացեալսդ ՚ի քէզ օրհնեա։ վի արժանի լինուք փառս տալ քեզ, ՚ի սր և զոյդի և զսբ հոգիդ։ այժմ և միշտ։

Խաղաղեալքս։ Երէ։ Հոգւոյ։ Այլ կնդէն պէտրոսեան։ և ասէն՝ Հայր մեր որ յերկինս ես։

ՀՂՃալի է բանասէրեաց որոնել զուղիղն բանից, եւ զանբիծն քան զհարիւրաւորն՝ մանաւանդ թէ զաստուածայնն անգր քան զուղղուի, յատաւել իբաց. խոկ զայսհասեալսն լինուլ ըստ ուղիղ մատաց, որպէս զի՝ գտցէ ոչ բանին զուզղուին կարդ, եւ ի լաւ անգր կայացցի: Ըստ սոյն սարտասի՝ եւ յիմ գործ առնելիքս ընտրելի է լաւն: ըստ որում եւ ես առաքելն Պօղոս յորդորէ, նախանձաւորք լերուք շնորհացն՝ որք լաւքն են: Ոչ՝ զսոյն փոյթ եւ մեր յանձին կալեալ՝ ի վաղուց հետէ ունեաք զդիտաւորն, սրբագրել զմեծ մատեանս մեր. յոր թէ որքան աղճատանք եւ մեծագոյն սխալանք էին ներմուծեալք յանզգոյշ անձանց, թէ ի ձեռագրին՝ եւ թէ ի տպագրելսն, յայտնի է ընթերակատարին, եւ՝ գուսանելի ի մի վայր զձեռագիրս օրինակս յոգուստ, չանիւծ մեծաւ հետազօտեցաք ի յուղիղ որեւ ուղեցաք խոկ շնորհիւ ունն, բառնալով զաչէվրդան՝ որք յետոյ էին ներմուծեցեալք. եւ լցուցանելով զթերին՝ զոր անխոհեմաբար հանեալ էին ի տեղեացն իւրեանց ի յոյլով օրի նակս, թէ գթօղք՝ եւ թէ տպիչք: Այլ ուրեք ուրեք յոր խանդարեալ էին բանին միտք, կամ անհամաստ երեւիր, զայնս փոխեցաք ի յուղիղ եւ ի հաւաղ ոճ, ապահելով զբուղջ գիմաստ հեղինակին, |[1]եւ թէ այժմ չէ հիայն ըղ ի հանդամանսն ազին կանոն եւտուք տալ. քանզի այս կա նոն քան զայլսն յոյժ աղճատեալ եւ խանգարեալ էր, ոչ կայուէ փոյթ գիտելոյ. խոկ միւսոց կանոնացն եւս թէեւ զոյն աղճատանք, այլ ոչ այնքան՝ որքան զ հանդամանսն: մանաւանդ՝ զի միւսքն յայտուբք գտա

զաղ տալագրելոցեմք յետոյ զեն շնորհէ։

Ա՛հա՛ն այսքան ասէին՝ և զմէջ մաշտոցն իսկ թողուին ի՛ր, բարեյարմար կարգաւորութեամբ ուղղեալ զկանոն ամ՝ Հայոց՝ զՏէր Սիմէոն Երեսաց կաթուղիկոսս։ Ո՛ր թանձր ի՛մաստ ի՛ր՝ և զյաղագս անոյշ ի՛ր ձայնիդ՝ զոր վայելէք զսոյն, յիշեսջիք ի՛ Ա՛ր զքաւիչն մեր՝ և զյաղագս Հովուապետիս մերոյ՝ և զյաղագս ինձ մեղաւորիս։

Ո՛ր՝ ողբ վայելէք զսոյն, յիշեսջիք ի՛ Ա՛ր զքաւիչն մեր՝ և զյաղագս ինձ մեղաւորիս։

Նորհիւ Հոգւոյն Ս. Ամէն։

Յիշատակարան պատմագրի։

Ի՛ Ա՛Ր ՏԷ մերոյ ։ Ռ։ԺԷՆ ։

զմէջ ի՛մաքրասիրաց ազօթից ձեր։ և դուք յիշեա՛ւ լինիցէք տարակոյս գիւրաբեկելոյ վայելելով ձեր զսոյն, յիշատակիւք եկեղեցական սրբասէր պաշտօնէիցդ։ Ո՛ր և եմուք ահա՛ ի վայելել հաճոյն սոցին արարաք ։ Ո՛ր և եմուք ահա՛ ի վայելել հաճոյն գոյն երևելեացն մտօք ։ և զայլ ուղղութիւն բազում քաոս ևս ու բիր ու բիր փոխեալ՝ զՀնոցն եդաք, ոչք բարբառս ի՛ տեղիս նոցին, ըստ Հնոցն շահեցաք ։ Այլ զընթերցուածն նախկին զնորմարդաւոր և զդասաւոր աղօթս առեալ եդաք զաւելորդ և զնորամոյծ անախորժ բանսն, և ի՛ Հնոյ օրի՛ նակի զնոսա՝

Վ Է Ր Ջ Ա Ե Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Գ Ր Ա Ծ Ո Յ Ս

Յիշեսջիք նաև զհոգացողն քոյոր ծախուց տալոյ թանիս՝ զ Ս. ղեղայեցի խոջիչանէնց ի՛ներ հանգուցեալ Մեծատ էատ ևբարեչան Պետրոս Աղայն Չաքիկենց կոչեցեալ. և զհայրն իւր Աղբայրն Աղայն. և զմայրն իւր Աման թունն. և զվաղաթատամ որդին իւր զԱբէյն. և զքոյրն իւր՝ զԱնամալեայն՝ և զ Ս. Խաչատայն. և զայլ ամենայն ազգայինս նոցին։

Աստ յիշեսջիք զԽաչատուր Եպիսկոպոսն Կեղամացի, որ վերակացու և կարգաւորիչ է գործոյս այսմիկ։ Նաև զհամայն աշխատաւորս սորին. այսինքն՝ զվարպետ Յակոբն. զՊետրոս Կերիգոր Սարիաճցին. և զՊետրոս՝ Անուշ և Խաչատուր մշեցին. և զայլս ամենս՝ որք մասամբ ինչ աշխատեցան ի սմա։ Եւ զուք յիշեալ լինիք յաղերմութիւնս և ի գթութիւնս մարդասիրին Աստուծոյ։ Ամէն։

Վ Ե Ր Ջ Ա Ե Ա Ն

Ընկերասեր վոյժ ծառայութիւն ընծայեսցուք
հասուցեալ ժողովրդոյն. որ ելիցէ
ի պատուական ընկերակցութենէ. մեք
զգաստացեալ և մեք լուսաւորեալ:
այլ ոչ հուրհր իշխասուհի վասն
ոչխարի և վասն գրչի. եթէ ոչ
յամենայնի. պատրիարք ընկալցի
յաշխ. հայոց մեծաց. ոսկի:
ի սոքա լրջասիրեցին ծերոյ. և տարփի
ժե կ. գրչ: —— :

Ա՛յսպէս ասէ ադաննայի տէր։ Ահա՛ ես ծանեայից ի վե՛ր
ձեր ջուր սո՛ր։ եւ սրբեսջիք յա՛մ պղծութեանց
ձերոց։ եւ յամէնայն կռոց ձերոց սրբեսից զձեզ։ Եւ տայց ձեզ
սիրտ նոր։ եւ հոգի նոր նորոգեսից ի՛ ձեզ։ եւ հանից
սիրտն քարեղէն ի՛ մարմնոց ձերոց։ եւ տայց ձեզ սիրտ
մարմնեղէն։ Եւ զհոգի իմ տայց ձեզ։ եւ արարից, զի յար
դարութեա՛ս իմ գնայցէք, եւ զիրաւունս իմ պահիցէք։
եւ առնիցէք գո՛ւն։ Եւ բնակիցիք յերկրին՝ զոր եւաւ
հարցն ձերոց։ եւ եղիցիք ինձ ի ժողովուրդ։ եւ ես եղէց
ձեզ յԱ՛ստ։

Պէտսի առաքէ տէր յերբայեցոց ընդ նոյն է ընթերցո՛ւած։

Ա՛ւնիմք այսու հետեւ խղճաբար զհամարձակութի՛ւն
մեր առ սրբութեան արեւուն յա՛ր։ Այլ նորոգեայ մեզ
զհանապազորդ նորոգ եւ հենդանի ի՛ բ ձեռն վարդապետին
այսինքն է, մարմնոյ իւրոյ։ Եւ քահանայ մեծ ի վերայ
տանն ՚ի։ Անտիպութեա՛ն հշմարիտ սրտիւ լցուցէ՛ք հաւա՛տ
տոց։ լուացեալ զսիրտս ի խղճէ չարեաց։ եւ մկրտեալ
գմարմինն ի՛ ջուր սրբութե՛ն։ Պինդ կալցուք զխոստո՛
վանութի՛ն անշարժ յուսոյն։ զի հաւատարիմ է որ խոս
տացաւն։ Եւ զգուշացարուք միմեանց յոտնդրդեալ
սիրոյ եւ գործոց բարեաց։ Եւ մի՛ թողցուք զժողովս
մերոյ եւ գործոյ բարեաց։ Եւ մի՛ թողցուք զժողովս
միմեանց։ ոպ եւ աւելի եւ ոմանք։ Այլ մխիթարեցո
ցուք եւայնչափ եւս առաւել՝ ուրչափ տեսանիցէք զօրն
մերձեալ։

Եւ յետ լուծանելոյն պատերազմէն՝ այսու օրինակաւ։ Լինի
ցուն պարեգօտ ապխտած։ եւ անդրավարտիս իւրեւոյ։ եւ օդ
սուտ։ եւ գօտի ընդ գլխո՛ն։ եւ ինքնա՛ն պիտոյ ի գլխո՛ն։ եւ գո

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ
ՀՀ ԱԱՀ Մ. ՄԱՇՏՈՑԻ ԱՆՎԱՆ
ՀԻՆ ՁԵՌԱԳՐԵՐԻ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ
ZUWJI-ՀԱՅԿ COP
Гос. Библиотека

ཡིག་ཆ་ཚང་ཚད་ཀྱི་ཐོ་ཡིག།